

Europeiska unionens officiella tidning

L 302

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

17 november 2009

Innehållsförteckning

- I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁾ 1

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾ 32
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 7 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1060/2009

av den 16 september 2009

om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Kreditvärderingsinstitutet har en viktig uppgift på de inter-
nationella värdepappers- och kreditmarknaderna, eftersom
de kreditbetyg de utfärdar används av investerare, lånta-
gare, emittenter och stater som en del av informationen för
att fatta väl underbyggda investerings- och finansierings-
beslut. Kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkrings-
och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investe-
ringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och tjänste-
pensionsinstitut kan använda sådana kreditbetyg som
referenser för beräkning av sina kapitalkrav i solvensavse-
ende eller för att beräkna placeringsrisker. Kreditbetygen
påverkar följaktligen i väsentlig grad hur marknaden

fungerar och investerares och konsumenters tillit och för-
troende. Det är därför av avgörande betydelse att kreditvär-
deringsverksamheten utövas i enlighet med principerna
om integritet, transparens, ansvar och goda styrelseformer,
för att säkerställa att de kreditbetyg som används inom
gemenskapen är oberoende, objektiva och av fullgod
kvalitet.

- (2) För närvarande har de flesta kreditvärderingsinstitut sina
huvudkontor utanför gemenskapen. De flesta medlemssta-
ter reglerar inte kreditvärderingsinstitutets verksamhet
eller villkoren för utfärdande av kreditbetyg. Trots kredit-
värderingsinstitutets väsentliga betydelse för de finansiella
marknadernas funktion omfattas de endast inom begrän-
sade områden av gemenskapslagstiftning, däribland Euro-
parlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den
28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig mark-
nadspåverkan (marknadsmisshandling) ⁽⁴⁾. Dessutom behand-
las kreditvärderingsinstitutet i Europaparlamentets och
rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rät-
ten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁵⁾ och
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av
den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag
och kreditinstitut ⁽⁶⁾. Det är därför viktigt att fastställa
bestämmelser som säkerställer att alla kreditbetyg som
utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade i
gemenskapen är av fullgod kvalitet och utfärdas av kredit-
värderingsinstitut som är föremål för strikta krav. Kommis-
sionen kommer att fortsätta sitt samarbete med
internationella organ för att skapa samstämmighet mellan
reglerna för kreditvärderingsinstitut. Det bör vara möjligt
att undanta vissa centralbanker som utfärdar kreditbetyg
från denna förordnings tillämpning, förutsatt att de upp-
fyller relevanta, tillämpliga villkor för att säkerställa kredit-
värderingsverksamhetens oberoende och integritet, och att
dessa villkor är lika strikta som kraven i denna förordning.

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 115, 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 april 2009 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (3) Bestämmelserna i denna förordning bör inte skapa någon allmän skyldighet att kreditvärdera finansiella instrument eller finansiella förpliktelser enligt denna förordning. Framför allt bör företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾ eller tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽²⁾ inte vara skyldiga att endast investera i finansiella instrument som är kreditvärderade enligt denna förordning.
- (4) Denna förordning bör inte skapa ett generellt krav för finansiella institut eller investerare att endast investera i värdepapper för vilka prospekt har offentliggjorts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽³⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering ⁽⁴⁾ och som har värderats enligt den här förordningen. Dessutom bör den här förordningen inte kräva att emittenter eller erbjudare eller personer som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ska skaffa kreditbetyg för värdepapper som omfattas av skyldigheten att offentliggöra prospekt enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004.
- (5) Ett prospekt som offentliggörs enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 bör innehålla tydlig information på framträdande plats om huruvida kreditbetygen för de respektive värdepappren utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat enligt den här förordningen. Ingenting i den här förordningen bör dock förhindra att personer ansvariga för offentliggörandet av prospekt enligt direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 inkluderar annan viktig information i prospektet, bland annat kreditbetyg som utfärdats i tredjeland och därtill knuten information.
- (6) Utöver att utfärda kreditbetyg och utföra kreditvärderingsverksamhet, bör kreditvärderingsinstitut yrkesmässigt kunna utföra verksamhetsanknutna aktiviteter. De verksamhetsanknutna aktiviteterna får inte inkräkta på kreditvärderingsverksamhetens oberoende eller integritet.
- (7) Denna förordning bör gälla för kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade inom gemenskapen. Det främsta syftet med förordningen är att skydda stabiliteten på finansmarknaderna och investerarna. Kreditpoäng, kreditpoängssystem och likartade bedömningar knutna till förpliktelser som uppstår i en kund-, affärs- eller branschförbindelse bör inte omfattas av denna förordning.
- (8) Kreditvärderingsinstitut bör på frivillig grund tillämpa den uppförandekod för kreditvärderingsinstitut som utfärdats av Internationella organisationen av institutioner för reglering av värdepappersmarknaden (Iosco) (nedan kallad *Iosco-koden*). Under 2006 uppmanades, genom ett meddelande från kommissionen om kreditvärderingsinstitut ⁽⁵⁾, Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR), inrättad genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁶⁾, att övervaka efterlevnaden av Iosco-koden och årligen rapportera till kommissionen.
- (9) Vid Europeiska rådet den 13 och 14 mars 2008 enades man om ett antal slutsatser för att åtgärda de huvudsakliga svagheter som påvisats i det finansiella systemet. Ett av målen var att förbättra marknadens funktion och dess belöningsstrukturer, inbegripet kreditvärderingsinstitutens uppgifter.
- (10) Kreditvärderingsinstitutet anses för det första ha misslyckats med att tillräckligt tidigt låta de förvärrade förhållandena på marknaden återspeglas i kreditbetygen, och för det andra ha misslyckats med att anpassa sina kreditbetyg i tid efter det att krisen på marknaden hade förvärrats. Detta misslyckande kan bäst korrigeras genom åtgärder som rör intressekonflikter, kreditvärderingarnas kvalitet, möjligheterna att överblicka kreditvärderingsinstitutens verksamhet samt deras interna företagsstyrning och övervakningen av deras verksamheter. Användarna av kreditbetyg bör inte ensidigt förlita sig på dem, utan de bör lägga ner största omsorg på egna analyser och fortlöpande genomföra en tillfredsställande "due diligence" beträffande dessa värderingar tillförlitlighet.
- (11) Det är nödvändigt att fastställa ett gemensamt regelverk för att förbättra kvaliteten på kreditbetygen, särskilt kreditbetyg som ska användas av både finansiella institut och personer som omfattas av harmoniserade bestämmelser inom gemenskapen. Utan sådana ramar finns det risk för att medlemsstaterna vidtar sinsemellan skiljaktiga åtgärder på nationell nivå, vilket direkt skulle få negativa följder för den inre marknaden och hindra den från att fungera väl, eftersom olika bestämmelser skulle gälla i de enskilda medlemsstaterna för institut som utfärdar kreditbetyg som är avsedda att användas av finansiella institut överallt inom hela gemenskapen. Skilda kvalitetskrav för kreditbetyg skulle dessutom kunna komma att leda till skillnader i skyddsnivå för investerare och konsumenter. Användarna bör dessutom kunna jämföra kreditbetyg som utfärdats i gemenskapen med internationellt utfärdade kreditbetyg.

(1) EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet ersatt, med verkan från och med den 1 juli 2011, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG (Se sidan 32 i detta nummer av EUT).

(2) EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

(3) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

(4) EUT L 149, 30.4.2004, s. 1.

(5) EUT C 59, 11.3.2006, s. 2.

(6) EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Denna förordning bör inte påverka hur kreditbetyg används av andra personer än de som avses i denna förordning.
- (13) Det är önskvärt att kreditbetyg som utfärdas i tredjeland kan användas i rättsligt reglerade sammanhang inom gemenskapen under förutsättning att de uppfyller krav som är lika stränga som de som föreskrivs i denna förordning. Genom denna förordning införs ett system för godkännande som gör det möjligt för kreditvärderingsinstitut som är etablerade i gemenskapen och registrerade i enlighet med gemenskapsrätten att godkänna kreditbetyg som utfärdats i tredjeland. Kreditvärderingsinstituten bör, när de godkänner ett kreditbetyg som utfärdats i ett tredjeland, fastställa och löpande kontrollera om kreditvärderingsverksamhet som leder till utfärdandet av ett sådant kreditbetyg uppfyller krav för utfärdande av kreditbetyg som är lika stränga som de som föreskrivs i denna förordning och som gör att man uppnår samma mål och effekter i praktiken.
- (14) För att ta hänsyn till oron över att kreditvärderingsinstitut som inte är etablerade inom gemenskapen skulle kunna utgöra ett allvarligt hinder för effektiv tillsyn i finansmarknadernas bästa intresse inom gemenskapen, bör ett sådant system för godkännande införas för kreditvärderingsinstitut som är närstående företag till eller som har ett nära samarbete med kreditvärderingsinstitut etablerade inom gemenskapen. Det kan dock vara nödvändigt att anpassa kraven på fysisk närvaro i gemenskapen i vissa fall, särskilt för mindre kreditvärderingsinstitut från tredjeland utan någon närvaro eller anknytning inom gemenskapen. Ett särskilt certifieringssystem bör därför inrättas för sådana kreditvärderingsinstitut, under förutsättning att de inte är systemviktiga för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater.
- (15) Certifiering bör vara möjlig efter det att kommissionen fastställt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i ett tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning. Det planerade systemet för likvärdighet bör inte innebära ett automatiskt tillträde till gemenskapen men bör erbjuda en möjlighet för kvalificerade kreditvärderingsinstitut från ett tredjeland att bedömas från fall till fall och beviljas ett undantag från vissa av de organisatoriska krav som gäller för kreditvärderingsinstitut inom gemenskapen, bland annat kravet på fysisk närvaro i gemenskapen.
- (16) Denna förordning bör även innehålla krav på att kreditvärderingsinstituten i tredjeland uppfyller kriterier som utgör generella förutsättningar för integritet i dess kreditvärderingsverksamhet, för att förebygga att behöriga myndigheter eller andra offentliga myndigheter i tredjelandet ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och för att söra för en lämplig strategi för intressekonflikter, rotation av kreditvärderingsanalytiker och regelbundet och fortlöpande informationslämnande.
- (17) En annan viktig förutsättning för ett sunt system för godkännande och ett system för likvärdighet är också att det finns goda samarbetsarrangemang mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna och de behöriga myndigheterna för kreditvärderingsinstitut i tredjeland.
- (18) Det kreditvärderingsinstitut som godkänner kreditbetyg som utfärdats i tredjeland bör vara helt och ovillkorligt ansvarigt för de godkända kreditbetygen och för att villkoren för godkännande i denna förordning är uppfyllda.
- (19) Denna förordning bör inte gälla kreditbetyg som kreditvärderingsinstituten tar fram på enskild begäran och uteslutande ger till den person som beställde det och som inte är avsett för offentliggörande eller distribution till abonnenter.
- (20) Investeringsanalyser, investeringsrekommendationer och andra utlåtanden om ett värde eller ett pris för ett finansiellt instrument eller en finansiell förpliktelse bör inte anses utgöra kreditbetyg.
- (21) Ett kreditbetyg som utfärdas på eget initiativ, nämligen ett kreditbetyg som inte utfärdats på begäran av emittenten eller den kreditvärderade enheten, bör tydligt identifieras som sådant och skilja sig från begärda kreditbetyg på lämpligt sätt.
- (22) För att undvika eventuella intressekonflikter bör kreditvärderingsinstituten inrikta sin yrkesmässiga verksamhet på utfärdande av kreditbetyg. Kreditvärderingsinstitut bör inte få utföra konsult- eller rådgivningstjänster. Ett kreditvärderingsinstitut bör i synnerhet inte lämna förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument. De bör dock få tillhandahålla verksamhetsanknutna tjänster, om detta inte kan komma att skapa intressekonflikter med utfärdandet av kreditbetyg.
- (23) Kreditvärderingsinstitut bör använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska och kontinuerliga och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest. Detta krav bör emellertid inte ligga till grund för ett ingripande från de behöriga myndigheternas och medlemsstaternas sida när det gäller kreditbetygens och värderingsmetodernas innehåll. På samma sätt bör kravet för kreditvärderingsinstituten att minst en gång om året se över kreditbetygen inte påverka deras skyldighet att regelbundet övervaka kreditbetygen och vid behov revidera kreditbetyg. Dessa krav bör inte tillämpas på ett sätt som hindrar nya kreditvärderingsinstitut från att komma in på marknaden.
- (24) Kreditbetygen bör vara välgrundade och ordentligt motiverade för att undvika kompromisser vid kreditvärderingen.
- (25) Kreditvärderingsinstitut bör offentliggöra information om de metoder, modeller och grundläggande antaganden som de använder i sin kreditvärderingsverksamhet. Detaljgraden när det gäller de offentliggjorda uppgifterna om modellerna bör vara sådan att det ges tillräcklig information till användarna av kreditbetyg för att de själva ska kunna genomföra en "due diligence" i syfte att bedöma om de kan förlita sig på dessa kreditbetyg eller inte. Offentliggörande av uppgifterna om modellerna får emellertid inte avslöja känslig affärsinformation eller allvarligt hindra innovation.

- (26) Kreditvärderingsinstitut bör utarbeta lämpliga riktlinjer och förfaranden när det gäller anställda och andra personer som medverkar i kreditvärderingsprocessen i syfte att förhindra, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera om intressekonflikter och fortlöpande säkerställa kvalitet, integritet och noggrannhet i kreditvärderings- och översynsprocesser. Dessa riktlinjer och förfaranden bör särskilt inbegripa en intern kontrollmekanism och en funktion för regelefterlevnad.
- (27) Kreditvärderingsinstituten bör undvika intressekonflikter och, om de är oundvikliga, hantera dem effektivt för att slå vakt om sitt oberoende. De bör i tid rapportera om intressekonflikter. De bör också dokumentera alla väsentliga hot mot oberoendet - avseende såväl själva institutet som dem av dess anställda eller andra personer som medverkar i kreditvärderingsprocessen - samt de skyddsåtgärder som tillämpas för att mildra sådana hot.
- (28) Varje kreditvärderingsinstitut eller grupp av kreditvärderingsinstitut bör fortlöpande präglas av sunda styrelseformer. Vid fastställandet av sådana bolagsstyrningsarrangemang bör ett kreditvärderingsinstitut eller en grupp av kreditvärderingsinstitut ta hänsyn till behovet av att säkerställa att det kommer att göra kreditvärderingar som är oberoende, objektiva och av fullgod kvalitet.
- (29) För att säkerställa att kreditvärderingsprocessen inte påverkas av kreditvärderingsinstitutets kommersiella företagsintressen bör kreditvärderingsinstituten se till att minst en tredjedel, men inte färre än två, av ledamöterna i styrelsen är oberoende på ett sätt som överensstämmer med punkt 13 i avsnitt III i kommissionens rekommendation 2005/162/EG av den 15 februari 2005 om uppgifter för företagsexterna styrelseledamöter eller styrelseledamöter med tillsynsfunktion i börsnoterade bolag och om styrelsekommittéer⁽¹⁾. Det är dessutom nödvändigt att majoriteten i den högsta ledningen, däribland alla oberoende ledamöter av styrelsen, har tillräckligt kunnande om relevanta områden inom finansiella tjänster. Den ansvarige för kontroll av regelefterlevnaden bör regelbundet rapportera om fullgörandet av sitt uppdrag till den högsta ledningen och de oberoende ledamöterna i styrelsen.
- (30) För att undvika intressekonflikter bör ersättningen till de oberoende ledamöterna i styrelsen inte vara beroende av kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat.
- (31) Varje kreditvärderingsinstitut bör anslå ett tillräckligt antal anställda med tillfredsställande kunnande och erfarenhet till sin kreditvärderingsverksamhet. Det bör i synnerhet säkerställas att tillräckliga personresurser och medel anslås till utfärdande, övervakning och uppdatering av kreditbetyg.
- (32) För att beakta de särskilda förhållandena i kreditvärderingsinstitut som sysselsätter färre än 50 anställda bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att undanta sådana kreditvärderingsinstitut från vissa av de skyldigheter som fastställs i denna förordning när det gäller rollen för oberoende ledamöter i styrelsen, funktionen för regelefterlevnad och rotationssystemet, och i den mån nämnda institut kan visa att de uppfyller vissa villkor. Ett av de kriterier som de behöriga myndigheterna särskilt bör undersöka är huruvida storleken på ett kreditvärderingsinstitut har fastställts på ett sätt som gör att kreditvärderingsinstitutet eller en grupp av kreditvärderingsinstitut kan undvika att uppfylla kraven i denna förordning. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör tillämpa undantagen på ett sätt som gör att risken för en uppsplittring av den inre marknaden undviks och att en enhetlig tillämpning av gemenskapsrätten säkerställs.
- (33) Långvariga relationer med samma kreditvärderade enheter eller deras anknutna tredje parter kan komma att inverka negativt på oberoendet hos kreditvärderingsanalytiker och hos de personer som godkänner kreditbetygen. Dessa kreditvärderingsanalytiker och personer bör därför omfattas av ett lämpligt rotationssystem som möjliggör en gradvis ändring av analysgrupperna och kreditvärderingskommittéerna.
- (34) Kreditvärderingsinstituten bör se till att de metoder, modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, som de tillämpar vid fastställandet av kreditbetygen underhålls, uppdateras och regelbundet ses över i sin helhet samt att deras beskrivningar offentliggörs på ett sådant sätt att en fullständig översyn blir möjlig. I fall där brist på tillförlitliga uppgifter eller strukturens komplexitet hos ett nytt slags finansieringsinstrument, särskilt strukturerade finansiella instrument, gör att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram en trovärdig kreditvärdering, bör detta inte utfärda kreditbetyg eller bör återkalla ett befintligt kreditbetyg. Förändringar av kvaliteten på den information som finns tillgänglig för att övervaka ett gällande kreditbetyg bör offentliggöras tillsammans med denna översyn och, i tillämpliga fall, bör en revidering av kreditbetyget ske.
- (35) För att säkerställa kreditbetygens kvalitet bör varje kreditvärderingsinstitut vidta åtgärder för att se till att den information det använder när det tilldelar kreditbetyg är tillförlitlig. I detta syfte bör ett kreditvärderingsinstitut bland annat kunna utnyttja finansiella rapporter, som granskats av oberoende revisorer, och offentliga undererrättelser, kontroller genomförda av ansedda tredje parter, egen granskning av ett slumpmässigt urval av den mottagna informationen eller avtalsbestämmelser som klart föreskriver ansvar för den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter om information lämnas enligt avtalet i medvetande om att den är materiellt felaktig eller vilseledande, eller om den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter inte genomför en rimlig "due diligence" när det gäller att kontrollera korrektheten i informationen i enlighet med avtalsvillkoren.

(1) EUT L 52, 25.2.2005, s. 51.

- (36) Denna förordning påverkar inte kreditvärderingsinstitutens skyldighet att skydda fysiska personers rätt till privatliv när det gäller behandling av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾.
- (37) Det är nödvändigt att kreditvärderingsinstituten inrättar ordentliga förfaranden för en regelbunden översyn av de metoder, modeller och grundläggande värderingsantaganden de använder för att dessa ska kunna tillfredsställande återspegla ändrade förhållanden på de underliggande värdepappersmarknaderna. För att säkerställa transparens bör varje materiell ändring av kreditvärderingsinstitutens metoder och praxis eller förfaranden och processer offentliggöras innan den genomförs, såvida inte extrema marknadsförhållanden kräver omedelbar ändring av kreditvärderingen.
- (38) Ett kreditvärderingsinstitut bör alltid ange lämpliga riskvarningar, inbegripet en känslighetsanalys av relevanta antaganden. Den analysen bör förklara hur olika utvecklingar på marknaden som påverkar de parametrar som är inbyggda i modellen kan påverka ändringar av kreditbetyg (exempelvis volatilitet). Kreditvärderingsinstitutet bör säkerställa att informationen om den historiska andelen fallissemang inom varje betygskategori kan verifieras och kvantifieras och ger tillräckligt underlag för berörda parter för att klart uppfatta varje betygskategoriens historiska resultat och om, och i så fall på vilket sätt, betygskategorierna har ändrats. Om det på grund av arten hos ett kreditbetyg eller andra förhållanden är olämpligt eller statistiskt insignifikant eller på annat sätt skulle kunna vilseleda användarna av kreditbetyget att ange historisk andel fallissemang, bör kreditvärderingsinstitutet lämna tillfredsställande förklaringar. Sådan information bör i största möjliga utsträckning vara jämförbar med eventuella förekommande modeller inom branschen så att investerarna får stöd för jämförelser mellan olika kreditvärderingsinstituts resultat.
- (39) För att göra kreditbetygen mer överblickbara och bidra till skyddet av investerarna bör CESR upprätta ett centralt arkiv med information om kreditvärderingsinstitutens tidigare prestationer och information om tidigare utfärdade kreditbetyg. Kreditvärderingsinstituten bör lämna information till detta arkiv i en standardiserad form. CESR bör offentliggöra denna information och årligen offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats.
- (40) Under vissa förhållanden kan strukturerade finansiella instrument ge effekter av annat slag än traditionella företagslåneinstrument. Det skulle kunna vara vilseledande för investerarna att, utan ytterligare förklaring, använda samma betygskategorier för båda dessa slag av instrument. Kreditvärderingsinstituten bör i väsentlig grad bidra till att öka medvetenheten hos användarna av kreditbetyg om de särskiljande egenskaperna hos strukturerade finansiella produkter i förhållande till deras traditionella motsvarigheter. Kreditvärderingsinstituten bör därför hålla de betygskategorier som används vid kreditvärdering av strukturerade finansiella instrument, å ena sidan, klart åtskilda från de betygskategorier som kan användas för andra finansiella instrument eller finansiella förpliktelser, å andra sidan, genom att lägga till en lämplig symbol till betygskategorierna.
- (41) Kreditvärderingsinstituten bör vidta åtgärder för att undvika situationer där emittenter begär preliminära bedömningar av kreditvärdigheten hos ett visst strukturerat finansiellt instrument av ett antal kreditvärderingsinstitut i syfte att kunna välja det som ger det bästa kreditbetyget för den produkt som de avser att erbjuda. Även emittenter bör undvika sådana metoder.
- (42) Varje kreditvärderingsinstitut bör dokumentera de metoder som används vid kreditvärderingarna och regelbundet uppdatera dokumentationen då ändringar görs av dem samt också dokumentera materiella inslag i dialogen mellan kreditvärderingsanalytikern och den kreditvärderade enheten eller någon av dess anknutna tredje parter.
- (43) För att skapa en hög grad av förtroende för den inre marknaden hos investerare och konsumenter bör det krävas registrering av kreditvärderingsinstitut som utfärdar kreditbetyg inom gemenskapen. En sådan registrering är den viktigaste förutsättningen för att kreditvärderingsinstitut ska kunna utfärda kreditbetyg avsedda att användas i rättsligt reglerade sammanhang i gemenskapen. Det är därför nödvändigt att fastställa harmoniserade villkor och förfaranden för beviljande, upphävande och återkallande av sådan registrering.
- (44) Denna förordning bör inte ersätta de etablerade förfarandena för erkännande av externa ratinginstitut (ECAI) i enlighet med direktiv 2006/48/EG. Externa ratinginstitut som redan erkänts i gemenskapen bör ansöka om registrering enligt denna förordning.
- (45) Ett kreditvärderingsinstitut som registrerats av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten bör ha tillstånd att utfärda kreditbetyg inom hela gemenskapen. Det är därför nödvändigt att fastställa ett enda registreringsförfarande för varje kreditvärderingsinstitut som har verkan inom hela gemenskapen. Registreringen av ett kreditvärderingsinstitut bör ha verkan så snart det registreringsbeslut som har utfärdats av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har trätt i kraft enligt relevant nationell lagstiftning.
- (46) Det är nödvändigt att fastställa en central instans till vilken registreringsansökningarna ska lämnas. CESR bör ta emot registreringsansökningarna och se till att de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater underrättas om dem. CESR bör också ge råd till de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten om huruvida ansökan är fullständig. Granskningen av dessa ansökningar bör dock utföras på nationell nivå av den relevanta behöriga myndigheten. För att kunna behandla kreditvärderingsinstituten på ett effektivt sätt bör de behöriga myndigheterna upprätta operativa nätverk (kollegier) som stöds av en effektiv it-infrastruktur. CESR bör inrätta en underkommitté som är specialiserad på var och en av de tillgångsklasser som bedöms av kreditvärderingsinstituten.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (47) Vissa kreditvärderingsinstitut består av flera juridiska personer som tillsammans bildar en grupp av kreditvärderingsinstitut. Vid registreringen av vart och ett av de kreditvärderingsinstitut som ingår i en sådan grupp bör de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna samordna bedömningen av de ansökningar som lämnats in av kreditvärderingsinstitut som ingår i samma grupp samt beslutsfattandet när det gäller beviljande av registrering. Det bör dock vara möjligt att avslå registrering av ett kreditvärderingsinstitut inom en grupp av kreditvärderingsinstitut om kreditvärderingsinstitutet i fråga inte uppfyller kraven för registrering medan de andra medlemmarna i gruppen uppfyller alla registreringskrav enligt denna förordning. Eftersom kollegiet inte har befogenhet att utfärda rättsligt bindande beslut, bör de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna för medlemmarna i gruppen av kreditvärderingsinstitut var och en utfärda ett enskilt beslut om det kreditvärderingsinstitut som är etablerat på den berörda medlemsstatens territorium.
- (48) Kollegiet bör utgöra en effektiv plattform för utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter, samordning av verksamhet och de tillsynsåtgärder som krävs för en effektiv tillsyn av kreditvärderingsinstitut. Kollegiet av behöriga myndigheter bör särskilt underlätta kontrollen av uppfyllandet av villkoren för godkännande av kreditbetyg som utfärdats i tredjeland, certifiering, arrangemang för utkontraktering och de undantag som föreskrivs i denna förordning. Kollegiets verksamhet bör bidra till en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och en ökad samstämmighet i tillsynspraxis.
- (49) För att förbättra den praktiska samordningen av kollegiets verksamhet bör medlemmarna i kollegiet bland sig själva utse en kontaktperson. Kontaktpersonen bör vara ordförande för kollegiets möten, upprätta skriftliga samordningsarrangemang för kollegiet och samordna verksamheten inom kollegiet. Under registreringsförfarandet bör kontaktpersonen bedöma behovet av att förlänga granskningsperioden för en ansökan, samordna en sådan granskning och ha kontakt med CESR.
- (50) Kommissionen inrättade i november 2008 en högnivå-grupp som ska se över den kommande strukturen för tillsynen på området för finansiella tjänster i Europa, däribland även CESR:s uppgifter.
- (51) Den befintliga tillsynsstrukturen bör inte ses som en långsiktig lösning för kontrollen av kreditvärderingsinstitutet. Kollegier av behöriga myndigheter, som förväntas effektivisera tillsynssamarbetet och samstämmigheten inom detta område inom gemenskapen, är ett betydande steg framåt men kan inte ersätta alla fördelar med en mer konsoliderad tillsyn av kreditvärderingsbranschen. Krisen på de internationella finansmarknaderna har tydligt visat att man mer ingående behöver undersöka behovet av långtgående reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för gemenskapens finanssektor. Ytterligare och omfattande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för gemenskapens finanssektor är absolut nödvändiga om man ska kunna nå den nivå som behövs för samstämmighet och samarbete i gemenskapstillsynen och för att underbygga stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa reformer bör snarast genomföras av kommissionen med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som lades fram av expertgruppen under ledning av Jacques de Larosière den 25 februari 2009. Kommissionen bör så snart som möjligt, och under alla omständigheter före den 1 juli 2010, rapportera till Europaparlamentet och rådet och andra berörda institutioner om eventuella iakttagelser i detta avseende, och bör lägga fram de lagförslag som krävs för att ta itu med de brister som man konstaterat i samband med arrangemang för tillsynssamordning och tillsynssamarbete.
- (52) Väsentliga förändringar i godkännandesystemet, arrangemangen för utkontraktering och etablering och avveckling av filialer är exempel på vad som bör anses utgöra väsentliga förändringar av villkoren för ursprunglig registrering av kreditvärderingsinstitut.
- (53) Tillsynen över kreditvärderingsinstitut bör utföras av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i samarbete med de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater genom anlitan av det relevanta kollegiet och med lämplig involvering av CESR.
- (54) Förmågan hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och andra medlemmar av det relevanta kollegiet att bedöma och övervaka att ett kreditvärderingsinstitut efterlever skyldigheterna i denna förordning bör inte begränsas av ett arrangemang för utkontraktering som gjorts av det berörda kreditvärderingsinstitutet. Kreditvärderingsinstitutet bör även i fortsättningen ha ansvaret för alla sina skyldigheter enligt denna förordning när det använder sig av utkontrakterade tjänster.
- (55) För att bibehålla en hög nivå på förtroendet hos investerare och konsumenter och möjliggöra kontinuerlig tillsyn av de kreditbetyg som utfärdas i gemenskapen bör det krävas att kreditvärderingsinstitut med huvudkontor utanför gemenskapen upprättar ett dotterföretag i gemenskapen så att en effektiv tillsyn kan utövas över deras verksamhet i gemenskapen och så att systemet för godkännande kan användas på ett effektivt sätt. Framväxten av nya aktörer på kreditvärderingsmarknaden bör också uppmuntras.
- (56) De behöriga myndigheterna bör kunna utnyttja de befogenheter som fastställs i denna förordning när det gäller kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamheten, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstitutet utkontrakterar vissa uppgifter eller viss verksamhet och andra personer som på annat sätt har anknytning eller är anslutna till kreditvärderingsinstitutet eller kreditvärderingsverksamhet. Dessa personer bör omfatta aktieägare eller ledamöter i styrelsen för kreditvärderingsinstitut och kreditvärderade enheter.
- (57) Bestämmelserna i denna förordning om tillsynsavgifter bör inte påverka tillämpningen av relevanta bestämmelser i nationell lagstiftning om tillsynsavgifter eller liknande avgifter.

- (58) Det bör inrättas ett system för att säkerställa att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt. Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör förfoga över nödvändiga resurser för att säkerställa att kreditbetyg som utfärdas i gemenskapen utfärdas i enlighet med denna förordning. Vidtagande av sådana tillsynsåtgärder bör alltid samordnas inom det relevanta kollegiet. Åtgärder såsom återkallande av registrering eller tillfälligt upphävande av användningen av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang bör vidtas i de fall dessa anses stå i proportion till underlåtet att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning. De behöriga myndigheterna bör vid utövningen av sina tillsynsbefogenheter ta vederbörlig hänsyn till investerarnas intressen och marknadsstabiliteten. Eftersom kreditvärderingsinstitutens utfärdande av kreditbetyg fortsatt bör bygga på oberoende, bör varken de behöriga myndigheterna eller medlemsstaterna ingripa i fråga om underlagen för kreditbetygen och de metoder instituten använder för att fastställa dem för att undvika att kompromettera kreditvärderingarna. Om ett kreditvärderingsinstitut skulle utsättas för påtryckningar bör det underrätta kommissionen och CESR. Kommissionen bör bedöma från fall till fall huruvida ytterligare åtgärder ska vidtas gentemot den berörda medlemsstaten vid underlåtet att uppfylla skyldigheterna enligt denna förordning.
- (59) Det är önskvärt att se till att det beslutsfattande som avses i denna förordning bygger på ett nära samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, och beslut om registrering bör därför fattas på grundval av en överenskommelse. Detta är en nödvändig förutsättning för ett effektivt registreringsförfarande och en effektiv tillsyn. Beslutsprocessen bör vara effektiv och snabb samt ske i samförstånd.
- (60) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör samarbeta för att göra tillsynen effektivare och undvika dubbelarbete.
- (61) Det är också viktigt att söra för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av kreditvärderingsinstitut enligt denna förordning och de behöriga myndigheter som övervakar finansiella institut, särskilt de som ansvarar för tillsyn av kreditinstitut eller är ansvariga för den finansiella stabiliteten i medlemsstaterna.
- (62) Andra behöriga myndigheter i medlemsstaterna än de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten bör kunna ingripa och vidta lämpliga tillsynsåtgärder efter att ha informerat CESR och den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten samt efter samråd med det relevanta kollegiet om de har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut vars kreditbetyg används inom deras territorium underlåter att uppfylla de skyldigheter som följer av denna förordning.
- (63) Om det inte i denna förordning föreskrivs ett särskilt förfarande för registrering, certifiering eller återkallande av registrering och certifiering, antagande av tillsynsåtgärder och utövande av tillsynsbefogenheter, bör den nationella lagstiftning som reglerar sådana förfaranden, inklusive språk, tystnadsplikt och yrkesmässiga privilegier, gälla och rättigheterna för kreditvärderingsinstitut och andra personer som omfattas av denna lagstiftning bör inte påverkas.
- (64) För att uppnå ett likvärdigt genomförande på hela den inre marknaden är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter.
- (65) CESR bör se till att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt. CESR bör intensifiera och underlätta samarbetet och samordningen mellan behöriga myndigheter i tillsynsverksamheten och vid behov utfärda riktlinjer. Den bör därför upprätta ett medlingssystem och system för inbördes granskning för att underlätta för de behöriga myndigheterna att nå inbördes överensstämmelse mellan sina metoder.
- (66) Medlemsstaterna bör fastställa regler för vilka sanktioner som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna i förordningen samt se till att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör minst omfatta fall av allvarligt fel i yrkesutövningen och bristande uppfyllelse av kravet på "due diligence". Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva administrativa eller straffrättsliga sanktioner. CESR bör utarbeta riktlinjer för ökad samstämmighet när det gäller sådana sanktioner.
- (67) Varje utbyte eller överföring av information mellan behöriga myndigheter eller myndigheter, organ eller personer bör ske i enlighet med bestämmelserna för överföring av personuppgifter i enlighet med direktiv 95/46/EG.
- (68) Denna förordning bör också innehålla bestämmelser om informationsutbyte med behöriga myndigheter i tredjeland, särskilt med myndigheter som ansvarar för tillsyn av de kreditvärderingsinstitut som deltar i godkännande och certifiering.
- (69) Utan att det påverkar tillämpningen av gemenskapslagstiftningen bör alla krav gentemot kreditvärderingsinstitut gällande överträdelser av bestämmelserna i denna förordning göras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning om civilrättsligt ansvar.
- (70) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (71) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att, med beaktande av den internationella utvecklingen, ändra bilagorna I och II som innehåller specifika kriterier för bedömningen av huruvida ett kreditvärderingsinstitut uppfyller kraven på intern organisation, operativa rutiner, personalbestämmelser, presentation av kreditvärderingar och offentliggöranden, och att ange eller ändra kriterierna för att fastställa likvärdighet mellan rättsliga och tillsynsmässiga ramar i tredjeland och bestämmelserna i denna förordning. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

- (72) För att ta hänsyn till den framtida utvecklingen av finansmarknaderna bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av tillämpningen av denna förordning, framför allt utnyttjandet av kreditbetyg i rättsligt reglerade sammanhang och lämpligheten av att kreditvärderingsinstitutet får ersättning av den kreditvärderade enheten. Kommissionen bör i ljuset av denna bedömning lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.
- (73) Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av incitamenten för emittenter att använda kreditvärderingsinstitut etablerade i gemenskapen för en del av sina kreditbetyg, möjliga alternativ till modellen där emittenten betalar, inklusive inrättandet av ett offentligt kreditvärderingsinstitut inom gemenskapen, och samstämmighet mellan nationella regler om överträdelse av bestämmelserna i denna förordning. Kommissionen bör i ljuset av denna bedömning lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag.
- (74) Kommissionen bör också lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en bedömning av utvecklingen av reglerings- och tillsynsramar för kreditvärderingsinstitut i tredjeland och om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i denna förordning om finansmarknadernas stabilitet inom gemenskapen.
- (75) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa en hög nivå på skyddet av konsumenter och investerare genom att fastställa gemensamma rättsliga ramar för kvaliteten på de kreditbetyg som ska utfärdas på den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av den brist som råder på nationell lagstiftning och det faktum att en majoritet av de befintliga kreditvärderingsinstituten är etablerade utanför gemenskapen, och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs gemensamma regleringsmetoder för att främja integritet, transparens, ansvar, goda styrelseformer och tillförlitlighet inom kreditvärderingsverksamhet och därmed bidra till bättre kvalitet på de kreditbetyg som utfärdas inom

gemenskapen, vilket bidrar till att få den inre marknaden att fungera friktionsfritt samtidigt som en hög nivå uppnås på skyddet av konsumenter och investerare. Det fastställs villkor för utfärdande av kreditbetyg och bestämmelser om kreditvärderingsinstitutens organisation och uppförande för att främja deras oberoende och undvika intressekonflikter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade i gemenskapen och som offentliggörs eller distribueras till abonnenter.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på
 - a) privata kreditbetyg som tas fram på enskild begäran och utslutande ges till den person som beställde dem och som inte är avsedda för offentliggörande eller distribution till abonnenter,
 - b) kreditpoäng, kreditpoängssystem och likartade bedömningar knutna till förpliktelser som uppstår i en kund-, affärs- eller branschförbindelse,
 - c) kreditbetyg som tas fram av exportkreditorgan i enlighet med punkt 1.3 i del 1 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG, eller
 - d) kreditbetyg som tas fram av centralbankerna och som
 - i) inte betalas av den kreditvärderade enheten,
 - ii) inte offentliggörs,
 - iii) utfärdas enligt principer, normer och förfaranden som säkerställer tillräcklig integritet och oberoende för kreditvärderingsverksamhet enligt denna förordning, och
 - iv) inte avser finansiella instrument som utfärdats av respektive centralbankers medlemsstater.
3. Ett kreditvärderingsinstitut ska ansöka om registrering enligt denna förordning som ett villkor för att erkännas som externt ratinginstitut (ECAI) i enlighet med bestämmelserna i del 2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG, såvida det inte enbart utfärdar kreditbetyg enligt punkt 2.
4. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 2 d får kommissionen på begäran av en medlemsstat, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 38.3 och i enlighet med kriterierna i punkt 2 d i den här artikeln, anta ett beslut som fastställer att en centralbank uppfyller kraven i den punkten och att dess kreditvärderingar därför inte omfattas av denna förordnings tillämpning.

Kommissionen ska på sin hemsida offentliggöra listan över de centralbanker som omfattas av tillämpningsområdet för punkt 2 d i denna artikel.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med
- a) *kreditbetyg*: en bedömning av kreditvärdigheten hos en enhet, en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, eller en emittent av en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, som genomförts med hjälp av ett etablerat och definierat rangordningssystem med olika betygs kategorier,
- b) *kreditvärderingsinstitut*: en juridisk person vars verksamhet inbegriper yrkesmässigt utfärdande av kreditbetyg,
- c) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett kreditvärderingsinstitut har sitt stadgeenliga säte,
- d) *kreditvärderingsanalytiker*: en person som utför analysuppgifter som är nödvändiga för utfärdandet av kreditbetyg,
- e) *ledande kreditvärderingsanalytiker*: den person som har huvudansvaret för utarbetandet av ett kreditbetyg eller för kommunikationerna med en emittent beträffande ett visst kreditbetyg, eller allmänt beträffande kreditvärderingen av ett finansiellt instrument som utfärdats av den emittenten och, i förekommande fall, för utfärdande av rekommendationer till kreditvärderingskommittén gällande ett sådant betyg,
- f) *kreditvärderad enhet*: en juridisk person vars kreditvärdighet explicit eller implicit värderas genom kreditbetyget, oavsett om denna juridiska person själv har begärt kreditbetyget eller ej eller tillhandahållit information för fastställandet av det eller ej,
- g) *rättsligt reglerade sammanhang*: användning av kreditbetyg för det specifika ändamålet att följa en bestämmelse i gemenskapslagstiftningen, såsom den genomförts i medlemsstaternas nationella lagstiftning,
- h) *betygskategori*: symbol, i form av en bokstav eller en siffra, eventuellt åtföljd av ytterligare särskiljande tecken, som används i ett kreditbetyg för att ange ett relativt riskmått för att särskilja de olika riskegenskaperna hos kreditvärderade enheter, emittenter och finansiella instrument eller andra tillgångar,
- i) *anknuten tredje part*: originator, arrangör, sponsor, serviceföretag eller varje annan part som har kontakt med ett kreditvärderingsinstitut på en kreditvärderad enhets vägnar, däribland även varje person som är direkt eller indirekt knuten till den kreditvärderade enheten genom kontroll,
- j) *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt vad som beskrivs i artikel 1 i rådets direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning ⁽¹⁾ eller en nära koppling mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag,
- k) *finansiella instrument*: instrument som förtecknas i avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽²⁾,
- l) *strukturerat finansiellt instrument*: ett finansiellt instrument eller andra tillgångar som skapats genom en värdepapperiseringstransaktion eller ett värdepapperiseringsprogram enligt artikel 4.36 i direktiv 2006/48/EG,
- m) *grupp av kreditvärderingsinstitut*: en grupp av företag som är etablerade inom gemenskapen och som består av ett moderföretag och dess dotterföretag enligt artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG eller av företag som är anknutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG och vars verksamhet inbegriper utfärdande av kreditbetyg. Vid tillämpningen av artikel 4.3 ska en grupp av kreditvärderingsinstitut även inbegripa kreditvärderingsinstitut som är etablerade i tredjeland,
- n) *företagsledning*: den eller de personer som leder kreditvärderingsinstitutets verksamhet samt ledamoten eller ledamöterna i styrelsen,
- o) *kreditvärderingsverksamhet*: analys av data och information samt bedömning, godkännande, utfärdande och översyn av kreditbetyg.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska följande inte betraktas som kreditbetyg:
- a) Rekommendationer i den mening som avses i artikel 1.3 i kommissionens direktiv 2003/125/EG ⁽³⁾.
- b) Investeringsanalyser enligt definitionen i artikel 24.1 i direktiv 2006/73/EG ⁽⁴⁾ och andra former av allmänna rekommendationer, såsom "köp", "sälj" eller "behåll", när det gäller handel med finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.
- c) Utlåtanden om värdet av ett finansiellt instrument eller en finansiell förpliktelse.

Artikel 4

Användning av kreditbetyg

1. Kreditinstitut enligt definitionen i direktiv 2006/48/EG, värdepappersföretag enligt definitionen i direktiv 2004/39/EG, försäkringsföretag som omfattas av rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 339, 24.12.2003, s. 73.

⁽⁴⁾ Kommissionens direktiv 2006/73/EG av den 10 augusti 2006 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 26).

⁽⁵⁾ EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁽¹⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

livförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽¹⁾, återförsäkringsföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽²⁾, företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG och tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i direktiv 2003/41/EG får i rättsligt reglerade sammanhang endast använda kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är etablerade inom gemenskapen och registrerade i enlighet med denna förordning.

Om ett prospekt som offentliggjorts i enlighet med direktiv 2003/71/EG och förordning (EG) nr 809/2004 innehåller en hänvisning till ett eller flera kreditbetyg ska emittenten, erbjudaren eller en person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad säkerställa att prospektet också innehåller tydlig information på framträdande plats om huruvida kreditbetygen har utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat enligt denna förordning.

2. Varje kreditvärderingsinstitut som är etablerat i gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning ska anses ha utfärdat ett kreditbetyg om kreditbetyget har offentliggjorts på kreditvärderingsinstitutets webbplats eller på något annat sätt eller distribuerats till abonnenter och presenterats och offentliggjorts i enlighet med skyldigheterna i artikel 10 och det tydligt framgår att kreditbetyget är godkänt i enlighet med punkt 3 i denna artikel.

3. Kreditvärderingsinstitut som är etablerade i gemenskapen och registrerade i enlighet med denna förordning får godkänna ett kreditbetyg som utfärdats i tredjeland endast om den kreditvärderingsverksamhet som ledde till att ett sådant kreditbetyg utfärdades uppfyller följande villkor:

- a) Kreditvärderingsverksamheten som ledde till utfärdandet av det kreditbetyg som ska godkännas har helt eller delvis utförts av det godkännande kreditvärderingsinstitutet eller av kreditvärderingsinstitut som tillhör samma grupp.
- b) Kreditvärderingsinstitutet har kontrollerat och kan fortlöpande visa för de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten att den kreditvärderingsverksamhet som utförs av kreditvärderingsinstitutet i tredjeland och som leder till utfärdande av de kreditbetyg som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika stränga som de krav som anges i artiklarna 6–12.
- c) Förmågan hos den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet eller kollegiet av behöriga myndigheter som avses i artikel 29 (kollegium) att bedöma och övervaka efterlevnaden av de krav som anges i led b av kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland är inte begränsad.

- d) Kreditvärderingsinstitutet ska på begäran göra all information tillgänglig för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten som denna behöver för att regelbundet övervaka efterlevnaden av kraven i denna förordning.
- e) Det finns en saklig grund till att kreditbetyget utarbetas i ett tredjeland.
- f) Kreditvärderingsinstitutet som är etablerat i tredjelandet är auktoriserat eller registrerat och är föremål för tillsyn i detta tredjeland.
- g) Lagstiftningen i det tredjelandet förhindrar att de behöriga myndigheterna och andra offentliga myndigheter i detta tredjeland ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och kreditvärderingsmetoder.
- h) Det finns lämpliga samarbetsarrangemang mellan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet och den relevanta behöriga myndigheten för kreditvärderingsinstitutet etablerat i tredjeland. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska se till att sådana samarbetsarrangemang minst fastställer
 - i) en mekanism för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna, och
 - ii) förfaranden för samordning av tillsynsverksamheten för att göra det möjligt för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för det godkännande kreditvärderingsinstitutet att fortlöpande övervaka den kreditvärderingsverksamhet som ledde till utfärdandet av det godkända kreditbetyget.

4. Ett kreditbetyg som godkänts i enlighet med punkt 3 ska anses vara ett kreditbetyg som utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat inom gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning.

Ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat inom gemenskapen och registrerat i enlighet med denna förordning får inte använda ett sådant system för godkännande i syfte att kringgå kraven i denna förordning.

5. Det kreditvärderingsinstitut som godkände ett kreditbetyg som utfärdats i ett tredjeland i enlighet med punkt 3 ska bära det fulla ansvaret för ett sådant kreditbetyg och för att de villkor som anges där uppfylls.

6. Om kommissionen, i enlighet med artikel 5.6, har erkänt att ett tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar motsvarar kraven i denna förordning och att de arrangemang som avses i artikel 5.7 tagits i funktion, ska det kreditvärderingsinstitut som godkänner kreditbetyg som utfärdas i detta tredjeland inte längre vara skyldigt att verifiera eller visa att det villkor som anges i punkt 3 g i den här artikeln är uppfyllt.

⁽¹⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

Artikel 5

Likvärdighet och certifiering baserad på likvärdighet

1. Kreditbetyg för enheter som är etablerade eller finansiella instrument som utfärdats i tredjeland och utfärdats av ett kreditvärderingsinstitut som är etablerat i ett tredjeland får användas i gemenskapen i enlighet med artikel 4.1 utan att det godkänns i enlighet med artikel 4.3, under förutsättning att

- a) kreditvärderingsinstitutet är auktoriserat eller registrerat och är föremål för tillsyn i detta tredjeland,
- b) kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 6 i denna artikel, och därmed erkänt att de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i ett tredjeland är likvärdiga med kraven i denna förordning,
- c) de samarbetsarrangemang som avses i punkt 7 i den här artikeln tagits i funktion,
- d) de kreditbetyg som utfärdas av kreditvärderingsinstitutet och dess kreditvärderingsverksamhet inte är systemviktiga för den finansiella stabiliteten eller integriteten på finansmarknaderna i en eller flera medlemsstater, och
- e) kreditvärderingsinstitutet är certifierat i enlighet med punkt 2 i denna här artikeln.

2. Det kreditvärderingsinstitut som avses i punkt 1 får ansöka om certifiering. Ansökan ska lämnas in till Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i artikel 15. Inom fem arbetsdagar från mottagande av ansökan ska CESR översända ansökan till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater och uppmana dem att överväga att bli medlemmar av det relevanta kollegiet i enlighet med kriterierna i artikel 29.3 b. De behöriga myndigheter som har beslutat att bli medlemmar i kollegiet ska underrätta CESR om detta inom tio arbetsdagar från mottagande av inbjudan från CESR. De behöriga myndigheter som meddelar CESR i enlighet med denna punkt ska vara medlemmar i kollegiet. Inom tjugo arbetsdagar från mottagandet av ansökan om certifiering ska CESR utarbeta och på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som är medlemmar i kollegiet. Inom tio arbetsdagar från offentliggörandet ska kollegiets medlemmar välja en kontaktperson i enlighet med kriterierna i artikel 29.5. Efter inrättandet av kollegiet ska dess sammansättning och funktionssätt styras av de tillämpliga bestämmelserna i artikel 29.

3. Behandlingen av ansökan om certifiering ska ske i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 16. Beslutet om certifiering ska baseras på de kriterier som anges i punkt 1 a–d i den här artikeln.

Beslutet om certifiering ska meddelas och offentliggöras i enlighet med artikel 18.

4. Kreditvärderingsinstitutet får även ansöka separat om att undantas

- a) från fall till fall från skyldigheten att uppfylla några eller samtliga krav i avdelning A i bilaga I och artikel 7.4 om det kan visa att kraven inte är proportionella, mot bakgrund av

institutets verksamhets art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg,

- b) från kravet på fysisk närvaro i gemenskapen när ett sådant krav skulle vara alltför betungande och oproportionellt mot bakgrund av verksamhetens art, storlek och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg.

Vid bedömning av ansökan ska de behöriga myndigheterna ta hänsyn till det ansökande kreditvärderingsinstitutets storlek, med beaktande av dess verksamhets art, omfattning och komplexitet, och arten och omfattningen av dess utfärdande av kreditbetyg, såväl som inverkan av kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitutet på finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet i en eller flera medlemsstater. På grundval av dessa överväganden får den behöriga myndigheten bevilja kreditvärderingsinstitutet ett sådant undantag.

5. Besluten om undantag enligt punkt 4 i denna artikel ska omfattas av de tillämpliga bestämmelser och förfaranden som anges i artikel 16 med undantag för andra stycket i punkt 7 i den artikeln. Om medlemmarna i det relevanta kollegiet inte lyckas nå någon överenskommelse om huruvida de ska bevilja ett undantag till kreditvärderingsinstitutet ska kontaktpersonen anta ett beslut med fullständig motivering.

För certifiering, inbegripet beviljande av undantag, och tillsyn ska kontaktpersonen i tillämpliga fall utföra uppgifterna som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har när detta är relevant.

6. Kommissionen får anta beslut om likvärdighet i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 38.3, och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de kreditvärderingsinstitut som är auktoriserade eller registrerade i detta tredjeland efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som härrör ur denna förordning och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Ett tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar får anses vara likvärdiga med denna förordning om tredjelandets ramar uppfyller minst följande villkor:

- a) Kreditvärderingsinstitutet i tredjelandet är föremål för auktorisering eller registrering och är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och tillämpning.
- b) Kreditvärderingsinstitutet i det tredjelandet är föremål för rättsligt bindande bestämmelser som är likvärdiga med dem som anges i artiklarna 6–12 och i bilaga I.
- c) Lagstiftningen i det tredjelandet förhindrar att tillsynsmyndigheterna och andra offentliga myndigheter ingriper när det gäller kreditbetygens innehåll och kreditvärderingsmetoderna.

Kommissionen ska närmare ange eller ändra kriterierna som avses i andra stycket leden a–c för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 38.2.

7. Kontaktpersonen ska upprätta samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6. I sådana arrangemang ska minst anges

- a) mekanismen för informationsutbyte mellan de berörda behöriga myndigheterna, och
- b) förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

CESR ska samordna utarbetandet av samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i medlemsstaterna och tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga ramar har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 6.

8. Artiklarna 20, 24 och 25 ska i tillämpliga delar gälla certifierade kreditvärderingsinstitut och kreditbetyg som utfärdats av dem.

AVDELNING II

UTFÄRDANDE AV KREDITBETYG

Artikel 6

Oberoende och undvikande av intressekonflikter

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar inte har påverkats av någon faktiskt förekommande eller möjlig intressekonflikt eller affärsrelation som berör det utfärdande kreditvärderingsinstitutet, dess ledning, kreditanalytiker, anställda och andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll eller någon person som direkt eller indirekt är knuten till det genom kontroll.

2. För att säkerställa att punkt 1 iaktas ska varje kreditvärderingsinstitut uppfylla kraven i avsnitten A och B i bilaga I.

3. På begäran av ett kreditvärderingsinstitut får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta ett kreditvärderingsinstitut från skyldigheten att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 och artikel 7.4, om kreditvärderingsinstitutet kan visa att kraven inte är proportionella med hänsyn till verksamhetens art, omfattning och komplexitet, och till arten och omfattningen av utfärdandet av kreditbetyg och att

- a) kreditvärderingsinstitutet har färre än 50 anställda,
- b) kreditvärderingsinstitutet har genomfört åtgärder och förfaranden, i synnerhet mekanismer för intern kontroll, rapporteringssystem och åtgärder för att säkerställa oberoende för kreditvärderingsanalytiker och personer som godkänner kreditbetyg, och som säkerställer efterlevnad av de mål som fastställs i denna förordning, och

- c) storleken på kreditvärderingsinstitutet inte har fastställts på ett sådant sätt som gör att ett kreditvärderingsinstitut eller en grupp av kreditvärderingsinstitut kan undvika att uppfylla kraven i denna förordning.

När det gäller en grupp av kreditvärderingsinstitut ska de behöriga myndigheterna säkerställa att minst ett av kreditvärderingsinstitutet i gruppen inte är undantaget från att uppfylla kraven i bilaga I avsnitt A punkterna 2, 5 och 6 och artikel 7.4.

Artikel 7

Kreditvärderingsanalytiker, anställda och andra personer som medverkar vid utfärdandet av kreditbetyg

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att kreditvärderingsanalytiker, dess anställda och andra fysiska personer vars tjänster ställts till förfogande för kreditvärderingsinstitutet eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten har tillfredsställande kunskaper och erfarenhet för de uppgifter de tilldelas.

2. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att de personer som avses i punkt 1 inte tillåts inleda eller delta i förhandlingar om avgifter eller betalningar med någon kreditvärderad enhet, dess anknutna tredje part eller personer som direkt eller indirekt är knutna till den kreditvärderade enheten genom kontroll.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska se till att de personer som avses i punkt 1 uppfyller kraven i avsnitt C i bilaga I.

4. Varje kreditvärderingsinstitut ska upprätta ett lämpligt system för gradvis rotation för kreditanalytiker och personer som beslutar om kreditbetyg enligt avsnitt C i bilaga I. Detta rotations-system ska fungera så att enskilda personer ersätts successivt och inte hela team samtidigt.

5. Den bedömning som görs av kreditvärderingsanalytiker och personer som godkänner kreditbetyg med avseende på deras prestationer och ersättningsnivåer får inte vara beroende av de intäkter som kreditvärderingsinstitutet får från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter.

Artikel 8

Metoder, modeller och grundläggande antaganden

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra de metoder, modeller och grundläggande antaganden som det använder i sin kreditvärderingsverksamhet enligt bilaga I avsnitt E punkt 5.

2. Varje kreditvärderingsinstitut ska anta, införa och tillämpa lämpliga åtgärder för att se till att de kreditbetyg det utfärdar bygger på en genomgripande analys av all den information som är tillgänglig för institutet och som är relevant för dess analys inom ramen för dess värderingsmetoder. Det ska vidta alla nödvändiga

åtgärder och förfaranden för att se till att den information det används för utfärdandet av kreditbetyg är av tillfredsställande kvalitet och kommer från tillförlitliga källor.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska använda värderingsmetoder som är rigorösa, systematiska, konsekventa och som valideras på grundval av historiska erfarenheter, inklusive utfallstest.

4. Om ett kreditvärderingsinstitut använder ett befintligt kreditbetyg som utfärdats av ett annat kreditvärderingsinstitut beträffande underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument, får det inte vägra att utfärda ett kreditbetyg av en enhet eller ett finansiellt instrument med hänvisning till att en del av enheten eller det finansiella instrumentet tidigare har värderats av ett annat kreditvärderingsinstitut.

Varje kreditvärderingsinstitut ska dokumentera alla tillfällen då det under sin kreditvärderingsprocess avviker från befintliga kreditbetyg som utarbetats av något annat kreditvärderingsinstitut i fråga om underliggande tillgångar eller strukturerade finansiella instrument och därvid ange motiven till denna avvikande bedömning.

5. Varje kreditvärderingsinstitut ska bevaka sina kreditbetyg och se över dem och sina värderingsmetoder fortlöpande och minst en gång om året, särskilt när det sker väsentliga förändringar som kan ha en inverkan på kreditbetyget. Varje kreditvärderingsinstitut ska upprätta interna rutiner för att bevaka hur kreditbetygen påverkas av ändringar i den makroekonomiska utvecklingen eller av ändrade förhållanden på de finansiella marknaderna.

6. När ett kreditvärderingsinstitut ändrar de metoder, modeller eller grundläggande antaganden som används för kreditvärderingsverksamheten, ska det

- a) omedelbart, med samma kommunikationsmedium som användes för distributionen av de berörda kreditbetygen, upplysa om i vilken omfattning kreditbetygen förväntas påverkas,
- b) snarast möjligt och senast inom sex månader efter ändringen se över de berörda kreditbetygen samt under mellantiden hålla dessa kreditbetyg under observation, och
- c) ompröva alla kreditbetyg som bygger på metoder, modeller eller grundläggande antaganden som berörs av ändringen om det efter översynen visar sig att den totala kombinerade effekten av ändringarna påverkar dessa kreditbetyg.

Artikel 9

Utkontraktering

Utkontraktering av viktiga operativa funktioner får inte ske på så sätt att det väsentligt försämrar kvaliteten på kreditvärderingsinstitutets interna kontroll och de behöriga myndigheternas möjligheter att bevaka att kreditvärderingsinstitutet fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 10

Offentliggörande och presentation av kreditbetyg

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra alla sina kreditbetyg och eventuella beslut om att upphöra att utfärda kreditbetyg utan dröjsmål och inskränkningar av offentligheten. Om man beslutar att avbryta en kreditvärdering ska den information som lämnas innehålla fullständiga skäl för beslutet.

Första stycket ska även gälla kreditbetyg som distribueras till abonnenter.

2. Kreditvärderingsinstitutet ska se till att presentationen och behandlingen av kreditbetygen sker i enlighet med kraven i bilaga I avsnitt D.

3. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument ska det se till att de betygs-kategorier som tilldelas strukturerade finansiella instrument hålls klart åtskilda genom ytterligare symboler som särskiljer dem från betygs-kategorier som används för andra kreditvärderade enheter, finansiella instrument eller finansiella förpliktelser.

4. Varje kreditvärderingsinstitut ska informera om sina riktlinjer och förfaranden när det gäller kreditbetyg som det utfärdar på eget initiativ.

5. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar ett kreditbetyg på eget initiativ ska det på framträdande plats ange huruvida den kreditvärderade enheten respektive en anknuten tredje part deltog i kreditvärderingsprocessen eller inte och huruvida kreditvärderingsinstitutet hade tillgång till den kreditvärderade enhetens eller en anknuten tredje parts redovisning eller andra relevanta interna dokument.

Kreditbetyg som utfärdas på institutets eget initiativ ska anges som sådana.

6. Ett kreditvärderingsinstitut får inte använda namnet på en behörig myndighet på ett sätt som anger eller antyder att myndigheten stöder eller godkänner kreditvärderingsinstitutets kreditbetyg eller kreditvärderingsverksamhet.

Artikel 11

Allmän och periodisk information

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska ge fullständig offentlig information om de förhållanden som anges i del I i avsnitt E i bilaga I och omedelbart uppdatera den då ändringar skett.

2. Kreditvärderingsinstitutet ska göra information om sina historiska resultat, inbegripet hur ofta kreditbetygen ändrats, och tidigare utfärdade kreditbetyg och ändringar av dessa tillgänglig i ett centralt arkiv som ska upprättas av CESR. Kreditvärderingsinstitutet ska lämna information till detta arkiv i en standardiserad

form som föreskrivs av CESR. CESR ska göra denna information tillgänglig för allmänheten och offentliggöra sammanfattande information om de huvudsakliga utvecklingstendenser som observerats på årlig basis.

3. Varje kreditvärderingsinstitut ska årligen tillhandahålla information om de förhållanden som anges i punkt 2 i del II i avsnitt E i bilaga I till den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat och till CESR. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna ska meddela denna information till medlemmarna i det relevanta kollegiet.

Artikel 12

Rapport om institutets interna organisation

Varje kreditvärderingsinstitut ska årligen offentliggöra en rapport om sin interna organisation som innehåller information om de förhållanden som anges i del III i avsnitt E i bilaga I. Offentliggörandet ska ske senast tre månader efter utgången av varje räkenskapsår, och institutet ska hålla rapporten om institutets interna organisation tillgänglig på sin webbplats under minst fem år.

Artikel 13

Avgifter för offentliggörande av information

Ett kreditvärderingsinstitut får inte ta ut någon avgift för information som lämnas i enlighet med artiklarna 8–12.

AVDELNING III

ÖVERVAKNING AV KREDITVÄRDERINGSVERKSAMHET

KAPITEL I

Registreringsförfarande

Artikel 14

Registreringskrav

1. Under förutsättning att ett det är en juridisk person som är etablerad inom gemenskapen ska ett kreditvärderingsinstitut ansöka om den registrering som avses i artikel 2.1.

2. Registreringen ska få verkan inom hela gemenskapens territorium så snart det registreringsbeslut som avses i artikel 16.7 eller artikel 17.7 som har utfärdats av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har fått verkan enligt relevant nationell lagstiftning.

3. Ett registrerat kreditvärderingsinstitut ska fortlöpande uppfylla villkoren för den ursprungliga registreringen.

Kreditvärderingsinstitutet ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta CESR, den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och kontaktpersonen om varje materiell ändring avseende villkoren för den ursprungliga registreringen, inklusive varje etablering eller avveckling av en filial inom gemenskapen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 eller 17 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten registrera kreditvärderingsinstitutet om den efter bedömningen av ansökan finner att kreditvärderingsinstitutet uppfyller de villkor för utfärdande av kreditbetyg som anges i denna förordning, med beaktande av artiklarna 4 och 6.

5. De behöriga myndigheterna får inte införa några ytterligare krav för registrering än de som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 15

Registreringsansökan

1. Kreditvärderingsinstitut ska lämna en registreringsansökan till CESR. Ansökan ska innehålla uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II.

2. Om en grupp av kreditvärderingsinstitut ansöker om registrering ska instituten i gruppen inom sig utse ett institut som ska lämna alla ansökningar till CESR på gruppens vägnar. Det utsedda kreditvärderingsinstitutet ska lämna uppgifter om de förhållanden som anges i bilaga II för samtliga institut inom gruppen.

3. Kreditvärderingsinstitut ska lämna in sin ansökan på det språk som krävs enligt lag i deras respektive medlemsstater och dessutom på ett språk som är vanligt i internationella finanskretsar.

En registreringsansökan som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får från CESR ska betraktas som inlämnad av det berörda kreditvärderingsinstitutet.

4. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska CESR överlämna kopior av ansökan till de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater.

Inom tio dagar från mottagande av ansökan ska CESR ge den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ett utlåtande om huruvida ansökan är fullständig.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och medlemmarna av det relevanta kollegiet ska inom 25 arbetsdagar efter mottagandet av registreringsansökan bedöma huruvida ansökan är fullständig, och därvid beakta det utlåtande från CESR som avses i punkt 4. Om ansökan inte är fullständig ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ange en tidsfrist inom vilken kreditvärderingsinstitutet ska överlämna ytterligare information till myndigheten och till CESR samt anmäla detta till medlemmarna i kollegiet och CESR.

När den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har försäkrat sig om att ansökan är fullständig ska myndigheten anmäla detta till kreditvärderingsinstitutet, medlemmarna i kollegiet och CESR.

6. Inom fem arbetsdagar efter mottagandet av ytterligare information enligt punkt 5 ska CESR överlämna denna tilläggsinformation till de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater.

Artikel 16

De behöriga myndigheternas granskning av ett kreditvärderingsinstituts registreringsansökan

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och de behöriga myndigheter som är medlemmar i det relevanta kollegiet ska inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket

- a) tillsammans granska registreringsansökan, och
- b) göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registrering av kreditvärderingsinstitutet ska beviljas eller avslås, på grundval av kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av de villkor som anges i denna förordning.

2. Kontaktpersonen får förlänga granskningsperioden med 30 arbetsdagar, särskilt om kreditvärderingsinstitutet

- a) avser att godkänna ett kreditbetyg som avses i artikel 4.3,
- b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
- c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Kontaktpersonen ska samordna granskningen av den ansökan som lämnats av kreditvärderingsinstitutet och se till att medlemmarna i det relevanta kollegiet får all den information som är nödvändig för granskningen av ansökan.

4. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska efter den överenskommelse som avses i punkt 1 b utarbeta ett utkast till beslut med fullständig motivering, och överlämna det till kontaktpersonen.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten utarbeta ett utkast till beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering på grundval av skriftliga synpunkter från de medlemmar i det relevanta kollegiet som motsätter sig registrering och överlämna det till kontaktpersonen. De medlemmar i kollegiet som anser att registrering bör beviljas ska utarbeta och överlämna en ingående förklaring beträffande sina synpunkter till kontaktpersonen.

5. Inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket, och under alla omständigheter inom 90 arbetsdagar när punkt 2 är tillämplig, ska kontaktpersonen till CESR överlämna det fullständigt motiverade utkastet till beslut om registrering eller avslag på ansökan, tillsammans med den ingående förklaring som avses i punkt 4 andra stycket.

6. CESR ska inom 20 dagar från mottagandet av det meddelande som avses i punkt 5 ge råd till medlemmarna i det relevanta kollegiet om kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av kraven för registrering. Efter det att de mottagit CESR:s råd ska kollegiets medlemmar på nytt granska utkastet till beslut.

7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller avslag på ansökan inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av CESR:s råd. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har en annan

uppfattning än CESR ska den redovisa den fullständiga motiveringen till detta. Om CESR inte givit några råd, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta sitt beslut inom 30 arbetsdagar efter det att utkastet till beslut överlämnats till CESR enligt punkt 5.

Om medlemmarna i det relevanta kollegiet fortfarande inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering, i vilket de behöriga myndigheterna med avvikande åsikter ska anges tillsammans med en beskrivning av deras synpunkter.

Artikel 17

De behöriga myndigheternas granskning av en registreringsansökan från en grupp av kreditvärderingsinstitut

1. Kontaktpersonen och de behöriga myndigheter som är medlemmar i det relevanta kollegiet ska inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket

- a) tillsammans granska registreringsansökningarna, och
- b) göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registrering för gruppen av kreditvärderingsinstitut ska beviljas eller avslås, på grundval av kreditvärderingsinstitutets uppfyllande av de villkor som anges i denna förordning.

2. Kontaktpersonen får förlänga granskningsperioden med 30 arbetsdagar, särskilt om något av kreditvärderingsinstitutet i gruppen

- a) avser att godkänna kreditbetyg som avses i artikel 4.3,
- b) avser att använda sig av utkontrakterade tjänster, eller
- c) begär undantag från krav på efterlevnad i enlighet med artikel 6.3.

3. Kontaktpersonen ska samordna granskningen av den ansökan som lämnats av gruppen av kreditvärderingsinstitut och se till att medlemmarna i det relevanta kollegiet får all information som är nödvändig för granskningen av ansökningarna.

4. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna ska efter den överenskommelse som avses i punkt 1 b utarbeta separata utkast till beslut med fullständig motivering för vart och ett av kreditvärderingsinstitutet i gruppen, och överlämna dem till kontaktpersonen.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna utarbeta utkast till beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering på grundval av skriftliga synpunkter från de medlemmar i kollegiet som motsätter sig registrering, och överlämna dem till kontaktpersonen. De medlemmar i kollegiet som anser att registrering bör beviljas ska utarbeta och överlämna en ingående förklaring beträffande sina synpunkter till kontaktpersonen.

5. Inom 60 arbetsdagar efter den anmälan som avses i artikel 15.5 andra stycket, och under alla omständigheter inom 90

arbetsdagar när punkt 2 är tillämplig, ska kontaktpersonen till CESR överlämna det fullständigt motiverade utkastet till beslut om registrering eller avslag på ansökan, tillsammans med den ingående förklaring som avses i punkt 4 andra stycket.

6. CESR ska inom 20 dagar från mottagandet av det meddelande som avses i punkt 5 ge råd till medlemmarna i det relevanta kollegiet om de kreditvärderingsinstitut som ingår i gruppen uppfyllande av kraven för registrering. Efter det att de mottagit CESR:s råd ska kollegiets medlemmar på nytt granska utkastet till beslut.

7. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska anta ett fullständigt motiverat beslut om registrering eller avslag på ansökan inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av CESR:s råd. Om de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna har en annan uppfattning än CESR ska de redovisa den fullständiga motiveringen till detta. Om CESR inte givit några råd, ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna anta sitt beslut inom 30 arbetsdagar efter det att utkastet till beslut överlämnats till CESR enligt punkt 5.

Om medlemmarna i det relevanta kollegiet fortfarande inte når någon överenskommelse om huruvida ett enskilt kreditvärderingsinstitut ska registreras eller ej ska de behöriga myndigheterna i ett sådant kreditvärderingsinstituts hemmedlemsstat anta beslut om avslag på registreringsansökan med fullständig motivering, i vilket de behöriga myndigheterna med avvikande åsikter anges tillsammans med en beskrivning av deras synpunkter.

Artikel 18

Meddelande om beslut om registrering, avslag på registreringsansökan eller återkallande av registrering av kreditvärderingsinstitut

1. Det berörda kreditvärderingsinstitutet ska underrättas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om huruvida det har registrerats eller ej inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett registreringsbeslut enligt artikel 16 eller 17. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vägrar att registrera kreditvärderingsinstitutet ska den i beslutet lämna en fullständig motivering till detta.

2. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta kommissionen, CESR och övriga behöriga myndigheter om ett beslut enligt artikel 16, 17 eller 20.

3. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över registrerade kreditvärderingsinstitut i enlighet med denna förordning i *Europeiska unionens officiella tidning* och på sin webbplats. Denna förteckning ska uppdateras inom 30 dagar från den underrättelse som avses i punkt 2.

Artikel 19

Registrerings- och tillsynsavgifter

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får ta ut registrerings- och/eller tillsynsavgifter av kreditvärderingsinstitutet. Registrerings- och/eller tillsynsavgifterna ska stå i proportion till de kostnader som uppkommit för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

Artikel 20

Återkallande av registrering

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska återkalla ett kreditvärderingsinstituts registrering, om detta

- a) uttryckligen avstår från registreringen eller inte har utfärdat några kreditbetyg under de senaste sex månaderna,
- b) har beviljats registrering efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för registreringen, eller
- d) allvarligt eller upprepade gånger har överträtt bestämmelserna i denna förordning om villkoren för kreditvärderingsinstitutets verksamhet.

2. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser att ett av villkoren i punkt 1 har uppfyllts ska den underrätta kontaktpersonen och nära samarbeta med medlemmarna i det relevanta kollegiet för att besluta huruvida registreringen för kreditvärderingsinstitutet ska återkallas eller ej.

Medlemmarna i kollegiet ska utföra gemensamma bedömningar och göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida registreringen för kreditvärderingsinstitutet bör återkallas.

Om ingen överenskommelse kan nås ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av någon av de övriga medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom 15 arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

Den behöriga myndigheten i varje hemmedlemsstat ska anta ett enskilt beslut om återkallande av registrering på grundval av överenskommelsen i kollegiet.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse inom 30 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt första stycket får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett enskilt beslut om återkallande av registrering. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd, ska motiveras fullständigt.

3. Om en behörig myndighet i en medlemsstat där kreditbetyg utfärdades av det berörda kreditvärderingsinstitutet används anser att ett av de villkor som avses i punkt 1 har uppfyllts får den begära att det relevanta kollegiet ska granska om villkoren för återkallande av registrering är uppfyllda. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten beslutar att inte återkalla registreringen för kreditvärderingsinstitutet i fråga, ska den lämna en fullständig motivering.

4. Beslutet om återkallande av registreringen ska få verkan omedelbart inom hela gemenskapen, med förbehåll för den övergångsperiod för användningen av kreditbetyg som avses i artikel 24.2.

KAPITEL II

CESR och behöriga myndigheter

Artikel 21

Europeiska värdepapperstillsynskommittén

1. I de fall då så föreskrivs genom denna förordning ska CESR ge råd till de behöriga myndigheterna. Dessa ska beakta CESR:s råd innan de fattar något slutgiltigt beslut enligt denna förordning.
2. Senast den 7 juni 2010 ska CESR utfärda vägledning om
 - a) registreringsprocessen och formerna för samordningen mellan behöriga myndigheter och med CESR, inbegripet om den information som anges i bilaga II, och språk för ansökningar som lämnas till CESR,
 - b) kollegiernas operativa funktion, inbegripet förfaranden för fastställande av kollegiernas sammansättning, tillämpningen av urvalskriterierna för den kontaktperson som avses i artikel 29.5 a–d och de skriftliga arrangemangen för kollegiernas verksamhet och arrangemangen för samordning mellan kollegier,
 - c) behöriga myndigheters tillämpning av systemet för godkännande enligt artikel 4.3, och
 - d) gemensamma normer för presentationen av den information, inklusive struktur, format, metod och rapporteringsperiod, som kreditvärderingsinstitutet ska offentliggöra enligt artikel 11.2 och punkt 1 i del II av avsnitt E i bilaga I.
3. Senast den 7 september 2010 ska CESR utfärda vägledning om
 - a) tillämpningspraxis och -verksamheter som de behöriga myndigheterna ska utföra enligt denna förordning,
 - b) gemensamma normer för bedömning av huruvida kreditvärderingsmetoderna uppfyller kraven i artikel 8.3,
 - c) slag av åtgärder som avses i artikel 24.1 d för att säkerställa att kreditvärderingsinstitutet fortsätter att iaktta rättsliga krav, och
 - d) information som kreditvärderingsinstitutet ska tillhandahålla för ansökan om certifiering och för bedömningen av dess systemvikt för finansmarknadernas finansiella stabilitet eller integritet som avses i artikel 5.
4. CESR ska årligen och för första gången den 7 december 2010 offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. Rapporten ska särskilt innehålla en bedömning av hur de kreditvärderingsinstitut som registrerats enligt denna förordning har genomfört bilaga I.

5. CESR ska samarbeta med kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG⁽¹⁾, och kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS), som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG⁽²⁾ och ska samråda med dessa kommittéer före offentliggörande av de riktlinjer som avses i punkterna 2 och 3.

Artikel 22

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet för genomförandet av denna förordning senast den 7 juni 2010.
2. De behöriga myndigheterna ska ha tillräckligt stor och kuning personal för att kunna tillämpa denna förordning.

Artikel 23

De behöriga myndigheternas befogenheter

1. Varken de behöriga myndigheterna eller några andra offentliga myndigheter i medlemsstaterna får, när de utför sina uppgifter enligt denna förordning, göra ingrepp i innehållet i kreditbetygen eller kreditvärderingsmetoderna.
2. De berörda myndigheterna ska, i enlighet med nationell lagstiftning, tilldelas alla de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning. De ska utöva dessa befogenheter
 - a) direkt,
 - b) i samarbete med andra myndigheter, eller
 - c) genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.
3. För att utföra sina uppgifter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha befogenhet att vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter
 - a) få tillgång till varje slag av dokument och att infordra kopior av eller själva kopiera sådana dokument,
 - b) begära upplysningar från varje person och vid behov kalla in och fråga ut personer för att inhämta upplysningar,
 - c) genomföra kontroller på plats med eller utan förannmälan, och
 - d) begära uppgifter över tele- och datatrafik.

De behöriga myndigheterna får utnyttja de befogenheter som avses i första stycket endast i förhållande till kreditvärderingsinstitut, personer som medverkar i kreditvärderingsverksamhet, kreditvärderade enheter och anknutna tredje parter, de tredje parter till vilka kreditvärderingsinstitutet kontrakterar ut vissa uppgifter eller viss verksamhet och andra personer som på annat sätt har

⁽¹⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

samband med eller är knutna till kreditvärderingsinstitut eller kreditvärderingsverksamhet.

Artikel 24

Tillsynsåtgärder som utförs av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten

1. Om hemmedlemsstatens behöriga myndighet har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut bryter mot de skyldigheter som följer av denna förordning får den

- a) återkalla registrering av det kreditvärderingsinstitutet i enlighet med artikel 20,
- b) tillfälligt förbjuda det kreditvärderingsinstitutet att utfärda kreditbetyg med verkan inom hela gemenskapen,
- c) tillfälligt upphäva användningen, i rättsligt reglerade sammanhang, av kreditbetyg som utfärdats av det kreditvärderingsinstitutet med verkan inom hela gemenskapen,
- d) vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att kreditvärderingsinstituten fortsätter att iakttäta rättsliga krav,
- e) utfärda offentliga underrättelser,
- f) överlämna ärenden till åtal till behöriga nationella myndigheter.

2. Kreditbetyg får fortsätta att användas i rättsligt reglerade sammanhang efter antagandet av åtgärderna i punkt 1 a och c under en tidsperiod som inte överstiger

- a) tio arbetsdagar om det finns kreditbetyg för samma finansiella instrument eller enhet vilka utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning, eller
- b) tre månader om det inte finns några kreditbetyg för samma instrument eller enhet vilka utfärdats av andra kreditvärderingsinstitut som är registrerade i enlighet med denna förordning.

En behörig myndighet får förlänga den period som föreskrivs i led b i första stycket med tre månader i undantagsfall om det föreligger risk för marknadsstörningar eller finansiell instabilitet.

3. Innan den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidtar några av de åtgärder som anges i punkt 1 ska den underrätta kontaktpersonen och samråda med medlemmarna i det relevanta kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 bör vidtas.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten på begäran av någon av medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom tio arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

Om medlemmarna i kollegiet inte når någon överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 ska vidtas inom 15 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt första stycket får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anta ett beslut. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd ska motiveras fullständigt. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta kontaktpersonen och CESR om sitt beslut.

Denna punkt ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.

Artikel 25

Tillsynsåtgärder av annan behörig myndighet än hemmedlemsstatens

1. Om en medlemsstats behöriga myndighet har konstaterat att ett registrerat kreditvärderingsinstitut vars kreditbetyg används inom dess territorium bryter mot sina skyldigheter enligt denna förordning får den

- a) anta alla de tillsynsåtgärder som anges i artikel 24.1 e och f,
- b) anta de åtgärder som anges i artikel 24.1 d inom dess jurisdiktion; och, när den gör detta, på lämpligt sätt beakta de åtgärder som redan vidtagits eller planeras av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten,
- c) tillfälligt upphäva användningen av kreditbetyg utgivna av kreditvärderingsinstitutet i rättsligt reglerade sammanhang av de institut som avses i artikel 4.1 vars stadgeenliga säte är beläget inom dess jurisdiktion enligt den övergångsperiod som avses i artikel 24.2,
- d) begära att det relevanta kollegiet ska granska om de åtgärder som avses i artikel 24.1 b, c eller d är nödvändiga.

2. Innan den behöriga myndigheten antar de åtgärder som anges i punkt 1 a, b eller c ska den underrätta kontaktpersonen och samråda med medlemmarna i det relevanta kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra alla rimliga insatser för att nå en överenskommelse om huruvida några av de åtgärder som anges i punkt 1 a och b ska vidtas. Om ingen enighet uppnås ska kontaktpersonen på begäran av någon av medlemmarna i kollegiet eller på eget initiativ begära råd från CESR. CESR ska ge sitt råd inom tio arbetsdagar från mottagandet av en sådan begäran.

3. Om medlemmarna i det relevanta kollegiet inte når någon överenskommelse inom 15 arbetsdagar efter det att kontaktpersonen underrättades om ärendet enligt punkt 2 får den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten anta ett beslut. Alla avvikelser i beslutet från de synpunkter som de övriga medlemmarna i kollegiet framfört och, i tillämpliga fall, CESR:s råd, ska motiveras fullständigt. Den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska utan otillbörligt dröjsmål underrätta kontaktpersonen och CESR om sitt beslut.

4. Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.

KAPITEL III

Samarbete mellan behöriga myndigheter

Artikel 26

Skyldighet att samarbeta

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta när så krävs för tillämpningen av denna förordning, och detta även i fall då ett beteende som undersöks inte strider mot någon gällande bestämmelse i lag eller annan författning i en berörd medlemsstat.

2. De behöriga myndigheterna ska även ha ett nära samarbete med de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de företag som avses i artikel 4.1.

Artikel 27

Utbyte av information

1. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. De behöriga myndigheterna får till de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av de företag som avses i artikel 4.1, till centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiell information som ska användas för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 28

Samarbete vid en begäran som rör kontroller på plats eller utredningar

1. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får begära bistånd av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat när det gäller kontroller på plats eller utredningar.

Den begärande behöriga myndigheten ska underrätta CESR om varje sådan begäran som avses i första stycket. Om utredningen eller kontrollen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att CESR åtar sig att samordna åtgärden.

2. Om en behörig myndighet tar emot en begäran från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om utförande av en kontroll på plats eller utredning ska den vidta någon av följande åtgärder:

- a) Självt utföra kontrollen på plats eller utredningen.
- b) Låta den behöriga myndighet som lämnat begäran delta i en kontroll på plats eller utredning.

c) Låta den behöriga myndighet som lämnat begäran själv utföra en kontroll på plats eller utredning.

d) Utse revisorer eller andra sakkunniga för att utföra kontrollen på plats eller utredningen.

e) Samverka med övriga behöriga myndigheter vid utförandet av vissa tillsynsuppgifter.

Artikel 29

Kollegier av behöriga myndigheter

1. Inom tio arbetsdagar efter mottagandet av den registreringsansökan som avses i artikel 15 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller, för en grupp av kreditvärderingsinstitut, den behöriga myndigheten i kreditvärderingsinstitutets hemmedlemsstat som utsetts enligt artikel 15.2, inrätta ett kollegium av behöriga myndigheter för att underlätta utövandet av de uppgifter som avses i artiklarna 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 och 28.

2. Kollegiet ska bestå av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och av de behöriga myndigheter som avses i punkt 3, om det rör sig om ett enda institut, eller av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaterna och de behöriga myndigheter som avses i punkt 3, om det är fråga om en grupp av kreditvärderingsinstitut.

3. En annan behörig myndighet än den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får när som helst besluta att bli medlem i kollegiet förutsatt att

- a) en filial som utgör en del av kreditvärderingsinstitutet eller av ett av företagen i gruppen av kreditvärderingsinstitut är etablerat inom dess jurisdiktion, eller
- b) användningen i rättsligt reglerade sammanhang av kreditbetyg utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet eller den berörda gruppen av kreditvärderingsinstitut är omfattande eller har eller skulle kunna ha en väsentlig inverkan inom dess jurisdiktion.

4. Andra behöriga myndigheter än medlemmarna i det kollegium som avses i punkt 3 inom vilkas jurisdiktion kreditbetyg som är utfärdade av det berörda kreditvärderingsinstitutet eller den berörda gruppen av kreditvärderingsinstitut används får delta i ett möte eller en verksamhet inom kollegiet.

5. Inom 15 arbetsdagar efter det att kollegiet inrättades ska dess medlemmar utse en kontaktperson, och samråda med CESR om en överenskommelse inte kan nås. I detta syfte ska minst följande kriterier beaktas:

- a) Förhållandet mellan den behöriga myndigheten och kreditvärderingsinstitutet eller gruppen av kreditvärderingsinstitut.
- b) I vilken utsträckning kreditbetyg kommer att användas i rättsligt reglerade sammanhang inom ett visst territorium eller inom vissa territorier.
- c) Den plats inom gemenskapen där kreditvärderingsinstitutet eller gruppen av kreditvärderingsinstitut utför eller avser att utföra den största delen av sin kreditvärderingsverksamhet.

- d) Administrativa hänsyn, optimering av bördorna och en lämplig fördelning av arbetsbördan.

Medlemmarna i kollegiet ska se över valet av kontaktperson minst vart femte år för att säkerställa att den utsedda kontaktpersonen fortfarande är den mest lämpliga enligt de kriterier som avses i det första stycket.

6. Kontaktpersonen ska vara ordförande för kollegiets möten, samordna dess verksamhet och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemmarna i kollegiet.

7. För att säkerställa ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheterna inom kollegiet ska kontaktpersonen inom tio arbetsdagar upprätta skriftliga samordningsarrangemang inom kollegiet i följande avseenden:

- a) Information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna.
- b) Beslutsprocessen mellan de behöriga myndigheterna utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 16, 17 och 20.
- c) De fall då de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra.
- d) De fall då de behöriga myndigheterna ska tillämpa det medlingssystem som avses i artikel 31.
- e) De fall då de behöriga myndigheterna får delegera tillsynsuppgifter enligt artikel 30.

8. Om ingen överenskommelse kan nås beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen enligt punkt 7 kan vilken medlem i kollegiet som helst hänskjuta ärendet till CESR. Kontaktpersonen ska på lämpligt sätt beakta CESR:s råd beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen innan den godkänner deras slutliga utformning. De skriftliga samordningsarrangemangen ska redovisas i ett dokument som innehåller fullständiga motiveringar till varje betydande avvikelse från CESR:s råd. Kontaktpersonen ska översända de skriftliga samordningsarrangemangen till kollegiets medlemmar och till CESR.

Artikel 30

Delegering av uppgifter mellan behöriga myndigheter

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får delegera någon eller några av sina uppgifter till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att denna myndighet godkänner detta. En sådan delegering ska inte påverka den delegerande behöriga myndighetens ansvar.

Artikel 31

Medling

1. CESR ska upprätta en medlingsmekanism som ska bidra till att nå samsyn mellan berörda behöriga myndigheter.
2. Om behöriga myndigheter har skiljaktiga meningar om en bedömning eller åtgärd enligt denna förordning ska de begära råd

från CESR. De berörda behöriga myndigheterna ska på lämpligt sätt beakta CESR:s råd och ska utförligt motivera varje avvikelse från detta råd.

Artikel 32

Tystnadsplikt

1. Tystnadsplikt ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för CESR, för den behöriga myndigheten eller för en myndighet eller person till vilken den behöriga myndigheten delegerat uppgifter, inbegripet revisorer och andra sakkunniga som arbetar på dess uppdrag. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till en annan person eller myndighet utom när så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

2. All information som utbyts mellan CESR och behöriga myndigheter och behöriga myndigheter sinsemellan enligt denna förordning ska anses omfattas av tystnadsplikt, utom då CESR eller den berörda behöriga myndigheten i samband med utbytet anger att informationen får utlämnas eller då så krävs i samband med rättsliga åtgärder.

Artikel 33

Utlämnande av information från en annan medlemsstat

En medlemsstats behöriga myndighet får endast utlämna information som den mottagit från en behörig myndighet i en annan medlemsstat om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast utlämnas i de syften för vilka den behöriga myndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

KAPITEL IV

Samarbete med tredjeland

Artikel 34

Avtal om informationsutbyte

De behöriga myndigheterna får endast ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredjeland om den utlämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som föreskrivs i artikel 32.

Sådant informationsutbyte ska vara avsett för dessa behöriga myndigheter för fullgörandet av deras uppgifter.

I fråga om överföring av personuppgifter till tredjeland ska medlemsstaterna tillämpa direktiv 95/46/EG.

Artikel 35

Utlämnande av information från tredjeländer

En medlemsstats behöriga myndighet får endast utlämna information som den mottagit från behöriga myndigheter i tredjeländer om den har fått uttryckligt medgivande i fråga om detta av

den behöriga myndighet som överlämnade informationen och, i tillämpliga fall, om informationen endast utlämnas i de syften för vilka den behöriga myndigheten gav sitt medgivande, eller när sådant utlämnande krävs i samband med rättsliga åtgärder.

AVDELNING IV

SANKTIONER, KOMMITTÉFÖRFARANDE, RAPPORTER SAMT ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL I

Sanktioner, kommittéförfarande och rapporter

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla erforderliga åtgärder för att se till att de tillämpas. De ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska se till att den behöriga myndigheten offentliggör varje sanktion som har beslutats vid överträdelse av denna förordning, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionellt stor skada.

Medlemsstaterna ska anmäla de regler som avses i första stycket till kommissionen senast den 7 december 2010 och ska utan dröjsmål anmäla varje följande ändring som påverkar dem.

Artikel 37

Ändringar av bilagorna

Kommissionen får ändra bilagorna för att ta hänsyn till utvecklingen, däribland den internationella utvecklingen, på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella instrument och samstämmighet mellan tillsynsmetoder.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 38.2.

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 39

Rapporter

1. Senast den 7 december 2012 ska kommissionen bedöma tillämpningen av denna förordning, däribland i fråga om utnyttjandet av kreditbetyg inom gemenskapen, effekten på koncentrationnivån på marknaden för kreditbetyg, kostnader och fördelar som uppstår genom effekterna av denna förordning och om lämpligheten av att kreditvärderingsinstitutet får ersättning från den kreditvärderade enheten ("issuer-pays"-modellen), och överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.

2. Senast den 7 december 2010 ska kommissionen mot bakgrund av diskussioner med de behöriga myndigheterna göra en bedömning av hur avdelning III i denna förordning tillämpats, i synnerhet när det gäller tillsynsmyndigheternas samarbete, CESR:s rättsliga status samt tillsynspraxis. Kommissionen ska överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av förslag till en översyn av den avdelningen.

Den rapporten ska innehålla en hänvisning till kommissionens förslag av den 12 november 2008 till förordning om kreditvärderingsinstitut och rapporten från Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor om detta förslag av den 23 mars 2009.

3. Senast den 7 december 2010 ska kommissionen mot bakgrund av utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet för kreditvärderingsinstitut i tredjeländer överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om följderna av denna utveckling och av de övergångsbestämmelser som avses i artikel 40 för finansmarknadernas stabilitet inom gemenskapen.

KAPITEL II

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 40

Övergångsbestämmelser

Kreditvärderingsinstitut som bedrev verksamhet inom gemenskapen före den 7 juni 2010 (befintliga kreditvärderingsinstitut) som avser att ansöka om registrering enligt denna förordning ska anta alla nödvändiga åtgärder för att följa dess bestämmelser senast den 7 september 2010.

Kreditvärderingsinstitut ska tidigast den 7 juni 2010 ansöka om registrering. Befintliga kreditvärderingsinstitut ska ansöka om registrering senast den 7 september 2010.

Befintliga kreditvärderingsinstitut får fortsätta att utfärda kreditbetyg som får användas i rättsligt reglerade sammanhang av finansinstitut enligt artikel 4.1, såvida inte registreringen avslås. Om registreringen avslås ska artikel 24.2 tillämpas.

Artikel 41

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från dagen för dess ikraftträdande. Emellertid ska

- artikel 4.1 tillämpas från och med den 7 december 2010, och
- artikel 4.3 f, g och h tillämpas från och med den 7 juni 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
C. MALMSTRÖM
Ordförande

BILAGA I

OBEROENDE OCH UNDVIKANDE AV INTRESSEKONFLIKTER

Avsnitt A

Organisatoriska krav

1. Kreditvärderingsinstitutet ska ha en styrelse. Företagsledningen ska se till att
 - a) kreditvärderingsverksamheten är oberoende och inte är föremål för politisk och ekonomisk påverkan eller politiskt och ekonomiskt tvång,
 - b) intressekonflikter upptäcks, hanteras och rapporteras på ett korrekt sätt,
 - c) kreditvärderingsinstitutet uppfyller de övriga kraven i denna förordning.
2. Ett kreditvärderingsinstitut ska ha en organisation som säkerställer att dess affärsmässiga intressen inte äventyrar oberoendet och noggrannheten i kreditvärderingsverksamheten.

Företagsledningen i ett kreditvärderingsinstitut ska ha gott anseende och besitta tillfredsställande kunskaper och erfarenheter samt säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av kreditvärderingsinstitutet.

Minst en tredjedel och minst två av ledamöterna i styrelsen i ett kreditvärderingsinstitut ska vara oberoende ledamöter, som inte direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten.

Ersättningen till de oberoende ledamöterna i styrelsen ska inte vara kopplad till kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat och ha en sådan konstruktion att den säkerställer att deras bedömningar är oberoende. Förordnandet av de oberoende ledamöterna i styrelsen ska avse en på förhand överenskommen period som inte överstiger fem år och inte kan förnyas. De oberoende ledamöterna i styrelsen får endast avsättas på grund av tjänstefel eller otillräcklighet i tjänsten.

Majoriteten av ledamöterna i styrelsen, däribland dess oberoende ledamöter, ska ha tillräckligt kunskaper om finansiella tjänster. Förutsatt att kreditvärderingsinstitutet utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument bör minst en oberoende ledamot och en annan ledamot i styrelsen ha djupgående kunskaper och erfarenhet på företagsledningsnivå av marknaderna för strukturerade finansiella instrument.

Utöver sitt övergripande ansvar som styrelseledamöter ska de oberoende ledamöterna i styrelsen ha den särskilda uppgiften att övervaka

- a) utvecklingen av kreditvärderingspolicyn och av de metoder som kreditvärderingsinstitutet använder i kreditvärderingsverksamheten,
- b) effektiviteten i kreditvärderingsinstitutets interna system för kvalitetskontroll i samband med kreditvärderingsverksamheten,
- c) effektiviteten i de åtgärder och förfaranden som inrättats för att säkerställa att eventuella intressekonflikter upptäcks, undanröjs eller hanteras och rapporteras på ett korrekt sätt,
- d) i regelefterlevnads- och bolagsstyrningsförfaranden, däribland ändamålsenligheten av den översynsfunktion som avses i punkt 9 i detta avsnitt.

Yttranden från de oberoende ledamöterna i styrelsen i de frågor som avses i leden a–d ska regelbundet läggas fram för styrelsen och göras tillgängliga för den behöriga myndigheten när den så begär.

3. Ett kreditvärderingsinstitut ska fastställa lämpliga riktlinjer och rutiner som säkerställer att det uppfyller sina skyldigheter enligt denna förordning.
4. Ett kreditvärderingsinstitut ska tillämpa sunda förfaranden för förvaltning och redovisning samt ha mekanismer för internkontroll och effektiva riskbedömningsmetoder samt effektiva kontroll- och skyddssystem för sina informationsbehandlingssystem.

Dessa interna kontrollmekanismer ska vara utformade så att de säkerställer att beslut och förfaranden efterlevs på alla nivåer inom kreditvärderingsinstitutet.

Ett kreditvärderingsinstitut ska tillämpa och upprätthålla beslutsförfaranden och organisationsstrukturer där rapporteringsvägar anges klart och tydligt och på ett dokumenterat sätt samt funktioner och ansvarsområden fördelas.

5. Ett kreditvärderingsinstitut ska införa och upprätthålla en permanent och effektiv funktion för regelefterlevnad som arbetar oberoende. Denna funktion för regelefterlevnad ska övervaka och rapportera om i vilken mån kreditvärderingsinstitutet och dess anställda efterlever kreditvärderingsinstitutets skyldigheter enligt denna förordning. Funktionen för regelefterlevnad ska:
 - a) Övervaka och regelbundet bedöma om de åtgärder och förfaranden som inrättats i enlighet med punkt 3 är lämpliga och effektiva samt utvärdera de åtgärder som vidtagits för att avhjälpa eventuella brister i kreditvärderingsinstitutets efterlevnad av sina skyldigheter.
 - b) Råda och stödja ledningen, kreditvärderingsanalytiker, anställda och alla andra fysiska personer som ställer sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll samt alla personer som genom kontroll direkt eller indirekt är knutna till kreditvärderingsinstitutet och som ansvarar för kreditvärderingsverksamhet, så att de alla uppfyller kreditvärderingsinstitutets skyldigheter enligt denna förordning.
6. För att funktionen för regelefterlevnad ska kunna fullgöra sina uppgifter korrekt och på ett oberoende sätt ska kreditvärderingsinstitutet säkerställa att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Funktionen för regelefterlevnad har de befogenheter och resurser och den sakkunskap som krävs samt tillgång till all relevant information.
 - b) En person utses att ansvara för funktionen för regelefterlevnad och för all rapportering i fråga om regelefterlevnad som krävs i punkt 3.
 - c) Ledningen, kreditvärderingsanalytiker, anställda och alla andra fysiska personer som ställer sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll samt alla personer som genom kontroll direkt eller indirekt är knutna till kreditvärderingsinstitutet och som deltar i funktionen för regelefterlevnad ska inte delta i den kreditvärderingsverksamhet som de övervakar.
 - d) Ersättningen till personen som ansvarar för regelefterlevnaden är inte kopplad till kreditvärderingsinstitutets affärsmässiga resultat och har en sådan konstruktion att den säkerställer oberoendet i hans eller hennes bedömningar.

Personen som ansvarar för regelefterlevnaden ska se till att eventuella intressekonflikter bland de personer som står till förfogande för funktionen för regelefterlevnad upptäcks och undanröjs på ett korrekt sätt.

Personen som ansvarar för regelefterlevnaden ska regelbundet rapportera om fullgörandet av sitt uppdrag till företagsledningen och till de oberoende ledamöterna i styrelsen.

7. Ett kreditvärderingsinstitut ska införa lämpliga och effektiva organisatoriska och administrativa arrangemang för att förebygga, upptäcka, undanröja eller hantera och rapportera eventuella intressekonflikter som avses i punkt 1 i avsnitt B. Det ska se till att alla väsentliga hot mot kreditvärderingsverksamhetens oberoende dokumenteras, inklusive hot mot de bestämmelser om kreditvärderingsanalytiker som avses i avsnitt C, liksom de skyddsåtgärder som tillämpats för att mildra hoten.
8. Ett kreditvärderingsinstitut ska använda lämpliga system, resurser och förfaranden för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i utförandet av sin kreditvärderingsverksamhet.
9. Ett kreditvärderingsinstitut ska upprätta en översynsfunktion som ska ansvara för att periodiskt se över dess metoder, modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, och eventuella väsentliga ändringar av dem samt dessa metoders, modellens och grundläggande antagandens lämplighet om de används eller avses att användas för bedömningen av nya finansiella instrument.

Denna översynsfunktion ska vara oberoende i förhållande till de företagsavdelningar som ansvarar för kreditvärderingsverksamheten och rapportera till ledamöterna i den styrelse som avses i punkt 2 i detta avsnitt.

10. Ett kreditvärderingsinstitut ska övervaka och utvärdera lämpligheten och effektiviteten i sina system, interna kontrollmekanismer och övriga rutiner som upprättats i enlighet med denna förordning och vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister.

Avsnitt B**Operativa krav**

1. Ett kreditvärderingsinstitut ska tydligt påvisa och undanröja eller på ett tillfredsställande sätt hantera samt på framträdande plats rapportera om eventuella faktiskt förekommande eller möjliga intressekonflikter som kan påverka de analyser och bedömningar som görs av dess kreditanalytiker och anställda liksom av alla andra fysiska personer vars tjänster står till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller under dess kontroll och som direkt medverkar i utfärdandet av kreditbetyg samt personer som godkänner kreditbetyg.
2. Ett kreditvärderingsinstitut ska offentliggöra namnen på de kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter från vilka det erhåller mer än 5 % av sina årliga intäkter.
3. Ett kreditvärderingsinstitut ska inte utfärda något kreditbetyg under någon av följande omständigheter, eller ska när det gäller ett befintligt kreditbetyg omedelbart redovisa att kreditbetyget eventuellt har påverkats om
 - a) kreditvärderingsinstitutet eller personer som avses i punkt 1 äger, direkt eller indirekt, finansiella instrument i den kreditvärderade enheten eller i en anknuten tredje part eller har något annat direkt eller indirekt ägarintresse i denna enhet eller part med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram eller förvaltade medel, inbegripet pensionsfonder och livförsäkring,
 - b) kreditbetyget har utfärdats för den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part som direkt eller indirekt är knuten till kreditvärderingsinstitutet genom kontroll,
 - c) den person som avses i punkt 1 är ledamot i den kreditvärderade enhetens eller anknutna tredje partens styrelse, eller
 - d) en kreditvärderingsanalytiker som deltagit i fastställandet av ett kreditbetyg eller en person som godkänt kreditbetyget har haft en sådan relation till den kreditvärderade enheten eller till tredje parter som är anknutna till denna som eventuellt kan orsaka en intressekonflikt.

Ett kreditvärderingsinstitut ska också omedelbart bedöma om det finns skäl att ompröva eller dra tillbaka ett befintligt kreditbetyg.

4. Ett kreditvärderingsinstitut ska inte tillhandahålla konsult- eller rådgivningstjänster till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part i fråga om dennas företagsstruktur, juridiska struktur, tillgångar, skulder eller verksamheter.

Ett kreditvärderingsinstitut får tillhandahålla andra tjänster än utfärdande av kreditbetyg (nedan kallade *verksamhetsanknutna tjänster*). Verksamhetsanknutna tjänster utgör inte en del av kreditvärderingsverksamheten. De omfattar marknadsprognoser, uppskattningar av ekonomiska trender, prissättningsanalyser och andra allmänna analyser av data samt tillhörande distributionstjänster.

Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att tillhandahållandet av verksamhetsanknutna tjänster inte medför intressekonflikter med dess kreditvärderingsverksamhet och ska i de slutgiltiga kreditvärderingsrapporterna redovisa de verksamhetsanknutna tjänster som tillhandahållits för den kreditvärderade enhetens eller anknuten tredje parts räkning.

5. Ett kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att dess kreditvärderingsanalytiker eller personer som godkänner kreditbetyg varken formellt eller informellt ger förslag eller rekommendationer om utformningen av strukturerade finansiella instrument för vilka institutet förväntas utfärda kreditbetyg.
6. Ett kreditvärderingsinstitut ska utforma sina rapporterings- och kommunikationsvägar så att de säkerställer att de personer som avses i punkt 1 är oberoende av kreditvärderingsinstitutets övriga verksamhet som sker på affärsmässig basis.
7. Ett kreditvärderingsinstitut ska se till att det finns tillfredsställande dokumentation, och vid behov verifieringskedjor för dess kreditvärderingsverksamhet. Denna dokumentation ska omfatta följande:
 - a) För varje beslut om kreditbetyg, uppgifter om vilka kreditvärderingsanalytiker som deltagit i fastställandet av kreditbetyget, vilka som godkänt kreditbetyget, huruvida kreditbetyget begärts av en utomstående part eller har utfärdats på kreditvärderingsinstitutets eget initiativ samt det datum då kreditvärderingen gjordes.
 - b) Räkenskaper över avgifter som mottagits från kreditvärderade enheter eller anknutna tredje parter eller från användare av kreditbetyg.
 - c) Räkenskaper för varje abonnent av kreditbetyg eller tillhörande tjänster.

- d) Dokumentation över de etablerade förfaranden och metoder som kreditvärderingsinstitutet använder för att fastställa kreditbetyg.
 - e) Den interna dokumentation och de interna akter, inklusive icke-offentliga uppgifter och arbetsdokument, som fungerat som underlag för beslut om kreditbetyg.
 - f) Kreditanalysrapporter, kreditbedömningsrapporter samt privata kreditvärderingsrapporter och intern dokumentation inklusive icke-offentliga uppgifter och arbetsdokument, som fungerat som underlag för yttrandena i dessa rapporter.
 - g) Dokumentation över de förfaranden och åtgärder som kreditvärderingsinstitutet genomfört för att uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
 - h) Kopior av interna och externa meddelanden, inklusive e-postmeddelanden, som mottagits och sänts av kreditvärderingsinstitutet och dess anställda och som rör kreditvärderingsverksamheten.
8. Dokumentation och verifieringskedjor som avses i punkt 7 ska förvaras i det registrerade kreditvärderingsinstitutets lokaler under minst fem år och på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.
- Om kreditvärderingsinstitutets registrering återkallas ska dokumentationen bevaras under en ytterligare period på minst tre år.
9. Dokumentation över handlingar i vilka anges de respektive rättigheterna och skyldigheterna enligt avtal om tillhandahållande av kreditvärderingstjänster för kreditvärderingsinstitutet och den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje parter ska bevaras minst under den tid som relationen med den enheten eller dess anknutna tredje parter varar.

Avsnitt C

Regler om kreditvärderingsanalytiker och andra personer som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamhet

1. Kreditanalytiker och kreditvärderingsinstitutets anställda samt andra fysiska personer som ställt sina tjänster till kreditvärderingsinstitutets förfogande eller som står under dess kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten och deras närstående enligt förteckningen i artikel 1.2 i direktiv 2004/72/EG⁽¹⁾ får inte köpa eller sälja eller inleda någon annan transaktion med något finansiellt instrument som emitterats, garanterats eller på annat sätt varit föremål för insatser från någon kreditvärderad enhet som hör till dem som dessa personer har primärt analysansvar för med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram eller förvaltade medel, inbegripet pensionsfonder och livförsäkring.
2. Ingen person som avses i punkt 1 får delta i eller på annat sätt påverka fastställandet av kreditbetyg för en viss kreditvärderad enhet om denna person
 - a) äger finansiella instrument i den kreditvärderade enheten med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram,
 - b) äger finansiella instrument i någon enhet som är anknuten till en kreditvärderad enhet, om detta ägande kan, eller allmänt uppfattas kunna, orsaka en intressekonflikt, med undantag av innehav genom diversifierade fondprogram, eller
 - c) nyligen har varit anställd eller haft någon relation, affärsmässig eller ej, med den kreditvärderade enheten som kan, eller allmänt uppfattas kunna, orsaka en intressekonflikt.
3. Kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att personer som avses i punkt 1
 - a) vidtar alla rimliga åtgärder för att skydda egendom och dokumentation i kreditvärderingsinstitutets ägo från bedrägeri, stöld eller missbruk, med beaktande av deras verksamhets art, omfattning och komplexitet och arten och omfattningen av deras kreditvärderingsverksamhet,
 - b) inte utlämnar någon information om kreditbetyg eller möjliga framtida kreditbetyg som utfärdas av institutet utom till den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part,

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70).

- c) inte vidarebefordrar förtrolig information som anförtrotts kreditvärderingsinstitutet till kreditanalytiker och anställda hos någon person med direkt eller indirekt anknytning till det genom kontroll samt någon annan fysisk person vars tjänster ställs till förfogande för någon person som direkt eller indirekt är knuten till det genom kontroll eller som står under dennes kontroll och som direkt medverkar i kreditvärderingsverksamheten, och
 - d) inte använder eller vidarebefordrar förtrolig information i samband med handel med finansiella instrument eller i något annat syfte förutom inom ramen för kreditvärderingsverksamheten.
4. Personer som avses i punkt 1 får inte begära eller ta emot pengar, gåvor eller förmåner från någon som omfattas av kreditvärderingsinstitutets affärsverksamhet.
 5. Om en person som avses i punkt 1 anser att en annan sådan person har begått en handling som han eller hon betraktar som olaglig ska han eller hon omedelbart rapportera detta till personen med ansvar för regelefterlevnad, utan att detta får negativa följder för den rapporterade personen.
 6. Om en kreditanalytiker avslutar sin anställning och börjar en tjänst på en kreditvärderad enhet vars kreditbetyg han eller hon har medverkat i bedömningen av, eller i ett finansiellt företag med vilket han eller hon har haft kontakter inom ramen för sina uppgifter på kreditvärderingsinstitutet, ska kreditvärderingsinstitutet se över det arbete som kreditvärderingsanalytikern utfört med anknytning till enheten i fråga under de två åren innan han eller hon lämnade institutet.
 7. En person som avses i punkt 1 får inte tillträda någon tjänst i den centrala ledningen för en kreditvärderad enhet eller anknuten tredje part förrän sex månader har gått sedan kreditvärderingen.
 8. Vid tillämpning av artikel 7.4 ska kreditvärderingsinstitutet säkerställa att
 - a) ledande kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fyra år,
 - b) kreditvärderingsanalytiker inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än fem år,
 - c) personer som godkänner kreditbetygen inte deltar i kreditvärderingsverksamhet när det gäller samma kreditvärderade enhet eller dess anknutna tredje parter under längre tid än sju år.

De personer som avses i första stycket leden a, b och c får inte delta i kreditvärderingsverksamhet som berör den kreditvärderade enheten eller de anknutna tredje parter som avses i första stycket inom två år efter slutet på de perioder som anges i dessa led.

Avsnitt D

Regler om presentationen av kreditbetyg

I. Allmänna krav

1. Varje kreditvärderingsinstitut ska säkerställa att det i kreditbetyget tydligt och på framträdande plats anges namn och befattning för den ledande kreditvärderingsanalytikern för den aktuella kreditvärderingen samt namn och befattning för den person som i första hand ansvarar för godkännandet av kreditbetyget.
2. Varje kreditvärderingsinstitut ska minst säkerställa följande:
 - a) Alla materiella källor, inbegripet den kreditvärderade enheten eller, i tillämpliga fall, en anknuten tredje part som använts vid utarbetandet av kreditbetyget anges, tillsammans med en uppgift om huruvida kreditbetyget har meddelats den kreditvärderade enheten eller dess anknutna tredje part och ändrats efter detta meddelande innan det utfärdades.
 - b) Den metod eller version av metod som huvudsakligen har använts för att fastställa kreditbetyget anges tydligt med hänvisning till en fullständig beskrivning av den. Om kreditbetyget bygger på mer än en metod, eller om investerarna skulle kunna förledas att förbise andra viktiga aspekter av kreditbetyget, däribland eventuella väsentliga anpassningar och avvikelser, på grund av att det endast hänvisas till den huvudsakliga metoden ska kreditvärderingsinstitutet förklara detta förhållande i kreditbetyget och ange hur de olika metoderna eller dessa andra aspekter har beaktats i kreditbetyget.

- c) Innebörden av varje betygskategori, definitionen av fallissemang eller återvinning förklaras och eventuella skäliga riskvarningar anges, däribland en känslighetsanalys av de relevanta grundläggande antagandena, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden, tillsammans med kreditbetyg för såväl det minst som det mest gynnsamma scenariot.
 - d) Den dag då kreditbetyget först publicerades och dagen för den senaste uppdateringen anges tydligt på framträdande plats.
 - e) Det uppges huruvida kreditbetyget rör nyligen utfärdade finansiella instrument och huruvida kreditvärderingsinstitutet värderar det finansiella instrumentet för första gången.
3. Kreditvärderingsinstitutet ska underrätta den kreditvärderade enheten senast tolv timmar före offentliggörandet av kreditbetyget och de huvudsakliga skäl som ligger till grund för kreditbetyget, så att enheten har möjlighet att uppmärksamma kreditvärderingsinstitutet på eventuella sakfel.
 4. När ett kreditvärderingsinstitut offentliggör ett kreditbetyg ska det tydligt på framträdande plats i kreditbetyget ange eventuella attribut och begränsningar för kreditvärderingen. När ett kreditvärderingsinstitut offentliggör ett kreditbetyg ska det särskilt ange på framträdande plats i varje kreditbetyg om det anser att den tillgängliga informationen om den kreditvärderade enheten har varit av tillfredsställande kvalitet och i vilken utsträckning det har kontrollerat information som har lämnats till det av den kreditvärderade enheten eller en anknuten tredje part. Om ett kreditbetyg berör ett slag av enhet eller finansiellt instrument som det endast finns begränsade historiska uppgifter för, ska kreditvärderingsinstitutet på framträdande plats klargöra vilka begränsningar som gäller för kreditbetyget.

I fall då det råder sådan brist på tillförlitliga uppgifter, då strukturen på ett nytt slag finansiellt instrument är så komplex eller då kvaliteten på den tillgängliga informationen är så otillfredsställande att man allvarligt måste ifrågasätta om kreditvärderingsinstitutet förmår att ta fram ett trovärdigt kreditbetyg ska institutet avstå från att utfärda ett kreditbetyg eller återkalla befintliga kreditbetyg.

5. När ett kreditvärderingsinstitut tillkännager ett nytt kreditbetyg ska det i sina pressmeddelanden eller rapporter förklara vilka faktorer som i första hand legat till grund för kreditbetyget.

Om den information som anges i punkterna 1, 2 och 4 skulle vara oproportionellt omfattande i förhållande till längden på det distribuerade rapporten ska det vara tillräckligt tydligt och på framträdande plats i rapporten hänvisa till en plats där man lätt kan få direkt tillgång till sådan information, t.ex. en direktlänk till informationen på en lämplig webbplats som kreditvärderingsinstitutet disponerar över.

II. Ytterligare krav för kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument

1. När ett kreditvärderingsinstitut värderar ett strukturerat finansiellt instrument ska det i kreditbetyget lämna all information om de förlust- och kassaflödesanalyser som det har utfört eller förlitar sig på samt ange eventuella förväntade ändringar av kreditbetyget.
2. Varje kreditvärderingsinstitut ska ange nivån på den bedömning det har genomfört i fråga om de förfaranden för "due diligence" som har genomförts när det gäller underliggande finansiella instrument eller andra tillgångar för strukturerade finansiella instrument. Kreditvärderingsinstitutet ska ange om det har utfört någon bedömning av sådana förfaranden för "due diligence" eller om det har förlitat sig på en tredjepartsbedömning och ange hur resultatet av denna bedömning har påverkat kreditbetyget.
3. När ett kreditvärderingsinstitut utfärdar kreditbetyg för strukturerade finansiella instrument ska det låta redovisningen av metoder, modeller och grundläggande antaganden åtföljas av vägledning som förklarar antaganden, parametrar, begränsningar och osäkerheter kring de modeller och värderingsmetoder som tillämpats för kreditvärderingen, inklusive simuleringar av stressscenarier som instituten låtit göra när de tagit fram kreditbetygen. Sådan vägledning ska vara tydlig och lätt att förstå.
4. Varje kreditvärderingsinstitut ska fortlöpande lämna ut upplysningar om samtliga de strukturerade finansiella produkter som det har mottagit för en första översyn från dess sida eller för ett preliminärt kreditbetyg. Sådana upplysningar ska lämnas ut oavsett om emittenten ingår avtal med kreditvärderingsinstitutet om ett slutgiltigt kreditbetyg eller inte.

Avsnitt E**Upplysningar****I. Allmänna upplysningar**

Varje kreditvärderingsinstitut ska som en allmän regel redovisa att det är registrerat i enlighet med denna förordning samt lämna följande upplysningar:

1. Sådana intressekonflikter, faktiskt förekommande eller möjliga, som avses i punkt 1 i avsnitt B.
2. En förteckning över sina verksamhetsanknutna tjänster.
3. Kreditvärderingsinstitutets riktlinjer i fråga om offentliggörande av kreditbetyg och andra tillhörande meddelanden.
4. Hur dess ersättningssystem ser ut i stora drag.
5. Metoder och beskrivningar av modeller och grundläggande antaganden, såsom matematiska antaganden eller korrelationsantaganden som används i kreditvärderingsverksamheten samt väsentliga förändringar av dessa.
6. Eventuella väsentliga ändringar av kreditvärderingsinstitutets system, resurser eller förfaranden.
7. Kreditvärderingsinstitutets uppförandekod, i förekommande fall.

II. Periodisk information

Kreditvärderingsinstitut ska periodiskt lämna följande upplysningar:

1. Var sjätte månad: uppgifter om historiska fallissemangsandelar inom deras betygskategorier, med särskiljande av emittenternas huvudsakliga geografiska områden och huruvida dessa andelar har ändrats över tiden.
2. Årligen följande information:
 - a) En förteckning över de 20 största kunderna efter de intäkter som de genererar.
 - b) En förteckning över de av kreditvärderingsinstitutets kunder vilkas bidrag till takten i tillväxten av dess intäktsgenerering under föregående räkenskapsår översteg tillväxttakten för kreditvärderingsinstitutets totala intäkter under det året med en faktor som överstiger 1,5. En sådan kund ska endast tas upp i förteckningen om de under året stod för mer än 0,25 % av kreditvärderingsinstitutets totala världsomspännande intäkter.

Vid tillämpningen av denna punkt ska med *kund* avses en enhet och dess dotterenheter samt anknutna enheter i vilka enheten har innehav på minst 20 % och varje annan enhet för vilken det har förhandlat fram en strukturering av en obligationsemission för en kunds räkning, varvid en avgift betalades, direkt eller indirekt, till kreditvärderingsinstitutet för kreditvärdering av obligationsemissionen.

III. Rapport om institutets interna organisation

Kreditvärderingsinstitut ska årligen lämna följande upplysningar:

1. Närmare uppgifter om kreditvärderingsinstitutets rättsliga form och om ägarförhållandet, däribland information om innehav enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽¹⁾.
2. En beskrivning av den mekanism för internkontroll som säkerställer kvaliteten i kreditvärderingsverksamheten.
3. Statistiska uppgifter om personalfördelningen för nya kreditbetyg, översyn av kreditbetyg, bedömning av metoder eller modeller samt för den högsta ledningen.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

4. En beskrivning av dokumentationspolicyn.
5. Resultatet av den årliga interna översynen av dess funktion för regelefterlevnad när det gäller kravet på oberoende.
6. En beskrivning av riktlinjerna för rotation av lednings- och värderingsanalyssuppgifter.
7. Finansiell information om kreditvärderingsinstitutets intäkter uppdelade efter arvoden för kreditvärderings- respektive icke-kreditvärderingsverksamhet med en omfattande beskrivning av dessa båda slag av verksamheter.
8. En årsberättelse om bolagsstyrningen enligt artikel 46a.1 i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾. I denna årsberättelse ska kreditvärderingsinstitutet lämna den information som avses i artikel 46a.1 d i det direktivet, oavsett om det omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden ⁽²⁾ eller ej.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUT L 142, 30.4.2004, s. 12.

*BILAGA II***UPPLYSNINGAR SOM SKA LÄMNAS I REGISTRERINGSANSÖKAN**

1. Kreditvärderingsinstitutets fullständiga namn och adress till dess stadgeenliga säte inom gemenskapen.
 2. Namn och kontaktuppgifter till en kontaktperson samt till personen som ansvarar för regelefterlevnad.
 3. Organisationsform.
 4. Den kategori av kreditbetyg för vilken kreditvärderingsinstitutet ansöker om registrering.
 5. Ägarstruktur.
 6. Organisationsstruktur och bolagsstyrning.
 7. Finansiella resurser för att genomföra kreditvärderingsverksamhet.
 8. Kreditvärderingsinstitutets personalstyrka och sakkunskap.
 9. Uppgifter om kreditvärderingsinstitutets dotterföretag.
 10. Beskrivning av de förfaranden och metoder som används för att utfärda och se över kreditbetyg.
 11. Riktlinjer och förfaranden för att påvisa, hantera och rapportera eventuella intressekonflikter.
 12. Information om kreditvärderingsanalytiker.
 13. Ersättningsformer och former för utvärdering av arbetsprestationer.
 14. Andra tjänster än kreditvärderingsverksamhet vilka kreditvärderingsinstitutet avser att erbjuda.
 15. Verksamhetsprogram, inbegripet uppgift om var de viktigaste affärsverksamheterna avses att utföras, filialer som ska grundas, med uppgift om vilket slag av verksamhet som planeras.
 16. Handlingar och detaljerad information som rör den förväntade användningen av godkännande.
 17. Handlingar och detaljerad information som rör förväntade arrangemang för utkontraktering, inbegripet information om enheter som övertagit utkontrakterade funktioner.
-

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/65/EG

av den 13 juli 2009

om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽²⁾ har ändrats flera gånger i väsentliga avseenden ⁽³⁾. Eftersom nya ändringar ska göras, bör direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Direktiv 85/611/EEG har i stor utsträckning bidragit till att den europeiska fondbranschen utvecklats framgångsrikt. Trots de förbättringar som införts sedan direktivet antogs, särskilt under år 2001, har det dock allt tydligare visat sig att de rättsliga ramar som fondföretag omfattas av måste ändras för att bli anpassade till 2000-talets finansiella marknader. Genom kommissionens grönbok av den 12 juli 2005 om förbättrande av EU:s ramar för investeringsfonder inleddes en offentlig diskussion om hur direktiv 85/611/EEG bör anpassas för att uppfylla de nya kraven. Denna intensiva samrådsprocess ledde hos en stor majoritet av deltagarna till slutsatsen att det direktivet behöver ändras i väsentlig utsträckning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 januari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 22 juni 2009.

⁽²⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Se bilaga III del A.

(3) Nationell lagstiftning avseende företag för kollektiva investeringar bör samordnas i syfte att åstadkomma en tillnärmning inom gemenskapen av konkurrensvillkoren för dessa företag och samtidigt tillförsäkra andelsägarna ett effektivare och enhetligare skydd. Denna samordning gör det lättare att ta bort de hinder som finns mot fri rörlighet inom gemenskapen för andelar i fondföretag.

(4) Med hänsyn till dessa målsättningar bör gemensamma grundregler införas för auktorisation, tillsyn, organisation och verksamheter för fondföretag som är etablerade i medlemsstaterna och för den information de är skyldiga att offentliggöra.

(5) Samordningen av medlemsstaternas lagstiftning bör begränsas till att avse fondföretag av icke sluten typ som utbjuder sina andelar till allmänheten inom gemenskapen. Det är önskvärt att fondföretagen ges möjlighet att, som ett led i sin investerings/placeringsinriktning, placera i andra, tillräckligt likvida, finansiella instrument än överlåtbara värdepapper. Finansiella instrument som får ingå som tillgångar i ett fondföretags värdepappersportfölj bör anges i detta direktiv. Att placera så att en värdepappersportfölj återspeglar ett visst index är en förvaltningsteknik.

(6) När det i en bestämmelse i detta direktiv krävs att ett fondföretag ska vidta åtgärder, bör denna bestämmelse förstås som att den avser förvaltningsbolaget i de fall fondföretaget är bildat såsom en värdepappersfond förvaldat av ett förvaltningsbolag och när en värdepappersfond inte kan agera själv eftersom den inte är en juridisk person.

(7) Andelar i ett fondföretag är finansiella instrument i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (8) Auktorisation som beviljas förvaltningsbolaget i dess hemmedlemsstat bör säkerställa skyddet för investerarna, liksom förvaltningsbolagets solvens, i syfte att bidra till det finansiella systemets stabilitet. Den ståndpunkt som har intagits i detta direktiv är att man bör genomföra den grundläggande harmonisering som är nödvändig och tillräcklig för att säkerställa ett ömsesidigt erkännande av auktorisation och tillsynssystem och att därmed göra det möjligt att lämna en enda, i hela gemenskapen gällande, auktorisation samt att tillämpa principen om hemlandstillsyn.
- (9) För att säkerställa att förvaltningsbolaget kommer att kunna uppfylla de skyldigheter som uppkommer genom dess verksamhet och för att på så sätt säkerställa dess stabilitet, krävs ett startkapital och ett tillägg av en ytterligare kapitalbas. För att beakta utvecklingen, särskilt den som gäller kapitalkrav för operativa risker inom gemenskapen och andra internationella forum, bör dessa krav, inklusive användning av garantier, ses över.
- (10) För att skydda investerarna är det nödvändigt att garantera intern översyn av varje förvaltningsbolag, särskilt genom att det finns två personer i ledningen och genom tillfredsställande interna kontrollmekanismer.
- (11) I enlighet med principen om hemlandstillsyn bör förvaltningsbolag med auktorisation i sina hemmedlemsstater få tillhandahålla de tjänster för vilka de är auktoriserade inom hela gemenskapen genom att etablera filialer eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster.
- (12) När det gäller kollektiv portföljförvaltning (förvaltning av värdepappersfonder och investeringsbolag) bör ett förvaltningsbolag som auktoriserats i hemmedlemsstaten ha rätt, utan att det påverkar tillämpningen av kapitel XI, att bedriva följande verksamheter i värdmedlemsstaterna: att genom etablering av en filial utbjuda andelar i de harmoniserade värdepappersfonder som förvaltas av detta bolag i hemmedlemsstaten, att genom etablering av en filial utbjuda aktier i de harmoniserade investeringsbolag som bolaget förvaltar, att utbjuda andelar i harmoniserade värdepappersfonder eller aktier i harmoniserade investeringsbolag som förvaltas av andra förvaltningsbolag, att bedriva alla andra verksamheter och fullgöra uppgifter som omfattas av kollektiv portföljförvaltning, att förvalta tillgångarna i investeringsbolag med säte i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten, att med stöd av en fullmakt utöva de verksamheter som omfattas av kollektiv portföljförvaltning på sådana förvaltningsbolags vägnar som har sitt säte i andra medlemsstater än hemmedlemsstaten. När ett förvaltningsbolag utbjuder andelar i sina egna harmoniserade värdepappersfonder eller aktier i sina egna harmoniserade investeringsbolag i värdmedlemsstater utan att etablera en filial bör förvaltningsbolaget endast bli föremål för bestämmelser avseende gränsöverskridande marknadsföring.
- (13) Vad gäller omfattningen av förvaltningsbolagets verksamhet och för att ta hänsyn till nationell lagstiftning och tillåta att förvaltningsbolagen uppnår betydande stordriftsfördelar, bör de ges tillåtelse att även förvalta enskilda kunders investeringsportföljer (individuell portföljförvaltning), vilket även omfattar förvaltning av pensionsfonder och vissa bestämda sidoverksamheter med anknytning till kärnverksamheten, utan att det äventyrar deras stabilitet. Det bör dock fastställas särskilda regler för att förebygga intressekonflikter när ett förvaltningsbolag auktoriseras att bedriva verksamhet som avser både kollektiv och individuell portföljförvaltning.
- (14) Förvaltning av individuella investeringsportföljer är en investeringstjänst som omfattas av direktiv 2004/39/EG. För att säkerställa ett enhetligt regelverk på området bör de villkor för verksamheten som fastställs i det direktivet även gälla förvaltningsbolag som är auktoriserade för denna tjänst.
- (15) En hemmedlemsstat bör ha en allmän möjlighet att införa strängare regler än de som fastställs i detta direktiv, särskilt vad avser villkor för auktorisation, tillsynskrav och regler om rapportering och prospekt.
- (16) Det bör fastställas regler om villkoren för att ett förvaltningsbolag med stöd av fullmakt ska få delegera vissa uppgifter och funktioner till tredje part i syfte att effektivisera sin verksamhet. För att säkerställa att principen om hemlandstillsyn tillämpas på rätt sätt bör de medlemsstater som tillåter sådan delegering se till att ett förvaltningsbolag som de auktoriserat inte delegerar hela sin verksamhet till en eller flera tredje parter så att bolaget förvandlas till ett brev-lådeföretag, och att förekomsten av sådan delegering inte hindrar en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget. Den omständigheten att ett förvaltningsbolag har delegerat delar av den egna verksamheten bör dock under inga omständigheter påverka bolagets eller förvaringsinstitutets ansvar gentemot andelsägarna och de behöriga myndigheterna.
- (17) För att kunna säkerställa lika villkor och adekvat tillsyn på lång sikt, bör det vara möjligt för kommissionen att undersöka huruvida det är lämpligt att harmonisera delegeringsförfaranden på gemenskapsnivå.

- (18) Principen om hemlandstillsyn kräver att de behöriga myndigheterna återkallar respektive inte beviljar auktorisation i sådana fall där exempelvis verksamhetsplanen, den geografiska fördelningen eller den faktiskt bedrivna verksamheten klart visar att ett förvaltningsbolag har valt en viss medlemsstats jurisdiktion i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat, inom vars territorium det avser att bedriva eller redan bedriver större delen av sin verksamhet. Vid tillämpningen av detta direktiv bör ett förvaltningsbolag auktoriseras i den medlemsstat där det har sitt säte. Enligt principen om hemlandstillsyn bör endast de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat anses vara behöriga att kontrollera förvaltningsbolagets organisation, inbegripet alla förfaranden och resurser för att utföra de administrativa funktioner som avses i bilaga II, som bör omfattas av lagen i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat.
- (19) Om fondföretaget förvaltas av ett förvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat bör detta förvaltningsbolag anta och utarbeta lämpliga förfaranden och arrangemang för att hantera klagomål från investerare, inbegripet genom lämpliga bestämmelser i distributionsavtal eller genom att tillhandahålla en adress i fondföretagets hemmedlemsstat som inte behöver vara förvaltningsbolagets adress. Ett sådant förvaltningsbolag bör också inrätta lämpliga förfaranden och arrangemang för att tillhandahålla information på begäran av allmänheten eller de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, t.ex. genom att bland förvaltningsföretagets anställda utse en kontaktperson som har hand om förfrågningar om information. Ett sådant förvaltningsföretag bör dock inte vara skyldigt enligt lagstiftningen i fondföretagets hemmedlemsstat att ha en lokal representant i den medlemsstaten för att fullgöra dessa skyldigheter.
- (20) De behöriga myndigheter som auktoriserar fondföretag bör beakta fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning, valet av förvaringsinstitut och förvaltningsbolagets förmåga att förvalta fondföretaget. När förvaltningsbolaget är etablerat i en annan medlemsstat, bör de behöriga myndigheterna kunna förlita sig på ett intyg, utställt av de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, om vilken typ av fondföretag som förvaltningsbolaget har rätt att förvalta. Auktorisationen av ett fondföretag bör inte göras avhängig av ytterligare kapitalkrav på förvaltningsbolagsnivå, att förvaltningsbolagets ska ha sitt säte i fondföretagets hemmedlemsstat eller att förvaltningsbolaget ska ha någon verksamhet i fondföretagets hemmedlemsstat.
- (21) De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat bör ha befogenhet att kontrollera att bestämmelserna om fondföretagets bildande och drift efterlevs och fondföretaget bör omfattas av lagen i fondföretagets hemmedlemsstat. Därför bör de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat kunna få information direkt från förvaltningsbolaget. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat kan särskilt ålägga ett förvaltningsbolag att tillhandahålla information om transaktioner avseende investeringar i det fondföretag som auktoriserats i den medlemsstaten, inbegripet uppgifter i räkenskaper och handlingar för dessa transaktioner och fondkonton. För att kunna vidta åtgärder på grund av överträdelse av regler som de ansvarar för, bör de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat kunna räkna med att de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat samarbetar, och de bör vid behov kunna vidta åtgärder direkt mot förvaltningsbolaget.
- (22) Det bör vara möjligt för fondföretagets hemmedlemsstat att föreskriva regler för innehållet i fondföretagets andelsägarregister. Hur detta register organiseras och var det placeras bör dock förbli en del av förvaltningsbolagets organisatoriska arrangemang.
- (23) Fondföretagets hemmedlemsstat måste ges alla nödvändiga resurser för att vidta åtgärder på grund av överträdelse av fondföretagets bestämmelser. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat kunna vidta preventiva åtgärder och sanktioner gentemot förvaltningsbolaget. Som en sista utväg bör de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ha möjlighet att kräva att förvaltningsbolagets förvaltning av fondföretaget upphör. Medlemsstaterna bör i dessa fall se till att införa de bestämmelser som behövs för att korrekt kunna förvalta eller avveckla fondföretaget.
- (24) För att undvika tillsynsarbiter och för att främja förtroendet för att den tillsyn som hemmedlemsstatens behöriga myndigheter utövar är effektiv, bör auktorisation inte beviljas när ett fondföretag är förhindrat att marknadsföra sina fondandelar i sin hemmedlemsstat. Fondföretag bör ha rätt att välja fritt i vilken eller vilka medlemsstater dess fondandelar ska marknadsföras i enlighet med detta direktiv.
- (25) För att skydda aktieägarnas intressen och säkerställa lika villkor på marknaden för harmoniserade företag för kollektiva investeringar krävs ett startkapital för investeringsbolag. Investeringsbolag som har utsett ett förvaltningsbolag täcks emellertid av förvaltningsbolagets ytterligare kapitalbas.

- (26) När tillämpliga uppföranderegler och regler om delegering är tillämpliga och när ett förvaltningsbolag, enligt lagen i dess hemmedlemsstat, har tillåtelse att till tredje part delegera funktioner bör auktoriserade investeringsbolag följa dessa regler i tillämpliga delar, antingen direkt när de inte har utsett ett förvaltningsbolag som är auktoriserat i enlighet med detta direktiv, eller indirekt när de har utsett ett sådant förvaltningsbolag.
- (27) Trots att det finns behov av konsolidering mellan fondföretag finns det många juridiska och administrativa hinder i gemenskapen för fusioner mellan sådana företag. För att förbättra den inre marknadens funktion är det därför nödvändigt att fastställa gemenskapsbestämmelser som underlättar fusioner mellan fondföretag (och deras delfonder). Även om vissa medlemsstater endast auktoriserar kontraktsrättsliga fonder bör gränsöverskridande fusioner mellan alla slag av fondföretag (kontraktsrättsliga, associationsrättsliga och "unit trusts") tillåtas och erkännas i samtliga medlemsstater, utan att det krävs att medlemsstaterna inför nya rättsliga former av fondföretag i sin nationella lagstiftning.
- (28) Detta direktiv omfattar de fusionstekniker som är vanligast i medlemsstaterna. Medlemsstaterna åläggs inte enligt direktivet att införa alla tre tekniker i sin nationella lagstiftning, men alla medlemsstater bör erkänna överföringar av tillgångar till följd av dessa fusionstekniker. Detta direktiv hindrar inte fondföretagen från att använda andra tekniker enbart nationellt, i situationer då inget av de fondföretag som berörs av fusionen har anmält marknadsföring av sina andelar över gränserna. Dessa fusioner kommer fortfarande att omfattas av de relevanta bestämmelserna i nationell lagstiftning. Nationella bestämmelser om beslutsförhet bör varken göra åtskillnad mellan nationella och gränsöverskridande fusioner eller vara striktare än de bestämmelser som rör fusioner av andra företag.
- (29) För att skydda investerarnas intressen bör medlemsstaterna kräva att föreslagna nationella och gränsöverskridande fusioner mellan fondföretag omfattas av auktorisation som meddelas av deras behöriga myndigheter. Vid gränsöverskridande fusioner bör de behöriga myndigheterna för det överlåtande fondföretaget auktorisera fusionen för att ge tillfredsställande skydd åt de andelsägare som faktiskt byter fondföretag. Om mer än ett överlåtande fondföretag berörs av fusionen och dessa företag har sitt säte i olika medlemsstater, bör det krävas auktorisation av de behöriga myndigheterna för varje överlåtande fondföretag, och dessa myndigheter bör ha ett nära samarbete, som även omfattar lämpligt informationsutbyte. Eftersom även andelsägarna i det övertagande fondföretaget behöver ett tillfredsställande skydd för sina intressen bör dessa beaktas av de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat.
- (30) Andelsägare i både det överlåtande och det övertagande fondföretaget bör dessutom ha möjlighet att begära återköp eller inlösen av sina andelar eller, då det är möjligt, att omvandla dem till andelar i ett annat fondföretag som har liknande placeringsinriktning och som förvaltas av samma förvaltningsbolag eller något annat bolag som har anknytning till detta. Denna rätt bör inte vara förknippad med några extra kostnader, förutom avgifter som endast respektive fondföretag kan ta ut för att täcka avvecklingskostnader i alla situationer, enligt vad som följer av prospektet för det överlåtande och det övertagande fondföretaget.
- (31) Tredjepartskontroll av fusioner bör också säkerställas. Förvaringsinstituten för vart och ett av de fondföretag som berörs av fusionen bör kontrollera att den gemensamma planen för fusionen överensstämmer med de relevanta bestämmelserna i detta direktiv och med fondföretagets fondbestämmelser. Antingen ett förvaringsinstitut eller en oberoende revisor bör upprätta en rapport för alla fondföretag som berörs av fusionen med validering av metoderna för värdering av tillgångar och skulder i dessa företag och beräkning av utbytesförhållandet som anges i den gemensamma planen för fusionen samt det faktiska utbytesförhållandet och eventuell kontant utbetalning per andel. För att begränsa kostnaderna för gränsöverskridande fusioner bör det vara möjligt att upprätta en enda revisionsberättelse för alla berörda fondföretag, och den lagstadgade revisorn för det överlåtande eller det övertagande fondföretaget bör ges denna befogenhet. Av hänsyn till skyddet för investerare bör andelsägare ha möjlighet att på begäran erhålla en kopia av revisionsberättelsen kostnadsfritt.
- (32) Det är särskilt viktigt att andelsägarna ges tillfredsställande information om den föreslagna fusionen och att deras rättigheter är tillräckligt skyddade. Även om det framför allt är andelsägarnas intresse i det överlåtande fondföretaget som berörs av fusionen, bör även andelsägarnas intresse i det övertagande fondföretaget ges skydd.
- (33) Bestämmelserna om fusioner i detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av lagstiftningen om kontroll av företagskoncentrationer, särskilt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning")⁽¹⁾.
- (34) Den fria marknadsföringen av andelar som utgivits av fondföretag som fått tillstånd att placera upp till 100 % av sina tillgångar i överlåtbara värdepapper utfärdade av samma emittent (stat, lokal myndighet, etc.) bör varken direkt eller indirekt åstadkomma störningar i kapitalmarknadens funktion eller medlemsstaternas finansiering.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

- (35) Den i detta direktiv angivna definitionen av överlåtbara värdepapper gäller endast för tillämpningen av detta direktiv och påverkar inte de olika definitioner som används i nationell lagstiftning i andra sammanhang, exempelvis när det gäller beskattning. Denna definition omfattar följaktligen inte aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier och som emitteras av sådana organ som hypoteksinstitut och industri- och utvecklingsfonder, där äganderätten i praktiken inte kan överföras på annat sätt än att emittenten återköper dem.
- (36) Penningmarknadsinstrument omfattar de överlåtbara instrument som normalt omsätts på penningmarknaden snarare än på reglerade marknader, till exempel statskuldväxlar, kommunala skuldväxlar, bankcertifikat, företagscertifikat, omsättningsbara medelfristiga skuldväxlar och bankacpter.
- (37) Begreppet "reglerad marknad" i detta direktiv har samma innebörd som det i direktiv 2004/39/EG.
- (38) Fondföretag bör tillåtas att placera sina tillgångar i andelar i andra fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar av den öppna typen som också placerar i sådana likvida, finansiella tillgångar som avses i detta direktiv och som tillämpar principen om riskspridning. Det är nödvändigt att fondföretag och andra företag för kollektiva investeringar som fondföretag placerar i är föremål för effektiv tillsyn.
- (39) Utvecklingen av möjligheterna för ett fondföretag att placera i fondföretag och i andra företag för kollektiva investeringar bör underlättas. Det är därför viktigt att se till att en sådan investeringsverksamhet inte minskar skyddet för investerarna. På grund av fondföretagens ökade möjligheter att placera i andelar i andra fondföretag och företag för kollektiva investeringar är det nödvändigt att fastställa vissa regler om kvantitativa begränsningar, tillhandahållande av information och förhindrande av uppkomsten av s.k. kaskadfenomen.
- (40) För att beakta marknadsutvecklingen och mot bakgrund av genomförandet av den ekonomiska och monetära unionen bör fondföretag tillåtas att placera i banktillgodohavanden. För att säkerställa tillräcklig likviditet för sådana placeringar bör de vara återbetalningsbara vid anfordran eller vara förenade med uttagsrätt. Om tillgodohavandena finns i ett kreditinstitut med säte i ett tredjeland, bör detta institut omfattas av tillsynsregler likvärdiga med dem som finns i gemenskapslagstiftning.
- (41) Utöver det fall då ett fondföretag placerar i banktillgodohavanden i enlighet med sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning bör det vara möjligt att ge alla fondföretag tillåtelse att inneha kompletterande likvida tillgångar, exempelvis avistakonton. Innehav av sådana kompletterande likvida tillgångar kan bland annat vara motiverat för att täcka löpande eller särskilda betalningar, vid försäljningar under den tid som krävs för återinvestering i överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andra finansiella tillgångar som avses i detta direktiv, eller för den tid under vilken det är absolut nödvändigt att uppskjuta placeringar i överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andra finansiella tillgångar på grund av ogynnsamma marknadsvillkor.
- (42) Av aktsamhetsskäl är det nödvändigt att fondföretag, när det gäller placeringar som utsätter dem för en motpartsrisk, undviker alltför stor koncentration till samma organ eller till organ som tillhör samma grupp.
- (43) Fondföretag bör uttryckligen tillåtas att placera i finansiella derivatinstrument, såväl inom ramen för sin allmänna placeringsinriktning som i syfte att säkra tillgångar för att uppnå ett finansiellt mål eller den riskprofil som angetts i prospektet. För att säkerställa att investerarna skyddas är det nödvändigt att begränsa den maximala riskexponeringen i förhållande till finansiella derivatinstrument så att den inte överskrider det totala fondandelsvärdet av fondföretagets portfölj. För att säkerställa ständig medvetenhet om riskerna och åtagandena vid derivattransaktioner och kontrollera att placeringsbegränsningarna iakttas, bör dessa risker och åtaganden fortlöpande mätas och övervakas. Slutligen, för att skapa ett skydd för investerarna genom tillhandahållande av information, bör fondföretagen beskriva sina strategier, tekniker och placeringsbegränsningar för derivattransaktioner.
- (44) Åtgärder för att hantera potentiellt divergerande intressen för produkter där kreditrisken överförs via värdepapperisering, i enlighet med vad som förutses med avseende på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽²⁾, måste vara konsekventa och samstämmiga i all relevant lagstiftning rörande finanssektorn. Kommissionen kommer att lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag, inbegripet avseende detta direktiv, för att säkerställa sådan konsekvens och samstämmighet, och detta efter att i vederbörlig ordning beaktat konsekvenserna av de förslagen.
- (45) För OTC-derivat bör det fastställas krav avseende godtagbara motparter och instrument, likviditet och fortlöpande värdering av positionen. Syftet med sådana krav är att säkerställa ett tillräckligt skydd för investerarna, liknande det som de erhåller vid förvärv av derivat som handlas på reglerade marknader.
- (46) Derivattransaktioner bör aldrig användas för att kringgå principerna och reglerna i detta direktiv. För OTC-derivat bör ytterligare regler för riskspridningen tillämpas vid exponering mot en enda motpart eller grupp av motparter.

(1) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (47) Vissa portföljförvaltningsmetoder för företag för kollektiva investeringar som främst placerar i aktier eller skuldförbindelser bygger på efterbildning av aktieindex eller index för skuldförbindelser. Fondföretag bör tillåtas att efterbilda välkända och erkända aktieindex eller index för skuldförbindelser. Det kan därför vara nödvändigt att införa flexibla riskspridningsregler för sådana fondföretag som placerar i aktier eller skuldförbindelser för detta ändamål.
- (48) Företag för kollektiva investeringar som omfattas av detta direktiv bör inte användas för andra ändamål än kollektiva investeringar av kapital från allmänheten, i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv. I de fall som fastställs i detta direktiv bör det vara möjligt för fondföretag att ha dotterföretag endast när detta är nödvändigt för att utföra viss, i direktivet angiven verksamhet för fondföretagets räkning. Det är nödvändigt att säkerställa en effektiv tillsyn över fondföretag. Fondföretag bör därför tillåtas att etablera dotterföretag i tredjeland endast i de fall och på de villkor som anges i detta direktiv. Den allmänna skyldigheten att uteslutande agera för att tillgodose andelsägarnas intressen och framför allt målet att förbättra kostnadseffektiviteten kan under inga omständigheter rättfärdiga åtgärder från fondföretagets sida som skulle kunna hindra de behöriga myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.
- (49) Den ursprungliga versionen av direktiv 85/611/EEG innehöll ett undantag från begränsningen i fråga om den procentandel av sina tillgångar som ett fondföretag får placera i överlåtbara värdepapper som är utfärdade av samma, vilket var tillämpligt på obligationer som var emitterade eller garanterade av en medlemsstat. Detta undantag gav fondföretag rätt att placera upp till 35 % av sina tillgångar i sådana obligationer. Det finns skäl för ett liknande men mer begränsat undantag, såvitt gäller obligationer inom den privata sektorn, vilka även om de saknar statlig garanti ändå erbjuder investerare särskilda garantier inom ramen för de särskilda regler som gäller för dessa. Det är därför nödvändigt att utvidga undantaget till att omfatta samtliga obligationer inom den privata sektorn som uppfyller gemensamt fastställda kriterier, varvid det bör överlätas åt medlemsstaterna att fastställa en lista över de obligationer för vilka de avser att, där så är lämpligt, medge undantag.
- (50) Flera medlemsstater har antagit bestämmelser som tillåter icke-samordnade företag för kollektiva investeringar att placera sina tillgångar i en så kallad masterfond. För att fondföretag ska kunna utnyttja dessa bestämmelser är det nödvändigt att undanta så kallade feederfondföretag som önskar placera sina tillgångar i masterfondföretag från förbudet mot att placera mer än 10 %, eller i vissa fall 20 %, av sina tillgångar i ett företag för kollektiva investeringar. Ett sådant undantag är motiverat, eftersom feederfondföretaget placerar alla, eller nästan alla, sina tillgångar i en diversifierad portfölj i masterfondföretaget som i sin tur omfattas av diversifieringsreglerna för fondföretag.
- (51) För att möjliggöra en effektivt fungerande inre marknad och säkerställa samma nivå på skyddet av investerarna inom hela gemenskapen bör master/feederstrukturer tillåtas såväl när master- och feederfondföretaget är etablerat i samma medlemsstat som när de är etablerade i olika medlemsstater. För att investerarna ska kunna få bättre förståelse av master/feederstrukturerna och myndigheterna lättare ska kunna utöva tillsyn över sådana strukturer, särskilt vid gränsöverskridande situationer, bör inget feederfondföretag få placera i mer än ett masterfondföretag. I syfte att säkerställa samma nivå på skyddet av investerarna inom hela gemenskapen bör masterfondföretaget självt vara ett auktoriserat fondföretag. I syfte att undvika onödiga administrativa bördor bör bestämmelser om anmälan av gränsöverskridande marknadsföring inte tillämpas om ett masterfondföretag inte anskaffar kapital från allmänheten i en annan medlemsstat än den där det är etablerat, utan bara har ett eller flera feederfondföretag i den andra medlemsstaten.
- (52) Med hänsyn till skyddet av dem som placerar i feederfondföretaget bör det krävas förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat för feederfondföretagets placeringar i masterfondföretaget. Bara den första investeringen i masterfondföretaget genom vilken feederfondföretaget överskrider den gräns som gäller för placeringar i ett annat fondföretag bör kräva ett godkännande. För att effektivisera verksamheten på den inre marknaden och säkerställa samma nivå på investerarskyddet inom hela gemenskapen bör de villkor som måste uppfyllas och de handlingar och den information som måste tillhandahållas för att godkänna feederfondföretagets placeringar i masterfondföretaget vara uttömmande.
- (53) För att feederfondföretaget ska kunna handla i sina andelsägares bästa intresse, bland annat genom att ge det en ställning som ger den rätt att erhålla alla uppgifter och handlingar från masterfondföretaget som är nödvändiga för att det ska kunna uppfylla sina skyldigheter, bör det krävas att feeder- och masterfondföretagen ska ingå ett rättsligt bindande avtal. Om både feeder- och masterfondföretaget förvaltas av samma förvaltningsbolag, bör det dock räcka med att förvaltningsbolaget fastställer interna uppföranderegler. Ett avtal om informationsutbyte mellan feeder- och masterfondföretagens förvaringsinstitut eller revisorer bör säkerställa att feederfondföretagets förvaringsinstitut eller revisor ges tillgång till alla uppgifter och handlingar som är nödvändiga för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Genom detta direktiv bör det säkerställas att förvaringsinstitutet eller revisorerna, när de uppfyller dessa krav, inte bryter mot någon av de begränsningar som avser utlämnande av information eller skydd av uppgifter.

- (54) För att investerarna i feederfondföretaget ska ges en hög grad av skydd för sina intressen bör prospektet, basfakta för investerare och all marknadsföringskommunikation anpassas till master/feederstrukturernas särskilda karaktär. Feederfondföretagets placeringar i masterfondföretaget bör inte påverka dess förmåga att självt återköpa eller inlösa andelar på begäran av dess andelsägare och inte heller dess förmåga att agera i andelsägarnas bästa intresse.
- (55) Andelsägarna bör genom detta direktiv skyddas från att bli debiterade omotiverade extrakostnader genom att masterfondföretaget förbjuds att debitera feederfondföretaget avgifter vid teckning och inlösen. Masterfondföretaget bör dock få ta ut avgifter vid teckning eller inlösen från andra investerare i masterfondföretaget.
- (56) Omvandlingsreglerna bör göra det möjligt för ett befintligt fondföretag att omvandlas till ett feederfondföretag. Samtidigt bör de ge tillräckligt skydd åt andelsägarna. Eftersom en sådan omvandling innebär en genomgripande förändring av placeringsinriktningen bör det krävas att ett företag som omvandlas till feederfondföretag ger sina andelsägare tillräckligt beslutsunderlag så att de kan avgöra om de ska behålla sin investering eller inte. De behöriga myndigheterna bör inte kräva att feederfondföretagen tillhandahåller mer eller annan information än den som specificeras i det här direktivet.
- (57) Om de behöriga myndigheterna i masterfondföretagets hemmedlemsstat skulle få information om en oegentlighet beträffande masterfondföretaget eller upptäcker att masterfondföretaget inte uppfyller bestämmelserna i detta direktiv kan de vid behov besluta att vidta lämpliga åtgärder för att se till att andelsägarna i masterfondföretaget får denna information.
- (58) Medlemsstaterna bör göra klar åtskillnad mellan marknadsföringskommunikation och den obligatoriska information till investerarna som föreskrivs genom detta direktiv. Den obligatoriska informationen omfattar basfakta för investerare, prospekt och års- och halvårsrapporter.
- (59) Basfakta för investerare bör kostnadsfritt och i god tid före tecknandet av andelar i fondföretaget tillhandahållas som en specifik handling till investerarna för att underlätta för dem att fatta väl underbyggda investeringsbeslut. Sådana basfakta bör endast omfatta de uppgifter som är väsentliga för att fatta sådana beslut. Innehållet i dem bör till fullo harmoniseras för att ge tillfredsställande skydd av investerarna och skapa jämförbarhet. Basfakta för investerare bör ges i kortfattad form. En enda handling av begränsad omfattning där informationen presenteras i en särskild ordningsföljd är det lämpligaste sättet att skapa den klarhet och enkelhet i presentationen som icke-professionella investerare behöver och bör ge möjlighet till relevanta jämförelser, särskilt av kostnader och riskprofiler som är relevanta för investeringsbeslutet.
- (60) De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat kan, på en därför avsedd del av sin webbplats, ge allmänheten tillgång till basfakta rörande alla fondföretag som auktoriserats i medlemsstaten.
- (61) Basfakta bör tas fram för alla fondföretag. Förvaltningsbolag, eller i tillämpliga fall investeringsbolag, bör tillhandahålla basfakta till de parter som berörs i enlighet med den distributionsmetod som används (försäljning direkt eller via mellanhänder). Mellanhänder bör tillhandahålla basfakta till kunder och potentiella kunder.
- (62) Fondföretag bör kunna marknadsföra sina andelar i andra medlemsstater under förutsättning att de omfattas av ett anmälningsförfarande som bygger på förbättrad kommunikation mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter. Efter det att fullständiga anmälningshandlingar har överlämnats av de behöriga myndigheterna i ett fondföretags hemmedlemsstat, bör det inte vara möjligt för fondföretagets värdmedlemsstat att motsätta sig att företaget ges tillträde till marknaden i värdmedlemsstaten eller ifrågasätta hemmedlemsstatens auktorisation.
- (63) Fondföretagen bör kunna marknadsföra sina andelar under förutsättning av att de vidtar nödvändiga åtgärder för att se till att det finns möjligheter att göra utbetalningar till andelsägare, att återköpa eller inlösa andelar och att tillgängliggöra den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla.
- (64) För att underlätta marknadsföring av andelar i fondföretag över nationsgränserna bör kontrollen av att formerna för ett fondföretags marknadsföring av sina andelar i en värdmedlemsstat överensstämmer med tillämpliga lagar och andra författningar i den medlemsstaten ske från och med att fondföretaget har fått tillträde till marknaden där. Kontrollen kan omfatta formerna för marknadsföring, särskilt huruvida formerna för distribution är tillfredsställande, och uppfyllandet av kravet på att marknadsföringskommunikationen ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Detta direktiv bör inte förhindra behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten från att kontrollera att marknadsföringskommunikation, som inte inkluderar basfakta, prospekt samt års- och halvårsrapporter, är i överensstämmelse med nationell lagstiftning innan fondföretagen får använda dem, förutsatt att denna kontroll varken är diskriminerande eller hindrar fondföretagen från att få tillträde till marknaden.
- (65) För att förbättra rättssäkerheten bör det säkerställas att fondföretag som marknadsför sina andelar över nationsgränserna lätt, på elektronisk väg och på ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn, kan få tillgång till publikationer med fullständig information om de lagar och andra författningar som är tillämpliga i fondföretagets värdmedlemsstat och som specifikt rör formerna för marknadsföring av andelar av fondföretag. Ansvarsfrågor avseende sådana publikationer bör regleras i nationell lag.

- (66) För att underlätta för fondföretag att få tillträde till andra medlemsstaters marknader bör fondföretag vara skyldiga att endast översätta basfakta till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i fondföretagets värdmedlemsstat eller till ett språk som godkänts av den behöriga myndigheten i denna medlemsstat. I basfakta bör det anges på vilket eller vilka språk som andra obligatoriska offentliggöranden och kompletterande information finns att tillgå. Översättningar bör göras på fondföretagets ansvar och fondföretaget bör besluta huruvida en auktoriserad översättning behövs eller inte.
- (67) För att underlätta tillträdet till marknader i andra medlemsstater är det viktigt att anmälningsavgifter redovisas öppet.
- (68) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga administrativa och organisatoriska åtgärder för att möjliggöra samarbete mellan nationella myndigheter och behöriga myndigheter i andra medlemsstater, bland annat genom bilaterala och multilaterala avtal mellan dessa myndigheter, vilket skulle kunna vara grunden för en frivillig delegering av uppgifter.
- (69) För att genomförandet av detta direktiv ska bli likvärdigt i alla medlemsstater är det nödvändigt att få till stånd en bättre samordning av de behöriga myndigheternas befogenheter. En gemensam minsta uppsättning befogenheter motsvarande dem som behöriga myndigheter ges genom annan gemenskapslagstiftning om finansiella tjänster bör säkerställa en effektiv tillsyn. Dessutom bör medlemsstaterna fastställa regler för sanktioner, vilka kan omfatta straffrättsliga eller administrativa sanktioner, och administrativa åtgärder för överträdelser mot detta direktiv. Medlemsstaterna bör dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att se till att dessa sanktioner tillämpas.
- (70) Det är nödvändigt att stärka reglerna om utbyte av information mellan nationella behöriga myndigheter och att öka kraven på samarbete och bistånd mellan dessa.
- (71) När det gäller gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster bör respektive behöriga myndigheter, i enlighet med tillämplig lag, ges tydliga befogenheter så att luckor och överlappningar kan undvikas.
- (72) De bestämmelser i detta direktiv som avser de behöriga myndigheternas effektiva utövande av sina tillsynsuppgifter omfattar konsoliderad tillsyn över ett fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet när bestämmelserna i gemenskapsrätten föreskriver det. I sådana fall måste de myndigheter hos vilka tillstånd söks kunna avgöra vilka myndigheter som är behöriga att utöva konsoliderad tillsyn över detta fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet.
- (73) Principen om hemlandstillsyn kräver att de behöriga myndigheterna återkallar respektive inte beviljar auktorisation i sådana fall där exempelvis verksamhetsplanen, den geografiska fördelningen eller den faktiskt bedrivna verksamheten klart visar att ett fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet har valt en viss medlemsstats jurisdiktion i syfte att undgå de strängare normer som gäller i en annan medlemsstat, inom vars territorium det avser att bedriva eller redan bedriver större delen av sin verksamhet.
- (74) Vissa handlingar såsom bedrägeri och insiderbrott påverkar det finansiella systemets stabilitet och integritet, även när andra företag än fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet berörs.
- (75) Det är lämpligt att möjliggöra utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som i kraft av sin uppgift bidrar till att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet. För att bevara den överlämnade informationens konfidentiella karaktär bör emellertid antalet mottagare hållas mycket begränsat.
- (76) Det är nödvändigt att fastställa under vilka förutsättningar sådant informationsutbyte ska tillåtas.
- (77) När det föreskrivs att informationen får utlämnas endast med de behöriga myndigheternas uttryckliga tillstånd får dessa, när så är lämpligt, ställa stränga krav som villkor för tillståndet.
- (78) Utbyte av information bör också tillåtas mellan å ena sidan de behöriga myndigheterna och å andra sidan centralbanker, organ med uppgifter som liknar centralbankernas uppgifter, i deras egenskap av monetära myndigheter, eller, om det är lämpligt, andra myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystemen.
- (79) Det är lämpligt att i detta direktiv införa samma tystnadsplikt för de myndigheter som auktoriserar och utövar tillsyn över fondföretag och andra företag som bidrar till denna auktorisation och tillsyn och samma möjligheter till informationsutbyte som för de myndigheter som auktoriserar och utövar tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag och försäkringsföretag.
- (80) För att stärka tillsynen över fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet och skyddet för deras respektive kunder bör revisorer ha en skyldighet att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna när de, enligt vad som föreskrivs i detta direktiv, under fullgörandet av sina uppdrag får kännedom om förhållanden som riskerar att allvarligt påverka ett fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet med avseende på deras respektive finansiella ställning eller rutiner för administration och redovisning.

- (81) Med tanke på direktivets syfte är det önskvärt att medlemsstaterna ser till att denna skyldighet gäller alla de tillfällen då en revisor upptäcker sådana förhållanden vid fullgörandet av sina uppdrag i ett företag som har nära förbindelser med ett fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet.
- (82) Revisorernas skyldighet att vid behov meddela de behöriga myndigheterna om vissa förhållanden och beslut rörande ett fondföretag eller ett företag som medverkar i dess affärsverksamhet som de upptäcker vid fullgörandet av sina uppdrag hos en enhet som varken är ett fondföretag eller ett företag som medverkar i ett fondföretags affärsverksamhet ändrar inte i sig arten av deras uppdrag i den enheten och inte heller det sätt på vilket de bör fullgöra sina uppgifter i den enheten.
- (83) Detta direktiv bör inte påverka nationella beskattningsregler, och inte heller de arrangemang som medlemsstaterna kan införa för att säkerställa efterlevnad av dessa regler inom sina territorier.
- (84) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (85) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta följande genomförandeåtgärder. När det gäller förvaltningsbolag bör kommissionen ges befogenhet att vidta åtgärder som närmare specificerar uppgifter om organisatoriska krav, riskhantering, intressekonflikter och uppföranderegler. När det gäller förvaringsinstitut bör kommissionen ges befogenhet att vidta åtgärder som närmare specificerar vilka åtgärder som förvaringsinstituten ska vidta för att uppfylla sina skyldigheter avseende ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag, etablerat i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat, och vilka uppgifter som ska ingå i avtalet mellan förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget. Dessa genomförandeåtgärder bör underlätta en enhetlig tillämpning av förvaltningsbolags och förvaringsinstituts skyldigheter enligt detta direktiv, men bör inte vara en förutsättning för utövningen av förvaltningsbolagens rätt att inom hela gemenskapen bedriva de verksamheter för vilka de är auktoriserade i sina hemmedlemsstater genom att etablera filialer eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster, bland annat förvaltning av fondföretag i andra medlemsstater.
- (86) När det gäller fusioner bör kommissionen ges befogenhet att anta åtgärder som avser närmare uppgifter om innehåll, format och tillhandahållande av information som ska ges till andelsägarna.
- (87) När det gäller master/feederstrukturer bör kommissionen ges befogenhet att vidta åtgärder som avser innehållet i avtalen mellan master- och feederfondföretag eller de interna uppföranderegler, innehållet i avtalet om informationsutbyte mellan antingen deras förvaringsinstitut eller revisorer, definitionen av åtgärder som är lämpliga för att samordna tidpunkten för beräkningen och offentliggörandet av fondandelsvärdet i syfte att undvika utnyttjande av tidszonsskillnader mellan olika marknader (market timing), konsekvenserna av en fusion där en masterfond deltar för feederfondens auktorisation, vilka oegentligheter med ursprung i masterfonden som ska rapporteras till feederfonden, formatet för och tillhandahållande av den information som ska lämnas till andelsägarna i händelse av att ett fondföretag omvandlas till ett feederfondföretag, förfarandet för värdering och revision vid överföring av tillgångar från en feederfond till en masterfond, samt den roll som feederfondens förvaringsinstitut har under ett sådant förfarande.
- (88) När det gäller bestämmelserna om offentliggöranden bör kommissionen ges befogenhet att vidta åtgärder som avser närmare uppgifter om de särskilda villkor som ska uppfyllas när prospekt tillhandahålls via ett varaktigt medium annat än i pappersform eller via en webbplats som inte är ett varaktigt medium, det detaljerade och uttömmande innehållet, formen och presentationen beträffande basfakta med beaktande av skillnader i art och sammansättning mellan de berörda fondföretagen, samt särskilda villkor för tillhandahållande av basfakta via ett varaktigt medium annat än i pappersform eller via en webbplats som inte är ett varaktigt medium.
- (89) När det gäller anmälan bör kommissionen ges befogenhet att vidta åtgärder som avser specifikation av omfattningen av den information om tillämpliga lokala bestämmelser som ska offentliggöras av de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten samt tekniska uppgifter om tillgång till förvarade och uppdaterade fondföretagshandlingar för de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.
- (90) Kommissionen bör även ges befogenhet att bland annat förtydliga definitioner samt anpassa terminologi och utformning av definitioner i enlighet med senare rättsakter om fondföretag och därmed närstående frågor.
- (91) Eftersom de åtgärder som avses i skäl 85–90 har allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (92) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, då de innebär antagande av regler som innehåller gemensamma inslag som ska tillämpas på gemenskapsnivå, och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i den artikeln, går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (93) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de direktiv som omarbetas genom detta direktiv. Skyldigheten att införliva de bestämmelser som är oförändrade föreligger enligt de tidigare direktiven.
- (94) Detta direktiv får inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga III del B.
- (95) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ uppmantras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

INNEHÅLL

KAPITEL I	SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER	Artiklarna 1–4
KAPITEL II	AUKTORISATION AV FONDFÖRETAG	Artikel 5
KAPITEL III	BESTÄMMELSER OM FÖRVALTNINGSBOLAG	
AVSNITT 1	Villkor för att starta verksamhet	Artiklarna 6–8
AVSNITT 2	Förhållandet till tredjeland	Artikel 9
AVSNITT 3	Villkor för verksamheten	Artiklarna 10–15
AVSNITT 4	Rätt till etablering och frihet att tillhandahålla tjänster	Artiklarna 16–21
KAPITEL IV	BESTÄMMELSER OM FÖRVARINGSINSTITUT	Artiklarna 22–26
KAPITEL V	BESTÄMMELSER OM INVESTERINGSBOLAG	
AVSNITT 1	Villkor för att starta verksamhet	Artiklarna 27–29
AVSNITT 2	Villkor för verksamheten	Artiklarna 30 och 31
AVSNITT 3	Bestämmelser om förvaringsinstitut	Artiklarna 32–36
KAPITEL VI	FUSIONER MELLAN FONDFÖRETAG	
AVSNITT 1	Princip, auktorisation och godkännande	Artiklarna 37–40
AVSNITT 2	Tredjepartskontroll, information till andelsägarna och andra rättigheter för andelsägare	Artiklarna 41–45
AVSNITT 3	Kostnader och ikraftträdande	Artiklarna 46–48
KAPITEL VII	PLACERINGSBESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG	Artiklarna 49–57
KAPITEL VIII	MASTER/FEEDERFONDFÖRETAG	
AVSNITT 1	Tillämpningsområde och godkännande	Artiklarna 58 och 59
AVSNITT 2	Gemensamma bestämmelser för feeder- och masterfondföretag	Artikel 60
AVSNITT 3	Förvaringsinstitut och revisorer	Artiklarna 61 och 62
AVSNITT 4	Obligatorisk information och marknadsföringskommunikation från feederfondföretag	Artikel 63
AVSNITT 5	Omvandling av befintliga fondföretag till feederfondföretag och byte av masterfondföretag	Artikel 64
AVSNITT 6	Skyldigheter och behöriga myndigheter	Artiklarna 65–67
KAPITEL IX	BESTÄMMELSER OM INFORMATION TILL INVESTERARNA	
AVSNITT 1	Offentliggörande av prospekt och periodiska rapporter	Artiklarna 68–75
AVSNITT 2	Offentliggörande av annan information	Artiklarna 76 och 77
AVSNITT 3	Basfakta för investerare	Artiklarna 78–82

KAPITEL X	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG	Artiklarna 83–90
KAPITEL XI	SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG SOM MARKNADSFÖR SINA ANDELAR I ANDRA MEDLEMSSTATER ÄN DE DÄR DE ÄR ETABLERADE	Artiklarna 91–96
KAPITEL XII	BESTÄMMELSER OM DE MYNDIGHETER SOM ANSVARAR FÖR AUKTORISATION OCH TILLSYN	Artiklarna 97–110
KAPITEL XIII	EUROPEISKA VÄRDEPAPPERSKOMMITTÉN	Artiklarna 111 och 112
KAPITEL XIV	UNDANTAG, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER	
AVSNITT 1	Undantag	Artiklarna 113 och 114
AVSNITT 2	Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser	Artiklarna 115–119
BILAGA I	Modul A och B	
BILAGA II	Funktioner som ingår i kollektiv portföljförvaltning	
BILAGA III		
Del A	Upphävt direktiv och dess ändringar	
Del B	Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning	
BILAGA IV	Jämförelsetabell	

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

1. Detta direktiv ska tillämpas på företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) som är etablerade inom medlemsstaternas territorier.

2. Vid tillämpning av detta direktiv, om inte annat följer av artikel 3, avses med fondföretag företag

- a) som har till enda syfte att företa kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och/eller i andra likvida finansiella tillgångar som avses i artikel 50.1 med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om riskspridning, och
- b) vars andelar på begäran av innehavarna återköps eller inlöses, direkt eller indirekt, med medel ur företagets tillgångar. En åtgärd som ett fondföretag vidtar för att säkra att börsvärdet av dess andelar inte i någon väsentlig mån avviker från fondandelsvärdet (NAV) ska jämföras med återköp eller inlösen.

Medlemsstaterna får tillåta att fondföretag består av flera delfonder.

3. De företag som avses i punkt 2 kan bildas med stöd av lag, antingen på kontraktsrättslig grund (som värdepappersfonder förvaldade av förvaltningsbolag) eller enligt trustlagstiftning (som "unit trusts") eller på associationsrättslig grund (som investeringsbolag).

Vid tillämpningen av detta direktiv ska med

- a) *värdepappersfonder* avses även *unit trusts*, och med
- b) *andelar* i fondföretag även aktier i fondföretag.

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på investeringsbolag vars tillgångar via dotterbolag är placerade huvudsakligen i annat än överlåtbara värdepapper.

5. Medlemsstaterna ska förbjuda fondföretag som omfattas av detta direktiv att ombilda sig till sådana företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av direktivet.

6. Med förbehåll för bestämmelserna i gemenskapslagstiftning om kapitalrörelser och artiklarna 91, 92 och 108.1 andra stycket ska ingen medlemsstat, i de avseenden som regleras i detta direktiv, tillämpa andra bestämmelser på fondföretag som är etablerade i en annan medlemsstat, eller på andelar som utgivits av sådana företag, i de fall dessa fondföretag utbjuder sina andelar inom den medlemsstatens territorium.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av detta kapitel får en medlemsstat på fondföretag som är etablerade i det egna territoriet ställa krav som är strängare eller som går utöver vad som föreskrivs i detta direktiv, förutsatt att kraven tillämpas generellt och inte står i strid med bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 2

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *förvaringsinstitut*: institut som anförtrotts de uppgifter som anges i artiklarna 22 och 32 och som omfattas av de övriga bestämmelserna i kapitel IV och avsnitt 3 av kapitel V.
- b) *förvaltningsbolag*: bolag vars regelmässiga verksamhet består i att förvalta fondföretag i form av värdepappersfonder eller investeringsbolag (fondföretags kollektiva portföljförvaltning).
- c) *förvaltningsbolags hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett förvaltningsbolag har sitt säte.
- d) *förvaltningsbolags värdmedlemsstat*: den medlemsstat, förutom hemmedlemsstaten, där ett förvaltningsbolag har en filial eller tillhandahåller tjänster.
- e) *fondföretags hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett fondföretag är auktoriserat enligt artikel 5.
- f) *fondföretags värdmedlemsstat*: den medlemsstat, förutom fondföretagets hemmedlemsstat, där fondföretagets andelar marknadsförs.
- g) *filial*: ett driftsställe som är en del av ett förvaltningsbolag som saknar rättskapacitet och som tillhandahåller de tjänster som förvaltningsbolaget har auktorisation att tillhandahålla.
- h) *behöriga myndigheter*: de myndigheter som varje medlemsstat utser enligt artikel 97.
- i) *nära förbindelser*: en förbindelse mellan två eller flera fysiska eller juridiska personer, baserad på antingen
- i) *ägarintresse*: ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller
 - ii) *kontroll*: förbindelse mellan ett "moderföretag" och ett "dotterföretag" enligt definitionerna i artiklarna 1 och 2 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning⁽¹⁾ och i alla de fall som omfattas av artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad förbindelse mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag.
- j) *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i ett förvaltningsbolag som motsvarar 10 % eller mer av kapitalet eller av röststrätterna eller som på annat sätt gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen i förvaltningsbolaget.
- k) *startkapital*: det kapital som avses i artikel 57 a och b i direktiv 2006/48/EG.
- l) *kapitalbas*: kapitalbas enligt vad som avses i avdelning V kapitel 2 avsnitt 1 i direktiv 2006/48/EG.
- m) *varaktigt medium*: varje medel som gör det möjligt för en investerare att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen.
- n) *överlåtbara värdepapper*:
- i) aktier och andra värdepapper som motsvarar aktier ("aktier"),
 - ii) obligationer eller andra skuldförbindelser ("skuldförbindelser"), och
 - iii) försäljningsbara värdepapper av annat slag som ger rätt att förvärva sådana överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte.
- o) *penningmarknadsinstrument*: instrument som normalt omsätts på penningmarknaden och som är likvida och har ett värde som vid varje tidpunkt exakt kan fastställas.
- p) *fusion*: en transaktion genom vilken
- i) ett eller flera fondföretag eller delfonder inom fondföretag, *de överlåtande fondföretagen*, i samband med att de avvecklas utan att försättas i likvidation överför alla sina tillgångar och skulder till ett annat, befintligt fondföretag eller till en delfond inom ett sådant företag, *det övertagande fondföretaget*, i utbyte mot att andelar i det övertagande företaget emitteras till de överlåtande fondföretagens andelsägare, i tillämpliga fall tillsammans med en kontant utbetalning på högst 10 % av de emitterade andelarnas fondandelsvärde,
 - ii) två eller flera fondföretag, eller delfonder inom fondföretag, *de överlåtande fondföretagen*, i samband med att de avvecklas utan att försättas i likvidation överför alla sina tillgångar och skulder till ett fondföretag som de bildar, eller en delfond inom fondföretaget, *det övertagande fondföretaget*, i utbyte mot att andelar i det övertagande företaget emitteras till de överlåtande fondföretagens andelsägare, i tillämpliga fall tillsammans med en kontant utbetalning på högst 10 % av de emitterade andelarnas fondandelsvärde,
 - iii) en transaktion, genom vilken ett eller flera fondföretag eller delfonder inom fondföretag, *de överlåtande fondföretagen*, som fortsätter att existera tills skulderna har reglerats, överför sina nettotillgångar till en annan delfond i samma fondföretag, till ett fondföretag som de skapar eller till ett annat, befintligt fondföretag, eller en delfond inom fondföretaget, *det övertagande fondföretaget*.

⁽¹⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

- q) *gränsöverskridande fusion*: en fusion av fondföretag
- i) av vilka åtminstone två är etablerade i olika medlemsstater, eller
 - ii) som är etablerade i samma medlemsstat till ett nybildat fondföretag som är etablerat i en annan medlemsstat.
- r) *inhemsk fusion*: en fusion av fondföretag som är etablerade i samma medlemsstat där åtminstone ett av de inblandade fondföretagen har anmälts enligt artikel 93.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 b ska ett förvaltningsbolags regelmässiga verksamhet anses inbegripa de funktioner som avses i bilaga II.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 g ska alla driftsställen som har inrättats i samma medlemsstat av ett förvaltningsbolag med huvudkontor i en annan medlemsstat betraktas som en enda filial.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 i led ii ska följande gälla:

- a) Varje dotterföretag till ett dotterföretag ska också anses som dotterföretag till det moderföretag som står över dessa företag.
- b) Som nära förbindelse ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse till en och samma person genom ett kontrollförhållande.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 j ska sådana rösträtter som avses i artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁽¹⁾ beaktas.

6. Vid tillämpningen av punkt 1 l ska artiklarna 13–16 i direktiv 2006/49/EG gälla i tillämpliga delar.

7. Vid tillämpningen av punkt 1 n ska den teknik och de instrument som avses i artikel 51 inte omfattas av definitionen av "överlåtbara värdepapper".

Artikel 3

Följande företag omfattas inte av detta direktiv:

- a) Företag för kollektiva investeringar av sluten typ.
- b) Företag för kollektiva investeringar som anskaffar kapital utan att marknadsföra sina andelar till allmänheten inom gemenskapen eller någon del av den.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

- c) Företag för kollektiva investeringar vars andelar enligt fondbestämmelserna eller bolagsordningen får säljas endast till allmänheten i tredjeländer.
- d) Kategorier av företag för kollektiva investeringar enligt vad som föreskrivs av medlemsstater där dessa företag för kollektiva investeringar är etablerade och för vilka bestämmelserna i kapitel VII och artikel 83 inte är ändamålsenliga med hänsyn till den placerings- och upplåningsinriktning som företagen har.

Artikel 4

Vid tillämpningen av detta direktiv ska ett fondföretag anses vara etablerat i sin hemmedlemsstat.

KAPITEL II

AUKTORISATION AV FONDFÖRETAG

Artikel 5

1. Inget fondföretag får bedriva verksamhet utan auktorisation i enlighet med detta direktiv.

Auktorisationen ska gälla i samtliga medlemsstater.

2. En värdepappersfond får auktoriseras endast om de behöriga myndigheterna i dess hemmedlemsstat godkännt förvaltningsbolagets ansökan att förvalta den värdepappersfonden, fondbestämmelserna och valet av förvaringsinstitut. Ett investeringsbolag får auktoriseras endast om de behöriga myndigheterna i dess hemmedlemsstat har godkännt både dess bolagsordning och valet av förvaringsinstitut samt, i förekommande fall, det utsedda förvaltningsbolagets ansökan att förvalta förvaltningsföretaget.

3. Om ett fondföretag inte är etablerat i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, fatta beslut beträffande förvaltningsbolagets ansökan att förvalta fondföretaget i enlighet med artikel 20. Auktorisation får inte omfattas av ett krav på att fondbolaget ska förvaltas av ett förvaltningsbolag som har sitt säte i fondföretagets hemmedlemsstat eller att förvaltningsbolaget ska utföra eller delegera verksamhet i fondföretagets hemmedlemsstat.

4. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat får inte auktorisera ett fondföretag om

- a) de kan fastställa att investeringsbolaget inte uppfyller de villkor som fastställs i kapitel V, eller
- b) förvaltningsbolaget inte är auktoriserat att förvalta fondföretag i sin hemmedlemsstat.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29.2 ska förvaltningsbolaget, eller i tillämpliga fall investeringsbolaget, inom två månader efter det att fullständiga ansökningshandlingar har lämnats in, underrättas om huruvida fondföretaget har beviljats auktorisation eller inte.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat får inte auktorisera ett fondföretag om de personer som ingår i ledningen för förvaringsinstitutet inte har erforderligt gott anseende eller om de saknar tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som ska förvaltas. För detta ändamål ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättas om namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem.

Med ledningen avses de personer som, enligt lag eller bolagsordning, företräder förvaringsinstitutet eller som faktiskt bestämmer dess verksamhetsinriktning.

5. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat får inte bevilja auktorisation om ett fondföretag är rättsligt förhindrat (t.ex. genom en klausul i fondbestämmelserna eller bolagsordningen) att marknadsföra sina andelar i sin hemmedlemsstat).

6. Utan godkännande från de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat får varken förvaltningsbolaget eller förvaringsinstitutet bytas ut, eller fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning ändras.

7. Medlemsstaterna ska se till att det är lätt att på distans eller på elektronisk väg få tillgång till fullständig information om de lagar och andra författningar som genomför detta direktiv och som hänför sig till bildande och drift av fondföretag. Medlemsstaterna ska se till att denna information finns tillgänglig på åtminstone ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn, att den är klar och otvetydig och att den hålls aktuell.

KAPITEL III

BESTÄMMELSER OM FÖRVALTNINGSBOLAG

AVSNITT 1

Villkor för att starta verksamhet

Artikel 6

1. För att driva förvaltningsbolag ska det krävas på förhand meddelad auktorisation, vilken ska ges av de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat. Auktorisation som beviljas ett förvaltningsbolag enligt detta direktiv ska gälla i alla medlemsstater.

2. Ett förvaltningsbolag får inte ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av fondföretag som har auktoriserats enligt detta direktiv, med undantag av den ytterligare förvaltningen av andra företag för kollektiva investeringar som inte omfattas av detta direktiv och för vilka förvaltningsbolaget är underkastat tillsyn men vars andelar inte kan marknadsföras i andra medlemsstater enligt detta direktiv.

Förvaltningen av fondföretag ska, vid tillämpningen av detta direktiv, omfatta de funktioner som anges i bilaga II.

3. Utöver förvaltningen av fondföretag får en medlemsstat genom undantag från punkt 2 auktorisera förvaltningsbolag att tillhandahålla följande tjänster:

- a) Förvaltning av värdepappersportföljer, inklusive de som ägs av pensionsfonder, enligt särskilt uppdrag från enskilda investerare, om det i portföljen ingår ett eller flera av de instrument som anges i bilaga I avsnitt C till direktiv 2004/39/EG.
- b) Som sidotjänster:
 - i) Investeringsrådgivning i fråga om ett eller flera av de instrument som anges i bilaga I avsnitt C till direktiv 2004/39/EG.
 - ii) Förvaring och administration i samband med andelar i företag för kollektiva investeringar.

Förvaltningsbolag ska inte beviljas auktorisation enligt detta direktiv för att enbart tillhandahålla de tjänster som avses i denna punkt eller för att tillhandahålla sidotjänster utan att ha beviljats auktorisation att tillhandahålla den tjänst som avses i första stycket a.

4. Artikel 2.2 och artiklarna 12, 13 och 19 i direktiv 2004/39/EG ska tillämpas på förvaltningsbolags tillhandahållande av de tjänster som avses i punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 7

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra allmängiltiga villkor som fastställs i nationell lagstiftning får de behöriga myndigheterna bevilja förvaltningsbolag auktorisation endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Förvaltningsbolaget ska ha ett startkapital på minst 125 000 EUR med beaktande av följande:
 - i) Om värdet av förvaltningsbolagets portföljer överstiger 250 000 000 EUR, ska förvaltningsbolaget vara skyldigt att tillhandahålla ytterligare kapitalbas, som motsvarar 0,02 % av det belopp med vilket värdet av förvaltningsbolagets portföljer överstiger 250 000 000 EUR, men summan av det startkapital och de ytterligare medel som krävs får dock inte överstiga 10 000 000 EUR.
 - ii) Vid tillämpningen av denna punkt ska följande portföljer anses vara förvaltningsbolagets portföljer:
 - Värdepappersfonder som förvaltas av förvaltningsbolaget, inklusive portföljer vars förvaltning bolaget har delegerat, men exklusive portföljer som förvaltningsbolaget förvaltar genom erhållen delegation.

- Investeringsbolag för vilka förvaltningsbolaget är det utsedda förvaltningsbolaget.
 - Andra företag för kollektiva investeringar som förvaltas av förvaltningsbolaget, inklusive portföljer vars förvaltning bolaget har delegerat, men exklusive portföljer som förvaltningsbolaget förvaltar genom erhållen delegation.
- iii) Oberoende av beloppen för dessa krav får förvaltningsbolagets kapitalbas aldrig understiga det belopp som föreskrivs i artikel 21 i direktiv 2006/49/EG.
- b) De personer som i praktiken leder verksamheten i förvaltningsbolaget ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna och förvaltningsbolagets verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två personer som uppfyller dessa villkor.
- c) Ansökan om auktorisation ska åtföljas av en verksamhetsplan, som minst ska omfatta förvaltningsbolagets organisationsstruktur.
- d) Förvaltningsbolaget ska ha både sitt huvudkontor och sitt säte i samma medlemsstat.

Vid tillämpning av första stycket led a får medlemsstaterna tillåta förvaltningsbolag att inte tillhandahålla upp till 50 % av den ytterligare kapitalbas som avses i led a i, om ett kreditinstitut eller försäkringsföretag har beviljat dem en garanti till samma belopp. Kreditinstitutet eller försäkringsföretaget ska ha sitt säte i en medlemsstat, eller i tredjeland, under förutsättning att det omfattas av tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna anses likvärdiga med dem som fastställs i gemenskapslagstiftningen.

2. Om det finns nära förbindelser mellan förvaltningsbolaget och andra fysiska eller juridiska personer ska de behöriga myndigheterna endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheterna från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna ska inte heller bevilja auktorisation om lagar och andra författningar i tredjeland, vilka gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka förvaltningsbolaget har nära förbindelser, hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn eller är svåra att tillämpa.

De behöriga myndigheterna ska kräva att förvaltningsbolagen förser dem med de uppgifter som krävs för att de fortlöpande ska kunna övervaka att villkoren i denna punkt är uppfyllda.

3. De behöriga myndigheterna ska inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrätta sökanden om huruvida auktorisation har beviljats eller inte. Om auktorisation inte beviljas, ska skälen för detta anges.

4. Ett förvaltningsbolag får inleda sin verksamhet så snart auktorisation har beviljats.
5. De behöriga myndigheterna får återkalla en auktorisation som har beviljats ett förvaltningsbolag i enlighet med detta direktiv endast om bolaget
- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller mer än sex månader tidigare har upphört med den verksamhet som omfattas av detta direktiv, om det inte följer av den berörda medlemsstatens lagstiftning att auktorisationen förfaller i sådana fall,
 - b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
 - c) inte längre uppfyller de villkor för vilka auktorisationen har beviljats,
 - d) inte längre uppfyller kraven i direktiv 2006/49/EG, om auktorisationen även omfattar individuell portföljförvaltning som avses i artikel 6.3 a i det här direktivet,
 - e) allvarligt eller systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller
 - f) omfattas av någon föreskrift i nationell lagstiftning som föreskriver återkallelse.

Artikel 8

1. De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation att starta verksamhet som förvaltningsbolag förrän de har fått upplysning om vilka aktieägare eller andra delägare, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerat innehav och om storleken av sådana innehav.

De behöriga myndigheterna ska inte bevilja auktorisation om de, med hänsyn till behovet av att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av ett förvaltningsbolag, bedömer att lämpligheten hos de aktieägare eller andra delägare som avses i första stycket inte är tillfredsställande.

2. När det gäller filialer till förvaltningsbolag som har sitt säte utanför gemenskapen och som påbörjar eller bedriver verksamhet, får medlemsstaterna inte tillämpa bestämmelser som ger en mer förmånlig behandling än den som tillämpas för filialer till förvaltningsbolag som har sitt säte i en medlemsstat.

3. De behöriga myndigheterna i den andra berörda medlemsstaten ska i förväg tillfrågas om auktorisation av ett förvaltningsbolag som är något av följande:

- a) Dotterföretag till ett annat förvaltningsbolag, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller ett försäkringsföretag med auktorisation i en annan medlemsstat.

- b) Dotterföretag till moderföretaget till ett annat förvaltningsbolag, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller ett försäkringsföretag med auktorisation i en annan medlemsstat.
- c) Ett bolag som kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över ett annat förvaltningsbolag, ett värdepappersföretag, ett kreditinstitut eller ett försäkringsföretag med auktorisation i en annan medlemsstat.

AVSNITT 2

Förhållandet till tredjeland

Artikel 9

1. Förhållandet till tredjeland ska regleras i enlighet med tillämpliga bestämmelser i artikel 15 i direktiv 2004/39/EG.

Vid tillämpningen av det här direktivet ska uttrycket "värdepappersföretag" i artikel 15 i direktiv 2004/39/EG avse "förvaltningsbolag", och uttrycket "tillhandahållande av investeringstjänster" i artikel 15.1 i direktiv 2004/39/EG ska avse "tillhandahållande av tjänster".

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som fondföretag möter vid marknadsföringen av sina andelar i tredjeland.

AVSNITT 3

Villkor för verksamheten

Artikel 10

1. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska kräva att ett förvaltningsbolag som de har auktoriserat alltid uppfyller villkoren i artiklarna 6, 7.1 och 7.2.

Ett förvaltningsbolags kapitalbas får inte understiga den nivå som anges i artikel 7.1 a. Om så skulle vara fallet, får de behöriga myndigheterna, om omständigheterna motiverar detta, emellertid bevilja sådana företag en begränsad tidsperiod under vilken de kan rätta till situationen eller upphöra med sin verksamhet.

2. Tillsynen över ett förvaltningsbolag åligger de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, oavsett om förvaltningsbolaget etablerar en filial eller tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat eller inte, vilket inte ska påverka tillämpningen av de bestämmelser i detta direktiv som medför ett ansvar för de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat.

Artikel 11

1. För kvalificerade innehav i förvaltningsbolag ska samma regler gälla som de som fastställs i artiklarna 10, 10a och 10b i direktiv 2004/39/EG.

2. Med uttrycken "företag" och "värdepappersföretag" i artikel 10 i direktiv 2004/39/EG avses vid tillämpningen av det här direktivet "förvaltningsbolag".

Artikel 12

1. Varje medlemsstat ska upprätta aktsamhetsregler som förvaltningsbolag som är auktoriserade i den medlemsstaten alltid ska följa vid förvaltning av fondföretag som har auktoriserats enligt detta direktiv.

Med beaktande av den typ av fondföretag som förvaltningsbolaget förvaltar ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat framför allt kräva att förvaltningsbolaget

- a) har sunda administrativa förfaranden och redovisningsrutiner, kontroll- och säkerhetsarrangemang för elektronisk databehandling och lämpliga interna kontrollmekanismer, särskilt regler för de anställdas personliga transaktioner eller för innehav eller förvaltning av investeringar i finansiella instrument i syfte att placera på egna konton, och att det minst säkerställs att varje transaktion i vilken fondföretaget medverkar är möjlig att rekonstruera med avseende på dess ursprung, de deltagande parterna, dess art samt tiden och platsen då den ägde rum och att fondföretagets tillgångar som förvaltas av förvaltningsbolaget placeras i enlighet med fondbestämmelserna eller bolagsordningen samt gällande lagstiftning, och

- b) har en sådan struktur och organisation att risken minimeras för att fondföretagets och kundernas intressen ska skadas av intressekonflikter mellan bolaget och dess kunder, mellan två av dess kunder, mellan en av kunderna och ett fondföretag eller mellan två fondföretag.

2. De förvaltningsbolag vars auktorisation även omfattar sådan individuell portföljförvaltning som avses i artikel 6.3 a

- a) får inte tillåtas placera hela eller delar av investerarens portfölj i andelar i företag för kollektiva investeringar det förvaltar, om inte kunden godkänt detta på förhand, och

- b) ska med avseende på de tjänster som avses i artikel 6.3 omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen senast den 1 juli 2010 anta genomförandeåtgärder som närmare anger de förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1 andra stycket a och de strukturer och de organisatoriska krav för att minimera intressekonflikter som avses i punkt 1 andra stycket b.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 13

1. Om lagen i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat tillåter förvaltningsbolagen att till tredje part delegera en eller flera av sina funktioner i syfte att effektivisera bolagens verksamhet, ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

- a) Förvaltningsbolaget ska informera de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat på lämpligt sätt. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat.
- b) Uppdraget får inte hindra en effektiv tillsyn över förvaltningsbolaget och i synnerhet inte hindra förvaltningsbolaget från att handla eller fondföretaget från att förvaltas i sina investerarens bästa intresse.
- c) Om delegeringen gäller förvaltning av investeringar, får uppdraget endast ges till företag som är auktoriserade eller registrerade som förvaltare av tillgångar och är föremål för tillsyn. Delegeringen måste uppfylla de fördelningskriterier för investeringar som förvaltningsbolagen regelbundet fastställer.
- d) Om uppdraget gäller förvaltning av investeringar och ges till ett företag i tredjeland, ska samarbete mellan de berörda tillsynsmyndigheterna säkerställas.
- e) Ett uppdrag avseende kärnverksamheten i förvaltningen av investeringar får inte ges till förvaringsinstitutet eller något annat företag vars intressen kan komma i konflikt med förvaltningsbolagets eller andelsägarnas intressen.
- f) Det ska ha vidtagits åtgärder för att se till att de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget ständigt och effektivt kan övervaka verksamheten i det företag som har fått uppdraget.
- g) Uppdraget får inte hindra de personer som leder verksamheten i förvaltningsbolaget att när som helst ge det företag till vilket funktioner delegerats ytterligare anvisningar eller att återkalla uppdraget med omedelbar verkan om detta ligger i investerarnas intresse.

h) Det företag till vilket funktioner delegeras ska ha tillräcklig sakkunskap och kompetens med hänsyn till de delegerade funktionernas art.

i) De funktioner som förvaltningsbolaget får delegera i enlighet med denna artikel ska anges i fondföretagets prospekt.

2. Förvaltningsbolagets eller förvaringsinstitutets ansvar får inte påverkas av att förvaltningsbolaget delegerat funktioner till tredje part. Förvaltningsbolaget får inte delegera sina funktioner i så stor utsträckning att det blir ett brevlådeföretag.

Artikel 14

1. Varje medlemsstat ska utforma uppföranderegler, som de förvaltningsbolag som har auktoriserats i den medlemsstaten vid varje tidpunkt ska iakttä. Sådana regler ska omfatta åtminstone de principer som anges i denna punkt. Dessa principer ska säkerställa att förvaltningsbolaget

- a) bedriver sin verksamhet på ett hederligt och rättvist sätt med beaktande av de förvaldade fondföretagets bästa intresse och marknadens integritet,
- b) handlar med vederbörlig skicklighet, omsorg och försiktighet med beaktande av de förvaldade fondföretagets bästa intresse och marknadens integritet,
- c) har och effektivt utnyttjar de resurser och förfaranden som är nödvändiga för att den egna verksamheten ska fungera väl,
- d) försöker undvika intressekonflikter och, när sådana är oundvikliga, ser till att de fondföretag som bolaget förvaltar får en rättvis behandling, och
- e) iakttar alla regler för verksamhetens bedrivande för att kunna främja investerarnas bästa intresse och marknadens integritet.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen senast den 1 juli 2010 anta genomförandeåtgärder för att se till att förvaltningsbolag fullgör de skyldigheter som avses i punkt 1, särskilt

- a) upprätta lämpliga kriterier för att handla ärligt och rättvist och med vederbörlig skicklighet, omsorg och försiktighet med beaktande av fondföretagets bästa intresse,
- b) specificera nödvändiga principer för att säkerställa att förvaltningsbolagen effektivt utnyttjar de resurser och förfaranden som är nödvändiga för att den egna verksamheten ska fungera väl,

- c) fastställa de åtgärder som förvaltningsbolag rimligen kan förväntas vidta för att identifiera, förhindra, hantera eller avslöja intressekonflikter samt upprätta lämpliga kriterier för att fastställa vilka typer av intressekonflikter som kan skada fondföretagens intressen.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 15

Förvaltningsbolag eller i tillämpliga fall investeringsbolag ska vidta åtgärder i enlighet med artikel 92 och inrätta lämpliga förfaranden och arrangemang för att se till att de på ett korrekt sätt hanterar klagomål från investerare och att det inte finns några inskränkningar för investerare att utöva sina rättigheter i den händelse förvaltningsbolaget är auktoriserat i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat. Dessa åtgärder ska göra det möjligt för investerare att lämna in klagomål på det officiella språket eller ett av de officiella språken i deras medlemsstat.

Förvaltningsbolag ska också inrätta lämpliga förfaranden och arrangemang för att tillhandahålla information på begäran av allmänheten eller de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat.

AVSNITT 4

Rätt till etablering och frihet att tillhandahålla tjänster

Artikel 16

1. Medlemsstaterna ska se till att ett förvaltningsbolag, som auktoriserats av sin hemmedlemsstat, inom deras territorium får bedriva den verksamhet det auktoriserats för, antingen genom etablering av en filial eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster.

Om ett sådant auktoriserat förvaltningsbolag, utan att etablera en filial, avser att endast marknadsföra andelar i det fondföretag som det förvaltar enligt bilaga II i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat, och utan att det har för avsikt att bedriva annan verksamhet eller tillhandahålla andra tjänster, ska sådan marknadsföring endast vara underställd kraven i kapitel XI.

2. Medlemsstaterna får inte som villkor för etableringen av en filial eller tillhandahållandet av tjänster kräva auktorisation, kapitaltillskott eller andra åtgärder med motsvarande verkan.

3. Ett fondföretag ska, i enlighet med villkoren i denna artikel, ha rätt att utse eller låta sig förvaltas av ett förvaltningsbolag som är auktoriserat i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat i enlighet med tillämpliga bestämmelser i detta direktiv, under förutsättning att ett sådant förvaltningsbolag följer bestämmelserna i:

- a) Artikel 17 eller 18.
b) Artiklarna 19 och 20.

Artikel 17

1. Varje förvaltningsbolag som har för avsikt att etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium för att bedriva den verksamhet som den har auktoriserats för ska, förutom att uppfylla villkoren i artiklarna 6 och 7, också anmäla detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje förvaltningsbolag som har för avsikt att etablera en filial inom en annan medlemsstats territorium i samband med anmälan enligt punkt 1 lämnar uppgifter och handlingar om följande:

- a) Den medlemsstat inom vars territorium förvaltningsbolaget avser att etablera en filial.
b) En verksamhetsplan som beskriver den planerade verksamheten och de planerade tjänsterna i enlighet med artikel 6.2 och 6.3 och filialens organisationsstruktur, vilken ska innehålla en beskrivning av den riskhanteringsprocess som förvaltningsbolaget infört. Den ska också innehålla en beskrivning av de förfaranden och arrangemang som gjorts i enlighet med artikel 15.
c) Den adress i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat där handlingar kan erhållas.
d) Namnen på dem som leder filialens verksamhet.

3. Om inte de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat har anledning att ifrågasätta förvaltningsbolagets administrativa struktur eller finansiella situation med tanke på den planerade verksamheten, ska de inom två månader från det att de mottagit alla uppgifter som anges i punkt 2 vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat och underrätta förvaltningsbolaget om detta. De ska också översända uppgifter om alla ersättningsssystem som är avsedda att skydda investerare.

Om de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat vägrar att översända de uppgifter som anges i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat, ska de för förvaltningsbolaget ange skälen för denna vägran inom två månader från det att alla uppgifter mottagits. En sådan vägran eller underlåtenhet att lämna besked ska kunna prövas av domstol i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat.

Om ett förvaltningsbolag avser att bedriva verksamhet som omfattar kollektiv portföljförvaltning enligt bilaga II, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat till den dokumentation som skickats till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat bifoga ett intyg av vilket det framgår att förvaltningsbolaget har auktoriserats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, en beskrivning av omfattningen av förvaltningsbolagets auktorisation samt närmare uppgifter om eventuella begränsningar avseende vilka typer av fondföretag som förvaltningsbolaget har auktorisation att förvalta.

4. Ett förvaltningsbolag som bedriver verksamhet genom en filial inom värdmedlemsstaten ska följa de regler som utarbetats av förvaltningsbolagets värdmedlemsstat i enlighet med artikel 14.

5. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat ska vara ansvariga för tillsynen av att punkt 4 följs.

6. Innan ett förvaltningsbolags filial inleder sin verksamhet, ska de behöriga myndigheterna i dess värdmedlemsstat inom två månader från det att de mottagit uppgifterna enligt punkt 2 förbereda tillsynen av att förvaltningsbolaget följer reglerna under deras ansvar.

7. Filialen får etableras och inleda sin verksamhet så snart ett meddelande från de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat mottagits eller, i avsaknad av ett sådant meddelande, när den tid som fastställs i punkt 6 gått ut.

8. Om uppgifter som lämnats enligt punkt 2 b, c eller d ändras, ska förvaltningsbolaget skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna både i sin hemmedlemsstat och i sin värdmedlemsstat om detta senast en månad innan ändringen genomförs, så att de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat kan fatta beslut i fråga om ändringen enligt punkt 3 och de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat kan göra detta enligt punkt 6.

9. Om uppgifter som lämnats enligt punkt 3 första stycket ändras, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i dess värdmedlemsstat om detta.

De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska uppdatera informationen i det intyg som avses i punkt 3 tredje stycket och informera de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat närhelst det sker en ändring i omfattningen av förvaltningsbolagets auktorisation eller i uppgifterna om eventuella begränsningar avseende vilka typer av fondföretag som förvaltningsbolaget har auktorisation att förvalta.

Artikel 18

1. Ett förvaltningsbolag som för första gången önskar bedriva verksamheter för vilka det har auktoriserats inom en annan medlemsstats territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster ska lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i dess hemmedlemsstat:

- a) Den medlemsstat inom vars territorium förvaltningsbolaget avser att bedriva verksamhet.
- b) En verksamhetsplan med uppgift om den planerade verksamheten och de planerade tjänsterna i enlighet med artikel 6.2 och 6.3, vilken ska innehålla en beskrivning av den riskhanteringsprocess som förvaltningsbolaget infört. Den ska också innehålla en beskrivning av de förfaranden och arrangemang som gjorts i enlighet med artikel 15.

2. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska inom en månad efter att ha erhållit de uppgifter som avses i punkt 1 vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat.

De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska också översända uppgifter om alla tillämpliga ersättningsystem som är avsedda att skydda investerare.

Om ett förvaltningsbolag avser att bedriva verksamhet som omfattar kollektiv portföljförvaltning enligt bilaga II, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat till den dokumentation som skickats till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat bifoga ett intyg av vilket det framgår att förvaltningsbolaget har auktoriserats i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, en beskrivning av omfattningen av förvaltningsbolagets auktorisation samt närmare uppgifter om eventuella begränsningar avseende vilka typer av fondföretag som förvaltningsbolaget har auktorisation att förvalta.

Trots artiklarna 20 och 93 får förvaltningsbolaget därefter inleda sin verksamhet i sin värdmedlemsstat.

3. Ett förvaltningsbolag som bedriver verksamhet enligt friheten att tillhandahålla tjänster ska följa de regler som upprättats av förvaltningsbolagets hemmedlemsstat i enlighet med artikel 14.

4. Om några av de uppgifter som lämnats enligt punkt 1 b ändras, ska förvaltningsbolaget skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och i sin värdmedlemsstat om detta innan ändringen genomförs. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska uppdatera informationen i det intyg som avses i punkt 2 och informera de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat närhelst det sker en ändring i omfattningen av förvaltningsbolagets auktorisation eller i uppgifterna om eventuella begränsningar avseende vilka typer av fondföretag som förvaltningsbolaget har auktorisation att förvalta.

Artikel 19

1. Ett förvaltningsbolag som bedriver gränsöverskridande verksamhet som omfattar kollektiv portföljförvaltning genom att etablera en filial eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster, ska följa bestämmelserna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat i fråga om organisationen av förvaltningsbolaget, inbegripet delegeringsförfaranden, riskhanteringsförfaranden, aktsamhetsregler och tillsyn, förfaranden som avses i artikel 12 och förvaltningsbolagets rapporteringskrav. Dessa bestämmelser får inte vara striktare än de bestämmelser som är tillämpliga på förvaltningsbolag med verksamhet enbart i sina hemmedlemsstater.

2. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska vara ansvariga för tillsynen av att punkt 1 följs.

3. Ett förvaltningsbolag som bedriver gränsöverskridande verksamhet som omfattar kollektiv portföljförvaltning genom att etablera en filial eller i enlighet med friheten att tillhandahålla tjänster, ska följa bestämmelserna i fondföretagets hemmedlemsstat när det gäller fondföretagets bildande och drift, nämligen reglerna för

- a) etablering och auktorisation av fondföretaget,
- b) emission och inlösen av andelar och aktier,
- c) placeringsinriktningar och placeringsbegränsningar, inklusive uträkning av den totala riskexponeringen och hävstångseffekten,
- d) restriktioner avseende upplåning, utlåning och blankning,
- e) värdering av tillgångar och fondföretagets räkenskaper,
- f) uträkning av emissions- eller inlösenpris, samt för fel i beräkningarna av fondandelsvärdet och därmed förknippade ersättningar till investerare,
- g) utdelning eller återinvestering av intäkter,
- h) fondföretagets offentliggörande- och rapporteringsskyldigheter, bland annat avseende prospekt, basfakta för investerare och periodiska rapporter,
- i) arrangemang för marknadsföring,
- j) förhållande till andelsägarna,
- k) fusioner och omstrukturering av fondföretag,
- l) avveckling och likvidation av fondföretag,
- m) innehåll i andelsägarregistret, i tillämpliga fall,
- n) tillstånds- och tillsynsavgifter avseende fondföretaget,
- o) utövande av andelsägarnas rösträtter och andra rättigheter som andelsägarna har enligt leden a–m.

4. Förvaltningsbolaget ska fullgöra de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller i bolagsordningen samt skyldigheterna i prospektet, som ska vara förenliga med tillämplig lagstiftning som avses i punkterna 1 och 3.

5. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska ansvara för tillsynen av att punkterna 3 och 4 följs.

6. Förvaltningsbolaget ska besluta och vara ansvarigt för att anta och tillämpa de arrangemang och organisatoriska beslut som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnad av de bestämmelser som avser bildande och drift av fondföretag och fullgörande av de skyldigheter som anges i fondbestämmelserna eller bolagsordningen samt i prospektet.

7. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska vara ansvariga för att övervaka att förvaltningsbolagets arrangemang och organisation är tillfredställande så att förvaltningsbolaget kan fullgöra skyldigheter och efterleva regler som avser bildande och drift av alla de fondföretag som det förvaltar.

8. Medlemsstaterna ska se till att ett förvaltningsbolag som är auktoriserat i en medlemsstat inte är föremål för ytterligare krav som fastställts i fondföretagets hemmedlemsstat när det gäller syftet med detta direktiv, förutom i fall som det uttryckligen hänvisas till i detta direktiv.

Artikel 20

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 ska ett förvaltningsbolag som ansöker om att förvalta ett fondföretag som är etablerat i en annan medlemsstat förse de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat med följande handlingar:

- a) Det skriftliga avtal med förvaringsinstitutet som avses i artiklarna 23 och 33.
- b) Information om delegeringsarrangemang avseende förvaltning av investeringar och administration som avses i bilaga II.

Om ett förvaltningsbolag redan förvaltar andra fondföretag av samma typ i fondföretagets hemmedlemsstat, ska hänvisning till redan tillhandahållna dokumentation vara tillräcklig.

2. Om det är nödvändigt för att säkerställa efterlevnad av de regler som de ansvarar för får de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat från de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat begära klarlägganden och information om den dokumentation som avses i punkt 1, och på grundval av det intyg som avses i artiklarna 17 och 18, information om huruvida den typ av fondföretag för vilken auktorisation begärs omfattas av förvaltningsbolagets auktorisation. I tillämpliga fall ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat lämna sitt utlåtande inom tio arbetsdagar från den dag då den ursprungliga begäran inlämnades.

3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat får endast avslå förvaltningsbolagets ansökan om

- a) förvaltningsbolaget följer inte de bestämmelser som faller inom dess ansvarsområde enligt artikel 19, eller
- b) förvaltningsbolaget inte är auktoriserat av de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat att förvalta den typ av fondföretag för vilket auktorisation begärs, eller
- c) förvaltningsbolaget har inte lämnat in den dokumentation som avses i punkt 1.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska höra de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, innan de avslår en ansökan.

4. Förvaltningsbolaget ska till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat meddela alla påföljande förändringar av betydelse i den dokumentation som avses i punkt 1.

Artikel 21

1. För statistiska ändamål får ett förvaltningsbolags värdmedlemsstat kräva att alla förvaltningsbolag med filialer inom dess territorium ska lämna periodiska rapporter om den verksamhet som de bedriver i den värdmedlemsstaten till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstaten.

2. Ett förvaltningsbolags värdmedlemsstat får kräva att förvaltningsbolag, som bedriver verksamhet inom dess territorium genom etablering av en filial eller enligt friheten att tillhandahålla tjänster, tillhandahåller de uppgifter som behövs för att kontrollera att de följer de tillämpliga regler som gäller i deras respektive värdmedlemsstater.

Dessa krav får dock inte vara strängare än de som samma medlemsstat ställer på förvaltningsbolag som är auktoriserade i den medlemsstaten för att kontrollera att samma normer följs.

Förvaltningsbolagen ska se till att de förfaranden och arrangemang som avses i artikel 15 gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat att erhålla den information som avses i denna punkt direkt från förvaltningsbolaget.

3. Om de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten finner att ett förvaltningsbolag som har en filial eller som tillhandahåller tjänster inom dess territorium överträder en av de regler som gäller i värdmedlemsstaten, ska myndigheterna kräva att det berörda förvaltningsbolaget upphör med överträdelsen och underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat.

4. Om det berörda förvaltningsbolaget vägrar att förse förvaltningsbolagets värdmedlemsstat med information som faller inom dess ansvarsområde, eller inte vidtar erforderliga åtgärder för att få den överträdelse som avses i punkt 3 att upphöra, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i bolagets hemmedlemsstat om detta. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska snarast vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att förvaltningsbolaget tillhandahåller den information som begärts av förvaltningsbolagets värdmedlemsstat enligt punkt 2 eller upphör med överträdelsen. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat ska underrättas om vilka åtgärder som vidtas.

5. Om förvaltningsbolaget fortsätter att vägra att tillhandahålla den information som begärts av förvaltningsbolagets värdmedlemsstat enligt punkt 2 eller fortsätter att bryta mot de lagar eller andra författningar som avses i den punkten och som gäller i dess värdmedlemsstat, trots de åtgärder som de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat vidtagit eller på grund av att dessa åtgärder visar sig otillräckliga eller inte är tillgängliga i medlemsstaten i fråga, får de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, vidta lämpliga åtgärder, inbegripet de som avses i artiklarna 98 och 99, för att hindra eller beivra ytterligare överträdelser och i den mån det är nödvändigt hindra förvaltningsbolaget från att inleda fler transaktioner inom värdmedlemsstatens territorium. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga handlingar som krävs för dessa åtgärder kan tillställas förvaltningsbolagen inom det egna territoriet. Då den tjänst som tillhandahållits i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat är förvaltning av ett fondföretag, får förvaltningsbolagets värdmedlemsstat kräva att förvaltningsbolaget ska upphöra med förvaltningen av detta fondföretag.

6. Varje åtgärd enligt punkterna 4 och 5 som omfattar åtgärder eller påföljder ska motiveras på vederbörligt sätt och meddelas det berörda förvaltningsbolaget. Varje sådan åtgärd ska kunna prövas av domstol i den medlemsstat där den beslutats.

7. Innan de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat inleder ett förfarande enligt punkterna 3, 4 eller 5, får de i brådskande fall vidta de säkerhetsåtgärder som är nödvändiga för att skydda investerare och andra för vilka tjänster utförs. Kommissionen och de andra berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska snarast möjligt underrättas om sådana åtgärder.

Efter samråd med de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter får kommissionen besluta att medlemsstaten i fråga ska ändra eller upphäva dessa åtgärder.

8. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska höra de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat innan auktorisationen för förvaltningsbolaget dras in. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarnas intressen. Dessa åtgärder får inkludera beslut som förhindrar det berörda förvaltningsbolaget att inleda ytterligare transaktioner inom statens territorium.

Kommissionen ska vartannat år lägga fram en rapport om sådana fall.

9. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om antalet och arten av de fall i vilka de inte har beviljat auktorisation enligt artikel 17 eller avslagit en ansökan enligt artikel 20 samt åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Kommissionen ska vartannat år lägga fram en rapport om sådana fall.

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER OM FÖRVARINGSINSTITUT

Artikel 22

1. Tillgångarna i en värdepappersfond ska förvaras hos ett förvaringsinstitut.
2. Ett förvaringsinstituts ansvar enligt artikel 24 ska gälla oberoende av om institutet anförtrott förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar till tredje part.
3. Ett förvaringsinstitut ska
 - a) se till att försäljning, emission, återköp, inlösen och makulering av andelar som sker på uppdrag av en värdepappersfond eller ett förvaltningsbolag genomförs i enlighet med tillämplig nationell lag och med fondbestämmelserna,
 - b) se till att andelarnas värde beräknas i enlighet med tillämplig nationell lag och med fondbestämmelserna,
 - c) verkställa förvaltningsbolagets instruktioner, såvida inte dessa strider mot tillämplig nationell lag eller mot fondbestämmelserna,
 - d) se till att ersättningar för transaktioner som berör en värdepappersfonds tillgångar inbetalas till institutet inom sedvanlig tid,
 - e) se till att en värdepappersfonds intäkter används i enlighet med tillämplig nationell lag och med fondbestämmelserna.

Artikel 23

1. Ett förvaringsinstitut ska antingen ha sitt säte eller vara etablerat i fondföretagets hemmedlemsstat.
2. Ett förvaringsinstitut ska omfattas av tillsynsregler och stå under fortlöpande tillsyn. Det ska också kunna ställa erforderliga ekonomiska garantier samt besitta tillfredsställande sakkunskap och kompetens för att kunna effektivt bedriva verksamhet som förvaringsinstitut och uppfylla därmed förenade åtaganden.
3. Medlemsstaterna ska bestämma vilka av de kategorier av institut som avses i punkt 2 som ska kunna utses till förvaringsinstitut.
4. Förvaringsinstitutet ska möjliggöra för de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat att på begäran erhålla all information som förvaringsinstitutet erhållit när det utfört sina uppgifter och som är nödvändiga för att de behöriga myndigheterna ska kunna övervaka att fondföretaget följer detta direktiv.

5. Om förvaltningsbolagets hemmedlemsstat inte är fondföretagets hemmedlemsstat, ska förvaringsinstitutet ingå ett skriftligt avtal med förvaltningsbolaget om det informationsutbyte som anses vara nödvändigt för att det ska kunna utföra sina uppgifter enligt artikel 22 och andra lagar eller andra författningar som är relevanta för förvaringsinstitut i fondföretagets hemmedlemsstat.

6. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser beträffande de åtgärder som ska vidtas av förvaringsinstitutet för att detta ska kunna fullgöra sina skyldigheter avseende ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag som är etablerat i en annan medlemsstat, inklusive de uppgifter som behöver ingå i de standardavtal som ska användas av förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 5.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 24

Ett förvaringsinstitut ska i enlighet med den nationella lagstiftningen i fondföretagets hemmedlemsstat vara ansvarigt mot förvaltningsbolaget och andelsägarna för förluster som drabbar dem som följd av att institutet utan godtagbara skäl underlåtit att fullgöra sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt

Detta ansvar kan av andelsägarna åberopas direkt eller indirekt genom förvaltningsbolaget, beroende på hur rättsförhållandet mellan förvaringsinstitutet, förvaltningsbolaget och andelsägarna är utformat.

Artikel 25

1. Ett företag får inte samtidigt vara förvaltningsbolag och förvaringsinstitut.
2. Förvaltningsbolaget och förvaringsinstitutet ska utföra sina respektive uppgifter självständigt och uteslutande i andelsägarnas intresse.

Artikel 26

Villkoren för att byta förvaltningsbolag eller förvaringsinstitut ska, liksom regler till skydd för andelsägare vid sådana förändringar, föreskrivas i lag eller annan författning eller anges i fondbestämmelserna.

KAPITEL V

BESTÄMMELSER OM INVESTERINGSBOLAG

AVSNITT 1

Villkor för att starta verksamhet

Artikel 27

Ett krav för att driva investeringsbolag ska vara förhandsauktion, vilken ska ges av de behöriga myndigheterna i investeringsbolagets hemmedlemsstat.

Medlemsstaterna ska fastställa vilken rättslig form ett investeringsbolag ska ha.

Investeringsbolagets säte ska vara i investeringsbolagets hemmedlemsstat.

Artikel 28

Ett investeringsbolag får inte bedriva andra verksamheter än de som anges i artikel 1.2.

Artikel 29

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra allmänna villkor i nationell lagstiftning får de behöriga myndigheterna i investeringsbolagets hemmedlemsstat bevilja auktorisation för ett investeringsbolag som inte har utsett ett förvaltningsbolag endast om det har ett tillräckligt startkapital på minst 300 000 EUR.

Om ett investeringsbolag inte har utsett ett förvaltningsbolag med auktorisation enligt detta direktiv ska dessutom följande villkor gälla:

- a) Auktorisation ska endast beviljas om ansökan om auktorisation åtföljs av en verksamhetsplan, som minst ska omfatta investeringsbolagets organisationsstruktur.
- b) De personer som ingår i investeringsbolagets ledning ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om den typ av verksamhet som investeringsbolaget bedriver; namnen på dessa personer samt namnen på var och en som efterträder dem ska utan dröjsmål överlämnas till de behöriga myndigheterna, investeringsbolagets verksamhetsinriktning ska beslutas av minst två personer som uppfyller dessa villkor och med *ledningen* avses de personer som, enligt lag eller bolagsordning, företräder investeringsbolaget eller som faktiskt bestämmer bolagets verksamhetsinriktning.
- c) Om det finns nära förbindelser mellan förvaltningsbolaget och andra fysiska eller juridiska personer ska de behöriga myndigheterna bevilja auktorisation endast om dessa förbindelser inte hindrar dem från att utöva en effektiv tillsyn.

De behöriga myndigheterna i ett investeringsbolags hemmedlemsstat ska inte heller bevilja auktorisation, om de hindras från att utöva en effektiv tillsyn genom lagar och andra författningar i tredjeland, vilka gäller för en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka investeringsbolaget har nära förbindelser, eller genom svårigheter vid tillämpningen av dessa lagar och författningar.

De behöriga myndigheterna i investeringsbolagets hemmedlemsstat ska kräva att investeringsbolagen förser dem med de uppgifter som de behöver.

2. Om ett investeringsbolag inte har utsett ett förvaltningsbolag ska investeringsbolaget inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte. Om auktorisation inte beviljas, ska skälen för detta anges.

3. Ett investeringsbolag får inleda sin verksamhet så snart auktorisation har beviljats.

4. De behöriga myndigheterna i investeringsbolagets hemmedlemsstat får återkalla en auktorisation som har beviljats ett investeringsbolag i enlighet med detta direktiv endast om bolaget

- a) inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader, uttryckligen avstår från auktorisationen eller mer än sex månader tidigare har upphört med den verksamhet som omfattas av detta direktiv, det inte följer av den berörda medlemsstatens lagstiftning att auktorisationen förfaller i sådana fall,
- b) har erhållit auktorisationen genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
- c) inte längre uppfyller de villkor på vilka auktorisationen har beviljats,
- d) allvarligt eller systematiskt har brutit mot de bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller
- e) omfattas av någon föreskrift i nationell lagstiftning som föreskriver återkallelse.

AVSNITT 2

Villkor för verksamheten

Artikel 30

Artiklarna 13 och 14 ska gälla i tillämpliga delar för investeringsbolag som inte har utsett ett förvaltningsbolag med auktorisation enligt detta direktiv.

Med uttrycket "förvaltningsbolag" ska vid tillämpningen av de artiklar som avses i första stycket avses "investeringsbolag".

Ett investeringsbolag får endast förvalta tillgångarna i sin egen portfölj och får under inga omständigheter ta emot uppdrag att förvalta tillgångar för en tredje parts räkning.

Artikel 31

Varje investeringsbolags hemmedlemsstat ska upprätta aktsamhetsregler, som alltid ska följas av investeringsbolag som inte har utsett ett förvaltningsbolag med auktorisation enligt detta direktiv.

Med beaktande av typen av investeringsbolag ska de behöriga myndigheterna i ett investeringsbolags hemmedlemsstat framför allt kräva att bolaget har sunda förvaltnings- och redovisningsförfaranden, kontroll- och säkerhetsarrangemang för elektronisk databehandling och lämpliga interna kontrollmekanismer, särskilt regler för de anställdas personliga transaktioner eller för innehav eller förvaltning av investeringar i finansiella instrument i syfte att placera dess startkapital, och att det minst säkerställs att varje transaktion i vilken bolaget medverkar är möjlig att rekonstruera med avseende på dess ursprung, de deltagande parterna, dess art samt tiden och platsen då den ägde rum och att investeringsbolagets tillgångar placeras i enlighet med bolagsordningen samt gällande lagstiftning.

AVSNITT 3

Bestämmelser om förvaringsinstitut

Artikel 32

1. Tillgångarna i ett investeringsbolag ska förvaras hos ett förvaringsinstitut.

2. Ett förvaringsinstituts ansvar enligt artikel 34 ska inte påverkas av att institutet anförtrott förvaringen av samtliga eller vissa tillgångar till tredje part.

3. Ett förvaringsinstitut ska säkerställa följande:

- a) Att försäljning, utgivning, återköp, inlösen och makulering av andelar, som sker av eller på uppdrag av ett investeringsbolag, genomförs i enlighet med lag eller annan författning och med förvaltningsbolagets bolagsordning.
- b) Att ersättningar för transaktioner som berör ett investeringsbolags tillgångar inbetalas till institutet inom sedvanlig tid.
- c) Att ett investeringsbolags intäkter används i enlighet med lag eller annan författning och med dess bolagsordning.

4. Ett investeringsbolags hemmedlemsstat får besluta att investeringsbolag som är etablerade inom sitt territorium och som utbjuder sina andelar uteslutande på en eller flera fondbörser där andelarna är officiellt noterade inte ska vara skyldiga att anlita förvaringsinstitut som avses i detta direktiv.

Artiklarna 76, 84 och 85 ska inte gälla sådana investeringsbolag. Bestämmelserna om värdering av sådana investeringsbolags tillgångar ska emellertid anges i tillämplig nationell lag eller i bolagsordningen.

5. Investeringsbolagens hemmedlemsstater får besluta att investeringsbolag som är etablerade inom deras territorier och som utbjuder minst 80 % av sina andelar på en eller flera fondbörser, vilka finns angivna i deras bolagsordningar, inte ska vara skyldiga att ha förvaringsinstitut som avses i detta direktiv, förutsatt att deras andelar noteras officiellt på fondbörserna i de medlemsstater där andelarna utbjuds, och att varje transaktion som ett sådant investeringsbolag kan komma att göra utanför fondbörserna sker uteslutande till börskurs.

I ett investeringsbolags bolagsordning ska anges en fondbörs i varje land där andelar utbjuds vars noteringar ska vara bestämmande för de priser som ska gälla vid transaktioner som investeringsbolaget genomför utanför fondbörser i det landet.

En medlemsstat får utnyttja undantaget i första stycket endast om den finner att andelsägarna har ett skydd som är likvärdigt med det som tillkommer andelsägare i fondföretag med förvaringsinstitut som avses i detta direktiv.

Investeringsbolag som avses i denna punkt och i punkt 4 ska särskilt

- a) i sina bolagsordningar ha uppgift om grunderna för beräkning av andelarnas fondandelsvärde, om beräkningsgrunderna inte finns angivna i nationell lagstiftning,
- b) intervensera på marknaden för att hindra att marknadsvärdet för andelarna avviker mer än 5 % från fondandelsvärdet,
- c) fastställa andelarnas fondandelsvärde, lämna uppgift om detta till de behöriga myndigheterna minst två gånger per vecka och offentliggöra dem två gånger per månad.

Minst två gånger per månad ska en oberoende revisor kontrollera att andelarnas värde beräknas i enlighet med lag och med investeringsbolagets bolagsordning.

Vid sådana tillfällen ska revisorn se till att investeringsbolagets tillgångar är placerade i enlighet med lag och med investeringsbolagets bolagsordning.

6. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de investeringsbolag som omfattas av undantaget i punkterna 4 och 5.

Artikel 33

1. Ett förvaringsinstitut ska antingen ha sitt säte eller vara etablerat i samma medlemsstat som investeringsbolaget.

2. Ett förvaringsinstitut ska omfattas av tillsynsregler och stå under fortlöpande tillsyn.

3. Medlemsstaterna ska bestämma vilka av de kategorier av institut som avses i punkt 2 som ska kunna utses till förvaringsinstitut.

4. Förvaringsinstitutet ska möjliggöra för de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat att på begäran erhålla information som förvaringsinstitutet erhållit när det utfört sina uppgifter och vilka är nödvändiga för de behöriga myndigheterna när de övervakar att fondföretaget följer detta direktiv.

5. Om förvaltningsbolagets hemmedlemsstat är annat än fondföretagets hemmedlemsstat, ska förvaringsinstitutet ingå ett skriftligt avtal med förvaltningsbolaget om det informationsutbyte som anses vara nödvändigt för att det ska kunna utföra sina uppgifter enligt artikel 32 och andra lagar och författningar som är relevanta för förvaringsinstitut i fondföretagets hemmedlemsstat.

6. Kommissionen får anta genomförandebestämmelser för åtgärder som ska vidtas av förvaringsinstitutet för att detta ska kunna fullgöra sina skyldigheter avseende ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag som är etablerat i en annan medlemsstat, inklusive de uppgifter som behöver ingå i de standardavtal som ska användas av förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 5.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 34

Ett förvaringsinstitut ska i enlighet med den nationella lagstiftningen i investeringsbolagets hemmedlemsstat vara ansvarigt mot investeringsbolaget och andelsägarna för förluster som drabbar dem som följd av att institutet utan godtagbara skäl underlåtit att fullgöra sina förpliktelser eller fullgjort dem på ett oriktigt sätt.

Artikel 35

1. Ett företag får inte samtidigt vara investeringsbolag och förvaringsinstitut.

2. Ett förvaringsinstitut ska vid utförandet av sina uppgifter handla uteslutande i andelsägarnas intresse.

Artikel 36

Villkoren för att byta förvaringsinstitut ska, liksom regler till skydd för andelsägarna vid sådana förändringar, föreskrivas i lag eller anges i investeringsbolagets bolagsordning.

KAPITEL VI

FUSIONER MELLAN FONDFÖRETAG

AVSNITT 1

Princip, auktorisation och godkännande

Artikel 37

I detta kapitel avses med "fondföretag" även delfonder inom fondföretag.

Artikel 38

1. Medlemsstaterna ska, på de villkor som anges i detta kapitel och oavsett på vilket sätt fondföretagen har bildats enligt artikel 1.3, tillåta de gränsöverskridande och inhemska fusioner som definieras i artikel 2.1 q och r i enlighet med en eller flera av de fusionstekniker som anges i artikel 2.1 p.

2. De fusionstekniker som används för gränsöverskridande fusioner enligt definitionen i artikel 2.1 q ska anges i lagstiftningen i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat.

De fusionstekniker som används för inhemska fusioner enligt definitionen i artikel 2.1 r ska anges i lagstiftningen i den medlemsstat där fondföretaget är etablerat.

Artikel 39

1. Innan fusioner genomförs ska de godkännas av de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat.

2. Det överlåtande fondföretaget ska lämna all följande information till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat:

- a) Den gemensamma planen för den avsedda fusionen, vederbörligen godkända av det överlåtande och det övertagande fondföretaget.
- b) En aktuell version av det övertagande fondföretagets prospekt och dess basfakta för investerare enligt artikel 78, om det övertagande fondföretaget är etablerat i en annan medlemsstat.
- c) En förklaring från vart och ett av det överlåtande och det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut, varigenom de, i enlighet med artikel 41, bekräftar att de har kontrollerat att de uppgifter som anges i artikel 40.1 led a, f och g överensstämmer med kraven i detta direktiv och med sina respektive fondföretags fondbestämmelser eller bolagsordningar.
- d) Den information om den föreslagna fusionen som det överlåtande fondföretaget och det övertagande fondföretaget avser att lämna till sina respektive andelsägare.

Denna information ska tillhandahållas på ett sätt som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i både det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat och i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat att läsa den på det officiella språket, eller ett av de officiella språken i den medlemsstaten eller de medlemsstaterna eller på ett språk som godkänns av dessa behöriga myndigheter.

3. De behöriga myndigheterna för det överlåtande fondföretaget ska när fullständiga ansökningshandlingarna överlämnats omedelbart översända kopior av den information som avses i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat. De behöriga myndigheterna i såväl det överlåtande som det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat ska bedöma på vilket sätt den föreslagna fusionen kan komma att påverka andelsägarna i det överlåtande och det övertagande fondföretaget för att avgöra huruvida lämplig information lämnas till andelsägarna.

Om de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat anser det vara nödvändigt får de skriftligen kräva att informationen till andelsägarna i det överlåtande fondföretaget förtydligas.

Om de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat anser det vara nödvändigt får de senast 15 arbetsdagar efter att de mottagit kopior av den fullständiga informationen som avses i punkt 2, skriftligen kräva att det övertagande fondföretaget ändrar den information som ska lämnas till sina andelsägare.

I sådant fall ska de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat om att de har invändningar. De ska informera de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat om huruvida de anser att den ändrade informationen som ska lämnas till andelsägarna i det övertagande fondföretaget är tillfredställande, inom 20 arbetsdagar efter det att de har underrättats om den ändrade informationen.

4. De behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat ska godkänna den föreslagna fusionen om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den föreslagna fusionen uppfyller samtliga krav i artiklarna 39–42.
- b) Det övertagande fondföretaget har i enlighet med artikel 93 anmälts för marknadsföring av sina fondandelar i samtliga medlemsstater där det överlåtande fondföretaget antingen är auktoriserat eller har anmälts för marknadsföring av sina fondandelar i enlighet med artikel 93.
- c) De behöriga myndigheterna i det överlåtande och det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat anser att den information som föreslås lämnas till andelsägarna är tillfredställande, eller någon invändning från de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat har inte mottagits enligt punkt 3 fjärde stycket.

5. Om de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat anser att ansökningarna inte är fullständiga ska de begära ytterligare information senast tio arbetsdagar efter att ha erhållit den information som avses i punkt 2.

De behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat ska inom 20 arbetsdagar efter det att fullständig information överlämnats i enlighet med punkt 2, underrätta det överlåtande fondföretaget om huruvida fusionen har auktoriserats eller inte.

De behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat ska även underrätta de behöriga myndigheterna i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat om sitt beslut.

6. Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 57.1 andra stycket medge undantag från artiklarna 52–55 för övertagande fondföretag.

Artikel 40

1. Medlemsstaterna ska kräva att det överlåtande och det övertagande fondföretaget utarbetar en gemensam plan för fusionen.

Den gemensamma planen för fusioner ska innehålla följande uppgifter:

- a) Uppgift om slag av fusion och form av berörda fondföretag.
- b) Bakgrund och skäl till den föreslagna fusionen.
- c) De förväntade följderna av den avsedda fusionen för andelsägarna i såväl det överlåtande som det övertagande fondföretaget.
- d) De kriterier som valts för värdering av tillgångar och i tillämpliga fall skulder per det datum för beräkningen av det utbytesförhållande som avses i artikel 47.1.
- e) Metoden för beräkning av utbytesförhållandet.
- f) Det datum då fusionen planeras få verkan.
- g) De tillämpliga reglerna för överföring av tillgångar respektive utbyte av andelar.
- h) I händelse av en fusion enligt artikel 2.1 p ii, och i tillämpliga fall artikel 2.1 p iii, det nybildade övertagande fondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning.

De behöriga myndigheterna får inte kräva att ytterligare uppgifter ska inkluderas i den gemensamma planen för fusioner.

2. Det överlåtande och det övertagande fondföretaget kan besluta att ta med ytterligare uppgifter i den gemensamma planen för fusionen.

AVSNITT 2

Tredjepartskontroll, information till andelsägarna och andra rättigheter för andelsägare

Artikel 41

Medlemsstaterna ska kräva att det överlåtande och det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut kontrollerar att de uppgifter som anges i artikel 40.1 led a, f och g överensstämmer med kraven i detta direktiv och med sina respektive fondföretags fondbestämmelser eller bolagsordningar.

Artikel 42

1. Lagen i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat ska ge antingen ett förvaringsinstitut eller en oberoende revisor, som godkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG av den 17 maj 2006 om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning ⁽¹⁾, i uppdrag att validera följande:

- a) De kriterier som valts för värdering av tillgångar och i tillämpliga fall skulder per det datum för beräkningen av det utbytesförhållande som avses i artikel 47.1.
- b) I tillämpliga fall, den kontanta betalningen per andel.
- c) Metoden för beräkning av utbytesförhållandet samt även det faktiska utbytesförhållandet som fastställts vid tidpunkten för beräkningen av förhållandet, i enlighet med artikel 47.1.

2. Det överlåtande fondföretagets lagstadgade revisorer eller det övertagande fondföretagets lagstadgade revisor ska betraktas som oberoende revisorer vid tillämpningen av punkt 1.

3. Andelsägarna i såväl det överlåtande som det övertagande fondföretaget och deras respektive behöriga myndigheter ska på begäran kostnadsfritt få var sitt exemplar av den oberoende revisorns rapport, eller i tillämpliga fall förvaringsinstitutets rapport.

Artikel 43

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje överlåtande och övertagande fondföretag lämnar lämplig och rättvisande information om den föreslagna fusionen till sina respektive andelsägare, så att de kan göra väl underbyggda bedömningar om förslagens effekter på deras investeringar.

2. Denna information ska lämnas till andelsägarna i det överlåtande och det övertagande fondföretaget först efter det att de behöriga myndigheterna i det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstat har godkänt den avsedda fusionen i enlighet med artikel 39.

Den ska lämnas minst 30 dagar före den sista dagen för att begära återköp eller inlösen, eller i tillämpliga fall, utbyte utan ytterligare kostnad, i enlighet med artikel 45.1.

3. I den information som ska lämnas till andelsägarna i det överlåtande och det övertagande fondföretaget ska det ingå sådan lämplig och rättvisande information om den avsedda fusionen som kan göra det möjligt för dem att fatta väl underbyggda beslut om de följer den kan få för deras investeringar samt att utöva sina rättigheter enligt artiklarna 44 och 45.

Den ska avse följande:

- a) Bakgrund och skäl till den avsedda fusionen.

⁽¹⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 87.

b) De följer den avsedda fusionen kan få för andelsägarna, bland annat – men inte uteslutande – i fråga om eventuella väsentliga skillnader i placeringsinriktning och strategi, kostnader, förväntade resultat, regelbunden rapportering, möjliga utspädnings effekter på resultaten samt, då detta är relevant, en varning på framträdande plats till investerare att deras skattemässiga behandling kan förändras till följd av fusionen.

c) De särskilda rättigheter som andelsägarna har i samband med den avsedda fusionen, bland annat – men inte uteslutande – i fråga om rätt att få kompletterande information, att på begäran få ett exemplar av den oberoende revisorns eller förvaringsinstitutets rapport och att, i enlighet med artikel 45.1, begära att deras andelar kostnadsfritt ska återköpas eller inlösas, eller i tillämpliga fall bytas ut, samt den sista dag då denna rättighet kan utövas.

d) Relevanta uppgifter om förfarandet och datum då fusionen planeras få verkan.

e) Ett exemplar av det övertagande fondföretagets basfakta enligt artikel 78.

4. Om det överlåtande eller det övertagande fondföretaget har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 93 ska den information som avses i punkt 3 lämnas på det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i det relevanta fondföretagets värdmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av dess behöriga myndigheter. Det fondföretag som är skyldigt att lämna informationen ska ansvara för denna översättning. Översättningen ska troget återge innehållet i originaltexten.

5. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare beskriva innehåll, format och kommunikationssätt för den information som avses i punkterna 1 och 3.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 44

Om det enligt den nationella lagstiftningen i en medlemsstat krävs att andelsägarna ska godkänna fusioner mellan fondföretag ska denna medlemsstat säkerställa att det för ett sådant godkännande inte krävs mer än 75 % av de röster som faktiskt avgetts av de andelsägare som var närvarande eller företrädde på bolagsstämman.

Första stycket ska inte påverka eventuella föreskrifter i nationell lagstiftning om minsta antal närvarande på bolagsstämman. Medlemsstaterna ska varken ställa strängare krav på minsta antal närvarande vid bolagsstämman vid gränsöverskridande fusioner än vid inhemska fusioner eller ställa strängare krav på närvaro vid fondföretagsfusioner än vid andra företagsfusioner.

Artikel 45

1. Medlemsstaterna ska i sin lagstiftning föreskriva att andelsägarna i såväl det överlåtande som det övertagande fondföretaget har rätt att begära att deras andelar återköps eller inlöses, utan andra avgifter än de som tas ut av fonden för att täcka avvecklingskostnader, eller, när så är möjligt, bytas mot andelar i något annat fondföretag som har liknande placeringsinriktning och förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat bolag till vilket förvaltningsbolaget är kopplat via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom en betydande direkt eller indirekt ägarandel. Denna rättighet ska gälla från och med det att andelsägarna i det överlåtande och det övertagande fondföretaget har underrättats om den avsedda fusionen i enlighet med artikel 43 och ska upphöra att gälla fem arbetsdagar före den dag då beräkningen av det utbytesförhållande som avses i artikel 47.1 genomförs.

2. Vid fusioner mellan fondföretag får medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 och med avvikelse från artikel 84.1, tillåta att de behöriga myndigheterna kräver eller medger att teckning, återköp eller inlösen av andelar tillfälligt avbryts om ett sådant avbrott är motiverat av hänsyn till skyddet av andelsägarna.

AVSNITT 3

Kostnader och ikraftträdande*Artikel 46*

Med undantag för fall där fondföretag inte har utsett ett förvaltningsbolag ska medlemsstaterna säkerställa att inga rättsliga eller administrativa kostnader eller konsultarvoden i samband med förberedandet och genomförandet av en fusion belastar det överlåtande eller det övertagande fondföretaget, eller någon av dessa företags andelsägare.

Artikel 47

1. För inhemska fusioner ska medlemsstaternas lagstiftning fastställa det datum då fusionen får verkan liksom datumet för beräkningen av utbytesförhållandet mellan andelar i det överlåtande fondföretaget och andelar i det övertagande fondföretaget och, i tillämpliga fall, för att fastställa det relevanta fondandelsvärdet för kontanta betalningar.

För gränsöverskridande fusioner ska dessa datum fastställas i lagstiftningen i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall se till att dessa datum sätts efter det att andelsägarna i det övertagande fondföretaget eller det överlåtande fondföretaget har godkänt fusionen.

2. Fusionens ikraftträdande ska offentliggöras via samtliga lämpliga medier på det sätt som föreskrivs i lagstiftningen i det övertagande fondföretagets hemmedlemsstat och ska anmälas till de behöriga myndigheterna i det övertagande och det överlåtande fondföretagets hemmedlemsstater.

3. En fusion som fått verkan enligt punkt 1 får inte förklaras ogiltig.

Artikel 48

1. En fusion som genomförts i enlighet med artikel 2.1 p i ska få följande konsekvenser:

- a) Alla tillgångar och skulder från det överlåtande fondföretaget överförs till det övertagande fondföretaget eller, i tillämpliga fall, det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut.
- b) Andelsägarna i det överlåtande fondföretaget blir andelsägare i det övertagande fondföretaget och har, i tillämpliga fall, rätt till en kontant utbetalning på högst 10 % av fondandelsvärdet av deras andelar i det överlåtande fondföretaget.
- c) Det överlåtande fondföretaget upphör att existera när fusionen träder i kraft.

2. En fusion som genomförts i enlighet med artikel 2.1 p ii ska få följande konsekvenser:

- a) Alla tillgångar och skulder från det överlåtande fondföretaget överförs till det nybildade övertagande fondföretaget eller, i tillämpliga fall, det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut.
- b) Andelsägarna i det överlåtande fondföretaget blir andelsägare i det nybildade övertagande fondföretaget och har, i tillämpliga fall, rätt till en kontant utbetalning på högst 10 % av fondandelsvärdet av deras andelar i det överlåtande fondföretaget.
- c) Det överlåtande fondföretaget upphör att existera när fusionen träder i kraft.

3. En fusion som genomförts i enlighet med artikel 2.1 p iii ska få följande konsekvenser:

- a) Alla nettotillgångar från det överlåtande fondföretaget överförs till det övertagande fondföretaget eller, i tillämpliga fall, det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut.
- b) Andelsägarna i det överlåtande fondföretaget blir andelsägare i det övertagande fondföretaget.
- c) Det överlåtande fondföretaget fortsätter att existera tills skulderna har reglerats.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva om upprättande av ett förfarande varvid det övertagande fondföretagets förvaltningsbolag intygar för det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut att överföringen av tillgångar, och, i tillämpliga fall, skulder har slutförts. Om det övertagande fondföretaget inte har utsett ett förvaltningsbolag, ska det lämna detta intyg till det övertagande fondföretagets förvaringsinstitut.

KAPITEL VII

PLACERINGSBESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG

Artikel 49

Om fondföretag består av fler än en delfond ska varje delfond anses vara ett separat fondföretag vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 50

1. Ett fondföretags tillgångar ska bestå av ett eller flera av följande tillgångsslag:

- a) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är noterade eller föremål för handel på en sådan reglerad marknad som definieras i artikel 4.1.14 i direktiv 2004/39/EG.
- b) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är föremål för handel på någon annan reglerad marknad som är belägen i en medlemsstat och fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten.
- c) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är officiellt noterade på en fondbörs i ett tredjeland eller som är föremål för handel på någon annan reglerad marknadsplats som är belägen i ett tredjeland och fungerar fortlöpande samt är erkänd och öppen för allmänheten, förutsatt att valet av fondbörs eller annan marknadsplats godkänts av de behöriga myndigheterna eller är reglerat i lag eller annan författning eller i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning.
- d) Överlåtbara värdepapper som nyligen emitterats, förutsatt att
 - i) emissionsvillkoren omfattar en förbindelse att ansökan ska göras om officiell notering på en fondbörs eller någon annan reglerad marknadsplats, som fungerar fortlöpande och är erkänd och öppen för allmänheten, förutsatt att valet av fondbörs eller annan marknadsplats godkänts av de behöriga myndigheterna eller är reglerat i lag eller i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning, och
 - ii) garantier föreligger för att den notering som avses i led i sker inom ett år från emissionstillfället.
- e) Andelar i fondföretag som är auktoriserade i enlighet med detta direktiv eller andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 a och b, oavsett om de är etablerade i en medlemsstat eller inte, förutsatt att
 - i) dessa andra företag för kollektiva investeringar är auktoriserade enligt lagstiftning som fastställer att de är föremål för tillsyn som av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat anses motsvara den tillsyn som fastställs i gemenskapslagstiftningen och att det anses tillräckligt säkerställt att samarbete mellan myndigheterna sker,

- ii) skyddsnivån för andelsägare i det andra företaget för kollektiva investeringar motsvarar det skydd som ett fondföretags andelsägare har, särskilt genom att reglerna för separation av tillgångarna, upp- och utlåning och blankning av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument motsvarar kraven i detta direktiv,
 - iii) verksamheten i det andra företaget för kollektiva investeringar rapporteras halvårsvis och årsvis, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder, intäkter och verksamhet under rapporteringsperioden, och
 - iv) de fondföretag eller andra företag för kollektiva investeringar i vars andelar förvärv planeras, enligt dessas fondbestämmelser eller bolagsordning, får placera högst 10 % av sina tillgångar i andelar i andra fondföretag eller andra företag för kollektiva investeringar.
- f) Kontoplaceringar i kreditinstitut, som är återbetalningsbara vid anfordran eller förenade med uttagsrätt samt ger avkastning inom högst 12 månader, under förutsättning att kreditinstitutet har sitt säte i en medlemsstat eller, om kreditinstitutet har sitt säte i tredjeland, förutsatt att det omfattas av tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat anses motsvara dem som fastställs i gemenskapslagstiftningen.
 - g) Finansiella derivat, inklusive motsvarande kontantavräknade instrument, som omsätts på en sådan reglerad marknad som avses i leden a, b och c, eller finansiella derivatinstrument som handlas direkt mellan parterna (OTC-derivat), förutsatt att
 - i) de grundas på sådana instrument som omfattas av denna punkt, finansiella index, räntesatser, växelkurser eller valutor, i vilka fondföretaget kan placera utifrån de placeringsmål som det har angett i sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning,
 - ii) motparterna vid affärer med OTC-derivat är institutioner som omfattas av tillsyn och tillhör de kategorier som godkänts av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, och
 - iii) OTC-derivaten är föremål för tillförlitlig och verifierbar värdering från dag till dag samt att de vid varje tidpunkt, på fondföretagets initiativ, kan säljas, lösas in eller avslutas genom en utjämnande transaktion till verkligt värde.

- h) Andra penningmarknadsinstrument än de som omsätts på en reglerad marknad och som faller under artikel 2.1 o om själva emissionen eller emittenten av instrumenten omfattas av reglering i syfte att skydda investerare och sparmedel, under förutsättning att de är
- i) emitterade eller garanterade av en central, regional eller lokal myndighet, av en medlemsstats centralbank, av Europeiska centralbanken, av gemenskapen eller Europeiska investeringsbanken, av ett tredjeland eller, i fråga om förbundsstater, av en av de stater som utgör förbundsstaten eller av en internationell offentlig organisation som en eller flera medlemsstater tillhör,
 - ii) emitterade av ett företag, vars värdepapper omsätts på de reglerade marknader som avses i leden a, b eller c,
 - iii) emitterade eller garanterade antingen av en inrättning som omfattas av tillsyn i enlighet med de kriterier som fastställs i gemenskapslagstiftning eller av en inrättning som omfattas av och följer sådana tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna anses minst lika stränga som de som fastställs i gemenskapslagstiftning, eller
 - iv) emitterats av andra organ som tillhör de kategorier som godkänts av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat förutsatt att investeringar i sådana instrument omfattas av ett investerarskydd som är likvärdigt med det som fastställs i led i, ii eller iii och att emittenten är ett bolag vars kapital och reserver uppgår till minst 10 000 000 EUR och som lägger fram och offentliggör sin årsredovisning i enlighet med rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽¹⁾, är en enhet som inom en grupp företag som omfattar ett eller flera börsnoterade företag ägnar sig åt gruppens finansiering eller är en enhet som ägnar sig åt att finansiera värdepapperisering som omfattas av kreditförstärkning från en bank.

2. Ett fondföretag får emellertid inte

- a) placera mer än 10 % av sina fondtillgångar i andra överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument än de som avses i punkt 1.
- b) förvärva ädla metaller eller värdepapper inlösbare i sådana metaller.

Fondföretag får ha kompletterande likvida tillgångar.

3. Ett investeringsbolag får förvärva lös eller fast egendom som är av väsentlig betydelse för det direkta utövandet av dess verksamhet.

⁽¹⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

Artikel 51

1. Ett förvaltnings- eller investeringsbolag ska använda ett förfarande för riskhantering som gör det möjligt för det att vid varje tidpunkt kontrollera och bedöma den risk som är knuten till positionerna och deras bidrag till portföljens allmänna riskprofil.

Bolaget ska använda ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende bedömning av värdet på OTC-derivat.

Det ska underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat regelbundet om de typer av derivatinstrument, underliggande risker, kvantitativa begränsningar liksom de metoder som valts för att beräkna de risker som åtföljer transaktioner med derivatinstrument för varje fondföretag som det förvaltar.

2. Medlemsstaterna får ge fondföretag tillstånd att använda sådan teknik och sådana instrument som hänför sig till överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument på de villkor och inom de gränser medlemsstaterna föreskriver, förutsatt att denna teknik och dessa instrument används i syfte att åstadkomma en effektiv förvaltning av värdepappersportföljen.

Om denna verksamhet gäller användning av derivatinstrument ska dessa villkor och gränser överensstämma med bestämmelserna i detta direktiv.

Verksamheten får under inga omständigheter leda till att fondföretagen avviker från sina placeringsmål såsom de fastställs i deras fondbestämmelser, bolagsordningar eller prospekt.

3. Ett fondföretag ska säkerställa att dess totala exponering som hänför sig till derivatinstrument inte överskrider dess portföljs totala fondandelsvärde.

Exponeringen ska beräknas med hänsyn till det aktuella värdet av de underliggande tillgångarna, motpartsrisken, kommande marknadsrörelser och den tid som finns tillgänglig för att lösa in positionerna. Detta ska även gälla tredje och fjärde stycket.

Ett fondföretag får inom den gräns som anges i artikel 52.5 och inom ramen för sin placeringsinriktning göra placeringar i finansiella derivatinstrument, förutsatt att exponeringen mot de underliggande tillgångarna inte sammanlagt överstiger de placeringsbegränsningar som anges i artikel 52. När ett fondföretag placerar i indexbaserade finansiella derivatinstrument får medlemsstaterna föreskriva att dessa investeringar inte behöver läggas samman med avseende på de gränser som anges i artikel 52.

När ett överlåtbart värdepapper eller ett penningmarknadsinstrument innefattar ett derivat ska detta derivat beaktas när kraven i denna artikel ska uppfyllas.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen senast den 1 juli 2010 anta genomförandebestämmelser för att närmare ange följande:

- a) Kriterier för att bedöma lämpligheten i det förfarande för riskhantering som används av förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 1 första stycket.
- b) Detaljerade regler avseende en exakt och oberoende bedömning av värdet på OTC-derivat.

- c) Detaljerade regler avseende innehållet i och förfarandet som ska följas för att lämna information som avses i punkt 1 tredje stycket till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 52

1. Ett fondföretag får placera högst
- a) 5 % av sina tillgångar i överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som emitterats av samma organ, eller
- b) 20 % av sina tillgångar på konton i samma organ.

Risexpo­neringen mot ett fondföretags motpart vid en transaktion med OTC-derivat får inte överstiga antingen

- a) 10 % av sina tillgångar när motparten är ett kreditinstitut enligt artikel 50.1 f, eller
- b) 5 % av sina tillgångar i övriga fall.

2. Medlemsstaterna får höja den 5-procentsgräns som anges i punkt 1 första stycket till högst 10 %. Om de gör det får emellertid det sammanlagda innehavet i överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som fondföretaget innehar i emittenter i vilka det placerar mer än 5 % av sina tillgångar inte överstiga 40 % av dess tillgångar. Denna begränsning ska inte gälla inlåning eller transaktioner med OTC-derivat hos finansiella institut som står under tillsyn.

Trots de enskilda gränser som fastställs i punkt 1 får ett fondföretag inte, om detta skulle leda till att mer än 20 % av dess tillgångar placerades hos ett enskilt organ, kombinera några av följande placeringsslag:

- a) Placeringar i överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som emitterats av organet i fråga.
- b) Inlåning hos det organet.
- c) Expo­neringar från transaktioner med OTC-derivat mot det organet.

3. Medlemsstaterna får höja den 5-procentsgräns som anges i punkt 1 första stycket till högst 35 % om de överlåtbara värdepapperen eller penningmarknadsinstrumenten är utgivna eller garanterade av en medlemsstat, av dess lokala myndigheter, av ett tredjeland eller av offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.

4. Medlemsstaterna får höja den 5-procentsgräns som anges i punkt 1 första stycket till högst 25 % när obligationer är emitterade av ett kreditinstitut som har sitt säte i en medlemsstat och enligt lag omfattas av särskild offentlig tillsyn avsedd att skydda obligationsinnehavare. Särskilt ska iaktas att kapital som härrör

från emissionen av sådana obligationer i enlighet med lag ska placeras i tillgångar som, under obligationernas hela giltighetstid, kan täcka de med obligationerna förenade fordringarna och som i händelse av emittentens fallissemang med prioritet ska användas för återbetalning av kapital och upplupen ränta.

Om ett fondföretag placerar mer än 5 % av sina fondtillgångar i sådana obligationer som avses i första stycket och som har samma emittent, får det totala värdet av dessa placeringar inte överstiga 80 % av värdet av fondföretagets tillgångar.

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna en förteckning över de kategorier av obligationer som avses i första stycket och över de kategorier av emittenter som, enligt gällande lag och enligt sådana tillsynsregler som avses i det stycket, beviljas tillstånd att emittera sådana obligationer som uppfyller kriterierna i den här artikeln. Till förteckningen ska fogas uppgifter om vad slags garantier som erbjudits. Kommissionen ska till övriga medlemsstater genast vidarebefordra denna information jämte de kommentarer som bedömts erforderliga samt göra informationen tillgänglig för allmänheten. Informationen kan tas upp till diskussion i Europeiska värdepapperskommittén som avses i artikel 112.1.

5. Vid beräkningen av den gräns på 40 % som anges i punkt 2 ska inte de överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som anges i punkterna 3 och 4 beaktas.

De gränser som anges i punkterna 1–4 får inte kombineras, och placeringar i överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument emitterade av samma organ eller i inlåning eller derivatinstrument hos detta organ enligt bestämmelserna i punkterna 1–4 får därför inte överstiga sammanlagt 35 % av ett fondföretags tillgångar.

Bolag som ingår i samma grupp för sammanställd redovisning enligt definitionen i direktiv 83/349/EEG eller i enlighet med erkända internationella redovisningsregler ska räknas som ett organ vid beräkningen av gränserna i denna artikel.

Medlemsstaterna får tillåta placeringar upp till sammanlagt 20 % i överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument inom samma grupp.

Artikel 53

1. Utan att det påverkar tillämpningen av de gränser som fastställs i artikel 56 får medlemsstaterna höja de gränser som anges i artikel 52 till högst 20 % för investeringar i aktier eller skuldförbindelser emitterade av samma organ, när fondföretagets placeringssyfte enligt fondbestämmelserna eller enligt bolagsordningen syftar till att efterbilda sammansättningen av ett visst aktieindex eller index för skuldförbindelser som är erkänt av de behöriga myndigheterna och på följande villkor:

- a) Det ska ha en tillräckligt diversifierad sammansättning.
- b) Indexet ska utgöra en lämplig referens för den marknad det hänför sig till.
- c) Det ska offentliggöras på lämpligt vis.

2. Medlemsstaterna får höja den gräns som fastställs i punkt 1 till högst 35 % när det visar sig motiverat på grund av exceptionella marknadsvillkor, särskilt på reglerade marknader där vissa överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument i hög grad dominerar. Investeringar upp till denna gräns ska bara vara tillåtna för en enda emittent.

Artikel 54

1. Genom avvikelser från artikel 52 får medlemsstaterna ge fondföretag tillstånd att med tillämpning av principen om riskspridning placera upp till 100 % av fondtillgångarna i olika överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument utgivna eller garanterade av en medlemsstat, en eller flera av dess lokala myndigheter, ett tredjeland eller ett offentligt internationellt organ som en eller flera medlemsstater tillhör.

De behöriga myndigheterna i ett fondföretags hemmedlemsstat får medge sådana undantag endast om de finner att andelsägarna i fondföretaget har ett skydd likvärdigt med det som tillkommer andelsägarna i fondföretag som iakttar de gränsvärden som anges i artikel 52.

Ett sådant fondföretag ska innehålla värdepapper från minst sex olika emissioner, varvid dock ska gälla att värdepapper från en och samma emission inte får motsvara mer än 30 % av de samlade fondtillgångarna.

2. Fondbestämmelserna eller bolagsordningarna för de fondföretag som avses i punkt 1 ska innehålla uttrycklig uppgift om de medlemsstater, lokala myndigheter eller offentliga internationella organ som utger eller garanterar sådana värdepapper i vilka fondföretaget avser att placera mer än 35 % av fondtillgångarna.

Sådana fondbestämmelser och bolagsordningar ska godkännas av behöriga myndigheter.

3. De fondföretag som avses i punkt 1 ska i prospekt och marknadsföringskommunikation på framträdande plats omnämna tillståndet och ange medlemsstater, lokala myndigheter eller offentliga internationella organ i vars värdepapper de har för avsikt att placera eller har placerat mer än 35 % av fondtillgångarna.

Artikel 55

1. Ett fondföretag får förvärva andelar i fondföretag eller andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 50.1 e, under förutsättning att inte mer än 10 % av dess tillgångar placeras i andelar i ett enda fondföretag eller annat företag för kollektiva investeringar. Medlemsstaterna får höja denna gräns till högst 20 %.

2. Investeringar i andelar i företag för kollektiva investeringar som ej är fondföretag får sammanlagt inte överstiga 30 % av fondföretagets tillgångar.

Medlemsstaterna får, när ett fondföretag har förvärvat andelar i andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar, föreskriva att värdet av dessa företags tillgångar inte behöver läggas samman för beräkning av de gränser som anges i artikel 52.

3. När ett fondföretag placerar i andelar i andra fondföretag eller andra företag för kollektiva investeringar som direkt eller genom delegering förvaltas av samma förvaltningsbolag eller av ett annat bolag till vilket förvaltningsbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom en betydande direkt eller indirekt ägarandel får detta förvaltningsbolag eller det andra bolaget inte debitera några avgifter för teckning eller inlösen av fondföretagets investeringar i andelar i dessa andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar.

Ett fondföretag som placerar en betydande del av sina tillgångar i andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar ska i sitt prospekt uppge maximnivån för de förvaltningskostnader som kan debiteras både fondföretaget självt och de andra fondföretag eller företag för kollektiva investeringar i vilka fondföretaget avser att placera. Fondföretaget ska i sin årsrapport ange en maximal procentsats för de förvaltningskostnader som debiteras både fondföretaget självt och de fondföretag eller företag för kollektiva investeringar i vilka det placerar.

Artikel 56

1. Ett investeringsbolag eller ett förvaltningsbolag får, såvitt gäller handhavandet av alla de värdepappersfonder som står under bolagets förvaltning och som omfattas av detta direktiv, inte förvärva aktier med sådan rösträtt som skulle göra det möjligt för bolaget att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen hos en emittent.

I avvaktan på vidare samordning ska medlemsstaterna beakta gällande föreskrifter i andra medlemsstaters lagstiftning, som närmare uttrycker den i första stycket angivna principen.

2. Ett fondföretag får inte förvärva mer än

- a) 10 % av de aktier utan rösträtt som en enskild emittent givit ut,
- b) 10 % av de skuldförbindelser som en enskild emittent givit ut,
- c) 25 % av andelarna i ett enskilt fondföretag eller annat företag för kollektiva investeringar enligt artikel 1.2 led a och b,
- d) 10 % av de penningmarknadsinstrument som emitterats av ett och samma organ.

De gränsvärden som anges i leden b, c och d behöver inte iakttas vid förvärvstillfället, om bruttomängden av skuldförbindelserna eller av penningmarknadsinstrumenten eller nettomängden av de värdepapper som är föremål för emission då inte kan beräknas.

3. En medlemsstat behöver inte tillämpa punkterna 1 och 2 beträffande följande:

- a) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är emitterade eller garanterade av en medlemsstat eller dess lokala myndigheter.
- b) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är emitterade eller garanterade av ett tredjeland.
- c) Överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som är emitterade av offentliga internationella organ i vilka en eller flera medlemsstater är medlemmar.
- d) Ett fondföretags innehav av aktier i ett bolag som är etablerat i ett tredjeland och vars tillgångar placeras huvudsakligen i värdepapper utgivna av emittenter med sitt säte i det landet, om detta lands lagstiftning inte gör det möjligt för fondföretaget att på något annat sätt placera sina fondtillgångar i värdepapper från emittenter i det landet.
- e) Ett eller flera investeringsbolags aktieinnehav i dotterbolag vars verksamhet enbart består i förvaltning, rådgivning eller marknadsföring i det land där dotterbolaget är etablerat, vid återköp av andelar på begäran av andelsägarna, uteslutande för investeringsbolagets eller investeringsbolagens räkning.

Det undantag som anges i första stycket d i den här punkten får dock endast tillämpas om bolaget från tredjelandet tillämpar en placeringsinriktning som är förenlig med de gränsvärden som anges i artiklarna 52 och 55 samt punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Om gränsvärdena i artiklarna 52 och 55 överskrids ska artikel 57 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 57

1. Fondföretag behöver inte iaktta de gränsvärden som anges i detta kapitel när de utnyttjar teckningsrätter för överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument som ingår i fondtillgångarna.

Medlemsstaterna får, med beaktande av principen om riskspridning, tillåta att nyligen auktoriserade fondföretag under en tid av högst sex månader från auktorisationsdagen inte tillämpar artiklarna 52–55.

2. Om gränsvärdena enligt punkt 1 överskrids av skäl som ligger utanför ett fondföretags kontroll eller som följd av att teckningsrätter utnyttjas, ska fondföretaget vid sina försäljningstransaktioner prioritera rättelse av detta förhållande under vederbörligt hänsynstagande till andelsägarnas intressen.

KAPITEL VIII

MASTER/FEEDERFONDFÖRETAG

AVSNITT 1

Tillämpningsområde och godkännande

Artikel 58

1. Ett feederfondföretag är ett fondföretag, eller en delfond i ett sådant företag, som genom avvikelse från artiklarna 1.2 a, 50, 52, 55 och 56.2 c har fått tillstånd att placera minst 85 % av sina tillgångar i andelar i ett annat fondföretag eller i en delfond i ett sådant företag (*masterfondföretaget*).

2. Ett feederfondföretag får inneha upp till 15 % av sina tillgångar i en eller flera av följande former:

- a) Kompletterande likvida tillgångar enligt artikel 50.2 andra stycket.
- b) Finansiella derivatinstrument, som bara får användas för att säkra tillgångar, enligt artikel 50.1 g och artikel 51.2 och 51.3.
- c) Lös och fast egendom som är av väsentlig betydelse för det direkta utövandet av verksamheten, om feederfondföretaget är ett investeringsbolag.

För att uppfylla villkoren i artikel 51.3 ska feederfondföretaget räkna ut sin totala exponering som hänför sig till finansiella derivatinstrument genom att kombinera sin egen direkta exponering enligt första stycket b med antingen

- a) masterfondföretagets faktiska exponering mot finansiella derivatinstrument i proportion till feederfondföretagets placeringar i masterfondföretaget, eller
- b) masterfondföretagets potentiellt maximala totala exponering mot finansiella derivatinstrument, fastställd i masterfondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning, i proportion till feederfondföretagets placering i masterfondföretaget.

3. Ett masterfondföretag är ett fondföretag eller en delfond i ett fondföretag som

- a) har minst ett feederfondföretag bland sina andelsägare,
- b) inte för egen del är ett feederfondföretag, och
- c) inte innehar andelar i ett feederfondföretag.

4. Följande avvikelser ska gälla för masterfondföretag:

- a) För ett masterfondföretag som har minst två feederfondföretag som andelsägare ska artiklarna 1.2 a och 3 b inte tillämpas, vilket innebär att masterfondföretaget får välja om det ska söka kapital från andra investerare eller inte.

- b) Om ett masterfondföretag inte söker kapital från allmänheten i en annan medlemsstat än den där det är etablerat, utan bara har ett eller flera feederfondföretag i den andra medlemsstaten, ska kapitel XI och artikel 108.1 andra stycket inte tillämpas.

Artikel 59

1. Medlemsstaterna ska se till att det för ett feederfondföretags placeringar i ett visst masterfondföretag, vilka överstiger den gräns som enligt artikel 55.1 gäller för investeringar i andra fondföretag, krävs tillstånd som meddelats på förhand av de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat.

2. Feederfondföretaget ska inom 15 arbetsdagar efter det att det överlämnat fullständiga ansökningshandlingar underrättas om huruvida de behöriga myndigheterna har lämnat tillstånd till dess avsedda placeringar i masterfondföretaget eller inte.

3. De behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat ska lämna tillstånd om feederfondföretaget, dess förvaringsinstitut och revisor samt masterfondföretaget uppfyller alla krav i detta kapitel. För detta ändamål ska feederfondföretaget till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat överlämna följande handlingar:

- a) Feederfondföretagets och masterfondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordningar.
- b) Feederfondföretagets och masterfondföretagets prospekt och basfakta för investerare enligt artikel 78.
- c) Det avtal mellan feederfondföretaget och masterfondföretaget eller de interna uppföranderegler som avses i artikel 60.1.
- d) I tillämpliga fall den information som ska lämnas till andelsägarna enligt artikel 64.1.
- e) Om masterfondföretaget och feederfondföretaget har skilda förvaringsinstitut, det avtal om informationsutbyte mellan deras respektive förvaringsinstitut som avses i artikel 61.1.
- f) Om masterfondföretaget och feederfondföretaget har skilda revisorer, det avtal om utbyte av information mellan deras respektive revisorer som avses i artikel 62.1.

Om feederfondföretaget är etablerat i en annan medlemsstat än masterfondföretagets hemmedlemsstat, ska feederfondföretaget även tillhandahålla ett intyg från de behöriga myndigheterna i masterfondföretagets hemmedlemsstat om att masterfondföretaget är ett fondföretag, eller en delfond i ett sådant företag, som uppfyller villkoren i artikel 58.3 b och c. Handlingarna ska vara avfattade på det officiella språket eller ett av de officiella språken i feederfondföretagets hemmedlemsstat eller på ett språk som godkänns av dess behöriga myndigheter.

AVSNITT 2

Gemensamma bestämmelser för feeder- och masterfondföretag

Artikel 60

1. Medlemsstaterna ska kräva att masterfondföretaget förser feederfondföretaget med all den dokumentation och information som behövs för att det senare ska kunna uppfylla kraven i detta direktiv. För detta syfte ska feederfondföretaget ingå avtal med masterfondföretaget.

Feederfondföretaget får inte placera i andelar i masterfondföretaget utöver den gräns som gäller enligt artikel 55.1 förrän det avtal som avses i första stycket har trätt i kraft. Detta avtal ska finnas tillgängligt på begäran och kostnadsfritt för alla andelsägare.

Om både master- och feederfondföretaget förvaltas av samma förvaltningsbolag får avtalet ersättas av interna uppföranderegler som säkerställer att kraven i denna punkt är uppfyllda.

2. Masterfondföretaget och feederfondföretaget ska vidta lämpliga åtgärder för att samordna tidpunkten för beräkningen och offentliggörandet av fondandelsvärdet i syfte att undvika utnyttjande av tidszonsskillnader mellan olika marknader ("market timing") för sina fondandelar och på så vis förhindra möjligheter till arbitrage.

3. Om ett masterfondföretag tillfälligt senarelägger återköp, inlösen eller tecknande av sina andelar, antingen på eget initiativ eller på begäran av dess behöriga myndigheter, ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 84, vart och ett av dess feederfondföretag ha rätt att, trots villkoren i artikel 84.2, senarelägga återköp, inlösen eller tecknande av sina andelar under samma period som masterfondföretaget.

4. Om ett masterfondföretag försätts i likvidation, ska så även ske beträffande feederfondföretaget, såvida inte de behöriga myndigheterna i dess hemmedlemsstat godkänner att

- a) minst 85 % av feederfondföretagets tillgångar placeras i andelar i ett annat masterfondföretag, eller att
- b) feederfondföretagets fondbestämmelser eller bolagsordning ändras så att det kan omvandlas till ett fondföretag som inte är ett feederfondföretag.

Utan att det påverkar specifika nationella bestämmelser om obligatorisk likvidation, får ett masterfondföretag inte försättas i likvidation förrän tidigast tre månader efter det att det underrättat alla sina andelsägare och de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat om sitt bindande likvidationsbeslut.

5. Om ett masterfondföretag fusioneras med ett annat fondföretag eller delas upp på två eller flera fondföretag ska feederfondföretaget försättas i likvidation, såvida inte de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat godkänner att det

- a) fortsätter att vara ett feederfondföretag till masterfondföretaget eller ett annat fondföretag som blir följden av masterfondföretagets fusion eller delning,

- b) placerar minst 85 % av sina tillgångar i andelar i ett annat masterfondföretag som inte berörts av fusionen eller delningen, eller
- c) ändrar sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning så att den omvandlas till ett fondföretag som inte är ett feederfondföretag.

För att en fusion eller en delning av ett masterfondföretag ska få verkan ska masterfondföretaget senast 60 dagar före det att åtgärden avses träda i kraft ha tillhandahållit den information som anges i artikel 43, eller likvärdig information, till samtliga sina andelsägare och till de behöriga myndigheterna i sina feederfondföretags hemmedlemsstater.

Masterfondföretaget ska, om inte de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat har meddelat godkännande enligt första stycket a, ge feederfondföretaget möjlighet att återköpa eller inlösa alla sina andelar i masterfondföretaget innan masterfondföretagets fusion eller delning får verkan.

6. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange
- a) innehållet i det avtal eller i de interna uppföranderegler som avses i punkt 1,
- b) vilka åtgärder enligt punkt 2 som ska anses lämpliga, och
- c) förfarandena för de godkännanden som krävs enligt punkterna 4 och 5 i händelse av likvidation, fusion eller delning av ett masterfondföretag.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

AVSNITT 3

Förvaringsinstitut och revisorer

Artikel 61

1. I fall då masterfondföretag och feederfondföretag har skilda förvaringsinstitut ska medlemsstaterna kräva att dessa förvaringsinstitut ingår ett avtal om informationsutbyte för att säkerställa att båda instituten fullgör sina uppgifter.

Ett feederfondföretag får inte placera i andelar i ett masterfondföretag förrän ett sådant avtal har trätt i kraft.

När masterfondföretagets eller feederfondföretagets förvaringsinstitut uppfyller villkoren i detta kapitel ska de inte anses bryta mot några bestämmelser som begränsar utlämnandet av information eller som avser uppgiftsskydd, när sådana bestämmelser förekommer i ett kontrakt eller i lag eller annan författning. Sådant uppfyllande ska inte medföra något ansvar för ett sådant förvaringsinstitut eller en person som handlar på dess vägnar.

Medlemsstaterna ska kräva att feederfondföretaget, eller i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag, ansvarar för att till feederfondföretagets förvaringsinstitut vidarebefordra all information om masterfondföretaget som krävs för att feederfondföretagets förvaringsinstitut ska kunna utföra sina uppgifter.

2. Ett masterfondföretags förvaringsinstitut ska omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i masterfondföretagets hemmedlemsstat, feederfondföretaget, eller i tillämpliga fall feederfondföretagets förvaltningsbolag och förvaringsinstitut, om det upptäcker oegentligheter beträffande masterfondföretaget som bedöms få negativa återverkningar på feederfondföretaget.

3. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange

- a) de uppgifter som ska ingå i det avtal som avses i punkt 1, och
- b) de slag av oegentligheter enligt punkt 2 som ska anses få negativa återverkningar på feederfondföretaget.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 62

1. I fall då masterfondföretag och feederfondföretag har skilda revisorer ska medlemsstaterna kräva att dessa revisorer ingår ett avtal om informationsutbyte för att säkerställa att båda fullgör sina uppgifter, inklusive de arrangemang som vidtas för att uppfylla kraven i punkt 2.

Ett feederfondföretag får inte placera i andelar i ett masterfondföretag förrän ett sådant avtal har trätt i kraft.

2. Feederfondföretagets revisor ska i sin revisionsberättelse beakta revisionsberättelsen från masterfondföretagets revisor. Om feederfondföretaget och masterfondföretaget har olika räkenskapsår ska masterfondföretagets revisor upprätta en särskild rapport med feederfondföretagets slutdatum.

Feederfondföretagets revisor ska särskilt rapportera alla eventuella oegentligheter som påpekats i revisionsberättelsen för masterfondföretaget och dess följd för feederfondföretaget.

3. När masterfondföretagets och feederfondföretagets revisorer uppfyller villkoren i detta kapitel ska de inte anses bryta om några bestämmelser som begränsar utlämnande av information eller som avser uppgiftsskydd, när sådana bestämmelser förekommer i ett kontrakt eller i lag eller annan författning. Sådant uppfyllande ska inte medföra något ansvar för en sådan revisor eller en person som handlar på dennes vägnar.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange innehållet i det avtal som avses i punkt 1 första stycket.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

AVSNITT 4

Obligatorisk information och marknadsföringskommunikation från feederfondföretag

Artikel 63

1. Medlemsstaterna ska kräva att feederfondföretags prospekt, utöver de uppgifter som anges i modul A i bilaga I, ska innehålla följande:

- a) En förklaring om att feederfondföretaget är feederföretag till ett visst masterfondföretag och därför stadigvarande placerar 85 % eller mer av sina tillgångar i andelar i det masterfondföretaget.
- b) Uppgifter om placeringsmål och placeringsinriktning, inbegripet riskprofil, och om huruvida feederfondföretagets och masterfondföretagets resultat är identiska eller i vilken utsträckning och av vilka skäl de skiljer sig åt, inklusive en beskrivning av placeringar enligt artikel 58.2.
- c) Kort beskrivning av masterfondföretaget, dess organisation, placeringsmål och placeringsinriktning inbegripet riskprofil, och uppgift om hur masterfondföretagets prospekt kan erhållas.
- d) En sammanfattning av det avtal som feederfondföretaget och masterfondföretaget ingått eller de interna uppförandereglerna enligt artikel 60.1.
- e) Uppgift om hur andelsägarna kan få ytterligare information om masterfondföretaget och det avtal som ingåtts mellan feederfondföretaget och masterfondföretaget enligt artikel 60.1.
- f) Beskrivning av alla betalningar eller kostnadsersättningar från feederfondföretaget i samband med dess placeringar i andelar i masterfondföretaget samt uppgift om de totala avgifter som debiteras av feederfondföretaget och masterfondföretaget.
- g) Beskrivning av de skattemässiga konsekvenserna för feederfondföretaget av dess placeringar i masterfondföretaget.

2. Utöver den information som föreskrivs i modul B i bilaga I ska det i feederfondföretagets årsredovisning ingå en uppgift om de totala avgifter som debiteras av feederfondföretaget och masterfondföretaget.

Feederfondföretagets års- och halvårsredovisningar ska ange hur masterfondföretagets års- respektive halvårsredovisningar kan erhållas.

3. Utöver vad som krävs enligt artiklarna 74 och 82 ska feederfondföretaget översända prospektet, de basfakta för investerare som avses i artikel 78 med alla eventuella ändringar samt masterfondföretagets års- och halvårsredovisningar till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat.

4. Varje feederfondföretag ska i all relevant marknadskommunikation uppge att det stadigvarande placerar 85 % eller mer av sina tillgångar i andelar i sådana masterfondföretag.

5. Feederfondföretaget ska på begäran till investerare kostnadsfritt översända en papperskopia av masterfondföretagets prospekt, årsberättelsen och halvårsberättelsen.

AVSNITT 5

Omvandling av befintliga fondföretag till feederfondföretag och byte av masterfondföretag

Artikel 64

1. Medlemsstaterna ska kräva att feederfondföretag som redan bedriver verksamhet som fondföretag, inbegripet verksamhet som feederfondföretag till ett annat masterfondföretag, ska lämna följande information till sina andelsägare:

- a) En förklaring om att de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat har godkänt feederfondföretagets placeringar i andelar i den berörda masterfonden.
- b) Feederfondföretagets och masterfondföretagets basfakta för investerare enligt artikel 78.
- c) Datum då feederfondföretaget ska börja placera i masterfondföretaget eller, om det redan har placerat i masterfondföretaget, datum då dess placeringar kommer att överskrida den gräns som är tillämplig enligt artikel 55.1.
- d) En förklaring om att andelsägarna inom 30 dagar har rätt att begära att deras andelar ska återköpas eller inlösas, utan några andra kostnader än de som fondföretaget tar för att täcka kostnader för avveckling av värdepappersinnehav. Denna rättighet ska kunna utnyttjas från och med det att feederfondföretaget har tillhandahållit den information som anges i denna punkt.

Denna information ska ges senast 30 dagar före det datum som avses i första stycket c.

2. Om feederfondföretaget är anmält enligt artikel 93 ska den information som anges i punkt 1 lämnas på det officiella språket, eller något av de officiella språken, i feederfondföretagets värdepappersstat eller på ett språk som godkänns av denna medlemsstats behöriga myndigheter. Feederfondföretaget ska ansvara för den översättningen. Översättningen ska troget återge innehållet i originaltexten.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att feederfondföretag inte placerar i andelar i sina respektive masterfondföretag utöver den gräns som är tillämplig enligt artikel 55.1 före utgången av den trettiodagarsperiod som anges i punkt 1 andra stycket.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange

- a) format och det sätt på vilket den information som anges i punkt 1 ska tillhandahållas,
- b) om feederfondföretaget överför alla eller en del av sina tillgångar till masterfondföretaget i utbyte mot andelar, förärandet för värdering och revision av detta apporttillskott samt formerna för feederfondföretagets förvaringsinstitutets medverkan i detta förfarande.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

AVSNITT 6

Skyldigheter och behöriga myndigheter

Artikel 65

1. Feederfondföretaget ska effektivt övervaka masterfondföretagets verksamhet. Vid utövandet av denna skyldighet får feederfondföretaget förlita sig på information och handlingar som det får från masterfondföretaget, eller i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag, förvaringsinstitut eller revisor, såvida det inte finns anledning att ifrågasätta informationens och handlingarnas tillförlitlighet.

2. Om feederfondföretaget, dess förvaltningsbolag eller någon person som handlar på feederfondföretagets eller dess förvaltningsbolags vägnar tar emot någon serviceavgift, provision, eller annan ekonomisk ersättning i samband med en placering i andelar i masterfondföretaget, ska denna avgift, provision eller ekonomiska ersättning tillföras feederfondföretagets tillgångar.

Artikel 66

1. Masterfondföretaget ska omedelbart meddela de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat identitetsuppgifter för var och en av de feederfondföretag som placerar i dess andelar. Om masterfondföretaget och feederfondföretaget är etablerade i olika medlemsstater, ska de behöriga myndigheterna i masterfondföretagets hemmedlemsstat omedelbart underrätta sina motsvarigheter i feederfondföretagets hemmedlemsstat om dessa placeringar.

2. Ett masterfondföretag får inte debitera ett feederfondföretag några avgifter för tecknande eller inlösen vid köp respektive avyttring av andelar.

3. Masterfondföretaget ska se till att all information som krävs enligt detta direktiv, annan gemenskapslagstiftning, tillämplig nationell lagstiftning, fondbestämmelserna eller bolagsordningen finns tillgänglig då så krävs för feederfondföretaget, eller i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag, samt för de behöriga myndigheterna och feederfondföretagets förvaringsinstitut och revisor.

Artikel 67

1. Om masterfondföretaget och feederfondföretaget är etablerade i samma medlemsstat, ska de behöriga myndigheterna omedelbart underrätta feederfondföretaget om varje beslut, åtgärd, upptäckt av bristande uppfyllelse av kraven i detta kapitel eller varje annat förhållande som rapporterats enligt artikel 106.1 rörande masterfondföretaget, eller i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag, förvaringsinstitut eller revisor.

2. Om masterfondföretaget och feederfondföretaget är etablerade i skilda medlemsstater, ska de behöriga myndigheterna i masterfondföretagets hemmedlemsstat omedelbart meddela varje beslut, åtgärd, upptäckt av bristande uppfyllelse av kraven i detta kapitel eller varje annat förhållande som rapporterats enligt artikel 106.1 rörande masterfondföretaget, eller i tillämpliga fall dess förvaltningsbolag, förvaringsinstitut eller revisor till de behöriga myndigheterna i feederfondföretagets hemmedlemsstat. Dessa myndigheter ska därefter omedelbart underrätta feederfondföretaget.

KAPITEL IX

BESTÄMMELSER OM INFORMATION TILL INVESTERARNA

AVSNITT 1

Offentliggörande av prospekt och periodiska rapporter

Artikel 68

1. Ett investeringsbolag och, för varje värdepappersfond det förvaltar, ett förvaltningsbolag, ska offentliggöra följande:

- a) Ett prospekt.
- b) En årsrapport för varje räkenskapsår.
- c) En halvårsrapport för räkenskapsårets första sex månader.

2. Årsrapporten respektive halvårsrapporten ska ges ut inom följande tidsgränser från utgången av följande redovisningsperioder som de avser:

- a) Fyra månader för årsrapporten.
- b) Två månader för halvårsrapporten.

Artikel 69

1. Prospektet ska innehålla den information som krävs för att investerare ska kunna göra en välgrundad bedömning av den föreslagna placeringen och särskilt av den risk som är förenad med den.

Prospektet ska innehålla en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil, oberoende av vilka finansiella instrument den placerar i.

2. Prospektet ska innehålla minst den information som anges i modul A i bilaga I, såvida inte informationen redan framgår av de fondbestämmelser eller den bolagsordning som ska bifogas prospektet enligt artikel 71.1.

3. Årsrapporten ska innehålla en balansräkning eller en redovisning av tillgångar och skulder, en specificerad resultaträkning för räkenskapsåret, en verksamhetsberättelse för räkenskapsåret samt den information som anges i modul B i bilaga I, liksom all annan väsentlig information som möjliggör för investerare att göra en välgrundad bedömning av utvecklingen av fondföretagets verksamhet och av dess resultat.

4. Halvårsrapporten ska innehålla minst den information som anges i avsnitt I–IV i modul B i bilaga I. Om ett fondföretag har utbetalat eller föreslår utbetalning av en interimisutdelning, ska i redovisningen anges resultatet efter skatt för halvårsperioden i fråga samt den interimisutdelning som utbetalats eller föreslås.

Artikel 70

1. I prospektet ska anges i vilka kategorier av tillgångar fondföretaget har tillstånd att placera. Det ska anges om transaktioner med finansiella derivatinstrument är tillåtna, och det ska i så fall finnas en tydlig uppgift om huruvida dessa får utföras i syfte att säkra tillgångar eller i avsikt att nå placeringsmål och hur det möjliga resultatet av användningen av finansiella derivatinstrument kan påverka riskprofilen.

2. När ett fondföretag huvudsakligen placerar i någon annan kategori av de tillgångar som anges i artikel 50 än överlåtbara värdepapper eller penningmarknadsinstrument eller när ett fondföretag efterbildar aktieindex eller index för skuldförbindelser enligt artikel 53 ska i dess prospekt och i förekommande fall marknadsföringskommunikation investerarna uppmärksammas på placeringsriktningen genom en förklaring på framträdande plats.

3. Om ett fondföretags tillgångars fondandelsvärde tenderar att ha hög volatilitet på grund av portföljens sammansättning och förvaltningsmetoderna ska detta anges på framträdande plats i prospektet och i förekommande fall i marknadsföringskommunikationen.

4. På begäran av en investerare ska förvaltningsbolaget också tillhandahålla kompletterande information om de kvantitativa gränser som gäller för fondföretagets riskhantering, de metoder som har valts för denna och den senaste utvecklingen av riskerna med och avkastningen från de viktigaste instrumentkategorierna.

Artikel 71

1. Fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning ska utgöra en integrerad del av prospektet och ska bifogas detta.

2. De handlingar som avses i punkt 1 behöver dock inte bifogas prospektet, om investeraren informerats om att han eller hon på begäran kommer att tillställas dessa handlingar eller få upplysning om var han eller hon kan ta del av dem i varje medlemsstat där andelarna marknadsförs.

Artikel 72

All väsentlig information i prospektet ska hållas aktuell.

Artikel 73

De uppgifter om räkenskaperna som årsrapporten innehåller ska vara granskade av en eller flera personer som enligt lag eller annan författning bemyndigats att granska redovisningar i överensstämmelse med direktiv 2006/43/EG. Revisionsberättelsen, med eventuella anmärkningar, ska i sin helhet återges i årsrapporten.

Artikel 74

Ett fondföretag ska till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat översända sitt prospekt med eventuella ändringar och tillägg samt sina årsrapporter och halvårsrapporter. Fondföretaget ska på begäran ge de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat denna dokumentation.

Artikel 75

1. Investerarna ska på begäran kostnadsfritt tillhandahållas prospektet samt de senaste års- och halvårsrapporterna.

2. Prospektet får tillhandahållas via ett varaktigt medium eller via en webbplats. Investerarna ska på begäran få en papperskopia kostnadsfritt.

3. Års- och halvårsrapporter ska vara tillgängliga för investerarna på det sätt som anges i prospektet och i de basfakta för investerare som avses i artikel 78. Investerarna ska på begäran få en papperskopia av års- och halvårsrapporterna kostnadsfritt.

4. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att fastställa de särskilda villkor som ska uppfyllas när prospektet tillhandahålls via ett varaktigt medium, annat än i pappersform, och via en webbplats som inte är ett varaktigt medium.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

AVSNITT 2

Offentliggörande av annan information

Artikel 76

Ett fondföretag ska vid varje tillfälle då det emitterar, säljer, återköper eller löser in andelar på lämpligt sätt, och åtminstone två gånger per månad, offentliggöra emissions-, försäljnings-, återköps- och inlösenpriserna.

De behöriga myndigheterna får dock medge att fondföretag offentliggör sådana uppgifter endast en gång per månad, förutsatt att andelsägarnas intressen inte härigenom åsidosätts.

Artikel 77

All marknadsföringskommunikation som riktas till investerare ska lätt kunna identifieras som sådan. Den ska vara rättvisande, tydlig och inte vilseledande. Särskilt marknadskommunikation med erbjudande att köpa andelar i fondföretag och som innehåller specifik information om ett fondföretag, får inte innehålla påståenden som motsäger eller minskar betydelsen av informationen i prospektet och i de basfakta för investerare som avses i artikel 78. Uppgift ska ges om att prospekt och basfakta enligt artikel 78 finns att tillgå, och det ska närmare anges var och på vilket språk investerare och potentiella investerare kan erhålla eller få tillgång till dessa uppgifter eller handlingar.

AVSNITT 3

Basfakta för investerare

Artikel 78

1. Medlemsstaterna ska kräva att investeringsbolag och, för varje värdepappersfond de förvaltar, förvaltningsbolag upprättar en kortfattad handling med basfakta för investerare. Denna handling ska kallas *basfakta för investerare* eller *basfakta* i detta direktiv. Orden "basfakta för investerare" ska anges tydligt i den handlingen, på ett av de språk som avses i artikel 94.1 b.

2. Basfakta ska innehålla lämplig information avseende de viktigaste särdragen hos fondföretaget i fråga, som ska tillhandahållas investerarna på ett sätt som rimligtvis gör det möjligt för dem att förstå vilket slag av investeringsprodukt de erbjuds och vilka risker som är förenade med den och följaktligen kunna fatta sina investeringsbeslut med kännedom om fakta.

3. Basfakta ska ge information avseende följande väsentliga uppgifter beträffande fondföretaget i fråga:

- a) Identifiering av fondföretaget.
- b) Kort beskrivning av placeringsmål och placeringsinriktning.
- c) Presentation av tidigare resultat eller, när så är relevant, resultatscenarier.
- d) Kostnader och produktrelaterade avgifter.
- e) Beskrivning av i vilken utsträckning investeringsobjektet är inriktat på att söka maximera avkastningen genom risktagande (dess "risk/reward profile") samt lämpliga förklaringar och varningar beträffande investeringar i fondföretaget i fråga.

Dessa väsentliga uppgifter ska vara begripliga för investeraren utan några hänvisningar till andra handlingar.

4. I basfakta ska klart anges var och hur man kan få ytterligare information om den erbjudna investeringen, bland annat, men inte uteslutande, genom uppgift om var och hur prospekt samt års- och halvårsrapporter på begäran alltid kan erhållas kostnadsfritt och på vilket språk denna information finns tillgängliga för investerarna.

5. Basfakta ska utformas kortfattat utan användning av fackspråk. De ska upprättas i ett gemensamt format som möjliggör jämförelser och presenteras så att icke-professionella investerare kan förväntas förstå dem.

6. Basfakta ska användas utan ändringar eller tillägg, förutom översättning, i alla medlemsstater där fondföretaget har anmälts för marknadsföring av sina andelar i enlighet med artikel 93.

7. Kommissionen ska anta genomförandeåtgärder för att fastställa följande:

- a) Det detaljerade och fullständiga innehållet i de basfakta som ska tillhandahållas investerare i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.
- b) Det detaljerade och uttömmande innehållet i de basfakta som ska tillhandahållas investerare i följande specifika fall:
 - i) För fondföretag med flera delfonder, basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för en särskild delfond, däribland hur byte till en annan delfond kan ske och avgifterna för detta.
 - ii) För fondföretag som erbjuder flera aktiekategorier, de basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för en särskild aktiekategori.
 - iii) För fond-i-fondföretag, de basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för fondföretag som i sin tur placerar i andra fondföretag eller i andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 50.1 e.
 - iv) För master/feederstrukturer, de basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för andelar i feederfondföretag.
 - v) För strukturerade, kapitalskyddade och andra jämförbara fondföretag, de basfakta som ska tillhandahållas investerare avseende de särskilda kännetecknen för sådana fondföretag.
- c) Närmare uppgifter om form och presentation för de basfakta som ska tillhandahållas investerare i enlighet med punkt 5.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 79

1. Basfakta ska utgöra information före kontraktstecknande. De ska vara rättvisande, tydliga och icke vilseledande. De ska vara förenliga med de relevanta delarna i prospektet.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingen kan ställas till civilrättsligt ansvar endast på grund av basfakta, inbegripet överläggningar av dem, såvida de inte är vilseledande, oriktiga eller inte överensstämmer med de relevanta delarna av prospektet. Basfakta ska innehålla en tydlig varning i detta avseende.

Artikel 80

1. Medlemsstaterna ska kräva att varje investeringsbolag och, för var och en av de värdepappersfonder det förvaltar, varje förvaltningsbolag som säljer andelar i fondföretag direkt eller via en annan juridisk eller fysisk person som handlar på dess vägnar och dess fulla och ovillkorliga ansvar, tillhandahåller investerare basfakta beträffande fondföretaget i fråga i god tid före det att investerarna erbjuds teckna sig för andelar i fondföretaget.

2. Medlemsstaterna ska kräva att varje investeringsbolag och, för var och en av de värdepappersfonder det förvaltar, varje förvaltningsbolag som inte säljer andelar i fondföretag direkt eller via en annan juridisk eller fysisk person som handlar på dess vägnar och dess fulla och ovillkorliga ansvar, på deras begäran tillhandahåller producenter och mellanhänder som säljer eller ger råd om eventuella investeringar i sådana andelar eller i produkter som innebär riske exponering mot sådana andelar med basfakta. Medlemsstaterna ska kräva att mellanhänder som säljer eller ger råd till investerare om potentiella investeringar i fondföretag tillhandahåller sina befintliga eller potentiella kunder med basfakta.

3. Investerarna ska tillhandahållas basfakta kostnadsfritt.

Artikel 81

1. Medlemsstaterna ska tillåta investeringsbolag och, för var och en av de värdepappersfonder de förvaltar, förvaltningsbolag att tillhandahålla basfakta via ett varaktigt medium eller en webbplats. Investerare ska på begäran få en papperskopia kostnadsfritt.

Dessutom ska en uppdaterad version av basfakta finnas tillgänglig på investeringsbolagets eller förvaltningsbolagets webbplats.

2. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att fastställa de särskilda villkor som ska uppfyllas när basfakta tillhandahålls via ett varaktigt medium i annan form än pappersform eller via en webbplats som inte utgör ett varaktigt medium.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 82

1. Fondföretagen ska överlämna basfakta och alla ändringar av dem till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater.

2. Alla väsentliga inslag i basfakta ska hållas aktuella.

KAPITEL X

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG

Artikel 83

1. Följande får inte ta upp lån:

- a) Ett investeringsbolag.
- b) Ett förvaringsbolag eller förvaringsinstitut.

Ett fondföretag får dock ta upp lån i utländsk valuta i form av "back-to-back-lån".

2. Med undantag från punkt 1 får en medlemsstat ge fondföretag tillstånd att ta upp lån, under förutsättning att sådan upplåning

- a) är av tillfällig art och motsvarar
 - i fråga om ett investeringsbolag, högst 10 % av dess tillgångar, eller
 - i fråga om en värdepappersfond, högst 10 % av fondens värde, eller
- b) har till syfte att möjliggöra förvärv av fast egendom som är av väsentlig betydelse för det direkta utövandet av verksamheten och, såvitt avser ett investeringsbolag, motsvarar högst 10 % av dess tillgångar.

Om ett fondföretag har rätt att ta upp lån i enlighet med a och b får upplåningen totalt inte överstiga 15 % av dess tillgångar.

Artikel 84

1. Ett fondföretag ska återköpa eller inlösa andelar när andelsägare begär det.

2. Med undantag från punkt 1 ska följande gälla:

- a) Ett fondföretag får, i enlighet med tillämplig nationell lag, i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning, tillfälligt senarelägga återköp eller inlösen av andelar.

- b) Ett fondföretags hemmedlemsstat får tillåta att dess behöriga myndigheter kräver att återköp eller inlösen av andelar senareläggs med hänsyn till andelsägarnas eller allmänhetens intresse.

Det tillfälliga senareläggande som avses i första stycket a får ske endast i undantagsfall när omständigheterna så kräver, och då uppskovet är berättigat med hänsyn till andelsägarnas intressen.

3. Vid ett tillfälligt senareläggande i enlighet med punkt 2 a, ska ett fondföretag utan dröjsmål underrätta de berörda myndigheterna i dess hemmedlemsstat och de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater där företaget marknadsför sina andelar om sittbeslut.

Artikel 85

Reglerna för värdering av tillgångar och för beräkning av försäljnings- eller emissionspris samt återköps- eller inlösenpris på ett fondföretags andelar ska fastställas i tillämplig nationell lag, i fondbestämmelserna eller i investeringsbolagets bolagsordning.

Artikel 86

Utdelning eller återinvestering av ett fondföretags intäkter ska ske i enlighet med lag och fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning.

Artikel 87

Ett fondföretags andelar får emitteras endast om fondtillgångarna inom sedvanlig tid tillförs betalning motsvarande emissionsnettopris. Detta ska inte utgöra hinder för tilldelning av bonusandelar.

Artikel 88

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 50 och 51 får följande inte bevilja lån eller ingå borgen för någon annans räkning:

- a) Ett investeringsbolag.
- b) Ett förvaltningsbolag eller förvaringsinstitut som handlar för en värdepappersfonds räkning.

2. Punkt 1 ska inte hindra det företag som avses i den punkten från att förvärva överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andra finansiella instrument som avses i artikel 50.1 e, g och h och som inte är till fullo betalda.

Artikel 89

Följande får inte sälja överlåtbara värdepapper, penningmarknadsinstrument eller andra finansiella instrument som avses i artikel 50.1 e, g och h och som de inte innehar:

- a) Ett investmentbolag.

- b) Ett förvaltningsbolag eller ett förvaringsinstitut som handlar för en värdepappersfonds räkning.

Artikel 90

I lagen i fondföretagets hemmedlemsstat eller i fondbestämmelserna ska det anges vilken ersättning och vilka kostnader ett förvaltningsbolag har rätt att debitera en värdepappersfond och vilken metod som ska tillämpas för beräkning av sådana vederlag.

I lag eller i ett investeringsbolags bolagsordning ska det anges vilka kostnader som ska bäras av bolaget.

KAPITEL XI

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FONDFÖRETAG SOM MARKNADSFÖR SINA ANDELAR I ANDRA MEDLEMSSTATER ÄN DE DÄR DE ÄR ETABLERADE

Artikel 91

1. Fondföretagens värdmedlemsstater ska se till att fondföretagen kan marknadsföra sina andelar inom dessa medlemsstaters territorier efter anmälan i enlighet med artikel 93.

2. Fondföretagens värdmedlemsstater får inte ålägga sådana fondföretag som avses i punkt 1 några ytterligare krav eller administrativa förfaranden inom detta direktivs tillämpningsområde.

3. Medlemsstaterna ska se till att det är lätt att på distans och på elektronisk väg få tillgång till fullständig information om lagar och andra författningar som ligger utanför detta direktivs tillämpningsområde men som är särskilt relevanta för arrangemang för marknadsföring inom deras respektive territorier av andelar av fondföretag som är etablerade i andra medlemsstater. Medlemsstaterna ska se till att denna information finns tillgänglig på ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn, att den är klar och otvetydig och att den hålls aktuell.

4. I detta kapitel avses med "fondföretag" även delfonder inom fondföretag.

Artikel 92

Fondföretagen ska, i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller i den medlemsstat där deras andelar marknadsförs, vidta erforderliga åtgärder för att i den medlemsstaten kunna göra utbetalningar till andelsägarna, verkställa återköp och inlösen samt lämna ut den information som fondföretagen är skyldiga att tillhandahålla.

Artikel 93

1. Om ett fondföretag avser att marknadsföra sina andelar i en annan medlemsstat än sin hemmedlemsstat, ska det först överlämna en skriftlig anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat.

Anmälan ska innehålla information om de åtgärder som vidtagits för marknadsföringen av fondföretagets andelar i värdmedlemsstaten, och i förekommande fall aktiekategorier. I det fall som avses i artikel 16.1 ska informationen även innehålla uppgift om att fondföretagets marknadsförs av förvaltningsbolaget som förvaltar fondföretaget.

2. Till den anmälan som avses i punkt 1 ska fondföretaget bifoga den senaste versionen av följande:

- a) Sina fondbestämmelser eller sin bolagsordning, sitt prospekt och, om det är lämpligt, sin senaste årsrapport och eventuell följande halvårsrapport översatt i enlighet med bestämmelserna i artikel 94.1 c och d.
 - b) De basfakta för investerare som avses i artikel 78, översatta i enlighet med artikel 94.1 b och d.
3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska bedöma om de handlingar som fondföretaget överlämnat enligt punkterna 1 och 2 är fullständiga.

De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska senast tio arbetsdagar efter mottagandet av anmälan och de fullständiga handlingar som avses i punkterna 1 och 2 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fondföretaget avser att marknadsföra sina andelar. Till handlingarna ska de bifoga ett intyg om att fondföretaget uppfyller kraven i detta direktiv.

Efter att ha överlämnat handlingarna ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat omedelbart underrätta fondföretaget om att så har skett. Fondföretaget får tillträde till marknaden i fondföretagets värdmedlemsstat från och med dagen för denna underrättelse.

4. Medlemsstaterna ska se till att anmälan enligt punkt 1 och intyget enligt punkt 3 är avfattade på ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn, såvida inte fondföretagets hemmedlemsstat och värdmedlemsstat godkänner att anmälan och intyget avfattas på ett språk som är officiellt i båda medlemsstaterna.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter godkänner att de handlingar som avses i punkt 3 överförs och arkiveras på elektronisk väg.

6. Under det anmälningsförfarande som fastställs genom denna artikel får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fondföretaget avser att marknadsföra sina andelar inte begära några ytterligare handlingar, intyg eller uppgifter utöver dem som föreskrivs i denna artikel.

7. Fondföretagets hemmedlemsstat ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat på elektronisk väg har tillgång till de handlingar som avses i punkt 2 och i tillämpliga fall de översättningar som gjorts av dessa. Hemmedlemsstaten ska se till att fondföretaget håller handlingarna och översättningarna aktuella. Fondföretaget ska anmäla varje ändring av de handlingar som nämns i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat, och ange var dessa handlingar kan erhållas på elektronisk väg.

8. Om den information som i enlighet med punkt 1 lämnats i anmälan beträffande de åtgärder som vidtagits för marknadsföringen behöver ändras, eller om det sker en ändring av de aktiekategorier som ska marknadsföras, ska fondföretaget skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om detta innan ändringen verkställs.

Artikel 94

1. Om ett fondföretag marknadsför sina andelar i en värdmedlemsstat ska det till investerarna inom den medlemsstatens territorium tillhandahålla all den information och alla de handlingar som det enligt kapitel IX är skyldigt att tillhandahålla investerarna i sin hemmedlemsstat.

Informationen och handlingarna ska tillhandahållas till investerarna i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Utan att det påverkar bestämmelserna i kapitel IX ska informationen och handlingarna tillhandahållas investerarna på det sätt som föreskrivs i lagar och andra författningar i fondföretagets värdmedlemsstat.
 - b) De basfakta för investerare som avses i artikel 78 ska översättas till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i fondföretagets värdmedlemsstat eller till ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.
 - c) Information och handlingar utöver de basfakta som avses i artikel 78 ska enligt fondföretagets val översättas antingen till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i fondföretagets värdmedlemsstat, till ett språk som godkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten eller till ett språk som är brukligt inom den internationella finanssektorn.
 - d) Fondföretaget ska ansvara för översättningar av information eller handlingar enligt leden b och c och de ska troget återge innehållet i ursprungstexten.
2. Kraven i punkt 1 ska också gälla för alla ändringar av den information och de handlingar som avses i den punkten.
3. Offentliggöranden enligt artikel 76 av priser vid emission, försäljning, återköp och inlösen av fondföretags andelar ska ske så ofta som krävs enligt lagar och andra författningar i fondföretagets hemmedlemsstat.

Artikel 95

1. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder för att närmare ange

- a) omfattning av den information som avses i artikel 91.3,
- b) åtgärder för att underlätta för de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat att få tillgång till information eller handlingar som avses i artikel 93.1, 93.2 och 93.3 i enlighet med artikel 93.7.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

2. Kommissionen får även anta genomförandeåtgärder för att närmare ange

- a) form och innehåll för en standardmall för anmälan som fondföretag ska använda vid anmälningsförfarandet enligt artikel 93.1, inklusive uppgift om vilka handlingar översättningarna avser,
- b) form och innehåll för en standardmall för intyg som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda enligt artikel 93.3,
- c) förfarandet för de behöriga myndigheternas informationsutbyte och användning av elektronisk kommunikation vid anmälan enligt artikel 93.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 112.3.

Artikel 96

Ett fondföretag ska i sin verksamhet ha rätt att använda samma beteckning för sin rättsliga form (t.ex. investeringsbolag eller värdepappersfond) i en värdepappersstat som det använder i sin hemmedlemsstat.

KAPITEL XII

BESTÄMMELSER OM DE MYNDIGHETER SOM ANSVARAR FÖR AUKTORISATION OCH TILLSYN

Artikel 97

1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska fullgöra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv. De ska underätta kommissionen om detta och i förekommande fall ange hur uppgifterna fördelats mellan myndigheterna.

2. De behöriga myndigheterna ska vara offentliga myndigheter eller organ utsedda av offentliga myndigheter.

3. Myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska vara behöriga att utöva tillsyn över företaget, inklusive i enlighet med artikel 19 när så är tillämpligt. Myndigheterna i fondföretagets värdepappersstat ska dock vara behöriga att kontrollera att de bestämmelser som ligger utanför detta direktivs tillämpningsområde följs och att kraven i artiklarna 92 och 94 efterlevs.

Artikel 98

1. De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsynsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter. Sådana befogenheter ska utövas

- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter,

- c) på de behöriga myndigheternas ansvar genom delegering till andra organ till vilka uppgifter har delegerats, eller
- d) efter begäran av de behöriga rättsliga myndigheterna.

2. Beträffande de befogenheter som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna ha rätt att vidta åtminstone följande åtgärder:

- a) Begära att få tillgång till alla handlingar oavsett form och rätt och att få kopior.
- b) Begära att en person lämnar upplysningar och vid behov kalla och höra en person i syfte att erhålla information.
- c) Utföra kontroller på plats.
- d) Begära att få tillgång till befintliga uppgifter om tele- och datatrafik.
- e) Kräva att varje form av agerande som strider mot bestämmelser som fastställts för genomförande av detta direktiv ska upphöra.
- f) Begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad.
- g) Begära tillfälligt näringsförbud.
- h) Begära att auktoriserade investeringsbolag, förvaltningsbolag och förvaringsinstitut tillhandahåller uppgifter.
- i) Vidta varje slag av åtgärd för att säkerställa att investeringsbolag, förvaltningsbolag och förvaringsinstitut uppfyller kraven i detta direktiv.
- j) Begära i andelsägarnas eller allmänhetens intresse att emission, återköp eller inlösen av andelar tillfälligt senareläggs.
- k) Återkalla ett fondföretags, förvaltningsbolags eller förvaringsinstituts auktorisation.
- l) Överlämna ärenden för lagföring.
- m) Ge revisorer eller sakkunniga tillstånd att utföra kontroller eller utredningar.

Artikel 99

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om tillämpliga åtgärder och sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna efterlevs. Utan att det påverkar förfarandena för återkallande av auktorisation eller medlemsstaternas rätt att föreskriva straffrättsliga sanktioner ska medlemsstaterna särskilt, i enlighet med sin nationella lagstiftning, se till att lämpliga administrativa åtgärder eller administrativa sanktioner kan vidtas mot ansvariga personer när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts.

Åtgärderna och sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna ska särskilt, utan att detta utesluter att bestämmelser införs om åtgärder och sanktioner som ska tillämpas på överträdelse av andra nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv, fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande åtgärder och sanktioner i fråga om skyldigheten att utforma basfakta så att de kan förväntas bli förstådda av icke-professionella investerare i enlighet med artikel 78.5.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att de behöriga myndigheterna får offentliggöra varje åtgärd eller sanktion till följd av överträdelse av de bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv, såvida inte ett sådant offentliggörande allvarligt skulle äventyra finansmarknadernas funktion, skada investerarnas intressen eller åsamka de berörda parterna oproportionerlig skada.

Artikel 100

1. Medlemsstaterna ska se till att det finns effektiva och ändamålsenliga förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol av konsumenttvister rörande fondföretags verksamhet, då så är lämpligt med utnyttjande av befintliga organ.

2. Medlemsstaterna ska se till att lagstiftning och reglering inte hindrar de organ som avses i punkt 1 från att samarbeta effektivt för att lösa gränsöverskridande tvister.

Artikel 101

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra när det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv och utöva sina befogenheter enligt detta direktiv eller nationell lagstiftning.

Medlemsstaterna ska vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta det samarbete som föreskrivs i denna punkt.

De behöriga myndigheterna ska använda sina samarbetsbefogenheter även i fall då det uppförande som utreds inte utgör en överträdelse av gällande bestämmelser i deras medlemsstat.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska omedelbart förse varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

3. Om en behörig myndighet i en medlemsstat har goda skäl att misstänka att företaget som inte står under denna behöriga myndighets tillsyn utför eller har utfört handlingar i en annan medlemsstat som strider mot detta direktiv ska den på ett så tydligt sätt som möjligt underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om detta. Den senare myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder och informera den myndighet som lämnat

underrättelsen om resultatet av åtgärden och, i den utsträckning det är möjligt, om den viktigaste utvecklingen beträffande ärendets handläggning. Denna punkt ska inte ha någon inverkan på befogenheterna hos den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen.

4. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat får begära att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat medverkar vid tillsynsverksamhet, kontroller på plats eller vid en utredning som ska genomföras på den sistnämnda medlemsstatens territorium, inom ramen för de befogenheter som dessa myndigheter har enligt direktivet. Om en behörig myndighet tar emot en begäran om en kontroll på plats eller en utredning ska den

- a) själv utföra kontrollen eller utredningen,
- b) låta den myndighet som har begärt kontrollen eller utredningen utföra den, eller
- c) låta revisorer eller sakkunniga utföra kontrollen eller utredningen.

5. Om en kontroll eller utredning utförs inom en medlemsstats territorium av den medlemsstatens behöriga myndighet, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat som har begärt medverkan begära att egna tjänstemän ska få åtfölja de tjänstemän som utför kontrollen eller utredningen. Det övergripande ansvaret för kontrollen eller utredningen ska dock ligga hos den medlemsstat inom vars territorium den genomförs.

Om en kontroll eller utredning utförs inom en medlemsstats territorium av en behörig myndighet i en annan medlemsstat, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium kontrollen eller utredningen genomförs begära att dess egna tjänstemän ska få åtfölja de tjänstemän som utför kontrollen eller utredningen.

6. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där kontrollen eller utredningen utförs får endast i följande fall vägra att utbyta information enligt punkt 2 eller att efterkomma en begäran om medverkan i en utredning eller kontroll på plats enligt punkt 4:

- a) Om utredningen, kontrollen på plats eller informationsutbytet negativt skulle kunna påverka den medlemsstatens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning.
- b) Om rättsliga förfaranden i fråga om samma personer och gärningar redan har inletts inför myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten.
- c) Ett slutligt avgörande beträffande samma personer och gärningar har redan meddelats i den medlemsstaten.

7. De behöriga myndigheterna ska underrätta de behöriga myndigheter som framställt begäran om varje beslut som fattas enligt punkt 6. Skälen till beslutet ska anges i underrättelsen.

8. De behöriga myndigheterna får anmäla följande förhållanden till Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR), inrättad genom kommissionens beslut 2009/77/EG⁽¹⁾:

- a) När en begäran om informationsutbyte enligt artikel 109 har avvisats eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid.
- b) När en begäran om att utföra en utredning eller kontroll på plats enligt artikel 110 har avvisats eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid.
- c) När en begäran om tillstånd för den behöriga myndighetens tjänstemän att åtfölja tjänstemän från den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten har avvisats eller inte har lett till åtgärder inom rimlig tid.

9. Kommissionen får anta genomförandeåtgärder beträffande förfarandena för kontroller på plats och utredningar.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 112.3.

Artikel 102

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller har arbetat för de behöriga myndigheterna, samt revisorer och experter som agerar eller som har agerat på uppdrag av dessa myndigheter ska vara bundna av tystnadsplikt. Denna skyldighet ska innebära att ingen konfidentiell information som dessa personer erhåller i tjänsten får röjas till någon person eller myndighet, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda fondföretag, enskilda förvaltningsbolag och förvaringsinstitut (företag som medverkar i fondföretagets affärsverksamhet), dock med förbehåll för fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning.

När ett fondföretag eller ett företag som medverkar i deras affärsverksamhet har försatts i konkurs eller underkastats tvångslikvidation, får emellertid konfidentiell information som inte rör tredje parter som medverkar i försök att undsätta företaget yppas vid tvistemålsförfaranden.

2. Punkt 1 ska inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter att utbyta information i enlighet med detta direktiv eller annan gemenskapslagstiftning som gäller för fondföretag eller för företag som medverkar i deras affärsverksamhet. Denna information ska vara underkastad tystnadsplikt enligt punkt 1.

Behöriga myndigheter som utbyter information med andra behöriga myndigheter i enlighet med detta direktiv får samtidigt ange att sådan information inte får röjas utan deras uttryckliga medgivande, och då endast i det syfte till vilket den myndighet som tillhandahöll informationen har givit sitt medgivande.

3. Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal om utbyte av information med behöriga myndigheter i tredjeland eller med de myndigheter eller organ i tredjeland som fastställs i punkt 5 i denna artikel och i artikel 103.1 endast om den lämnade informationen omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i denna artikel. Detta utbyte av information ska vara avsett för dessa myndigheters eller organs utförande av sin tillsynsuppgift.

Om informationen ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får den lämnas vidare endast om uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och om det är lämpligt endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

4. Behöriga myndigheter som erhåller förtrolig information enligt punkterna 1 eller 2 får använda informationen endast vid fullgörande av sina uppgifter för följande ändamål:

- a) Kontroll av att de villkor som ställs för etablering av verksamhet som fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet uppfyllts och underlättande av tillsyn över sådan verksamhet, rutiner för administration och redovisning samt intern kontroll.
- b) Beslut om påföljder.
- c) Administrativa överklaganden av beslut som fattats av de behöriga myndigheterna.
- d) Domstolsförfaranden som inlett i enlighet med artikel 107.2.

5. Vad som sägs i punkterna 1 och 4 ska inte utgöra hinder för utbyte av information inom en medlemsstat eller mellan medlemsstater, när detta utbyte ska ske mellan en behörig myndighet och

- a) myndigheter med offentligt uppdrag att utöva tillsyn över kreditinstitut, värdepappersföretag, försäkringsföretag och andra finansiella företag, eller myndigheter med ansvar för tillsyn över finansiella marknader,
- b) organ som har befattning med likvidation eller konkurs av fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet, eller organ som har befattning med liknande förfaranden, eller
- c) personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut.

Punkterna 1 och 4 ska inte hindra de behöriga myndigheter som avses ovan från att fullgöra sina tillsynsuppgifter eller att till organ som förvaltar ersättningssystem utlämna sådan information som dessa organ behöver för sin verksamhet.

Information som utväxlas i enlighet med första stycket ska vara underkastad tystnadsplikt enligt punkt 1.

⁽¹⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

Artikel 103

1. Utan hinder av artikel 102.1–102.4 får medlemsstaterna tillåta informationsutbyte mellan en behörig myndighet och
 - a) myndigheter med ansvar för tillsyn över organ som har befattning med likvidation och konkurs av fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet, eller organ som har befattning med liknande förfaranden,
 - b) myndigheter med ansvar för tillsyn över personer med ansvar för lagstadgad revision av räkenskaperna för försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansiella institut.
2. Medlemsstater som tillämpar undantaget i punkt 1 ska kräva att minst följande villkor uppfylls:
 - a) Informationen ska användas för att utföra de tillsynsuppgifter som avses i punkt 1.
 - b) Den information som mottas ska vara underkastad tystnadsplikt enligt artikel 102.1.
 - c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt tillstånd från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och om det är lämpligt endast för de ändamål som myndigheterna medgett.
3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter som har tillåtelse att motta information enligt punkt 1.
4. Utan hinder av artikel 102.1–102.4 får medlemsstaterna för att stärka stabiliteten och integriteten hos det finansiella systemet tillåta utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och myndigheter eller organ som enligt lag är ansvariga för att upptäcka och utreda överträdelse av bolagsrätt.
5. Medlemsstater som tillämpar undantaget i punkt 4 ska kräva att minst följande villkor uppfylls:
 - a) Informationen ska användas för att utföra de tillsynsuppgifter som avses i punkt 4.
 - b) Den information som mottas ska vara underkastad tystnadsplikt enligt artikel 102.1.
 - c) När informationen härrör från en annan medlemsstat får den inte vidarebefordras utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat ut den, och i förekommande fall endast för de ändamål som myndigheterna medgett.

Vid tillämpningen av första stycket punkt c ska de myndigheter eller organ som avses i punkt 4 till de behöriga myndigheter som lämnat ut informationen uppge namn och exakt ansvarsområde för de personer som den ska sändas till.

6. Om en medlemsstats myndigheter eller organ som avses i punkt 4 utför sin uppgift att upptäcka eller utreda överträdelse med hjälp av personer som genom sin särskilda kompetens är utsedda till detta och som inte är anställda inom den offentliga förvaltningen, får möjligheten till informationsutbyte som avses i den punkten utsträckas till att omfatta dessa personer enligt de villkor som föreskrivs i punkt 5.

7. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka myndigheter eller organ som har tillåtelse att motta information enligt punkt 4.

Artikel 104

1. Artiklarna 102 och 103 ska inte utgöra hinder för en behörig myndighet att lämna ut information till centralbanker och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter, inte heller ska dessa artiklar utgöra hinder för dessa myndigheter eller organ att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådan information som de behöver för de ändamål som anges i artikel 102.4. Information som mottas i detta sammanhang ska vara underkastad tystnadsplikt enligt artikel 102.1.

2. Artiklarna 102 och 103 ska inte utgöra hinder för de behöriga myndigheterna att lämna ut den information som avses i artikel 102.1–102.4 till en clearingorganisation eller annat liknande organ som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla clearing- eller avvecklingstjänster åt någon av marknaderna i medlemsstaten, om de anser att detta är nödvändigt för att säkerställa att dessa organ fungerar korrekt vid marknadsaktörers potentiella eller faktiska fallissemang.

Information som mottas i ett sådant sammanhang ska vara underkastad den tystnadsplikt som avses i artikel 102.1.

Medlemsstaterna ska dock se till att information som mottagits enligt artikel 102.2 inte lämnas ut under de omständigheter som avses i första stycket i denna punkt utan uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som har lämnat den.

3. Utan hinder av artikel 102.1 och 102.4 får medlemsstaterna med stöd av bestämmelser i lag tillåta att viss information lämnas ut till andra avdelningar inom medlemsstaternas centralförvaltningar som ansvarar för lagstiftning om tillsyn över fondföretag och företag som medverkar i deras affärsverksamhet, kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag och försäkringsföretag samt till personer med uppdrag från sådana avdelningar.

Sådant utlämnande får dock ske endast då det är nödvändigt för utövande av tillsyn.

Medlemsstaterna ska dock föreskriva att information som mottagits enligt artikel 102.2 och 102.5 får lämnas ut under de omständigheter som avses i denna punkt endast med uttryckligt medgivande från de behöriga myndigheter som lämnat ut den.

Artikel 105

Kommissionen får anta genomförandeåtgärder beträffande förfarandena vid informationsutbyte mellan behöriga myndigheter.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 112.3.

Artikel 106

1. Medlemsstaterna ska åtminstone föreskriva att varje person godkänd i enlighet med direktiv 2006/43/EG, och som i ett fondföretag eller ett företag som medverkar i deras affärsverksamhet utför den lagstadgade revision som avses i artikel 51 i direktiv 78/660/EEG, artikel 37 i direktiv 83/349/EEG eller artikel 73 i det här direktivet eller annat uppdrag föreskrivet i lag, ska vara skyldig att omgående rapportera till de behöriga myndigheterna alla uppgifter eller beslut rörande detta företag som han eller hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt uppdrag, som kan medföra något av följande:

- a) En väsentlig överträdelse av lagar och andra författningar som reglerar villkoren för auktorisation eller som särskilt reglerar verksamhet i fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet.
- b) Störningar i den löpande verksamheten i fondföretag eller företag som medverkar i deras affärsverksamhet.
- c) Vägran att godkänna räkenskaperna eller framställande av reservationer.

Den personen ska ha skyldighet att omgående rapportera alla uppgifter eller beslut som han eller hon har fått kännedom om vid utförandet av sitt under led a beskrivna uppdrag i ett företag som har nära förbindelser på grund av kontroll över det fondföretag eller företag som medverkar i dess affärsverksamhet i vilket uppdraget utförs.

2. Det förhållandet att de personer som godkänts enligt direktiv 2006/43/EG för de behöriga myndigheterna i god tro lämnar ut sådana uppgifter eller beslut som avses i punkt 1 ska inte utgöra brott mot tystnadsplikt som följer av avtal, lag eller annan författning och medför inte att dessa personer kan ställas till ansvar.

Artikel 107

1. De behöriga myndigheterna ska skriftligen motivera såväl beslut att inte bevilja auktorisation som övriga beslut med negativ innebörd som fattas vid genomförandet av de allmänna åtgärder som antas för tillämpningen av detta direktiv samt underrätta sökandena om skälen.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla beslut som fattats enligt lagar och andra författningar antagna i enlighet med detta direktiv är väl underbyggda och får prövas av domstol, inbegripet i de fall beslut inte har fattats inom sex månader efter det att en ansökan om auktorisation som innehåller alla begärda uppgifter har lämnats in.

3. Medlemsstaterna ska föreskriva att ett eller flera av följande organ, enligt vad som fastställs i nationell lagstiftning, i konsumenternas intresse och enligt nationell lagstiftning, ska kunna begära att ärenden prövas i domstol eller av behörig administrativ myndighet för att säkerställa att de nationella bestämmelserna för genomförande av detta direktiv tillämpas:

- a) Offentliga organ eller deras företrädare.
- b) Konsumentorganisationer som har ett berättigat intresse av att skydda konsumenterna.
- c) Yrkesorganisationer som har ett legitimt intresse av att skydda sina medlemmar.

Artikel 108

1. Endast myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska ha behörighet att vidta åtgärder mot det fondföretaget om det bryter mot lag eller annan författning eller fondbestämmelserna eller investeringsbolagets bolagsordning.

Myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat får dock vidta åtgärder mot det fondföretaget, om det bryter mot lagar och andra författningar som är i kraft i den medlemsstaten och som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde eller kraven i artiklarna 92 och 94.

2. Myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat och, om fondföretagets förvaltningsbolag är etablerat i en annan medlemsstat, de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, om beslut som avser återkallelse av auktorisation, andra allvarliga åtgärder som riktar sig mot fondföretaget samt senareläggning av emission, återköp eller inlösen av dess andelar.

3. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat och i fondföretagets hemmedlemsstat får vidta åtgärder mot förvaltningsbolaget om detta bryter mot bestämmelser inom deras respektive ansvarsområden.

4. Om de behöriga myndigheterna i ett fondföretags värdmedlemsstat har klara och verifierbara skäl att tro att företaget vid marknadsföringen av sina andelar inom den medlemsstatens territorium inte uppfyller skyldigheter som följer av bestämmelser som antagits enligt detta direktiv, men som inte ger de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat befogenhet att agera, ska de anmäla iakttagelserna till de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat som ska vidta lämpliga åtgärder.

5. Om, trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, eller om dessa åtgärder visat sig otillräckliga eller på grund av att fondföretagets hemmedlemsstat inte agerat inom rimlig tid, fondföretaget framhårdar i att agera på ett sätt som klart skadar investerarna i dess värdmedlemsstat, får de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat till följd av detta vidta någon av följande åtgärder:

- a) Efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, vidta alla lämpliga åtgärder som krävs för att skydda investerarna, vilket inbegriper möjligheten av att hindra fondföretaget i fråga från att fortsätta att marknadsföra sina andelar inom fondföretagets värdmedlemsstats territorium.
- b) Anmäla ärendet till Europeiska värdepapperstillsynskommittén om så krävs.

Kommissionen ska utan dröjsmål underrättas om varje åtgärd som vidtas enligt första stycket a.

6. Medlemsstaterna ska se till att det inom deras territorier finns en rättslig möjlighet att delge de rättsliga handlingar som krävs för de åtgärder som en värdmedlemsstat kan komma att vidta beträffande ett fondföretag enligt punkterna 2–5.

Artikel 109

1. Då ett förvaltningsbolag genom att tillhandahålla tjänster eller genom att etablera filialer bedriver verksamhet i en eller flera värdmedlemsstater, ska alla berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ha ett nära samarbete.

De ska på begäran förse varandra med alla de upplysningar om ledning och ägande i sådana förvaltningsbolag som kan förväntas underlätta deras tillsyn samt alla upplysningar som kan förväntas underlätta övervakningen av sådana bolag. I synnerhet ska myndigheterna i förvaltningsbolagens hemmedlemsstater samarbeta för att se till att myndigheterna i förvaltningsbolagens värdmedlemsstater inhämtar de uppgifter som avses i artikel 21.2.

2. I den utsträckning som det är nödvändig för att utöva hemmedlemsstatens tillsyn ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstater underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstater om alla åtgärder som förvaltningsbolagets värdmedlemsstat vidtagit i enlighet med artikel 21.5 och som omfattar åtgärder eller sanktioner gentemot ett förvaltningsbolag eller inskränkningar i dess verksamhet.

3. De behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat om varje problem som upptäcks i fondföretaget och som väsentligen kan påverka förvaltningsbolagets förmåga att korrekt utföra sina uppgifter beträffande fondföretaget samt varje överträdelse av villkoren i kapitel III.

4. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat om varje problem som upptäcks i fondföretaget och som väsentligen kan påverka förvaltningsbolagets förmåga att korrekt utföra sina uppgifter eller uppfylla de krav i detta direktiv som faller inom ansvarsområdet för fondföretagets hemmedlemsstat.

Artikel 110

1. Varje förvaltningsbolags värdmedlemsstat ska, om ett förvaltningsbolag med auktorisation i en annan medlemsstat bedriver verksamhet inom dess territorium genom en filial, se till att de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat, själva eller genom personer som de anlitat för detta ändamål, får utföra kontroll på plats av de upplysningar som avses i artikel 109.

2. Punkt 1 ska inte påverka den rätt som de behöriga myndigheterna i ett förvaltningsbolags värdmedlemsstat har att vid fullgörandet av sina åligganden enligt detta direktiv utföra kontroller på plats av filialer som är etablerade inom den medlemsstatens territorium.

KAPITEL XIII

EUROPEISKA VÄRDEPAPPERSKOMMITTÉN

Artikel 111

Kommissionen får anta tekniska anpassningar av detta direktiv på följande områden:

- a) Förtydligande av definitionerna för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom hela gemenskapen.
- b) Konsekvent terminologi och utformning av definitioner i enlighet med senare rättsakter om fondföretag samt närstående frågor.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 112.2.

Artikel 112

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättats genom kommissionens beslut 2001/528/EG (¹).

(¹) EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

AVSNITT 2

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 115

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Senast den 1 juli 2013 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv.

KAPITEL XIV

**UNDANTAG, ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH
SLUTBESTÄMMELSER**

Artikel 116

AVSNITT 1

Undantag

Artikel 113

1. Uteslutande med avseende på danska fondföretag ska "pantebrev" utställda i Danmark jämföras med de överlåtbara värdepapper som avses i artikel 50.1 b.

2. Med undantag från artiklarna 22.1 och 32.1 får de behöriga myndigheterna ge sådana fondföretag som den 20 december 1985 i enlighet med nationell lagstiftning hade två eller flera förvaringsinstitut tillåtelse att behålla dessa institut, om myndigheterna har garantier för att de uppgifter som föreskrivs i artiklarna 22.3 och 32.3 kommer att fullgöras i praktiken.

3. Med undantag från artikel 16 får medlemsstaterna ge förvaltningsbolag tillåtelse att emittera innehavarbevis avseende andra företags registrerade värdepapper.

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2011 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1.2 andra stycket, artikel 1.3 b, artikel 2.1 e, 2.1 m, 2.1 p, 2.1 q och 2.1 r, artikel 2.5, artikel 4, artikel 5.1–5.4, 5.6 och 5.7, artikel 6.1, artikel 12.1, artikel 13.1 inledningen, 13.1 a, 13.1 i, artikel 15, artikel 16.1 och 16.3, artikel 17.1, artikel 17.2 b, artikel 17.3 första och tredje stycket, artikel 17.4–17.7, artikel 17.9 andra stycket, artikel 18.1 inledningen, artikel 18.1 b, artikel 18.2 tredje och fjärde stycket, artikel 18.3 och 18.4, artiklarna 19 och 20, artikel 21.2–21.6, 21.8 och 21.9, artikel 22.1, artikel 22.3 a, artikel 22.3 d, artikel 22.3 e, artikel 23.1, 23.2, 23.4 och 23.5, artikel 27 tredje stycket, artikel 29.2, artikel 33.2, 33.4 och 33.5, artiklarna 37–42, artikel 43.1–43.5, artiklarna 44–49, artikel 50.1 inledningen, artikel 50.3, artikel 51.1 tredje stycket, artikel 54.3, artikel 56.1 och 56.2 första stycket inledningen, artiklarna 58 och 59, artikel 60.1–60.5, artikel 61.1 och 61.2, artikel 62.1, 62.2 och 62.3, artikel 63, artikel 64.1, 64.2 och 64.3, artiklarna 65, 66 och 67, artikel 68.1 inledningen och 68.1 a, artikel 69.1 och 69.2, artikel 70.2 och 70.3, artiklarna 71, 72 och 74, artikel 75.1, 75.2 och 75.3, artiklarna 77–82, artikel 83.1 b, artikel 83.2 a andra strecksatsen, artikel 86, artikel 88.1 b, artikel 89 b, artiklarna 90–94, artiklarna 96–100, artikel 101.1–101.8, artikel 102.2 andra stycket, artikel 102.5, artiklarna 107 och 108, artikel 109.2, 109.3 och 109.4, artikel 110 och bilaga I. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 114

1. De värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG som har auktorisation att endast tillhandahålla de tjänster som föreskrivs i avsnitten A.4 och A.5 i bilagan till det direktivet, får erhålla auktorisation enligt det här direktivet att förvalta fondföretag och kvalificera sig som "förvaltningsbolag". I sådant fall ska sådana värdepappersföretag avsäga sig den auktorisation de erhållit enligt direktiv 2004/39/EG.

2. De förvaltningsbolag som redan före den 13 februari 2004 i sina hemmedlemsstater erhållit auktorisation enligt direktiv 85/611/EEG att förvalta fondföretag ska vid tillämpningen av denna artikel anses ha erhållit auktorisation om lagstiftningen i den medlemsstaten föreskriver att de, för att få inleda sådan verksamhet, ska uppfylla villkor som är likvärdiga med dem som anges i artiklarna 7 och 8.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till direktiv 85/611/EEG ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 117

Direktiv 85/611/EEG, ändrat genom de direktiv som anges i del A av bilaga III, ska upphöra att gälla från och med den 1 juli 2011, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande i nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i del B av bilaga III.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga IV.

Hänvisningar till det förenklade prospektet ska utformas som hänvisningar till basfakta, i enlighet med artikel 78.

Artikel 118

1. Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1, artikel 1.2 första stycket, artikel 1.3 a, artikel 1.4–1.7, artikel 2.1 a–d, artikel 2.1 f–l, artikel 2.1 n och 2.1 o, artikel 2.2, 2.3 och 2.4, artikel 2.6 och 2.7, artikel 3, artikel 5.5, artikel 6.2, 6.3 och 6.4, artiklarna 7–11, artikel 12.2, artikel 13.1 b–h, artikel 13.2, artikel 14.1, artikel 16.2, artikel 17.2 a, 17.2 c och 17.2 d, artikel 17.3 andra stycket, artikel 17.8 och 17.9 första stycket, artikel 18.1 utom inledningen och led a, artikel 18.2 första och andra stycket, artikel 21.1 och 21.7, artikel 22.2, artikel 22.3 b och 22.3 c, artikel 23.3, artikel 24, artiklarna 25 och 26, artikel 27 första och andra stycket, artikel 28, artikel 29.1, 29.3 och 29.4, artiklarna 30, 31 och 32, artikel 33.1 och 33.3, artiklarna 34, 35 och 36, artikel 50.1 a–h, artikel 50.2, artikel 51.1

första och andra stycket, artikel 51.2 och 51.3, artiklarna 52 och 53, artikel 54.1 och 54.2, artikel 55, artikel 56.2 första stycket, artikel 56.2 andra stycket, artikel 56.3, artikel 57, artikel 68.2, artikel 69.3 och 69.4, artikel 70.1 och 70.4, artiklarna 73 och 76, artikel 83.1 utom led b, artikel 83.2 a utom andra strecksatsen, artiklarna 84, 85 och 87, artikel 88.1 utom led b, artikel 88.2, artikel 89 utom led b, artikel 102.1, artikel 102.2 första stycket, artikel 102.3 och 102.4, artiklarna 103–106, artikel 109.1, artiklarna 111, 112, 113 och 117 och bilagorna II, III och IV ska tillämpas från och med den 1 juli 2011.

2. Medlemsstaterna ska se till att fondföretagen ersätter sina förenklade prospekt, upprättade enligt bestämmelserna i direktiv 85/611/EEG med basfakta för investerare enligt artikel 78 snarast möjligt och under alla omständigheter senast tolv månader efter utgången av tidsfristen för att i nationell lag införliva alla de genomförandebefogenheter som avses i artikel 78.7. Under övergångsperioden ska de behöriga myndigheterna i fondföretagens värdmedlemsstater fortfarande godkänna förenklade prospekt för fondföretag som marknadsförs inom de medlemsstaternas territorier.

Artikel 119

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2009.

På Europaparlamentets vägnar
H.-G. PÖTTERING
Ordförande

På rådets vägnar
E. ERLANDSSON
Ordförande

BILAGA I

MODUL A

1. Information om värdepappersfonden	1. Information om förvaltningsbolaget, inklusive uppgift om huruvida förvaltningsbolaget är etablerat i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat.	1. Information om investeringsbolaget.
1.1 Namn	1.1 Namn eller typ, rättslig form, säte och huvudkontor, om detta finns på annan plats.	1.1 Namn eller typ, rättslig form, säte och huvudkontor, om detta finns på annan plats.
1.2 Datum för bildandet av värdepappersfonden. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.	1.2 Datum för bolagets bildande. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.	1.2 Datum för bolagets bildande. Uppgift om varaktighet om denna är begränsad.
	1.3 Om bolaget förvaltar andra värdepappersfonder, uppgift om dessa fonder.	1.3 Om investeringsbolaget förvaltar olika delfonder, uppgift om dessa.
1.4 Uppgift om var fondbestämmelserna, om dessa inte finns bifogade, och periodiska rapporter finns tillgängliga.		1.4 Uppgift om var bolagets bolagsordning, om den inte finns bifogad, och periodiska rapporter finns tillgängliga.
1.5 En sammanfattning av för andelsägarna relevanta uppgifter om de skatteregler som gäller för värdepappersfonden. Uppgift om huruvida avdrag görs vid källan från de inkomster och realisationsvinster som fonden utbetalar till andelsägarna.		1.5 En sammanfattning av för andelsägarna relevanta uppgifter om de skatteregler som gäller för bolaget. Uppgift om huruvida avdrag görs vid källan från de inkomster och realisationsvinster som fonden utbetalar till andelsägarna.
1.6 Datum för bokslut och utdelning.		1.6 Datum för bokslut och utdelning.
1.7 Namnen på de personer som ansvarar för granskningen av räkenskaperna i enlighet med artikel 73.		1.7 Namnen på de personer som ansvarar för granskningen av räkenskaperna i enlighet med artikel 73.
	1.8 Namn och befattning i bolaget på dem som tillhör bolagets administrativa, förvaltande och kontrollerande organ. Uppgifter om deras huvudsysselsättningar utanför bolaget när dessa är av betydelse för bolaget.	1.8 Namn och befattning i bolaget på dem som tillhör bolagets administrativa, förvaltande och kontrollerande organ. Uppgifter om deras huvudsysselsättningar utanför bolaget när dessa är av betydelse för bolaget.
	1.9 Storleken på tecknat kapital med angivande av hur mycket därav som har betalats in.	1.9 Kapital.

<p>1.10 Uppgift om andelarnas art och väsentliga egenskaper, särskilt</p> <ul style="list-style-type: none"> — vilket slags rätt (sakrätt, obligationsrätt eller annan rättighet) som följer med andelarna, — om huruvida det är fråga om värdepapper i egentlig mening eller om certifikat som representerar sådana värdepapper samt huruvida notering sker i register eller på konto, — beträffande andra egenskaper: om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren, uppgift om andelarnas nominella värden, — uppgift, i förekommande fall, om rösträtt för andelsägarna, — under vilka förutsättningar beslut kan fattas om likvidation av värdepappersfonden och i vilken ordning likvidation ska ske, särskilt med avseende på andelsägarnas rättigheter. 		<p>1.10 Uppgift om andelarnas art och väsentliga egenskaper, särskilt</p> <ul style="list-style-type: none"> — om huruvida det är fråga om värdepapper i egentlig mening eller om certifikat som representerar sådana värdepapper samt huruvida notering sker i register eller på konto, — beträffande andra egenskaper: om andelarna är utställda på viss person eller på innehavaren, uppgift om andelarnas nominella värden, — uppgift, i förekommande fall, om rösträtt för andelsägarna, — under vilka förutsättningar beslut kan fattas om likvidation av investeringsbolaget och i vilken ordning likvidation ska ske, särskilt med avseende på andelsägarnas rättigheter.
<p>1.11 Där så är tillämpligt, upplysningar om börser eller marknadsplatser där andelarna är noterade eller föremål för handel.</p>		<p>1.11 Där så är tillämpligt, upplysningar om börser eller marknadsplatser där andelarna är noterade eller föremål för handel.</p>
<p>1.12 Förfaranden och villkor för emission och försäljning av andelar.</p>		<p>1.12 Förfaranden och villkor för emission och försäljning av andelar.</p>
<p>1.13 Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas.</p>		<p>1.13 Förfaranden och villkor för återköp eller inlösen av andelar samt omständigheter under vilka återköp eller inlösen får uppskjutas. Om investeringsbolaget förvaltar olika delfonder, uppgifter om hur en andelsägare får flytta från en delfond till en annan och vilka avgifter som tillämpas i sådana fall.</p>
<p>1.14 Beskrivning av regler för bestämmande och disposition av intäkter.</p>		<p>1.14 Beskrivning av regler för bestämmande och disposition av intäkter.</p>
<p>1.15 Beskrivning av värdepappersfondens placeringsmål, inklusive finansiell målsättning (t.ex. kapitaltillväxt eller vinstkrav), placeringsinriktning (t.ex. specialisering inom vissa geografiska eller industriella områden), eventuella begränsningar av denna inriktning och uppgifter om teknik och instrument eller upplåningsbefogenheter som kan komma att användas vid förvaltningen av värdepappersfonden.</p>		<p>1.15 Beskrivning av bolagets placeringsmål, inklusive finansiell målsättning (t.ex. kapitaltillväxt eller vinstkrav), placeringsinriktning (t.ex. specialisering inom vissa geografiska eller industriella områden), eventuella begränsningar av denna inriktning och uppgifter om teknik och instrument eller upplåningsbefogenheter som kan komma att användas vid förvaltningen av bolaget.</p>

1.16 Regler för värdering av tillgångar.		1.16 Regler för värdering av tillgångar.
1.17 Hur försäljnings- eller emissionspriser och återköps- eller inlösenpriser för andelarna fastställs, särskilt <ul style="list-style-type: none"> — sättet och tidsintervallerna för beräkning av sådana priser, — information om de avgifter som tas ut vid försäljning eller emission och återköp eller inlösen av andelar, — uppgift om hur, var och hur ofta sådana priser offentliggörs. 		1.17 Hur försäljnings- eller emissionspriser och återköps- eller inlösenpriser för andelarna fastställs, särskilt <ul style="list-style-type: none"> — sättet och tidsintervallerna för beräkning av sådana priser, — information om de avgifter som tas ut vid försäljning eller emission och återköp eller inlösen av andelar, — uppgift om hur, var och hur ofta sådana priser offentliggörs ⁽¹⁾.
1.18 Information om dels beräkningen av storleken på och sättet för utbetalning av ersättningar från värdepappersfonden till förvaltningsbolaget, förvaringsinstitutet och tredje man, dels värdepappersfondens täckande av förvaltningsbolagets, förvaringsinstitutets och tredje mans kostnader.		1.18 Information om dels beräkningen av storleken på och sättet för utbetalning av ersättningar från bolaget till dess styrelse, till personer i dess administrativa organ och i dess lednings- och kontrollorgan, samt till förvaringsinstitutet och tredje man, dels bolagets täckande av styrelsens, förvaringsinstitutets och tredje mans omkostnader.

⁽¹⁾ De investeringsbolag som avses i artikel 32.5 i direktivet ska även uppgive:

- Hur och med vilka tidsintervaller beräkning av andelarnas nettovärde sker.
- Hur, var och hur ofta detta värde offentliggörs.
- Den börs i varje land där andelar utbjuds vars kursnotering ska vara bestämmande för de priser som ska gälla vid transaktioner som genomförs utanför börser i det landet.

2. Information om förvaringsinstitutet

2.1 Namn eller typ, rättslig form, säte och huvudkontor, om detta finns på annan plats.

2.2 Huvudsaklig verksamhet.

3. Information om de konsultföretag eller externa placeringsrådgivare som arbetar enligt avtal och mot ersättning ur fondföretagets tillgångar

3.1 Företagets namn eller typ eller rådgivarens namn.

3.2 Väsentliga bestämmelser i kontraktet med förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget vilka kan vara av intresse för andelsägarna med undantag för bestämmelser om ersättning.

3.3 Andra verksamheter av betydelse.

4. Information om rutinerna för utbetalningar till andelsägare, återköp eller inlösen av andelar och tillhandahållande av information om fondföretaget. Sådan information ska under alla omständigheter lämnas i den medlemsstat där fondföretaget är etablerat. Därutöver ska, i det fall andelar marknadsförs i en annan medlemsstat, sådan information lämnas i de prospekt som offentliggörs där.

5. Övrig investeringsinformation

5.1 De resultat som fondföretaget (i tillämpliga fall) tidigare uppnått – denna information ska antingen ingå i eller bifogas prospektet.

5.2 Beskrivning av den typiska investerare som fondföretaget utformats för.

6. Ekonomisk information

6.1 Eventuella kostnader och avgifter utöver dem som anges i punkt 1.17, där det görs skillnad mellan dem som andelsägaren ska betala och dem som ska betalas ur fondföretagets tillgångar.

MODUL B

Information som ska ingå i periodiska rapporter

I. Uppgifter om tillgångar och skulder

- överlåtbara värdepapper,
- tillgodohavanden i bank,
- andra tillgångar,
- summa tillgångar,
- skulder,
- fondandelsvärde.

II. Antal utestående andelar

III. Fondandelsvärde per andel

IV. Värdepappersportfölj, uppdelad på

- a) börsnoterade överlåtbara värdepapper,
- b) överlåtbara värdepapper som är föremål för handel på någon annan reglerad marknadsplats,
- c) nyligen emitterade överlåtbara värdepapper av det slag som avses i artikel 50.1 d,
- d) andra överlåtbara värdepapper av det slag som avses i artikel 50.2 a.

Vidare ska, för var och en av de ovan nämnda placeringarna, analyserade utifrån mest ändamålsenliga kriterier med hänsyn till fondföretagets placeringsinriktning (t.ex. ekonomiska, geografiska eller valutabetingade kriterier) dess andel av samtliga fondtillgångar anges uttryckt i procent av nettotillgångarna.

Uppgift om förändringar i sammansättningen av portföljen under den aktuella perioden.

V. Uppgift om utvecklingen av fondföretagets tillgångar under den aktuella perioden inklusive

- intäkter av placeringar,
- andra intäkter,
- förvaltningsavgifter,
- avgifter till förvaringsinstitut,
- andra avgifter och skatter,
- nettointäkt,

- utdelningar och återinvesterade intäkter,
- förändringar av kapitalet,
- uppskrivning eller nedskrivning av placeringar,
- andra förändringar som inverkar på fondföretagets tillgångar och skulder,
- transaktionskostnader, som är kostnader som ett fondföretag ådrar sig i samband med transaktioner i värdepappersportföljen.

VI. *En jämförelsetabell över de tre senaste räkenskapsåren som för varje räkenskapsår innehåller det vid årets utgång gällande*

- totala fondandelsvärdet,
- fondandelsvärde per andel.

VII. *Uppgift om hur stor andel av fondföretagets åtaganden under redovisningsperioden som utgörs av sådana transaktioner som avses i artikel 51 per transaktionstyp.*

BILAGA II

Funktioner som ingår i kollektiv portföljförvaltning

- Förvaltning av investeringar.
 - Administration:
 - a) Juridiska tjänster och redovisningstjänster avseende fondförvaltningen.
 - b) Förfrågningar från kunder.
 - c) Värdering och prissättning (inklusive kontrolluppgifter avseende skatter).
 - d) Övervakning av att tillämpliga bestämmelser följs.
 - e) Upprätthållande av andelsägarregister.
 - f) Fördelning av intäkter.
 - g) Emission och inlösen av andelar.
 - h) Affärsavveckling (inklusive utskick av certifikat).
 - i) Registerföring.
 - Marknadsföring.
-

BILAGA III

DEL A

Upphävt direktiv och dess ändringar**(hänvisningar i artikel 117)**

Rådets direktiv 85/611/EEG (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3)	
Rådets direktiv 88/220/EEG (EGT L 100, 19.4.1988, s. 31)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG (EGT L 168, 18.7.1995, s. 7)	Endast artikel 1 fjärde strecksatsen, artikel 4.7 och artikel 5 femte strecksatsen
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG (EGT L 290, 17.11.2000, s. 27)	Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/107/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 20)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG (EGT L 41, 13.2.2002, s. 35)	
Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1)	Endast artikel 66
Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9)	Endast artikel 9
Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/18/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 42)	

DEL B

Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning**(som det hänvisas till i artikel 117)**

Direktiv	Tidsfrist för införlivande	Datum för tillämpning
85/611/EEG	1 oktober 1989	—
88/220/EEG	1 oktober 1989	—
95/26/EG	18 juli 1996	—
2000/64/EG	17 november 2002	—
2001/107/EG	13 augusti 2003	13 februari 2004
2001/108/EG	13 augusti 2003	13 februari 2004
2004/39/EG	—	30 april 2006
2005/1/EG	13 maj 2005	—

BILAGA IV

Jämförelsetabell

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 inledande meningen	Artikel 1.2 inledande meningen
Artikel 1.2 första och andra strecksatsen	Artikel 1.2 a och b
—	Artikel 1.2 andra stycket
Artikel 1.3 första stycket	Artikel 1.3 första stycket
Artikel 1.3 andra stycket	Artikel 1.3 andra stycket led a
—	Artikel 1.3 andra stycket led b
Artikel 1.4–1.7	Artikel 1.4–1.7
Artikel 1.8 inledande meningen	Artikel 2.1 n inledande meningen
Artikel 1.8 första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 2.1 n leden i, ii och iii
Artikel 1.8 avslutande meningen	Artikel 2.7
Artikel 1.9	Artikel 2.1 o
Artikel 1a inledande meningen	Artikel 2.1 inledande meningen
Artikel 1a.1	Artikel 2.1 a
Artikel 1a.2 första delen av meningen	Artikel 2.1 b
Artikel 1a.2 andra delen av meningen	Artikel 2.2
Artikel 1a.3–1a.5	Artikel 2.1 c–e
Artikel 1a.6	Artikel 2.1 f
Artikel 1a.7 första delen av meningen	Artikel 2.1 g
Artikel 1a.7 andra delen av meningen	Artikel 2.3
Artikel 1a.8–1a.9	Artikel 2.1 h–i
Artikel 1a.10 första stycket	Artikel 2.1 j
Artikel 1a.10 andra stycket	Artikel 2.5
Artikel 1a.11	—
Artikel 1a.12 och 1a.13 första meningen	Artikel 2.1.i ii
Artikel 1a.13 andra meningen	Artikel 2.4 a
Artikel 1a.14 och 1a.15 första meningen	Artikel 2.1 k och l
Artikel 1a.15 andra meningen	Artikel 2.6
—	Artikel 2.1 m
Artikel 2.1 inledande meningen	Artikel 3 inledande meningen
Artikel 2.1 första, andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 3.a, b, c och d
Artikel 2.2	—
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4.1–4.2	Artikel 5.1–2
—	Artikel 5.3
Artikel 4.3 första stycket	Artikel 5.4 första stycket leden a och b
—	Artikel 5.4 andra stycket
Artikel 4.3 andra stycket	Artikel 5.4 tredje stycket
Artikel 4.3 tredje stycket	Artikel 5.4 fjärde stycket
Artikel 4.3a	Artikel 5.5
Artikel 4.4	Artikel 5.6

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
—	Artikel 5.7
Artikel 5.1 och 5.2	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 5.3 första stycket inledande meningen	Artikel 6.3 första stycket inledande meningen
Artikel 5.3 första stycket led a	Artikel 6.3 första stycket led a
Artikel 5.3 första stycket led b inledande meningen	Artikel 6.3 första stycket led b inledande meningen
Artikel 5.3 första stycket led b första och andra strecksatsen	Artikel 6.3 första stycket led b i och ii
Artikel 5.3 andra stycket	Artikel 6.3 andra stycket
Artikel 5.4	Artikel 6.4
Artikel 5a.1 inledande meningen	Artikel 7.1 inledande meningen
Artikel 5a.1 a inledande meningen	Artikel 7.1 a inledande meningen
Artikel 5a.1 a första strecksatsen	Artikel 7.1 a i
Artikel 5a.1 a andra strecksatsen inledande meningen	Artikel 7.1 a ii inledande meningen
Artikel 5a.1 a andra strecksatsen leden i, ii och iii	Artikel 7.1 a ii första, andra och tredje strecksatsen
Artikel 5a.1 a tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 7.1 a iii
Artikel 5a.1 a femte strecksatsen	—
Artikel 5a.1 b–d	Artikel 7.1 b–d
Artikel 5a.2–5a.5	Artikel 7.2–7.5
Artikel 5b	Artikel 8
Artikel 5c	Artikel 9
Artikel 5d	Artikel 10
Artikel 5e	Artikel 11
Artikel 5f.1 första stycket	Artikel 12.1 första stycket
Artikel 5f.1 andra stycket led a	Artikel 12.1 andra stycket led a
Artikel 5f.1 andra stycket led b första meningen	Artikel 12.1 andra stycket led b
Artikel 5f.1 andra stycket led b sista meningen	—
Artikel 5f.2 inledande meningen	Artikel 12.2 inledande meningen
Artikel 5f.2 första och andra strecksatsen	Artikel 12.2 a och b
—	Artikel 12.3
Artikel 5g	Artikel 13
Artikel 5h	Artikel 14.1
—	Artikel 14.2
—	Artikel 15
Artikel 6.1	Artikel 16.1 första stycket
—	Artikel 16.1 andra stycket
Artikel 6.2	Artikel 16.2
—	Artikel 16.3
Artikel 6a.1	Artikel 17.1
Artikel 6a.2	Artikel 17.2
Artikel 6a.3	Artikel 17.3 första och andra stycket
—	Artikel 17.3 tredje stycket
—	Artikel 17.4–17.5
Artikel 6a.4–6a.6	Artikel 17.6–17.8

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
Artikel 6a.7	Artikel 17.9 första stycket
—	Artikel 17.9 andra stycket
Artikel 6b.1	Artikel 18.1
Artikel 6b.2	Artikel 18.2 första och andra stycket
—	Artikel 18.2 tredje stycket
Artikel 6b.3 första stycket	Artikel 18.2 fjärde stycket
Artikel 6b.3 andra stycket	—
—	Artikel 18.3
Artikel 6b.4	Artikel 18.4
Artikel 6b.5	—
—	Artiklarna 19–20
Artikel 6c.1	Artikel 21.1
Artikel 6c.2 första stycket	—
Artikel 6c.2 andra stycket	Artikel 21.2 första och andra stycket
—	Artikel 21.2 tredje stycket
Artikel 6c.3–6c.5	Artikel 21.3–21.5
Artikel 6c.6	—
Artikel 6c.7–6c.10	Artikel 21.6–21.9
Artikel 7	Artikel 22
Artikel 8	Artikel 23.–23.3
—	Artikel 23.4–23.6
Artikel 9	Artikel 24
Artikel 10	Artikel 25
Artikel 11	Artikel 26
Artikel 12	Artikel 27 första och andra stycket
—	Artikel 27 tredje stycket
Artikel 13	Artikel 28
Artikel 13a.1 första stycket	Artikel 29.1 första stycket
Artikel 13a.1 andra stycket inledande meningen	Artikel 29.1 andra stycket inledande meningen
Artikel 13a.1 andra stycket första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 29.1 andra stycket leden a, b och c
Artikel 13a.1 tredje och fjärde stycket	Artikel 29.1 tredje och fjärde stycket
Artikel 13a.2–13a.4	Artikel 29.2, 29.3 och 29.4
Artikel 13b	Artikel 30
Artikel 13c	Artikel 31
Artikel 14	Artikel 32
Artikel 15	Artikel 33.1–33.3
—	Artikel 33.4–33.6
Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
—	Artiklarna 37–49
Artikel 19.1 inledande meningen	Artikel 50.1 inledande meningen
Artikel 19.1 a–c	Artikel 50.1 a–c
Artikel 19.1 d inledande meningen	Artikel 50.1 d inledande meningen

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
Artikel 19.1 d första och andra strecksatsen	Artikel 50.1 d i och ii
Artikel 19.1 e inledande meningen	Artikel 50.1 e inledande meningen
Artikel 19.1 e första, andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 50.1 e i, ii, iii och iv
Artikel 19.1 f	Artikel 50.1 f
Artikel 19.1 g inledande meningen	Artikel 50.1 g inledande meningen
Artikel 19.1 g första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 50.1 g i, ii och iii
Artikel 19.1 h inledande meningen	Artikel 50.1 h inledande meningen
Artikel 19.1 h första, andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 50.1 h i, ii, iii och iv
Artikel 19.2 inledande orden	Artikel 50.2 inledande meningen
Artikel 19.2 a	Artikel 50.2 a
Artikel 19.2 c	Artikel 50.2 b
Artikel 19.2 d	Artikel 50.2 andra stycket
Artikel 19.4	Artikel 50.3
Artikel 21.1–21.3	Artikel 51.1–51.3
Artikel 21.4	—
—	Artikel 51.4
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 52.1 första stycket
Artikel 22.1 andra stycket inledande meningen	Artikel 52.1 andra stycket inledande meningen
Artikel 22.1 andra stycket första och andra strecksatsen	Artikel 52.1 andra stycket leden a och b
Artikel 22.2 första stycket	Artikel 52.2 första stycket
Artikel 22.2 andra stycket inledande meningen	Artikel 52.2 andra stycket inledande meningen
Artikel 22.2 andra stycket första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 52.2 andra stycket leden a, b och c
Artikel 22.3–22.5	Artikel 52.3–52.5
Artikel 22a.1 inledande meningen	Artikel 53.1 inledande meningen
Artikel 22a.1 första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 53.1 a, b och c
Artikel 22a.2	Artikel 53.2
Artikel 23	Artikel 54
Artikel 24	Artikel 55
Artikel 24a	Artikel 70
Artikel 25.1	Artikel 56.1
Artikel 25.2 första stycket inledande meningen	Artikel 56.2 första stycket inledande meningen
Artikel 25.2 första stycket första, andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 56.2 första stycket leden a, b, c och d
Artikel 25.2 andra stycket	Artikel 56.2 andra stycket
Artikel 25.3	Artikel 56.3
Artikel 26	Artikel 57
—	Artiklarna 58–67
Artikel 27.1 inledande meningen	Artikel 68.1 inledande meningen
Artikel 27.1 första strecksatsen	—
Artikel 27.1 andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 68.1 a, b, c

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
Artikel 27.2 inledande meningen	Artikel 68.2 inledande meningen
Artikel 27.2 första och andra strecksatsen	Artikel 68.2 a och b
Artikel 28.1 och 28.2	Artikel 69.1 och 69.2
Artikel 28.3 och 28.4	—
Artikel 28.5 och 28.6	Artikel 69.3 och 69.4
Artikel 29	Artikel 71
Artikel 30	Artikel 72
Artikel 31	Artikel 73
Artikel 32	Artikel 74
Artikel 33.1 första stycket	—
Artikel 33.1 andra stycket	Artikel 75.1
Artikel 33.2	Artikel 75.1
Artikel 33.3	Artikel 75.3
—	Artikel 75.4
Artikel 34	Artikel 76
Artikel 35	Artikel 77
—	Artiklarna 78–82
Artikel 36.1 första stycket inledande ordet	Artikel 83.1 första stycket inledande orden
Artikel 36.1 första stycket första och andra strecksatsen	Artikel 83.1 första stycket leden a och b
Artikel 36.1 första stycket sista orden	Artikel 83.1 första stycket inledningen
Artikel 36.1 andra stycket	Artikel 83.1 andra stycket
Artikel 36.2	Artikel 83.2
Artikel 37	Artikel 84
Artikel 38	Artikel 85
Artikel 39	Artikel 86
Artikel 40	Artikel 87
Artikel 41.1 inledande meningen	Artikel 88.1 inledande meningen
Artikel 41.1 första och andra strecksatsen	Artikel 88.1 a och b
Artikel 41.1 avslutande meningen	Artikel 88.1 inledande meningen
Artikel 41.2	Artikel 88.2
Artikel 42 inledande ordet	Artikel 89 inledande meningen
Artikel 42 första och andra strecksatsen	Artikel 89 leden a och b
Artikel 42 avslutande meningen	Artikel 89 inledande meningen
Artikel 43	Artikel 90
Artikel 44.1–44.3	—
—	Artikel 91.1–91.4
Artikel 45	Artikel 92
Artikel 46 första stycket inledande meningen	Artikel 93.1 första stycket
—	Artikel 93.1 andra stycket
Artikel 46 första stycket första strecksatsen	—
Artikel 46 första stycket andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 93.2 a
Artikel 46 första stycket femte strecksatsen	—
Artikel 46 andra stycket	—
—	Artikel 93.2 b

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
—	Artikel 93.3–93.8
Artikel 47	Artikel 94
—	Artikel 95
Artikel 48	Artikel 96
Artikel 49.1–49.3	Artikel 97.1–97.3
Artikel 49.4	—
—	Artiklarna 98–100
Artikel 50.1	Artikel 101.1
—	Artikel 101.2–101.9
Artikel 50.2–50.4	Artikel 102.1–102.3
Artikel 50.5 inledande meningen	Artikel 102.4 inledande meningen
Artikel 50.5 första, andra, tredje och fjärde strecksatsen	Artikel 102.4 a, b, c och d
Artikel 50.6 inledande meningen och a och b	Artikel 102.5 första stycket inledande meningen
Artikel 50.6 b första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 102.5 första stycket leden a, b och c
Artikel 50.6.b avslutande meningen	Artikel 102.5 andra och tredje stycket
Artikel 50.7 första stycket inledande meningen	Artikel 103.1 inledande meningen
Artikel 50.7 första stycket, första och andra strecksatsen	Artikel 103.1 a och b
Artikel 50.7 andra stycket inledande meningen	Artikel 103.2 inledande meningen
Artikel 50.7 andra stycket första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 103.2 a, b och c
Artikel 50.7 tredje stycket	Artikel 103.3
Artikel 50.8 första stycket	Artikel 103.4
Artikel 50.8 andra stycket inledande meningen	Artikel 103.5 första stycket inledande meningen
Artikel 50.8 andra stycket första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 103.5 första stycket leden a, b och c
Artikel 50.8 tredje stycket	Artikel 103.6
Artikel 50.8 fjärde stycket	Artikel 103.5 andra stycket
Artikel 50.8 femte stycket	Artikel 103.7
Artikel 50.8 sjätte stycket	—
Artikel 50.9–50.11	Artikel 104.1–104.3
—	Artikel 105
Artikel 50a.1 inledande meningen	Artikel 106.1 första stycket inledande meningen
Artikel 50a.1 a inledande meningen	Artikel 106.1 första stycket inledande meningen
Artikel 50a.1 a första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 106.1 första stycket leden a, b och c
Artikel 50a.1 b	Artikel 106.1 andra stycket
Artikel 50a.2	Artikel 106.2
Artikel 51.1 och 51.2	Artikel 107.1 och 107.2
—	Artikel 107.3
Artikel 52.1	Artikel 108.1 första stycket
Artikel 52.2	Artikel 108.1 andra stycket
Artikel 52.3	Artikel 108.2
—	Artikel 108.3–108.6
Artikel 52a	Artikel 109.1 och 109.2

Direktiv 85/611/EEG	Detta direktiv
—	Artikel 109.3 och 109.4
Artikel 52b.1	Artikel 110.1
Artikel 52b.2	—
Artikel 52b.3	Artikel 110.2
Artikel 53a	Artikel 111
Artikel 53b.1	Artikel 112.1
Artikel 53b.2	Artikel 112.2
—	Artikel 112.3
Artikel 54	Artikel 113.1
Artikel 55	Artikel 113.2
Artikel 56.1	Artikel 113.3
Artikel 56.2	—
Artikel 57	—
—	Artikel 114
Artikel 58	Artikel 116.2
—	Artikel 115
—	Artikel 116.1
—	Artiklarna 117–118
Artikel 59	Artikel 119
Bilaga I tabellerna A och B	Bilaga I tabellerna A och B
Bilaga I tabell C	—
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III
—	Bilaga IV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/111/EG

av den 16 september 2009

om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering

(Text med betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIVmed beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 47.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och ⁽³⁾,

av följande skäl:

- (1) I överensstämmelse med Europeiska rådets och Ekofinrå-
dets slutsatser samt internationella initiativ, såsom G20-
toppmötet den 2 april 2009, utgör detta direktiv ett första
viktigt steg för att åtgärda de brister som finanskrisen
avslöjat innan man genomför de ytterligare initiativ som
kommissionen aviserat och som fastställs i kommissionens
meddelande av den 4 mars 2009 "Främja återhämtning i
Europa".
- (2) Enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv
2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och
driva verksamhet i kreditinstitut ⁽⁴⁾ har medlemsstaterna
rätt att införa särskilda tillsynsordningar för kreditinstitut
som fanns i en medlemsstat den 15 december 1977 och
som, vid detta datum, var varaktigt underställda en i samma

medlemsstat etablerad central företagsenhet, under förut-
sättning att dessa tillsynsordningar infördes i den natio-
nella lagstiftningen senast den 15 december 1979. Tidsgränserna gör det omöjligt för medlemsstaterna, fram-
för allt de medlemsstater som blivit medlemmar av Euro-
peiska unionen sedan 1980, att införa eller bibehålla
sådana särskilda tillsynsordningar för liknande underställda
kreditinstitut som inrättats på deras territorier. Det är där-
för lämpligt att ta bort de tidsgränser som anges i artikel 3
i det direktivet för att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor
för de olika medlemsstaternas kreditinstitut. Europeiska
banktillsynskommittén bör ta fram riktlinjer i syfte att
uppnå ökad samstämmighet när det gäller tillsynspraxis i
detta hänseende.

- (3) Hybridkapitalinstrument spelar en viktig roll i kreditinsti-
tutens löpande kapitalförvaltning. Dessa instrument gör
det möjligt för kreditinstitutet att skapa en diversifierad
kapitalstruktur och att få tillgång till ett brett urval olika
finansiella investerare. Den 28 oktober 1998 antog Basel-
kommittén för banktillsyn en överenskommelse om både
godtagbarhetskriterier och gränsvärden för att få inkludera
vissa typer av hybridkapitalinstrument i kreditinstitutens
primärkapital.

- (4) Det är därför viktigt att fastställa kriterier för att låta sådana
kapitalinstrument ingå i kreditinstitutens primärkapital
och att anpassa bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG
efter den överenskommelsen. Ändringarna av bilaga XII till
direktiv 2006/48/EG är det direkta resultatet av att sådana
kriterier fastställts. Det primärkapital som avses i artikel 57
a i direktiv 2006/48/EG bör omfatta alla instrument som
enligt nationell lag ska räknas som eget kapital, som anses
som likställda med stamaktier i ett likvideringsförfarande
och som fullt ut absorberar förluster jämsides med stam-
aktier i en fortlevnadssituation. Dessa instrument bör
kunna omfatta instrument som ger icke kumulativ för-
månsrätt till utdelning, förutsatt att de ingår i artikel 22 i
rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om
årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och
andra finansiella institut ⁽⁵⁾, anses som likställda med stam-
aktier i ett likvideringsförfarande och fullt ut absorberar
förluster jämsides med stamaktier i en fortlevnadssituation.
Det primärkapital som avses i artikel 57 a i direktiv
2006/48/EG bör även omfatta alla andra instrument enligt
de lagstadgade villkoren för kreditinstitut med beaktande
av den särskilda strukturen för ömsesidiga bolag, koopera-
tiva sammanslutningar och liknande institut och som anses

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 24 mars 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93, 22.4.2009, s. 3.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 maj 2009 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 27 juli 2009.

⁽⁴⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

- som likvärdiga med stamaktier när det gäller deras kapital-egenskaper, särskilt förmågan att absorbera förluster. Instrument som inte anses som likställda med stamaktier i ett likvideringsförfarande eller som inte absorberar förluster jämsides med stamaktier i en fortlevnadssituation bör inkluderas i kategorin hybrider som avses i artikel 57 ca i direktiv 2006/48/EG.
- (5) För att undvika störningar på marknaderna och garantera en kontinuitet i fråga om kapitalbasens övergripande nivå är det lämpligt att fastställa övergångsarrangemang för det nya systemet för kapitalinstrument. Så snart återhämtningen är tryggad bör kvaliteten i primärkapitalet höjas ytterligare. Kommissionen bör senast den 31 december 2011 översända en rapport till Europaparlamentet och rådet beträffande detta, åtföljd av lämpliga förslag.
- (6) I syfte att stärka gemenskapens ramverk för krishantering är det viktigt att de behöriga myndigheterna samordnar sina åtgärder med andra behöriga myndigheter och vid behov med centralbankerna på ett effektivt sätt, även med målet att minska systemriskerna. För att effektivisera den gruppbaseade tillsynen över en bankgrupp bör tillsynsaktiviteterna samordnas på ett effektivare sätt. Tillsynskollegier bör därför inrättas. Inrättandet av tillsynskollegier bör inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt direktiv 2006/48/EG. Inrättandet av sådana kollegier bör vara ett instrument för ett intensivare samarbete, varigenom de behöriga myndigheterna kommer överens i viktiga tillsynsfrågor. Tillsynskollegierna bör underlätta hanteringen av löpande övervakning och kritiska situationer. Den samordnande tillsynsmyndigheten bör, tillsammans med de övriga medlemmar i kollegiet, ha möjlighet att besluta att anordna möten eller aktiviteter som inte är av allmänt intresse och bör därför kunna utforma deltagandet som den finner lämpligt.
- (7) De behöriga myndigheternas mandat bör på lämpligt sätt ta hänsyn till gemenskapsdimensionen. Behöriga myndigheter bör därför vederbörligen beakta effekten av sina beslut på stabiliteten i samtliga berörda medlemsstaters finansiella system. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning bör denna princip betraktas som en bred målsättning för att främja den finansiella stabiliteten i hela Europeiska unionen och inte vara rättsligt bindande för de behöriga myndigheterna att uppnå ett visst resultat.
- (8) De behöriga myndigheterna bör kunna delta i kollegier som bildats för tillsyn av kreditinstitut som har sina moderföretag i ett tredjeland. Europeiska banktillsynskommittén bör vid behov utarbeta riktlinjer och rekommendationer för att öka samstämmigheten i tillsynspraxis i enlighet med direktiv 2006/48/EG. För att undvika inkonsekvenser och tillsynsarbiterage, som skulle kunna bli följden av att olika kollegier tillämpar olika metoder och regler och olika tillämpning i olika medlemsstater, bör riktlinjer om förfaranden och regler som styr kollegier utarbetas av Europeiska banktillsynskommittén.
- (9) Artikel 129.3 i direktiv 2006/48/EG bör inte ändra fördelningen av ansvaret mellan de behöriga tillsynsmyndigheterna på gruppbasis, undergruppsbasis och individuellt.
- (10) Informationsluckor mellan hem- och värdlandets behöriga myndigheter kan visa sig skadliga för den finansiella stabiliteten i värdmedlemsstaterna. Värdländernas informationsrätt, framför allt vid en kris i betydande filialer, bör därför förstärkas. Därför måste begreppet betydande filialer definieras. De behöriga myndigheterna bör överföra information som är viktig för att centralbanker och finansministerier ska kunna utföra sina uppgifter i samband med finansiella kriser och när det gäller att minska systemriskerna.
- (11) Det nuvarande tillsynssystemet bör utvecklas ytterligare. Tillsynskollegier är ytterligare ett betydande steg i riktning mot att effektivisera samarbetet och öka samstämmigheten inom EU-tillsynen.
- (12) Samarbete mellan tillsynsmyndigheter, som har ansvar för grupper och holdingbolag och deras dotterbolag och filialer, genom kollegier är en fas i en utveckling mot större regleringskonvergens och tillsynsintegration. Det är avgörande med förtroende mellan tillsynsmyndigheter och respekt för varandras respektive ansvarsområde. Om en konflikt mellan medlemmar i ett kollegium med sådana olika ansvarsområden uppstår är det mycket viktigt att på gemenskapsnivå ha mekanismer för neutral och oberoende rådgivning, medling och konfliktlösning.
- (13) Krisen på de internationella finansmarknaderna har visat att man mer ingående behöver undersöka behovet av en reform av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor.
- (14) Kommissionen uppgav i sitt meddelande av den 29 oktober 2008 "Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå" att den inrättat en expertgrupp som under ledning av Jacques de Larosière (de-Larosière-gruppen) har fått i uppgift att undersöka de europeiska finansinstitutens organisation för att trygga stabilitet och sundhet, väl fungerande marknader och ett förstärkt europeiskt samarbete i fråga om övervakning av finansiell stabilitet, mekanismer för tidig varning och krishantering, inklusive hantering av gräns- och sektoröverskridande risker, och också undersöka samarbetet mellan Europeiska unionen och andra större jurisdiktioner för att garantera finansiell stabilitet på global nivå.

- (15) Ytterligare och omfattande reformer av reglerings- och tillsynsmodellen för EU:s finanssektor är absolut nödvändiga om man ska kunna nå den nivå som behövs för att på EU-nivå uppnå samstämmighet och samarbete beträffande tillsynen och för att stärka stabiliteten i det finansiella systemet. Dessa reformer bör snarast genomföras av kommissionen med vederbörlig hänsyn till de slutsatser som lades fram av de-Larosière-gruppen den 25 februari 2009.
- (16) Kommissionen bör senast den 31 december 2009 rapportera till Europaparlamentet och rådet och föreslå lämplig lagstiftning för att hantera de brister som konstaterats när det gäller bestämmelserna som avser ytterligare tillsynsintegration, och därvid beakta att en förstärkt roll för ett tillsynssystem på EU-nivå bör ha uppnåtts senast den 31 december 2011.
- (17) En överdriven koncentration av exponeringar till en enda kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning kan resultera i en oacceptabel förlustrisk. En sådan situation kan anses äventyra ett kreditinstituts solvens. Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts stora exponeringar bör därför vara en integrerad del av tillsynen.
- (18) De nuvarande reglerna om stora exponeringar tillkom 1992. Därför bör de nuvarande kraven avseende stora exponeringar som anges i direktiv 2006/48/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽¹⁾ ses över.
- (19) Eftersom kreditinstituten på den inre marknaden konkurrerar direkt med varandra bör de viktigaste reglerna för övervakning och kontroll av kreditinstituten stora exponeringar harmoniseras ytterligare. För att minska kreditinstituten administrativa bördor bör man minska antalet alternativ för medlemsstaterna vad gäller stora exponeringar.
- (20) När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytningar och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av kreditinstitutet eller värdepappersföretaget självt, dess finansiella företagsgrupp eller parter med inbördes anknytningar.
- (21) Även om det är önskvärt att basera beräkningen av exponeringsvärde på det värde som anges för att bestämma kraven på lägsta kapitalbas, är det lämpligt att anta regler för övervakning av stora exponeringar utan att tillämpa riskviktning eller risknivåer. De metoder för kreditriskreduktion som tillämpas i solvenssystemet har dessutom utformats utifrån antagandet att kreditrisken är väl diversifierad. När det gäller stora exponeringar som medför risk i samband med koncentration till ett enda namn, är kreditrisken inte väl diversifierad. Effekterna av sådana tekniker bör därför omfattas av försiktighetsregler. I detta sammanhang är det nödvändigt att se till att man får en effektiv återvinning av kreditriskskyddet vid stora exponeringar.
- (22) Eftersom en förlust som uppkommer på grund av en exponering gentemot ett kreditinstitut eller värdepappersföretag kan vara lika allvarlig som en förlust på grund av någon annan exponering, bör sådana exponeringar behandlas och rapporteras på samma sätt som vilka andra exponeringar som helst. En alternativ kvantitativ begränsning har emellertid införts för att mildra den oproportionerliga inverkan som ett sådant förfaringsätt har på mindre kreditinstitut. Dessutom undantas mycket kortfristiga exponeringar avseende penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing, avveckling och förvaringstjänster för kunder, så att finansmarknaderna och deras infrastruktur ska kunna fungera smidigare. Dessa tjänster omfattar till exempel clearing och avveckling av kontanttransaktioner samt annan verksamhet för att underlätta avveckling. De relaterade exponeringarna inbegriper exponeringar som ett kreditinstitut eventuellt inte kan förutse och därför inte till fullo kontrollera, bland annat saldon på interbankkonton till följd av kundbetalningar, inbegripet krediterade och debiterade avgifter och räntor och andra betalningar för kundservice, samt ställda eller erhållna säkerheter.
- (23) Bestämmelserna om externa ratinginstitut i direktiv 2006/48/EG bör vara förenliga med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽²⁾. I synnerhet bör Europeiska banktillsynskommittén se över sina riktlinjer om erkännande av externa ratinginstitut för att undvika dubbelarbete och underlätta processen för erkännande av externa ratinginstitut när ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut på gemenskapsnivå.
- (24) Det är viktigt att få bort avvikande intressen mellan företag som "paketerar om" lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller medverkande kreditinstitut) och företag som investerar i dessa värdepapper eller instrument. Det är även viktigt att originatorns eller det medverkande institutets och investerarens intressen sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn eller det medverkande institutet behålla en väsentlig intresseandel i de underliggande tillgångarna. Det är därför viktigt för originatorerna eller de medverkande kreditinstituten att bibehålla exponering för den risk som lånen i fråga inbegriper. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte struktureras så att en tillämpning av bibehållandekraven undviks, särskilt genom avgifter eller premier eller båda. Ett sådant bibehållande av riskexponeringen bör tillämpas i alla situationer där den i direktiv 2006/48/EG fastställda definitionen av den ekonomiska substansen i en värdepapperisering ska tillämpas, oavsett

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽²⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- vilka rättsliga strukturer eller instrument som används för att uppnå denna ekonomiska substans. Särskilt i de fall kreditrisk överförs genom värdepapperisering bör investerare fatta sina beslut först efter att ha gjort en noggrann genomgång, för vilken de behöver adekvat information om värdepapperiseringarna.
- (25) Åtgärderna för att motverka eventuella avvikande intressen i dessa strukturer måste vara enhetliga och konsekventa vid all relevant reglering av finanssektorn. Kommissionen bör lägga fram lämpliga lagstiftningsförslag för att säkerställa sådan enhetlighet och konsekvens. Bibehållandekraven bör inte tillämpas mer än en gång. För en given värdepapperisering räcker det att endast endera originatorn, det medverkande institutet eller den ursprunglige långgivaren omfattas av kravet. Om värdepapperiseringstransaktioner inbegriper andra värdepapperiseringar som underliggande exponeringar bör på motsvarande sätt bibehållandekravet endast tillämpas på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Förvärvade fordringar bör inte omfattas av bibehållandekravet om de hänför sig till företagsverksamhet där de överförs eller säljs till diskonterat värde för att finansiera sådan verksamhet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa riskvikten avseende bristande efterlevnad av kraven på "due diligence" och riskhantering när det gäller värdepapperiseringar i samband med större överträdelser av riktlinjer och förfaranden som är relevanta för analysen av de underliggande riskerna.
- (26) I sin förklaring om stärkandet av det finansiella systemet av den 2 april 2009 begärde G20-ledarna att Baselkommittén för banktillsyn och behöriga myndigheter skulle överväga krav på "due diligence" och kvantitativa bibehållandekrav för värdepapperiseringar senast 2010. Mot bakgrund av den internationella utvecklingen och i syfte att på bästa sätt minska systemriskerna från värdepapperiseringsmarknaderna, bör kommissionen, före utgången av 2009 och efter att ha konsulterat Europeiska banktillsynskommittén, besluta huruvida en ökning av bibehållandekraven bör föreslås, och huruvida metoderna för att beräkna bibehållandekraven räcker för att uppnå målet om att å ena sidan originatorernas eller de medverkande institutens och å andra sidan investerarnas intressen i högre grad ska sammanfalla.
- (27) "Due diligence" bör tillämpas för en korrekt bedömning av de risker som hänför sig till värdepapperiseringsexponeringar för positioner både inom och utanför handelslagret. Dessutom bör kraven på "due diligence" vara proportionerliga. Förfaranden för "due diligence" bör bidra till att bygga upp ett större förtroende mellan originatorer, medverkande institut och investerare. Det är därför önskvärt att relevanta uppgifter om förfaranden för "due diligence" redovisas korrekt.
- (28) Medlemsstaterna bör se till att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med personal och resurser för att uppfylla sina tillsynsuppgifter enligt direktiv 2006/48/EG och att personal som har ansvar för tillsyn av kreditinstitut enligt det direktivet har tillräckligt med kunskaper och erfarenheter för sina uppgifter.
- (29) Bilaga III till direktiv 2006/48/EG bör anpassas för att förtydliga vissa bestämmelser i syfte att förstärka samstämmigheten i tillsynspraxis.
- (30) Den senaste tidens marknadsutveckling har belyst det faktum att likviditetshantering är av avgörande betydelse för kreditinstitutens och deras filialers sundhet. De kriterier som anges i bilagorna V och XI till direktiv 2006/48/EG bör förstärkas ytterligare så att de bestämmelserna anpassas till det arbete som utförts av Europeiska banktillsynskommittén och Baselkommittén för banktillsyn.
- (31) De åtgärder som krävs för att genomföra direktiv 2006/48/EG bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (32) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att ändra bilaga III till direktiv 2006/48/EC för att ta hänsyn till utvecklingen på finansmarknaderna eller när det gäller redovisningsstandarder eller krav som tar hänsyn till gemenskapsrätten, eller när det gäller samstämmighet i tillsynspraxis. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av direktiv 2006/48/EG, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (33) Den finansiella krisen har visat att det behövs en bättre analys och hantering av problem vad avser stabilitetstillsyn på makronivå, vilket ligger på gränsen mellan makroekonomisk politik och finanssystemreglering. Detta omfattar ett behov av att undersöka följande: åtgärder som dämpar konjunkturcykelns upp- och nedgångar, inklusive kreditinstitutens behov av att i goda tider bygga upp stora anti-cykliska buffertar som kan användas under en nedgång, vilket kan inbegripa möjligheten att skapa ytterligare reserver, "dynamiska avsättningar" och möjligheten att minska kapitalbuffertar under svåra perioder och på detta sätt säkerställa att det finns tillräckligt med kapital under hela konjunkturcykeln; den logiska grunden för beräkningen av kapitalkraven enligt direktiv 2006/48/EG; ytterligare åtgärder parallellt med de riskbaserade kraven på kreditinstitut för att bidra till att begränsa skuldsättningsgraden i banksystemet.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (34) Kommissionen bör därför senast den 31 december 2009 göra en översyn av direktiv 2006/48/EG i dess helhet för att ta itu med dessa frågor och överlämna en rapport till Europaparlament och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.
- (35) I syfte att säkerställa finansiell stabilitet bör kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om åtgärder för att öka transparensen på OTC-marknaderna, minska motpartsrisken och mer generellt minska de totala riskerna, såsom genom clearing av kreditwappar via centrala motparter. Inrättande och utveckling av centrala motparter inom EU, vilka omfattas av stränga operativa krav och tillsynsnormer samt en effektiv övervakning, bör uppmuntras. Kommissionen bör lägga fram sin rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag, och vid behov beakta parallella initiativ på internationell nivå.
- (36) Kommissionen bör se över och rapportera om tillämpningen av artikel 113.4 i direktiv 2006/48/EG, inbegripet frågan om undantag bör vara en nationell angelägenhet. Kommissionen bör lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Undantag och alternativ bör avskaffas när det inte kan visas att det föreligger ett behov av att behålla dem, i syfte att åstadkomma en enda samling enhetliga regler för hela gemenskapen.
- (37) Mikrokrediternas särskilda egenskaper bör beaktas vid riskbedömningen, och utveckling av mikrokrediter bör uppmuntras. Med hänsyn till mikrokrediternas blygsamma utveckling bör dessutom utvecklingen av lämpliga värderingssystem uppmuntras, inbegripet utveckling av standardiserade värderingssystem som är anpassade till mikrokreditverksamhetens risker. Medlemsstaterna bör sträva efter att säkerställa att tillsyn över och övervakning av mikrokreditverksamheten på nationell nivå är proportionerlig.
- (38) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa regler för att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och för deras tillsyn, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det kräver en harmonisering av en mängd olika regler som finns i de olika medlemsstaternas rättssystem, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (39) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽¹⁾ bör medlemsstaterna uppmuntras att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.
- (40) Direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG² bör följaktligen ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”1. Ett eller flera kreditinstitut i en viss medlemsstat som varaktigt underställts en i samma medlemsstat etablerad central företagsenhet som övervakar institutet får undantas från tillämpning av villkorsbestämmelserna i artiklarna 7 och 11.1, förutsatt att den nationella lagstiftningen innehåller följande:”

b) Andra och tredje styckena ska utgå.

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. institut: vid tillämpning av avsnitten 2, 3 och 5 i avdelning V kapitel 2, institut enligt definitionen i artikel 3.1 c i direktiv 2006/49/EG.”

b) I punkt 45 ska led b ersättas med följande:

”b) två eller flera fysiska eller juridiska personer som inte står i sådant förhållande som beskrivs i led a men som bör betraktas som en gemensam risk på grund av att de har sådan inbördes anknytning att om en av dem drabbas av ekonomiska problem, framför allt finansierings- eller återbetalningsproblem, skulle även den eller alla de andra riskera att drabbas av finansierings- eller återbetalningsproblem.”

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

c) Följande punkt ska läggas till:

"48. *samordnande tillsynsmyndighet*: den behöriga tillsynsmyndigheten med ansvar för att utöva gruppbase-rad tillsyn av moderkreditinstitut inom EU och av kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingbolag i EU."

3. I artikel 40 ska följande punkt läggas till:

"3. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta den potentiella effekten av sina beslut för stabiliteten hos det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater och, framför allt i kritiska situationer, på grundval av de uppgifter som är tillgängliga vid den relevanta tidpunkten."

4. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 42a

1. De behöriga myndigheterna i en värdmedlemsstat kan göra en framställan till den samordnande tillsynsmyndigheten, när artikel 129.1 är tillämplig, eller till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om att en filial till ett kreditinstitut ska betraktas som betydande.

Denna framställan ska innehålla skäl till varför filialen ska betraktas som betydande och därvid särskilt med avseende på följande, nämligen

- om insättningarna i kreditinstitutets filial motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten,
- den troliga effekten av ett inställande eller en nedläggning av kreditinstitutets verksamhet på marknadslikviditeten samt på betalnings- och clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten, och
- filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.

De behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaten, och den samordnande tillsynsmyndigheten när artikel 129.1 är tillämplig, ska göra allt som står i deras makt för att komma fram till ett gemensamt beslut om att betrakta en filial som betydande.

Om inget gemensamt beslut har fattats inom två månader efter mottagandet av en begäran enligt första stycket, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fatta ett eget beslut inom en ytterligare period på två månader om huruvida filialen är betydande. När de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten fattar egna beslut ska de ta hänsyn till alla synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten eller de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

De beslut som avses i tredje och fjärde styckena ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till de berörda behöriga myndigheterna, erkänns som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.

Beslutet att en filial ska betraktas som betydande får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska meddela den information som avses i artikel 132.1 c och d till de behöriga myndigheterna i den värdmedlemsstat där en betydande filial är etablerad och utföra de uppgifter som avses i artikel 129.1 c i samarbete med de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten.

Om en behörig myndighet i en hemmedlemsstat blir medveten om en kritisk situation i ett kreditinstitut enligt vad som avses i artikel 130.1, ska den så snart det är praktiskt möjligt varna de myndigheter som avses i artikel 49 fjärde stycket och i artikel 50.

3. I de fall artikel 131a inte är tillämplig, ska de behöriga myndigheter som har tillsyn över ett kreditinstitut med betydande filialer i en annan medlemsstat inrätta och leda ett tillsynskollegium för att underlätta samarbetet enligt punkt 2 i den här artikeln och artikel 42. Kollegiets inrättande och funktion ska baseras på skriftliga avtal som utformas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter samråd med berörda behöriga myndigheter. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst sammanträde som hålls eller en viss verksamhet som bedrivs av kollegiet.

Det beslut som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattar ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den eventuella inverkan på det finansiella systemets stabilitet i de berörda medlemsstaterna enligt artikel 40.3 och de skyldigheter som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska i förväg hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om att sådana sammanträden anordnas och om de viktigaste frågor som ska diskuteras samt om de verksamheter som ska behandlas. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska även i god tid hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade om de åtgärder som vidtagits på dessa sammanträden eller de åtgärder som genomförts.

Artikel 42b

1. När de fullgör sina skyldigheter ska de behöriga myndigheterna beakta samstämmighet i tillsynsverktyg och tillsynspraxis när de tillämpar de lagar, andra författningar och administrativa krav som antagits i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaterna ska därför se till att

- a) de behöriga myndigheterna deltar i Europeiska banktillsynskommitténs verksamhet,
- b) de behöriga myndigheterna iakttar de riktlinjer, rekommendationer, normer och andra åtgärder som godkännts av Europeiska banktillsynskommittén, och motiverar de fall då så inte sker,
- c) nationella mandat som ges till behöriga myndigheter inte inkräktar på deras uppgifter som medlemmar av Europeiska banktillsynskommittén eller på uppgifter enligt detta direktiv.

2. Europeiska banktillsynskommittén ska rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de framsteg som görs mot samstämmighet i tillsynspraxis varje år från och med den 1 januari 2011."

5. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska led a ersättas med följande:

"a) Centralbanker inom det Europeiska centralbanksystemet och andra organ med liknande uppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, när denna information är relevant för utövandet av deras respektive uppdrag föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och avveckling, samt skydd av det finansiella systemets stabilitet."

b) Följande stycke ska läggas till:

"I en kritisk situation enligt artikel 130.1 ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna skickar information till centralbankerna i Europeiska centralbankssystemet om den informationen är relevant för att utöva deras uppgifter föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och avveckling samt skydd av det finansiella systemets stabilitet."

6. I artikel 50 ska följande stycke läggas till:

"I en kritisk situation enligt artikel 130.1, ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna lämnar relevant information till de organ som anges i första stycket i den här artikeln i alla berörda medlemsstater."

7. Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

"a) Kapital som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation, och vid konkurs eller likvidering prioriteras efter alla andra krav."

b) Följande led ska införas:

"ca) Andra instrument än de som avses i led a, som uppfyller de krav som anges i artikel 63.2 leden a, c, d och e och artikel 63a."

c) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Vid tillämpningen av led b ska medlemsstaterna medge kreditinstitut att inräkna delårs- eller årsöverskott redan innan stämmobeslut föreligger, dock endast om sådant överskott verifierats av de revisionsansvariga, och förutsatt att de behöriga myndigheterna finner det styrkt att beloppet räknats fram enligt de principer som anges i direktiv 86/635/EEG och att det beräknats netto, efter avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar."

8. Första stycket i artikel 61 ska ersättas med följande:

"Kapitalbasbegreppet såsom det definierats i artikel 57 leden a–h avser ett maximalt antal poster och maximala belopp som får medräknas. Medlemsstaterna ska ha frihet att besluta i vad mån dessa poster ska användas samt huruvida avdrag ska ske för andra poster än de som anges i artikel 57 leden i–r."

9. I artikel 63.2 ska följande stycke läggas till:

"De instrument som avses i artikel 57 ca ska uppfylla de krav som anges i leden a, c, d och e i den här artikeln."

10. Följande artikel ska införas:

"Artikel 63a

1. De instrument som avses i artikel 57 ca ska uppfylla de krav som anges i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. Instrumenten ska vara odaterade eller ha en ursprunglig löptid på minst 30 år. Instrumenten får innefatta en eller flera köpoptioner som beslutas av emittenten, men de får inte lösas in tidigare än fem år efter emissionsdagen. Om bestämmelserna som reglerar odaterade instrument enligt de behöriga myndigheternas bedömning medför vissa incitament för att kreditinstitutet ska verkställa inlösen, ska sådana incitament inte inträffa förrän tidigast tio år efter emitteringsdatum. Bestämmelser som reglerar tidsbundna instrument får inte tillåta andra incitament till inlösen än som ges av förfalldagen.

Tidsbundna och odaterade instrument får endast återköpas eller lösas in efter förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna får ge tillstånd till detta under förutsättning att en sådan begäran görs på kreditinstitutets initiativ och att varken kreditinstitutets finansiella ställning eller dess solvens påverkas otillbörligt. De behöriga myndigheterna får begära att instituten ersätter ett visst instrument med sådana poster som har samma eller bättre kvalitet och som anges i artikel 57 a eller ca.

De behöriga myndigheterna ska kräva ett stopp för inlösen av tidsbundna instrument om kreditinstitutet inte uppfyller de kapitalkrav som anges i artikel 75 och får kräva ett sådant stopp för inlösen vid andra tillfällen på grundval av kreditinstitutets finansiella situation och solvens.

Den behöriga myndigheten får när som helst ge tillstånd till en förtida inlösen av tidsbundna eller odaterade instrument om det sker en förändring av gällande skatteregler eller bestämmelser om regleringsmässig klassificering av sådana instrument som inte kunde förutses på emissionsdagen.

3. De bestämmelser som reglerar instrumentet ska göra det möjligt för kreditinstitutet att vid behov ställa in betalningen av ränta eller utdelningar för en obegränsad period, på icke-kumulativ grund.

Kreditinstitutet ska emellertid ställa in sådana betalningar om de inte är förenliga med de kapitalkrav som anges i artikel 75.

De behöriga myndigheterna får kräva att sådana betalningar ställs in på grund av kreditinstitutets finansiella situation och solvens. En sådan åtgärd ska inte påverka kreditinstitutets rätt att ersätta betalningen av ränta eller utdelning med en betalning i form av ett instrument som anges i artikel 57 a, under förutsättning att en sådan mekanism gör det möjligt för kreditinstitutet att bevara sina finansiella resurser. En sådan ersättning kan komma att omfattas av särskilda villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

4. I de bestämmelser som reglerar instrumentet ska det föreskrivas att kapital, icke betalda räntor eller utdelning ska vara av sådan art att de absorberar förluster och inte förhindrar en rekapitalisering av kreditinstitutet genom lämpliga mekanismer som utarbetas av Europeiska banktillsynskommittén i enlighet med punkt 6.

5. Om kreditinstitutet går i konkurs eller likvideras ska instrumenten prioriteras efter de poster som anges i artikel 63.2.

6. Europeiska banktillsynskommittén ska ta fram riktlinjer för konvergensen i tillsynspraxis med avseende på de instrument som avses i punkt 1 i den här artikeln och artikel 57 a och ska övervaka deras tillämpning. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen se över tillämpningen av den här artikeln och avlägga rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag för att säkerställa kvalitet hos kapitalbasen.”

11. I artikel 65.1 ska led a ersättas med följande:

- ”a) Minoritetsintressen som avses i artikel 21 i direktiv 83/349/EEG, då metoden för global integration tillämpas. Instrument som avses i artikel 57 ca och som ger upphov till minoritetsintressen ska uppfylla kraven i artikel 63.2 leden a, c, d och e samt artiklarna 63a och 66.”

12. Artikel 66 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. För de poster som anges i artikel 57 d–h ska följande gränsvärden gälla:

- a) Det totala beloppet av posterna i artikel 57 d–h får inte överskrida maximalt 100 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.
- b) Det totala beloppet av posterna i artikel 57 g–h får inte överskrida maximalt 50 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.

1a. Trots vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln ska följande gränsvärden gälla för det totala beloppet av posterna i artikel 57 ca:

- a) Instrument som måste konverteras i en kritisk situation och som får konverteras på den behöriga myndighetens initiativ när som helst på grundval av emittentens finansiella situation och solvens till poster som anges i artikel 57 a inom ett i förväg bestämt intervall får totalt inte överskrida maximalt 50 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln.
- b) Inom det gränsvärde som anges i led a i denna punkt får alla övriga instrument inte överskrida maximalt 35 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i artikel 57.
- c) Inom de gränsvärden som anges i leden a och b i denna punkt får tidsbundna instrument och instrument som enligt bestämmelser inrymmer ett incitament för kreditinstitutet att verkställa en inlösen sammantaget inte överskrida maximalt 15 % av posterna i leden a–ca minus i, j och k i artikel 57.
- d) Beloppet av de poster som överstiger de gränsvärden som angetts i leden a, b och c ska omfattas av de gränsvärden som anges i punkt 1 i denna artikel.

2. Det totala beloppet av posterna i artikel 57 l–r ska till hälften dras från det totala beloppet av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln, och till hälften från det totala beloppet av posterna i leden d–h i den artikeln, sedan de gränsvärden som anges i punkt 1 i den artikeln har tillämpats. Om hälften av det totala beloppet av posterna i artikel 57 l–r överstiger det totala antalet poster i leden d–h i den artikeln ska överskottet dras från det totala beloppet av posterna i leden a–ca minus i, j och k i den artikeln. Posterna i artikel 57 r ska inte dras ifrån om de har tagits med i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpning av artikel 75 enligt vad som anges i del 4 i bilaga IX.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De behöriga myndigheterna får ge kreditinstitut tillstånd att tillfälligt överskrida de gränsvärden som anges i punkterna 1 och 1a i kritiska situationer.”

13. Underrubriken av avdelning V kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 2 ”Beräkning av kapitalkrav” ska ersättas med ”Krav på beräkning och rapportering”.

14. I artikel 74.2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”För kreditinstitutens meddelande av dessa beräkningar ska de behöriga myndigheterna från den 31 december 2012 tillämpa enhetlig utformning och frekvens samt datum för rapportering. För att underlätta detta ska Europeiska banktillsynskommittén utarbeta riktlinjer för att inom gemenskapen införa en enhetlig utformning för rapporteringen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutens verksamhet och till dess komplexitetsgrad.”

15. Artikel 81.2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett externt ratinginstitut valbart för det ändamål som avses i artikel 80 utan att först ha övertygat sig om att dess värderingsmetoder uppfyller kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens, och att de kreditvärderingar de leder till uppfyller kraven på trovärdighet och transparens. Därvid ska de behöriga myndigheterna beakta de tekniska kriterier som anges i del 2 i bilaga VI. Om ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (*) ska de behöriga myndigheterna anse att kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens när det gäller dess värderingsmetoder är uppfyllda.

(*) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.”

16. Artikel 87 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. Om exponeringar i form av ett företag för kollektiva investeringar (fondföretag) uppfyller de kriterier som anges i punkterna 77 och 78 i del 1 i bilaga VI och kreditinstitutet har kännedom om fondföretagets samtliga eller en del av underliggande exponeringar, ska kreditinstitutet tillämpa genomsyn till dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt. Punkt 12 ska tillämpas för den del av fondföretagets underliggande exponeringar som kreditinstitutet inte känner till eller inte rimligtvis kunde känna till. Punkt 12 ska särskilt tillämpas när det skulle bli orimligt betungande för kreditinstitutet att tillämpa genomsyn till de underliggande exponeringarna i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster enligt de metoder som anges i detta underavsnitt.

Om kreditinstitutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta underavsnitt för samtliga eller delar av fondföretagets underliggande exponeringar, ska de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:

a) För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i artikel 86.1 e: den metod som redovisas i punkterna 19–21 i del 1 i bilaga VII.

b) För alla övriga underliggande exponeringar: den metod som anges i artiklarna 78–83 med följande ändringar:

i) För exponeringar som omfattas av en specifik riskvikt för exponeringar utan kreditbetyg eller som placerats i det kreditkvalitetssteg som har den högsta riskvikten för en viss exponeringsklass, ska riskvikten multipliceras med två men får inte vara högre än 1 250 %.

ii) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara minst 5 %.

Om kreditinstitutet vid tillämpning av led a inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalbolag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar, ska det behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 154.6 får artikel 89.1 tillämpas under förutsättning att det godkänns av de behöriga myndigheterna, om dessa exponeringar, tillsammans med kreditinstitutets

direkta exponeringar i denna exponeringsklass, inte är betydande i den mening som avses i artikel 89.2.”

b) I punkt 12 ska andra stycket ersättas med följande:

”Som alternativ till den metod som beskrivs i första stycket får kreditinstituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondföretagets underliggande exponeringar i enlighet med de metoder som anges i punkt 11 a och b, under förutsättning att beräkningens och rapportens korrekthet kan säkerställas på ett tillfredsställande sätt.”

17. I artikel 89.1 d ska inledningen ersättas med följande:

”d) Exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar och deras delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt administrativa organ, förutsatt att”.

18. Artikel 97.2 ska ersättas med följande:

”2. De behöriga myndigheterna får inte förklara ett externt ratinginstitut valbart enligt punkt 1 i den här artikeln utan att ha övertygat sig om att det uppfyller kraven i artikel 81, med beaktande av de tekniska kriterierna i del 2 i bilaga VI, och att det har visat prov på förmåga inom området för värdepapperisering, vilket kan styrkas genom en stark ställning på marknaden. Om ett externt ratinginstitut är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 ska de behöriga myndigheterna anse att kraven på objektivitet och oberoende samt fortlöpande översyn och transparens när det gäller dess värderingsmetoder är uppfyllda.”

19. Artikel 106 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Exponeringar omfattar inte följande poster:

- a) Vid valutatransaktioner: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två arbetsdagar efter betalning.
- b) Vid köp eller försäljning av värdepapper: exponeringar som uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller värdepapperen har levererats, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster eller vid clearing-, avvecklings- och förvaringstjänster för finansiella

instrument för kunders räkning: försenat mottagande av finansiering och andra exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter och som inte varar längre tid än till följande bankdag.

d) Vid tillhandahållande av tjänster som avser penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing och avveckling i alla valutor och korrespondentbanktjänster, intradagexponeringar gentemot de kreditinstitut som tillhandahåller dessa tjänster.

Europeiska banktillsynskommittén ska ta fram riktlinjer i syfte att uppnå ökad samstämmighet när det gäller tillsynspraxis vid tillämpning av undantagen i leden c och d.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning när det gäller de exponeringar som anges i artikel 79.1 m, o och p ska ett kreditinstitut, om det föreligger en exponering mot underliggande tillgångar, utvärdera arrangemanget eller dess underliggande exponeringar, eller båda. I det syftet ska kreditinstitutet utvärdera den ekonomiska substansen och riskerna i samband med transaktionens struktur.”

20. Artikel 107 ska ersättas med följande:

”Artikel 107

Vid beräkning av exponeringarnas värde i enlighet med detta avsnitt avses med ’kreditinstitut’ även privata och offentliga företag samt deras filialer som motsvarar definitionen av ’kreditinstitut’ och som är auktoriserade i ett tredjeland.”

21. Artikel 110 ska ersättas med följande:

”Artikel 110

1. Ett kreditinstitut ska rapportera följande information om alla stora exponeringar till de behöriga myndigheterna, inklusive de stora exponeringar som är undantagna från tillämpningen av artikel 111.1:

- a) Identifiering av kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning gentemot vilken kreditinstitutet har en stor exponering.
- b) Exponeringens värde innan man tar hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen, i tillämpliga fall.
- c) Typen av kreditriskskydd, förbetalt eller ej, om sådant används.
- d) Exponeringens värde sedan man tagit hänsyn till effekten av kreditriskreduceringen som beräknats enligt artikel 111.1.

Om det gäller ett kreditinstitut som tillämpar artiklarna 84–89 ska dess 20 största exponeringar på gruppbasis, med undantag av dem som undantas från tillämpningen av artikel 111.1, redovisas för de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva att rapporteringen sker minst två gånger per år. De behöriga myndigheterna ska från den 31 december 2012 tillämpa enhetliga format, intervall och tidpunkter för hur kreditinstitutet rapporterar dessa beräkningar. För att underlätta detta ska Europeiska banktillsynskommittén utarbeta riktlinjer för att inom gemenskapen införa en enhetlig utformning för rapporteringen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet och till dess komplexitetsgrad.

3. Medlemsstaterna ska kräva av kreditinstitut att de i största mån analyserar sina exponeringar mot emittenter av säkerheter, tillhandahållare av icke förbetalt kreditriskskydd och underliggande tillgångar enligt artikel 106.3 när det gäller möjliga koncentrationer och när så är lämpligt vidtar åtgärder eller rapporterar viktiga resultat till den behöriga myndigheten.”

22. Artikel 111 ska ersättas med följande:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ett kreditinstitut får inte ådra sig en exponering, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, gentemot en kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning vars värde överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Om kunden är ett institut eller om en grupp av kunder med inbördes anknytning inbegriper ett eller flera institut, ska detta värde inte överstiga det högsta beloppet av antingen 25 % av kreditinstitutets kapitalbas eller 150 miljoner EUR, förutsatt att summan av exponeringsvärdena, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, gentemot alla kunder med inbördes anknytning som inte utgör institut inte överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Om beloppet på 150 miljoner EUR överstiger 25 % av kreditinstitutets kapitalbas, ska värdet på exponeringen, efter det att hänsyn tagits till effekten av kreditriskreduceringen i enlighet med artiklarna 112–117, inte överstiga ett rimligt gränsvärde i förhållande till kreditinstitutets kapitalbas. Detta gränsvärde ska fastställas av kreditinstitutet och vara förenligt med de riktlinjer och förfaranden som avses i bilaga V punkt 7 för att bemöta och kontrollera koncentrationsrisker och får inte överstiga 100 % av kreditinstitutets kapitalbas.

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR och ska informera kommissionen om detta.”

b) Punkterna 2 och 3 ska utgå.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Ett kreditinstitut ska vid varje tidpunkt iaktta den i punkt 1 föreskrivna relevanta gränsen för sina exponeringar. Om en exponering i undantagsfall överstiger denna gräns ska detta förhållande utan dröjsmål anmälas till de behöriga myndigheterna som, när omständigheterna föranleder det, får medge kreditinstitutet en viss tidsfrist inom vilken det ska se till att gränsvärdet iakttas.

Om beloppet på 150 miljoner EUR i punkt 1 är tillämpligt, får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att gränsen på 100 % i förhållande till kreditinstitutets kapitalbas överskrids.”

23. Artikel 112 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om inte annat följer av punkt 3 i den här artikeln ska en förutsättning för att kreditriskskydd (förbetalt eller ej) ska kunna erkännas, i de fall då detta är tillåtligt enligt artiklarna 113–117, vara att detta sker i enlighet med de krav för godtagbarhet och andra minimikrav som anges i artiklarna 90–93.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Med avseende på tillämpningen av detta avsnitt ska ett kreditinstitut inte ta hänsyn till den säkerhet som avses i punkterna 20–22 i del 1 i bilaga VIII, med mindre det tillåts enligt artikel 115.”

24. Artikel 113 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska utgå.

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”3. Följande exponeringar ska undantas från tillämpningen av artikel 111.1:”

ii) Leden e och f ska ersättas med följande:

”e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83, eller som utgör andra exponeringar mot sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83.

- f) Exponeringar gentemot de motparter som anges i artikel 80.7 eller 80.8, om de skulle tilldelas riskvikten 0 % enligt artiklarna 78–83. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de undantas från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.”
- iii) Led i ska ersättas med följande:
- ”i) Exponeringar på grund av utnyttjade kreditfaciliteter som klassificeras som lågriskposter utanför balansräkningen i bilaga II och under förutsättning att ett avtal har ingåtts med kunden eller gruppen av kunder med inbördes anknytning enligt vilket faciliteten endast kan utnyttjas om det har fastställts att det inte kommer att leda till att gränsvärdet enligt artikel 111.1 överskrids.”
- iv) Leden j–t ska utgå.
- v) Tredje, fjärde och femte styckena ska utgå.
- c) Följande punkt ska läggas till:
- ”4. Medlemsstaterna får helt eller devis undanta följande exponeringar från tillämpningen av artikel 111.1:
- a) Täckta obligationer enligt villkoren i punkterna 68, 69 och 70 i del 1 i bilaga VI.
- b) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på delstatliga regeringar eller lokala myndigheter i medlemsstater där sådana krav skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83, eller som utgör andra exponeringar mot sådana delstatliga regeringar eller lokala myndigheter, eller som de garanterar, och som skulle tilldelas riskvikten 20 % enligt artiklarna 78–83.
- c) Trots vad som sägs i punkt 3 f i den här artikeln: exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, som ett kreditinstitut har gentemot sitt moderföretag, till andra dotterbolag till det moderföretaget eller till kreditinstitutets egna dotterbolag, under förutsättning att de företagen är föremål för samma gruppbaseade tillsyn som kreditinstitutet självt, i enlighet med detta direktiv eller med motsvarande standarder som gäller i ett tredje land. Exponeringar som inte uppfyller dessa kriterier, oavsett om de är undantagna från artikel 111.1 eller ej, ska behandlas som exponeringar gentemot tredje part.
- d) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar, även andelar eller andra typer av innehav, gentemot regionala eller centrala kreditinstitut till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och som enligt dessa bestämmelser är ansvariga för likviditetsutjämning inom nätverket.
- e) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut som på icke-konkurrensutsatt grund erbjuder lån enligt bestämmelser i lag eller sin bolagsordning för att främja specifika sektorer i ekonomin under någon form av statlig övervakning och med begränsningar för utnyttjandet av sådana lån, under förutsättning att respektive exponeringar uppkommer genom sådana lån som förmedlas till låntagarna via andra kreditinstitut.
- f) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot kreditinstitut, förutsatt att dessa exponeringar inte utgör sådana instituts kapitalbas, inte varar längre än till påföljande bankdag och inte är angivna i en viktig handelsvaluta.
- g) Tillgångsposter som utgörs av fordringar på centralbanker i form av föreskrivna minimireserver som förvaras på dessa centralbanker och som anges i deras nationella valutor.
- h) Om den behöriga myndigheten beslutar det, tillgångsposter som utgörs av fordringar på nationella regeringar i form av lagstadgade likviditetskrav som hålls i statspapper och som anges och finansieras i deras nationella valutor, förutsatt att den kreditvärdering av dessa stater som utfärdats av ett utsett externt ratinginstitut, motsvarar ’investment grade’.
- i) 50 % av rembuser med medel-lågrisk utanför balansräkningen och utnyttjade kreditmöjligheter med medel-lågrisk utanför balansräkningen enligt bilaga II och efter godkännande av de behöriga myndigheterna, 80 % av andra garantier än kreditgarantier som grundas på bestämmelser i lag eller föreskrifter och som av ömsesidiga garantifonder med ställning som kreditinstitut ställs ut till medlemmar.
- j) Rättsligt föreskrivna garantier som används när ett hypotekslån som finansieras genom utfärdande av hypoteksobligationer betalas till låntagaren före den slutliga registreringen av hypoteket i fastighetsregistret, förutsatt att garantin inte används för att minska risken i beräkningen av det riskvägda tillgångsbeloppet.”
25. Artikel 114 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Med förbehåll för punkt 3 i den här artikeln får ett kreditinstitut i fråga om beräkningen av exponeringars värde för det ändamål som avses i artikel 111.1 tillämpa ’fullständigt justerat exponeringsvärde’ beräknat enligt artiklarna 90–93 med beaktande av kreditriskreducering, volatilitetsjusteringar och eventuell löptidsobalans (E*).”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Med förbehåll för punkt 3 i denna artikel får ett kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89, om det enligt de behöriga myndigheternas bedömning kan skatta de finansiella säkerheternas effekter på sina exponeringar separat från andra LGD-relaterade aspekter, tillämpa dessa skattade effekter vid beräkningen av exponeringsvärden enligt artikel 111.1.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Kreditinstitut som har tillstånd att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer för en exponeringsklass enligt artiklarna 84–89 och som inte beräknar värdet på sina exponeringar enligt den metod som avses i första stycket i denna punkt får använda den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som anges i artikel 117.1 b för beräkningen av exponeringarnas värde.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Ett kreditinstitut som använder den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller som har tillstånd att använda den metod som beskrivs i punkt 2 i denna artikel vid beräkning av exponeringsvärden för det ändamål som avses i artikel 111.1 ska genomföra återkommande stresstester av sina kreditriskkoncentrationer, även i fråga om det realiserbara värdet av eventuellt mottagen säkerhet.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Om ett sådant stresstest visar på ett lägre realiserbart värde av en mottagen säkerhet än vad som skulle få beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2 i denna artikel, ska värdet av den säkerhet som får tas med i beräkningen av exponeringsvärden för det ändamål som avses i artikel 111.1 minskas i motsvarande grad.”

iii) I femte stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Strategier och förfaranden i fall då ett stresstest visar på ett lägre realiserbart värde för säkerheter än som beaktas när man utnyttjar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter eller den metod som beskrivs i punkt 2.”

d) Punkt 4 ska utgå.

26. Artikel 115 ska ersättas med följande:

”Artikel 115

1. Vid tillämpning av detta avsnitt får ett kreditinstitut minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på den berörda bostadsfastigheten, om något av följande villkor är uppfyllt:

- Exponeringarna är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag från år 1991 eller senare lagstiftning med motsvarande innehåll.
- Exponeringarna avser transaktioner med fastighetsleasing där leasegivaren bibehåller fullt ägande av bostadsfastigheterna som leasats så länge som leasetagaren inte har utövat sin rätt att köpa.

Värdet på fastigheten ska beräknas på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna, på grundval av försiktiga värderingsstandarder som anges i lagar och andra författningar. Värderingen ska genomföras minst en gång vart tredje år för bostadsfastigheter.

Kraven i bilaga VIII del 2 punkt 8 och i bilaga VIII del 3 punkterna 62–65 ska gälla vid tillämpningen av denna punkt.

Med bostadsfastighet avses en bostad som utnyttjas eller som hyrs ut av ägaren.

2. Ett kreditinstitut får för att uppfylla kraven i detta avsnitt minska exponeringens värde med upp till 50 % av värdet på den berörda kommersiella fastigheten, men enbart om de berörda behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den kommersiella fastigheten är belägen tillåter att följande exponeringar erhåller en riskviktning på 50 % i enlighet med artiklarna 78–83:

- Exponeringar som är säkrade genom panträtt i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, eller genom aktier i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag från år 1991 eller senare lagstiftning med motsvarande innehåll, när det gäller kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter.
- Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om kontorsfastigheter och andra kommersiella fastigheter.

Värdet på fastigheten ska beräknas på ett sätt som tillfredsställer de behöriga myndigheterna, på grundval av försiktiga värderingsstandarder som anges i lagar och andra författningar.

De kommersiella fastigheterna ska vara helt uppförda, uthyrda och generera rimliga intäkter i form av hyror.”

27. Artikel 116 ska utgå.

28. Artikel 117 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När en exponering gentemot en kund garanteras av en tredje part eller när det finns säkerhet i form av värdepapper utgivna av en tredje part får ett kreditinstitut

a) behandla den garanterade delen av exponeringen som om den gällde mot garantigivaren i stället för mot kunden, under förutsättning att den ogaranterade exponeringen mot garantigivaren skulle ha tilldelats en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den osäkrade exponeringen mot kunden enligt artiklarna 78–83,

b) behandla den del av exponeringen som har säkerhet i form av marknadsvärdet på erkända säkerheter som om den gjorts mot tredje part i stället för mot kunden, om exponeringen garanteras genom säkerhet och under förutsättning att den säkrade delen av exponeringen skulle åsättas en motsvarande eller lägre riskvikt jämfört med riskvikten för den osäkrade exponeringen gentemot kunden enligt artiklarna 78–83.

Den metod som anges i första stycket led b får inte användas av ett kreditinstitut om det föreligger en obalans mellan löptiden för exponeringen och löptiden för skyddet.

Vid tillämpning av detta avsnitt får ett kreditinstitut använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den metod som anges i första stycket led b enbart om det har tillstånd att använda både den fullständiga metoden för finansiella säkerheter och den förenklade metoden för finansiella säkerheter vid tillämpning av artikel 75 a."

b) I punkt 2 ska inledningen ersättas med följande:

"2. När ett kreditinstitut tillämpar en behandling enligt punkt 1 a"

29. Artikel 119 ska utgå.

30. Följande avsnitt ska läggas till i kapitel 2:

"Avsnitt 7

Exponeringar mot överförda kreditrisker

Artikel 122a

1. Ett kreditinstitut som inte agerar som originator, medverkande institut eller ursprunglig långgivare ska endast vara exponerat mot kreditrisken i en värdepapperiseringsposition i eller utanför sitt handelslager om originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren uttryckligen har meddelat kreditinstitutet att den (eller det) kommer

att bibehålla, på löpande basis, ett väsentligt ekonomiskt intresse netto som under inga omständigheter får understiga 5 %.

I denna artikel avses med 'bibehållande av ett ekonomiskt intresse netto'

a) bibehållande av minst 5 % av det nominella värdet av varje tranch som sålts eller överförs till investerarna,

b) vid värdepapperisering av rullande exponeringar, bibehållande av originatorns andel på minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna,

c) bibehållande av slumpvis utvalda exponeringar som motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna, och som annars skulle ha värdepapperiserats i den aktuella transaktionen, förutsatt att antalet potentiella värdepapperiserade exponeringar ursprungligen inte understiger 100, eller

d) bibehållande av den tranch som är i första-förlustläge och, om så är nödvändigt, andra trancher som har samma eller högre riskprofil än de som överförs eller sålts till investerare, och som inte har kortare löptid än de som överförs eller sålts till investerare, så att bibehållandet totalt motsvarar minst 5 % av det nominella värdet av de värdepapperiserade exponeringarna.

Ekonomiskt intresse netto mäts vid ursprungstidpunkten och ska upprätthållas fortlöpande. Det får inte omfattas av någon kreditriskreducering, några korta positioner eller andra säkringar. Det ekonomiska intresset netto ska bestämmas av det nominella värdet för poster utanför balansräkningen.

I denna artikel avses med 'fortlöpande' att bibehållna positioner, intressen och exponeringar inte skyddas eller säljs.

Bibehållandekraven ska inte tillämpas mer än en gång för en given värdepapperisering.

2. När ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt holdingbolag inom EU eller ett av dess dotterbolag i egenskap av originator eller medverkande kreditinstitut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansinstitut som omfattas av gruppbaserad tillsyn kan kravet i punkt 1 uppfyllas på grundval av det konsoliderade läget för det närliggande moderkreditinstitutet inom EU eller det finansiella holdingbolaget inom EU. Denna punkt är tillämplig endast om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansinstitut som gav upphov till de värdepapperiserade exponeringarna själva har åtagit sig att följa de krav som anges i punkt 6 och i god tid till originatorn eller det medverkande kreditinstitutet och till moderkreditinstitutet inom EU eller det finansiella holdingföretaget inom EU överlämna de uppgifter som behövs för att uppfylla kraven i punkt 7.

3. Punkt 1 ska inte gälla när de värdepapperiserade exponeringarna är fordringar eller villkorade fordringar på, eller helt, ovillkorligt och oåterkalleligt garanterade av

- a) nationella regeringar eller centralbanker.
- b) delstatliga regeringar, lokala myndigheter eller offentliga organ i medlemsstaterna,
- c) institut som har tilldelats riskvikten 50 % eller mindre enligt artiklarna 78–83, eller
- d) multilaterala utvecklingsbanker.

Punkt 1 ska inte gälla

- a) transaktioner som grundar sig på ett klart, transparent och allmänt tillgängligt index där de underliggande referensenheter är identiska med de enheter som ingår i ett index av enheter som har stor omsättning eller som är andra överlåtbara värdepapper än värdepapperiseringspositioner,
- b) syndikerade lån, förvärvade fordringar eller kreditvapen när dessa instrument inte används för att paketera och/eller säkra en värdepapperisering som omfattas av punkt 1.

4. Kreditinstitut ska innan de investerar och vid behov därefter kunna redovisa för de behöriga myndigheterna för var och en av sina individuella värdepapperiseringspositioner att de har en heltäckande och grundlig förståelse för och har tillämpat formell policy och formella förfaranden som lämpar sig för positioner i och utanför handelslagret och som står i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiseringspositioner för att analysera och registrera följande:

- a) Den information som meddelats enligt punkt 1 av originatorer eller medverkande institut för att närmare ange det ekonomiska intresse netto i värdepapperiseringen som de fortlöpande bibehåller.
- b) Den enskilda värdepapperiseringspositionens riskegenskaper.
- c) Riskegenskaperna hos värdepapperiseringspositionens underliggande exponeringar.
- d) Originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens anseende och förluster vid tidigare värdepapperiseringar i värdepapperiseringspositionens relevanta underliggande exponeringsklasser.
- e) De uttalanden som gjorts och den information som givits av originatorer eller medverkande institut, eller av deras ombud eller rådgivare, om deras noggranna genomgång av de värdepapperiserade exponeringarna samt, i tillämpliga fall, av kvaliteten på säkerheterna för de värdepapperiserade exponeringarna.
- f) I tillämpliga fall, de metoder och begrepp på vilka värderingen av säkerheter för de värdepapperiserade exponeringarna baseras och de policyriktlinjer som

originatorn eller det medverkande kreditinstitutet har antagit för att garantera värderingsmannens oberoende.

- g) Alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet för kreditinstitutets värdepapperiseringsposition.

Kreditinstitut ska regelbundet utföra egna stresstester som lämpar sig för deras värdepapperiseringspositioner. I detta syfte kan kreditinstitutet förlita sig på finansiella modeller som utvecklats av ett externt ratinginstitut, under förutsättning att kreditinstitutet på anmodan kan visa att de före investeringen noggrant validerade relevanta antaganden i modellerna och modellernas struktur och att de förstår metoder, antaganden och resultat.

5. Kreditinstitut, som inte agerar som originatorer, medverkande kreditinstitut eller ursprungliga långgivare, ska införa formella förfaranden som lämpar sig för deras handelslager eller utanför handelslagret och som står i proportion till riskprofilen för deras investeringar i värdepapperiserade positioner för att löpande och i rätt tid övervaka information om utvecklingen av deras värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Detta ska i tillämpliga fall innehålla exponeringsslaget, procentandelen av lån som är obetalda 30, 60 respektive 90 dagar efter förfalldagen, fallissemangsfrekvens, frekvensen förskottsbetalade lån, lån som sagts upp, typ av säkerheter och huruvida de är bebodda, frekvensfördelningen av kreditpoäng eller andra mått för kreditvärdighet inom underliggande exponeringar, sektoriell och geografisk spridning, frekvensfördelning av belåningsgrader med intervallbredder som underlättar lämpliga känslighetsanalyser. I de fall de underliggande exponeringarna själva utgörs av värdepapperiseringspositioner ska kreditinstitutet ha informationen som anges i detta stycke inte endast beträffande de underliggande värdepapperiseringstrancherna, t.ex. emittentens namn och kreditvärdighet, utan även beträffande egenskaper och resultatutveckling för de grupper av tillgångar som ligger under dessa värdepapperiseringstrancher.

Kreditinstitut ska ha en grundlig förståelse för alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som skulle kunna ha en väsentlig inverkan på resultatet av deras exponeringar mot värdepapperiseringstransaktionen, t.ex. avtalsmässiga prioriteringsordningar för kontantflöden och därmed sammanhängande triggers, kreditförstärkningar, likviditetsförstärkningar, triggers för marknadsvärde och transaktionsspecifik definition av fallissemang.

I de fall kraven i punkterna 4 och 7 och i den här punkten i något väsentligt hänseende inte är uppfyllda på grund av kreditinstitutets försumlighet eller underlåtenhet, ska medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna fastställer en proportionerlig extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt (maximerad till 1 250 %) som, bortsett från denna punkt, gäller för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt del 4 i bilaga IX, och stegvis ökar riskvikten med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om 'due diligence'. De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt punkt 3 genom att minska den riskvikt som annars skulle fastställas enligt denna artikel avseende en värdepapperisering för vilken punkt 3 är tillämplig.

6. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska tillämpa samma sunda och väldefinierade kriterier för kreditgivning i enlighet med kraven i bilaga V, punkt 3 på exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar på de exponeringar som avses utgöra egna positioner. I detta syfte ska samma förfarande för att godkänna och, i förekommande fall, ändra, förnya och refinansiera krediter tillämpas av kreditinstitut som är originatorer och medverkande kreditinstitut. Kreditinstitut ska även tillämpa samma analysstandarder på ägarandelar eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part oavsett om sådana ägarandelar eller emissionsgarantier innehas i deras handelslager eller utanför handelslagret.

Om kraven i första stycket i denna punkt inte är uppfyllda, ska artikel 95.1 inte tillämpas av ett kreditinstitut som är originator och det kreditinstitutet ska inte ges tillåtelse att utsluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt kapitalkrav enligt detta direktiv.

7. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt punkt 1 att bibehålla ett ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen. Medverkande kreditinstitut och kreditinstitut som är originatorer ska säkerställa att framtida investerare har lätt och snabb tillgång till alla i sak relevanta uppgifter om kreditkvaliteten på och resultatutvecklingen för de enskilda underliggande exponeringarna, kassaflödena och säkerheterna för en värdepapperiseringsexponering samt sådan information som är nödvändig för att utföra heltäckande och väl underbyggda stresstester på kassaflöden och värden på säkerheter för de underliggande exponeringarna. I detta syfte ska 'i sak relevanta uppgifter' fastställas den dag då värdepapperiseringen sker och i tillämpliga fall beroende på värdepapperiseringens art därefter.

8. Punkterna 1–7 ska tillämpas på nya värdepapperiseringar som emitteras den 1 januari 2011 eller därefter. Punkterna 1–7 ska, efter den 31 december 2014, tillämpas på befintliga värdepapperiseringar, om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den dagen. De behöriga myndigheterna får besluta att tillfälligt upphäva de krav som avses i punkterna 1 och 2 under perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden.

9. De behöriga myndigheterna ska offentliggöra följande information:

- a) Senast den 31 december 2010, de allmänna kriterier och metoder som använts för att granska att punkterna 1–7 efterlevs.
- b) En sammanfattande beskrivning av resultatet av tillsynsmyndighetens granskning och en beskrivning av de åtgärder som föreskrivits till följd av bristande efterlevnad av punkterna 1–7 på årsbasis från och med den 31 december 2011, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel 1 avsnitt 2.

Kravet i denna punkt gäller med förbehåll för bestämmelserna i artikel 144 andra stycket.

10. Europeiska banktillsynskommittén ska rapportera årligen till kommissionen om hur de behöriga myndigheterna efterlever denna artikel. Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller denna artikel, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven på "due diligence" och riskhantering."

31. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

"b) Planering och samordning av tillsynsverksamheterna på löpande basis, inklusive när det gäller de verksamheter som avses i artiklarna 123, 124 och 136 i kapitel 5 och i bilaga V, i samarbete med berörda behöriga myndigheter.

c) Planering och samordning av tillsynsverksamheten i samarbete med de berörda behöriga myndigheterna och vid behov med centralbankerna, som en förberedelse inför och under kritiska situationer, inklusive negativ utveckling i kreditinstitut eller på finansmarknader, om möjligt med användning av befintliga fastställda informationskanaler för underlättande av krishantering.

Den planering och samordning av tillsynsverksamheten som avses i led c inkluderar de undantagsåtgärder som anges i artikel 132.3 b, förberedelse av gemensamma utvärderingar, genomförande av krisplaner och information till allmänheten."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingbolag i en medlemsstat ska göra allt som står i deras makt för att fatta ett gemensamt beslut om tillämpningen av artiklarna 123 och 124 för att avgöra huruvida den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till dess finansiella situation och riskprofil och den nivå på kapitalbasen som krävs för att tillämpa artikel 136.2 på var och en av enheterna inom bankgruppen på en konsoliderad grund.

Det gemensamma beslutet ska fattas senast fyra månader efter det att den samordnande tillsynsmyndigheten har lämnat en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen i enlighet med artiklarna 123 och 124 till övriga relevanta behöriga myndigheter. I det gemensamma beslutet ska även vederbörlig hänsyn tas till relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag i enlighet med artiklarna 123 och 124.

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och skickas till moderkreditinstitutet i EU av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om man inte kan komma överens ska den samordnande tillsynsmyndigheten på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska banktillsynskommittén. Den samordnande tillsynsmyndigheten får samråda med Europeiska banktillsynskommittén på eget initiativ.

Om de behöriga myndigheterna inte har fattat ett sådant gemensamt beslut inom fyra månader ska beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 fattas på gruppbasis av den samordnande tillsynsmyndigheten med vederbörligt beaktande av relevanta behöriga myndigheters bedömning av risken hos dotterföretag.

Beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 ska fattas individuellt eller på undergruppsbasis av de behöriga myndigheter som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller till ett finansiellt moderholdingbolag inom EU, med vederbörligt beaktande av synpunkter och invändningar som framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten.

Besluten ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering och ta hänsyn till de övriga myndigheternas riskvärdering, synpunkter och invändningar som framförts under fyramånadersperioden. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska överlämna dokumentet till alla berörda behöriga myndigheter och moderkreditinstitutet inom EU.

Om Europeiska banktillsynskommittén har tillfrågats ska alla behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd.

Det gemensamma beslut som avses i första stycket och varje beslut som fattas av de berörda myndigheterna i avsaknad av ett gemensamt beslut ska betraktas som avgörande och tillämpas av de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten.

Det gemensamma beslut som avses i första stycket och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med fjärde och femte styckena ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EU gör en skriftlig och fullständig motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om en uppdatering av beslutet om tillämpningen av artikel 136.2. I det sistnämnda fallet får uppdateringen tas upp bilateralt mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.

Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller den process för ett gemensamt beslutsfattande som avses i denna punkt och när det gäller tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 i syfte att underlätta gemensamma beslut.”

32. Artikel 130.1 ska ersättas med följande:

”1. Om en kritisk situation uppstår, inklusive en negativ utveckling på finansmarknaderna, som kan äventyra likviditeten på marknaden och stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten med beaktande av kapitel 1 avsnitt 2 snarast möjligt underrätta de myndigheter som avses i artikel 49 fjärde stycket och artikel 50 och förmedla all information som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter. Dessa skyldigheter ska gälla för alla de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125 och 126 och för den behöriga myndighet som anges i artikel 129.1.

Om den myndighet som avses i artikel 49 fjärde stycket blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket i denna punkt, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 125 och 126.

Om möjligt ska den behöriga myndigheten och den myndighet som avses i artikel 49 fjärde stycket använda befintliga fastställda informationskanaler.”

33. Följande artikel ska införas:

”Artikel 131a

1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 129 och 130.1 och, med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i punkt 2 i den här artikeln och gemenskapslagstiftningens krav, tillse att samordning och samarbete vid behov sker med berörda myndigheter i tredjeländer.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett ramverk åt den samordnande tillsynsmyndigheten och övriga behöriga myndigheter för att utföra följande uppgifter:

- a) Utbyta information.
- b) Enas om en frivillig fördelning av uppgifter och frivillig delegering av ansvarsområden, där så är lämpligt.
- c) Fastställa program för tillsynsgranskning, baserat på en riskvärdering av gruppen i enlighet med artikel 124.
- d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de informationsförfrågningar som anges i artiklarna 130.2 och 132.2.

e) Konsekvent tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv i samtliga enheter inom en bankgrupp, utan att det påverkar de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom gemenskapslagstiftningen.

f) Tillämpa artikel 129.1 c med hänsyn tagen till arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.

De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt kapitel 1 avsnitt 2 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information inom tillsynskollegiet. Tillsynskollegiers inrättande och funktion får inte påverka de behöriga myndigheternas rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.

2. Kollegiernas inrättande och funktion ska baseras på sådana skriftliga avtal som avses i artikel 131 och som den samordnande tillsynsmyndigheten utarbetar efter samråd med de berörda behöriga myndigheterna.

Europeiska banktillsynskommittén ska utarbeta riktlinjer för kollegiernas operativa funktion, bland annat när det gäller artikel 42a.3.

De behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen av dotterföretagen till ett moderkreditinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingbolag inom EU och de behöriga myndigheterna i ett värdland där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats, centralbanker i tillämpliga fall och tredjeländers behöriga myndigheter när det är motiverat och om det finns krav på konfidentialitet som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i kapitel 1 avsnitt 2, kan delta i tillsynskollegierna.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska leda kollegiets sammanträden och besluta vilka behöriga myndigheter som får delta i ett visst kollegiesammanträde eller en viss aktivitet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska hålla alla medlemmar av kollegiet fullt informerade i förväg om att sådana sammanträden anordnas, om de huvudfrågor som ska diskuteras och om de aktiviteter som kommer att tas upp. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska även i tid ge alla kollegieledamöter full information om de åtgärder som vidtagits vid dessa möten eller de åtgärder som genomförts.

Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut ska ta hänsyn till relevansen av den tillsynsverksamhet som ska planeras eller samordnas för dessa myndigheter, särskilt den potentiella effekten enligt artikel 40.3 för stabiliteten i det finansiella systemet i de berörda medlemsstaterna och skyldigheterna enligt artikel 42a.2.

Med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i kapitel 1 avsnitt 2 ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera Europeiska banktillsynskommittén om verksamheten i tillsynskollegiet, bland annat i kritiska situationer, och meddela all information som är särskilt relevant till den kommittén för att uppnå samstämmighet i tillsynen.”

34. Artikel 132 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 d ska hänvisningen till artikel 136 ersättas av en hänvisning till artikel 136.1.

b) I punkt 3 b ska hänvisningen till artikel 136 ersättas av en hänvisning till artikel 136.1.

35. Artikel 150 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden k och l ersättas med följande:

”k) Förteckningarna över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen i bilagorna II och IV.

l) Anpassningar av bestämmelserna i bilagorna III och V–XII för att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna, särskilt i fråga om nya finansiella produkter, eller utvecklingen av redovisningsstandarder och krav som tar hänsyn till gemenskapslagstiftningen, eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis.”

b) I punkt 2 ska led c ersättas med följande:

”c) Förtydligande av de undantag som anges i artikel 113.”

36. I artikel 153 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp med avseende på tillämpningen av punkt 4 i del 1 i bilaga VI ska till och med den 31 december 2015 samma riskvikt åsättas exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar eller centralbanker vilka är uttryckta och finansierade i en medlemsstats nationella valuta som skulle tillämpas på sådana exponeringar som uttrycks och finansieras i den egna nationella valutan.”

37. I artikel 154 ska följande punkter läggas till:

”8. Kreditinstitut som inte senast den 31 december 2010 uppfyller de gränsvärden som anges i artikel 66.1a ska utveckla strategier och förfaranden för nödvändiga åtgärder för att lösa denna situation före de datum som anges i punkt 9 i den här artikeln.

Dessa åtgärder ska granskas i enlighet med artikel 124.

9. Instrument som den 31 december 2010 enligt nationell lag betraktades som likvärdiga med de poster som anges i artikel 57 a, b och c, men som inte omfattas av artikel 57 a eller som inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 63a, ska anses omfattas av artikel 57 ca till och med den 31 december 2040, med förbehåll för följande begränsningar:

- a) Upp till och med 20 % av summan av artikel 57 a–ca, minus summan av artikel 57 i, j och k mellan 10 och 20 år efter den 31 december 2010.
- b) Upp till och med 10 % av summan av artikel 57 a–ca, minus summan av artikel 57 i, j och k mellan 20 och 30 år efter den 31 december 2010.

Till och med den 31 december 2010 ska Europeiska banktillsynskommittén övervaka utfärdandet av dessa instrument.

10. Såvitt avser avsnitt 5 ska tillgångsposter som utgörs av fordringar på och andra exponeringar gentemot institut som uppstått före den 31 december 2009 fortsätta att bli föremål för samma behandling som tillämpades enligt artiklarna 115.2 och 116 i deras lydelse före den 10 november 2009, dock inte längre än till den 31 december 2012.

11. Fram till den 31 december 2012 ska den tidsperiod som avses i artikel 129.3 vara sex månader.”

38. Artikel 156 ska ersättas med följande:

”Artikel 156

Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter regelbundet kontrollera om detta direktiv i sin helhet tillsammans med direktiv 2006/49/EG väsentligt påverkar konjunkturcykeln och med stöd av denna granskning överväga om eventuella åtgärder för att komma till rätta med situationen är motiverade.

Med stöd av denna analys och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter ska kommissionen vartannat år upprätta en rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Bidrag från kredittagande och kreditgivande parter ska beaktas på ett rimligt sätt när rapporten utarbetas.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen se över detta direktiv i dess helhet för att tillgodose behovet av en bättre analys och hantering av tillsynsproblem på makronivå, och denna översyn ska omfatta en genomgång av följande:

- a) Åtgärder som dämpar konjunkturcykelns upp- och nedgångar, inklusive behovet att kreditinstitut i goda tider bygger upp stora konjunkturutmärkande buffertar som kan användas under en nedgång.
- b) Den logiska grunden för beräkningen av kapitalkraven enligt detta direktiv.
- c) Kompletterande åtgärder utöver riskbaserade krav på kreditinstitut för att bidra till att begränsa skuldsättningsgraden i banksystemet.

Kommissionen ska lägga fram en rapport om ovanstående frågor till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Kommissionen ska så snart som möjligt och i vart fall senast den 31 december 2009 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om behovet av ytterligare reformer av tillsynssystemet, inbegripet relevanta artiklar i detta direktiv, och, i enlighet med tillämpliga förfaranden i fördraget, eventuella lagstiftningsförslag.

Senast den 1 januari 2011 ska kommissionen göra en översyn av Europeiska banktillsynskommitténs framsteg med den enhetliga utformningen, frekvensen samt datumen för rapporter enligt artikel 74.2. På grundval av denna översyn ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet.

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av detta direktiv, med särskilt tonvikt på samtliga aspekter i artiklarna 68–73 samt artikel 80.7 och 80.8 och dess tillämpning på mikroreditfinansiering, och översända denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om tillämpningen av artikel 113.4, inklusive frågan om huruvida medlemsstaterna bör ha rätt att bevilja undantag, och lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. När det gäller det eventuella avskaffandet av den nationella bestämmanderätten enligt artikel 113.4 c och dess eventuella tillämpning på EU-nivå, ska man i samband med översynen i synnerhet beakta effektiviteten i gruppens riskhantering samtidigt som man säkerställer att det finns tillräckliga skydd för att säkra finansiell stabilitet i samtliga medlemsstater i vilka någon enhet i en grupp är etablerad.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen göra en översyn och utarbeta en rapport om åtgärder för att öka transparensen på OTC-marknaderna, inbegripet marknaderna för creditswappar, såsom genom central motpartsclearing, och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag.

Senast den 31 december 2009 ska kommissionen utarbeta en rapport om den förväntade effekten av artikel 122a och överlämna denna rapport till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljd av lämpliga förslag. Kommissionen ska utarbeta sin rapport efter att ha rådfrågat Europeiska banktillsynskommittén. Rapporten ska särskilt behandla frågan

huruvida minimikraven för bibehållande enligt artikel 122a.1 åstadkommer bättre överensstämmelse mellan originatorernas eller de medverkande kreditinstitutens intressen och investerarnas intressen samt stärker den finansiella stabiliteten, samt huruvida en ökning av miniminivån för bibehållande skulle vara önskvärd mot bakgrund av den internationella utvecklingen.

Senast den 1 januari 2012 ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen och effektiviteten av artikel 122a mot bakgrund av utvecklingen på den internationella marknaden.”

39. Bilaga III ska ändras enligt följande:

a) I del 1 punkt 5 ska följande mening läggas till:

”Enligt den metod som anges i del 6 i denna bilaga (metoden med interna modeller) får alla nettningsmängder som bestämts med en enda motpart behandlas som en enda nettningsmängd, om negativa simulerade marknadsvärden för den enskilda nettningsmängden fastställs till 0 i beräkningen av den förväntade exponeringen.”

b) I del 2 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. När ett kreditinstitut köper kreditriskskydd genom derivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motparts kreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalkrav för den säkrade tillgången enligt punkterna 83–92 i del 3 i bilaga VIII eller, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, enligt punkt 4 i del 1 i bilaga VII eller punkterna 96–104 i del 4 i bilaga VII.

I sådana fall, och om alternativet i andra meningen i punkt 11 i bilaga II till direktiv 2006/49/EG inte tillämpas, ska exponeringsvärdet för motparts kreditrisken för dessa kreditderivat sättas till noll.

Ett kreditinstitut får emellertid välja att vid beräkning av kapitalkraven för motparts kreditrisk konsekvent inkludera alla kreditderivat som inte ingår i handelslagret och som förvärvats som ett skydd mot en exponering som inte ingår i handelslagret eller mot en motparts kreditrisk om kreditriskskyddet erkänns enligt detta direktiv.”

c) I del 5 ska punkt 15 ersättas med följande:

”15. Det finns en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp. ’Creditswappar på n-te förfall’ ska behandlas på följande sätt:

- a) Storleken för en riskposition i ett referensskuldinstrument i en korg som ligger som säkerhet för en creditswapp på n-te förfall är det faktiska nominella värdet för referensskuldinstrumentet, multiplicerat med den modifierade

löptiden för derivatet på n-te förfall med avseende på en förändring i kreditspreaden för referensskuldinstrumentet.

- b) Det finns en säkringsmängd för varje referensskuldinstrument i en korg som är underliggande för en viss creditswapp på n-te förfall. Riskpositioner från olika creditswappar på n-te förfall ska inte inkluderas i samma säkringsmängd.

- c) Den multiplikator för motparts kreditrisk som gäller för varje säkringsmängd som skapats för något av referensskuldinstrumenten för ett derivat på n-te förfall är 0,3 % för referensskuldinstrument som har en kreditvärdering av ett erkänt externt ratinginstitut motsvarande ett kreditkvalitetssteg på 1–3 och 0,6 % för övriga skuldinstrument.”

40. Bilaga V ska ändras enligt följande:

a) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Risker som uppkommer till följd av värdepapperseringstransaktioner där kreditinstitutet är investerare, originator eller medverkande institut, inbegripet ryktesrisker som kan uppstå i förbindelse med komplexa strukturer och produkter, ska utvärderas och åtgärdas genom lämpliga strategier och förfaranden för att i synnerhet säkerställa att transaktionens ekonomiska innehåll avspeglas fullständigt i riskbedömningen och ledningens beslut.”

b) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. Det ska finnas robusta strategier, riktlinjer, förfaranden och system för identifiering, mätning, hantering och övervakning av likviditetsrisker under lämpliga tidshorisonter, inklusive intradag, för att tillse att kreditinstitutet håller likviditetsbuffertar på adekvat nivå. Dessa strategier, program, processer och system ska anpassas efter olika affärsområden, valutor och enheter och de ska omfatta adekvata mekanismer för allokering av likviditetskostnader, vinster och risker.”

c) Följande punkt ska införas:

”14a. De strategier, riktlinjer, förfaranden och system som avses i punkt 14 ska vara proportionella i förhållande till kreditinstitutets komplexitet, riskprofil och verksamhet och den risktolerans som fastställts av ledningen och återspegla kreditinstitutets betydelse i varje medlemsstat där det bedriver verksamhet. Kreditinstitutet ska underrätta samtliga berörda affärsområden om risktoleransen.”

d) Punkt 15 ska ersättas med följande:

- "15. Kreditinstituten ska utveckla metoder för identifiering, mätning, hantering och övervakning av finansieringspositioner. Dessa metoder ska omfatta nuvarande och förväntade väsentliga kassaflöden i och från tillgångar, skulder och poster utanför balansräkningen inklusive ansvarsförbindelser och den eventuella effekten på ryktesrisken.
16. Kreditinstituten ska skilja mellan tillgångar som är pantsatta och obesvärade tillgångar som är ständigt tillgängliga, framför allt i kritiska situationer. De ska också ta hänsyn till den juridiska person där tillgångarna ligger, det land där tillgångarna enligt lag är registrerade antingen i ett register eller på ett konto samt deras godtagbarhet, och de ska övervaka hur tillgångarna snabbt ska kunna mobiliseras.
17. Kreditinstitut ska också beakta de befintliga juridiska, tillsynsmässiga och operativa begränsningarna för potentiella överföringar av likviditet och obesvärade tillgångar mellan olika enheter, såväl inom som utom EES.
18. Ett kreditinstitut ska beakta olika verktyg för likviditetsriskreducering, däribland ett system av gränsvärden och likviditetsbuffertar för att kunna motstå ett brett urval olika stresshändelser och en tillräckligt diversifierad finansieringsstruktur och tillgång på finansieringskällor. Dessa arrangemang ska granskas regelbundet.
19. Alternativa scenarier för likviditetspositioner och riskreducering ska beaktas, och antagandena som ligger bakom beslut gällande finansieringspositionen ska omprövas regelbundet. I detta syfte ska alternativa scenarier särskilt beakta poster utanför balansräkningen och andra ansvarsförbindelser, inklusive sådana som avser specialföretag för värdepapperisering eller andra specialföretag, gentemot vilka kreditinstitutet agerar som medverkande institut eller tillhandahåller ett väsentligt likviditetsstöd.
20. Kreditinstitut ska beakta den potentiella effekten av institutionsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade alternativa scenarier. Olika tidshorisonter och olika grad av stressförhållanden ska beaktas.
21. Kreditinstituten ska justera sina strategier, interna riktlinjer och gränsvärden för likviditetsrisker och utarbeta effektiva krisplaner som tar hänsyn till resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 19.
22. För att hantera likviditetskriser ska kreditinstitut ha beredskapsplaner som innehåller adekvata strategier och lämpliga genomförandeåtgärder för att

bemöta eventuella likviditetsbortfall. Sådana planer ska testas regelbundet, uppdateras på grundval av resultatet av de alternativa scenarier som avses i punkt 19 och rapporteras till och godkänns av den högsta ledningen så att interna riktlinjer och förfaranden kan justeras i enlighet därmed."

41. I bilaga IX del 3 avsnitt 2 ska följande punkt läggas till:

- "7a. Behöriga myndigheter ska dessutom vidta nödvändiga åtgärder för att se till att externa ratinginstitut, när det gäller kreditvärdering av strukturerade finansiella instrument, har förbundit sig att offentligt förklara hur de underliggande tillgångarnas resultatutveckling påverkar kreditvärderingarna."

42. Bilaga XI ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led e ersättas med följande:

- "e) Kreditinstitutens exponering för, mätning och hantering av likviditetsrisk, inklusive utveckling av metoder för analys av alternativa scenarier, hantering av riskreducerande åtgärder (framför allt nivå, sammansättning och kvalitet på likviditetsbuffertar) och effektiva beredskapsplaner."

b) Följande punkt ska införas:

- "1a. Vid tillämpning av punkt 1 e ska de behöriga myndigheterna regelbundet utföra en heltäckande utvärdering av kreditinstitutens totala likviditetsriskhantering och främja utvecklingen av sunda interna metoder. När dessa granskningar utförs ska de behöriga myndigheterna beakta den roll som kreditinstitutet spelar på finansmarknaderna. De behöriga myndigheterna i en viss medlemsstat ska också ta vederbörlig hänsyn till den potentiella effekten av sina beslut på stabiliteten i det finansiella systemet i alla övriga berörda medlemsstater."

43. I bilaga XII del 2 punkt 3 ska leden a och b ersättas med följande:

- "a) Sammanfattande information om villkor och bestämmelser vad gäller alla poster och delposter i kapitalbasen, inklusive de instrument som avses i artikel 57 ca, instrument som omfattas av bestämmelser som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem och sådana instrument som omfattas av artikel 154.8 och 154.9.
- b) Beloppet för primärkapitalet, med separata upplysningar om alla positiva poster och avdrag. Det totala beloppet för de instrument som avses i artikel 57 ca och instrument som omfattas av bestämmelser som ger kreditinstitutet ett incitament att lösa in dem, ska också redovisas separat. Var och en av dessa redovisningar ska specificera de instrument som omfattas av artikel 154.8 och 154.9."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2006/49/EG

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 12 ska det första stycket ersättas med följande:

"*Primärkapital*: summan av leden a–ca minus summan av leden i, j och k i artikel 57 i direktiv 2006/48/EG."

2. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Institutet, med undantag av de värdepappersföretag som uppfyller kraven i artikel 20.2 eller 20.3 i detta direktiv, ska övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med artiklarna 106–118 i direktiv 2006/48/EG."

- b) Punkt 3 ska utgå.

3. Artikel 30.4 ska ersättas med följande:

"4. Med avvikelse från punkt 3 får de behöriga myndigheterna medge att tillgångar som utgörs av krav på och andra exponeringar mot erkända värdepappersföretag i tredjeland och erkända clearingorganisationer och börser behandlas på det sätt som föreskrivs i artikel 111.1 respektive artikel 106.2 c i direktiv 2006/48/EG."

4. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

- a) I första stycket ska leden a och b ersättas med följande:

"a) Exponeringar utanför handelslagret gentemot den kund eller grupp av kunder det gäller får inte överskrida de gränser som har fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG och som med avseende på kapitalbasen beräknas såsom denna anges i det direktivet, så att överskridandet till sin helhet härör från handelslagret.

b) Institutet uppfyller ett ytterligare kapitalkrav för den överskjutande delen i förhållande till den gräns som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG, varvid detta ytterligare kapitalkrav beräknas i enlighet med bilaga VI till det här direktivet."

- b) I första stycket ska led e ersättas med följande:

"e) Institut ska till de behöriga myndigheterna var tredje månad anmäla alla fall där den gräns som fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG har överskridits under de föregående tre månaderna."

- c) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Vid tillämpning av led e ska storleken av överskridandet och namnet på den berörda kunden anmälas i varje fall där gränsen har överskridits."

5. I artikel 32.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. De behöriga myndigheterna ska upprätta rutiner för att förhindra att institut avsiktligt undviker de ytterligare kapitalkrav de annars skulle ådra sig för sådana exponeringar som överskrider den gräns som har fastställts i artikel 111.1 i direktiv 2006/48/EG så snart sådana exponeringar har förelagat i mer än tio dagar genom att tillfälligt överföra exponeringarna i fråga till ett annat bolag inom eller utom samma företagsgrupp och/eller genom att företa skentransaktioner för att stänga exponeringen under tiodagarsperioden och i stället skapa en ny exponering."

6. I artikel 35 ska följande punkt läggas till:

"6. Värdepappersföretag ska omfattas av den enhetliga utformning, den frekvens samt de datum för rapportering som avses i artikel 74.2 i direktiv 2006/48/EG."

7. I artikel 38 ska följande punkt läggas till:

"3. Artikel 42a i direktiv 2006/48/EG ska, med undantag av punkt 1 a i den artikeln, i tillämpliga delar även gälla för övervakningen av värdepappersföretag, om inte värdepappersföretaget uppfyller de krav som anges i artiklarna 20.2, 20.3 eller 46.1 i det här direktivet."

8. I artikel 45.1 ska datumet "31 december 2010" ersättas med "31 december 2014".

9. I artikel 47 ska datumet "31 december 2009" ersättas med "31 december 2010" och hänvisningen till punkterna 4 och 8 i bilaga V till direktiv 93/6/EEG ska ersättas med en hänvisning till punkterna 4 och 8 i bilaga VIII.

10. I artikel 48.1 ska datumet "31 december 2010" ersättas med "31 december 2014".

Artikel 3

Ändring av direktiv 2007/64/EG

Artikel 1.1 a i direktiv 2007/64/EG ska ersättas med följande:

- "a) Kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG, inbegripet inom gemenskapen belägna filialer, i den mening som avses i artikel 4.3 i det direktivet, till kreditinstitut med huvudkontor inom eller, i enlighet med artikel 38 i det direktivet, utanför gemenskapen."

*Artikel 4***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 oktober 2010.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 31 december 2010.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 5***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 6***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 september 2009.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till Europeiska unionens officiella tidning (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1-32 sidor: 6 euro
33-64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV